

OTRDIENA, 2008. GADA 18. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00.)

2. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

3. Lēmums par pieprasījumu piemērot steidzamības procedūru

Priekšlikums Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci (COM(2008)0717 - C6-0389/2008 - 2008/0208(CNS))

Pervenche Berès, *Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētāja*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ja deputāti nobalsos par steidzamības procedūras piemērošanu attiecībā uz šo jautājumu, šīs debates notiks šovakar. Priekšlikums attiecas uz Eiropas tiesību akta grozījumu, kas nodrošinātu mums iespēju piemērot finansēšanas mehānismu attiecībā uz to valstu maksājumu bilanci, kuras neietilpst eiro zonā.

Kā jau mēs visi zinām, šis jautājums skar Ungāriju, bet es uzskatu, ka mums ir jādomā par nākotni un jāattīsta šis Eiropas Savienības mehānisms, lai sniegtu palīdzību ES dalībvalstīm, arī tām dalībvalstīm, kuras neietilpst eiro zonā.

Tādēļ es aicinu deputātus balsot par šīs steidzamības procedūras piemērošanu.

(Parlaments apstiprināja lūgumu piemērot steidzamības procedūru.) ¹⁽¹⁾

4. Lauksaimniekiem piešķiramā atbalsta shēma saskaņā ar KLP - Izmaiņas kopējā lauksaimniecības politikā - Atbalsts lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) - Kopienas lauku attīstības stratēģiskās pamatnostādnes (2007.–2013. gada plānošanas laikposms) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgās debates par šādiem ziņojumiem:

- Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavotais *Luis Manuel Capoulas Santos* ziņojums (A6-0402/2008) par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko paredz lauksaimniekiem piešķiramā tiešā atbalsta shēmu kopīgus noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (COM(2008)0306 – C6-0240/2008 – 2008/0103(CNS));

- Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavotais *Luis Manuel Capoulas Santos* ziņojums (A6-0401/2008) par priekšlikumu Padomes regulai par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, veicot grozījumus Regulā (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. [...]/2008 (COM(2008)0306 – C6-0241/2008 – 2008/0104(CNS));

- Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavotais *Luis Manuel Capoulas Santos* ziņojums (A6-0390/2008) par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (COM(2008)0306 – C6-0242/2008 – 2008/0105(CNS));

- Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavotais *Luis Manuel Capoulas Santos* ziņojums (A6-0377/2008) par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas

⁽¹⁾ ¹ Lai iegūtu papildu informāciju, skatīt protokolu.

lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādņēm (2007.–2013. gada plānošanas laikposms) (COM(2008)0306 - C6-0239/2008 - 2008/0106(CNS)).

Luis Manuel Capoulas Santos, *referents*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir liels prieks jūs visus sveikt, sākot šīs debates. Šis ir noslēdzošais posms ilgajam līdzdalības procesam, kura laikā notika debates un tika izvērtēta pašreizējā un nākotnes kopējā lauksaimniecības politika (KLP).

Tas izrādījās ļoti grūts darbs, kura laikā vairākus mēnešus, patiesībā, ilgāk nekā gadu, tika īstenota nopietna sadarbība starp Parlamentu, Padomi, Komisiju un Eiropas Savienības lauksaimniecības nozares un lauku reģionu pārstāvjiem. Šajā laikā man bija iespēja uzklaut dalībvalstis pārstāvošo lauksaimniecības un lauku attīstības nozaru organizāciju dažādos viedokļus, kā arī piedalīties sarunās ar parlamentu deputātiem un iestāžu pārstāvjiem no daudzām, patiesībā, gandrīz no visām, dalībvalstīm un Kopienas iestādēm, protams, sākot ar Eiropas Parlamentu.

Meklējot labākos iespējamus risinājumus, es esmu piedalījies dažādos semināros un konferencēs un uzmanīgi ieklausījies ikvienā, arī izmantojot plašsaziņas līdzekļus. Šai sakarībā es vēlos pateikties visiem kolēģiem, kas ar lielu interesi piedalījās šajās debatēs, un arī visiem politisko grupu koordinatoriem. Es sevišķi vēlos uzsvērt Goepel kunga ieguldījumu, kurš ir ne tikai PPE-DE grupas koordinators, bet arī referents patstāvīgajam ziņojumam, kuru izskatīja pirms ziņojumiem, par kuriem šodien notiek debates.

Es vēlos pateikties arī priekšsēdētājam *Parish* kungam par to, kā viņš vadīja mūsu komitejas darbu, kā arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sekretariātam par lielisko sadarbību, ņemot vērā to, ka šā sekretariāta darbinieki veica smagāko un tehniski laikietilpīgāko darba daļu.

Visbeidzot es vēlos pateikties Komisijai, ko šeit pārstāv komisāre, par gatavību sadarbīties, ko izrādīja arī Komisijas struktūrvienības, kā arī *Barnier* kungam par to, ka viņš nepārtraukti sazinājās ar Parlamentu vēl pirms oficiālā Francijas prezidentūras sākuma.

Šādas ciešākas sadarbības īstenošana ir lielisks piemērs koplēmuma procedūras idejai, kuru, es ceru, varēs piemērot pēc Lisabonas līguma ratifikācijas, kas, cerams, notiks pēc iespējas drīz.

Šīs debates un ar tām saistītās vienošanās un nesaskaņas skaidri parāda Eiropas lauksaimniecības sarežģītību visā tās daudzveidībā. Tās arī lieliski parāda, cik būtisks šis jautājums ir Eiropai, tās iestādēm un it sevišķi Eiropas Parlamentam. Saistībā ar Komisijas priekšlikumiem iesniegtie 1170 grozījumi, it īpaši ņemot vērā to, ka noteikto termiņu pārtrauca vasaras brīvdienas, liecina par deputātu plašo līdzdalību šajās debatēs.

Taču četru galveno Eiropas Parlamenta politisko grupu panāktie kompromisi, iesniedzot gandrīz 400 grozījumus par būtiskākajiem jautājumiem, kas apvienoti sešos kompromisos, arī liecina par deputātu atbildības sajūtu, vēlmi panākt kompromisu un gatavību piekāpties.

Attiecībā uz ziņojuma saturu, kas, pēc manām domām, ir diezgan līdzsvarots un var palīdzēt risināt pašreizējās problēmas un nodrošināt efektīvas pamatnostādnes nākotnē, man jāsaka, ka Eiropas Parlaments to vērtē pozitīvi un piekrīt daudziem Komisijas priekšlikumiem.

Es vēlos uzsvērt šādus aspektus: kopējas politikas apstiprināšanu, kas būtu priekšnoteikums konkurētspējīgai un ekoloģiski ilgtspējīgai lauksaimniecībai Eiropā; Komisijas veikto darbu, nodrošinot, lai KLP būtu godīgāka un sabiedrībai pieņemamāka; uzsvaru uz vienkāršošanu un birokrātijas mazināšanu; lielākas izvēles brīvības nodrošināšanu lauksaimniekiem, lai viņi noteiktu savas ražošanas iespējas; finansiālu atbalstu lauku attīstībai un lauku attīstības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā jaunus uzdevumus (saistībā ar enerģētiku, klimata pārmaiņām, bioloģisko daudzveidību); progresīvas modulācijas principa ieviešanu; lielākas brīvības nodrošināšanu dalībvalstīm KLP pārvaldības jomā (es runāju par 68. pantu); riska vadības un krīzes pārvaldības sistēmas izveidošanu ar Kopienas līdzfinansējumu; vispārējo pozitīvo virzienu sarunās par modeli pēc 2013. gada un par Eiropas Savienības atbildi uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas sarunām, lai panāktu godīgu un abpusēji izdevīgu vienošanos par regulētu starptautisko tirdzniecību ar lauksaimniecības produktiem.

Taču Komisijas priekšlikumos ir iekļauti arī aspekti, ko Eiropas Parlaments un es kā referents vērtēju ne tik pozitīvi. Kā jau es esmu minējis iepriekš, Komisijas priekšlikumos attiecībā uz dažiem jautājumiem, piemēram, attiecībā uz tirgus pārvaldības instrumentiem un piensaimniecības nozari, ir jūtama pārāk liberāla attieksme, kas var izrādīties bīstama laikā, kad tirgos ir vērojama ārkārtīgi liela nestabilitāte un nepastāvība. Ir vērojams arī sociālās iejūtības trūkums, kas ir diezgan skaidri jūtams priekšlikumā par sīkzemnieku izslēgšanu.

Es uzskatu, ka nav atbilstīgs arī Komisijas priekšlikums attiecībā uz sociālo un teritoriālo kohēziju tāpēc, ka, pamatojoties uz jauno modulāciju, ir ierosināts pārtraukt maksājumu sadales mehānisma izmantošanu. Es arī uzskatu, ka Komisija nav pievērsusi pietiekamu uzmanību atsevišķām nozarēm, kuras īpaši spēcīgi ietekmē pašreizējā krīze tirgos un kurās pastāv nopietns risks, ka tās, ņemot vērā ierosināto maksājumu atsaistīšanas grafiku un ātrumu, līdz 2013. gadam var tikt likvidētas. Tas attiecas uz aitkopības nozari, un tieši tādēļ mēs piekritām norādīt, ka šāda neliela KTO (tirgu kopīgā organizācija), lai gan tā ir neliela, ir ļoti būtiska un politiski, ekonomiski un sociāli nozīmīga dažiem Eiropas reģioniem, kuros ir ļoti grūti rast citas alternatīvas.

Ziņojuma un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vairākuma balsojuma mērķis bija novērst dažus no šiem ne tikai pozitīviem aspektiem.

Pieci pieņemtie kompromisi attiecībā uz būtiskākajiem modulācijas aspektiem ir nozīmīgi Eiropas Parlamenta priekšlikumi. Šie kompromisi attiecas uz šādiem jautājumiem: sīkzemnieku atbalsta procentuālā daļa un progresīvā būtība, kas nodrošina lielāku brīvību dalībvalstīm, nosakot minimālās robežvērtības; 68. pantā noteiktā ieturējumu procentuālā daļa saskaņā ar 68. pantu un tā darbības jomas paplašināšana; apdrošināšanas sistēmas paplašināšana, iekļaujot tajā arī zvejniecības nozari; lauku attīstības līdzfinansēšanas jautājums un jauno problēmu iekļaušana. Arī daudzi citi Eiropas Parlamenta priekšlikumi ir pozitīvi vērtējami ieguldījums. Es vēlos minēt, piemēram, nodarbinātības faktora izvērtēšanu, aprēķinot palīdzības apjomu, kā arī drošības un veselības aizsardzības prasību ievērošanu darbā, izpildot nosacījumus minētās palīdzības saņemšanai.

Arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja pieņēma ļoti skaidru nostāju attiecībā uz vissarežģītāko šā jautājuma aspektu, proti, piensaimniecības nozari. Tas ir ļoti būtisks jautājums, kurš, ņemot vērā pašreizējo tirgus situāciju, ir jārisina apdomīgi.

Tomēr, lai gan es patiesi cienīju visus viedokļus, no kuriem daži attiecībā uz noteiktiem jautājumiem ir pilnīgi pretēji manējiem, bet kuri tomēr ir pelnījuši cieņpilnu attieksmi, es uzskatu, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas pieņemtā nostāja ir tiešām saprātīga. Es gribētu, lai tā tiktu pieņemta plenārsēdē un lai to ar Komisijas atbalstu apstiprinātu Padome. Piesardzīgi noteiktais produkcijas apjoma pieaugums divos gados par 2 % virs līmeņa, par kuru mēs vienojāmies 2008. gadā, un nepieciešamība pieņemt galīgo lēmumu 2010. gada sākumā par nozares nākotni, pamatojoties uz tirgus tendencēm ar 4 % pieaugumu trīs gados, manuprāt, ir tiešām saprātīga nostāja un, iespējams, tā ir nostāja, kas ļautu panākt galīgo kompromisu.

Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā es vēlos paust cerību, ka šīs debates palīdzēs noskaidrot viedokļus un ka mēs spēsim panākt vienošanos, ko lauksaimniecības nozare un lauksaimnieki no mums sagaida. Es ceru, ka mēs visi — Eiropas Parlaments, Padome un Komisija — esam gatavi risināt šo uzdevumu.

Michel Barnier, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man ir ārkārtīgi liels prieks par iespēju vēlreiz būt šajā Parlamentā un viesoties pie jums izšķirīgā brīdī, jo gan Eiropas Parlaments, gan arī Padome vēlas noformulēt galīgo nostāju par šo kopējās lauksaimniecības politikas „veselības pārbaudes” jautājumu.

Mēs labi zinām, ka šī „veselības pārbaude” nav tāda fundamentāla pieejas maiņa, kāda bija 2003. gada reforma, bet gan ievērojamo izmaiņu veikšana, lai pielāgotu šo reformu ārkārtīgi mainīgajai situācijai.

Šī reformas pielāgošana galvenokārt nodrošina iespēju reaģēt uz situāciju, kas patiešām nebija iedomājama pirms dažiem gadiem. Patiesi, kurš gan varēja iedomāties par tādiem notikumiem tirgū pēc 2008. gada, kuru rezultātā ir drastiski pieaugušas lauksaimniecības preču cenas un, kā jau mēs visi zinām, visā pasaulē ir sākusās nekārtības pārtikas dēļ.

Šajā situācijā ir redzams, cik nozīmīgs stratēģisks līdzeklis joprojām ir lauksaimniecība mūsu Eiropas kontinentā un cik būtiska nozīme ir pārtikas suverenitātes principam šajā laikā, kad ir vērojama liela lauksaimniecības produktu cenu nepastāvība.

Taču, lai gan grozījumi attiecas tikai uz „veselības pārbaudi”, to ir tiešām daudz, un tie ir sarežģīti un veido mums visiem būtisku dokumentu paketi, kuras izskatīšana ir sarežģīta.

Padome jau ir veikusi lielu darbu visos līmeņos, lai atrisinātu vairākus jautājumus. Šai sakarībā es vēlos no sirds pateikties par vērtīgo Slovēnijas prezidentūras ieguldījumu, kas nodrošināja konstruktīvu darbu uzsākšanu, jo īpaši saistībā ar Komisijas paziņojumu. Turklāt, dāmas un kungi, jūsu referenti *Lutz Goepel* un *Luis Manuel Capoulas Santos*, ir tie, kas Eiropas Parlamenta vārdā strādāja pie paziņojuma par tiesību aktu projektiem. Es no sirds vēlos jums abiem pateikties par jūsu sagatavotajiem kvalitatīvajiem ziņojumiem, kuri bija tiešām ļoti pārdomāti un bagāti ierosinājumiem.

Kā jau jūs zināt, es jau no paša sākuma vēlējos sadarboties ar Eiropas Parlamentu. Es arī guvu pieredzi, strādājot ar Eiropas Parlamentu laikā, kad man bija tas gods piecus gadus būt par Eiropas komisāru, kura kompetencē bija reģionālās politikas un iestāžu jautājumi, un, kā jau es jums teicu, es vēlējos strādāt saistībā ar šo jautājumu, īstenojot koplēmuma procedūru nākotnē.

Man patiesi interesēja Eiropas Parlamenta vēlāk veiktais darbs līdztekus Padomes veiktajam darbam, un mēs izveidojām dialogu, ko mēs varam saukt pat par zināmā mērā uzlabotu savstarpēju dialogu.

Šai sakarībā es piedalījos ļoti produktīvās un regulārās diskusijās ar Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas locekļiem un Eiropas Parlamenta deputātiem par sarunu gaitu — kopumā gandrīz 50 stundu ilgās tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātiem vai kolēģiem. Sarunu izšķirošajos posmos pēc Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas balsojuma 27. septembrī un 22. oktobrī mēs tikāmies ar Padomi, un 4. novembrī mēs tikāmies ar Padomi, lai runāt par sarunu beigu posmu un oktobra Padomes sanāksmes darba kārtību.

Šajā brīdī, dāmas un kungi, es vēlos īpaši pateikties jūsu komitejas priekšsēdētājam *Neil Parish* par viņa aktīvo sadarbību šā procesa laikā. Es vēlos arī pateikties jūsu grupu priekšsēdētājiem *Lutz Goepel*, *Luis Manuel Capoulas Santos*, *Niels Busk*, *Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf*, *Vincenzo Aita* un *Sergio Berlato*.

Tā kā pašlaik mēs esam prezidējošā valsts, mēs regulāri informējam Padomi ministru līmenī un tehnisko darbinieku līmenī par Eiropas Parlamenta darba gaitu. Piemēram, mūsu pēdējā Ministru padomes sanāksmē Luksemburgā es personīgi rakstiski informēju visus ministrus par Eiropas Parlamenta nostāju attiecībā uz visiem jautājumiem, par kuriem mums bija jārunā Padomē.

Rīt, pēc tam, kad jūs būsiat snieguši atzinumu, es kopā ar *Fischer Boel* kundzi mēģināšu panākt politisku vienošanos šajā Padomē. Pirms sākuma, es domāju, pirms sarunu pēdējā posma sākuma, es informēšu ministrus par jūsu balsojuma par „veselības pārbaudi” rezultātiem.

Kā vienmēr, dāmas un kungi, kompromisu rast nav viegli tāpēc, ka joprojām nav atrisināti vairāki būtiski jautājumi. Tie ir strīdīgi jautājumi, bet mēs esam apņēmības pilni — prezidentvalsts ir apņēmības pilna — kopā ar Komisiju un, ņemot vērā jūsu balsojumu, rast vislabāko un dinamiskāko kompromisu.

Strādājot Padomē, ir pierādījies, ka attiecībā uz daudziem jautājumiem mēs kā ministri esam paiduši līdzīgas bažas kā Eiropas Parlaments. Es minēšu divus piemērus — pirmkārt, par 68. panta elastības palielināšanu un, otrkārt, ārkārtas tirgus pasākumu saglabāšanu veselības krīžu gadījumā atbilstoši Vienotās TKO regulas 44. pantam, kas tiks iekļauts galīgajā kompromisa tekstā.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es varu apliecināt, ka divi no sensitīvākajiem jautājumiem ir īpaši svarīgi — jautājums par pienu un jautājums par modulāciju. Padomē mums ir bijušas tikpat nopietnas, dedzīgas un aktīvas debates, kādas es esmu dzirdējis vai novērojis šeit Eiropas Parlamentā. Abas mūsu pārstāvētās iestādes ir vienlīdz noraizējušās.

Tādēļ šā rīta debates un rītdienas balsojums par „veselības pārbaudi” ir ārkārtīgi būtiski pasākumi, kuri vēlreiz parāda Eiropas Parlamenta būtisko pienākumu, kas tam ir jāturpina pildīt. Katrā ziņā tieši šādā gaisotnē, proti, uzlabota dialoga un kopēja lēmumu pieņemšanas gaisotnē, jau vairākus mēnešus es vēlējos strādāt, pārstāvot prezidentūru.

Tieši tādēļ es esmu ļoti gandarīts, un arī komisāre, protams, ir gandarīta par iespēju jūs šorīt uz klausīt, atbildēt uz dažiem jūsu jautājumiem un piedalīties šajā pēdējā diskusijā ar jums.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms — pirms iedziļināšanās šajā diskusijā — es vēlos pateikties *Capoulas Santos* kungam par ieguldīto darbu, strādājot pie ziņojuma. Es bez šaubām atbilstīgi novērtēju smago darbu, un, kā jau *Capoulas Santos* kungs minēja, iesniegtie grozījumi pilnīgi noteikti neatvieglāja darbu, meklējot pieņemšanās zonas vidusdaļu.

Mēs kopā jau vairāk nekā gadu diskutējam par „veselības pārbaudi”, un mēs esam to darījuši tiešām rūpīgi — vispirms, pamatojoties uz *Goepel* kunga ziņojumu, un tagad, pamatojoties uz *Capoulas Santos* kunga ziņojumu. Es nedomāju, ka man ir jāatgādina, ka esmu ļoti pateicīga par konstruktīvo sadarbību, kāda man vienmēr ir bijusi ar Eiropas Parlamentu, un ka mēs vienmēr esam mēģinājuši uz klausīt un rast kompromisu, un ka sadarbība un kompromiss nebija pārāk tālu viens no otra.

Tā kā man dotais laiks ir ierobežots, es nekādā ziņā nevarēšu iedziļināties detaļās, tādēļ es pievērsīšos dažiem būtiskākajiem jautājumiem, sākot ar piensaimniecības nozari.

2007. gads, iespējams, bija lielā mērā neparasts, bet, pilnīgi noteikti, pamācošs gads. Viena no 2007. gadā gūtajām mācībām bija tāda, ka mūsu kvotu sistēma nenodrošināja piedāvājuma atbilstību pieprasījumam. Šā iemesla dēļ mēs pieredzējām ārkārtēju piena produktu cenu pieaugumu. Tikai daži lauksaimnieki man teica, ka šāda cenu paaugstināšana bija patīkama, bet augstās cenas bija iemesls intensīvākai ražošanai, kuras dēļ mēs pieredzējām ļoti strauju cenu kritumu.

Es domāju, ka jūs šodien piekritīsit tam, ka nozare tiešām cīnās, lai atgūtu vairākus patērētājus, kas pameta piensaimniecības vai piena produktu ražošanas nozari tāpēc, ka viņi uzskatīja cenas par pārāk augstām. Tieši tādēļ, pēc manām domām, Eiropas Parlaments piedāvā kvotu palielinājumu par 1 % tikai uz diviem gadiem, atliekot palielinājumu par 2 % uz 2010. gadu.

Es domāju, ka mums ir jāizvērtē sekas lēmumiem, ko mēs pieņemsim attiecībā uz piena nozari, bet, pēc manām domām, 2010. gadā ir par agri to darīt, un es uzskatu, ka mums ir jāpieturas pie 2011. gada, skaidri norādot, ka mēs būsim atvērti diskusijām 2011. gadā. Kvotu sistēmas piemērošana reāli tiks pārtraukta 2015. gadā.

Ņemot vērā visas notikušās diskusijas, es esmu arī sapratusi, ka tiek izdarīts liels spiediens saistībā ar piena fonda izveidi. Es piekrītu, ka ir jāpielāgo vai jāpieņem daži papildu pasākumi, un es esmu pārliecināta, ka diezgan daudz var izdarīt, pamatojoties uz jauno 68. pantu.

Es atzīstu, ka pašreizējais 69. pants ir pārāk šaurs un pārāk ierobežojošs, lai to varētu tālredzīgi izmantot, tādēļ mēs pašlaik apgūstam jaunā 68. panta sniegtās iespējas. Ja mēs varētu efektīvi apvienot iespējas, ko sniedz 68. pants un jaunā lauku attīstības koncepcija, es esmu pārliecināta, ka mēs spētu rast risinājumus īpašajām problēmām, ar ko saskaras daži reģioni.

Attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un maksājumu atsaistīšanu Komisija mums ierosina saglabāt iespēju saistīt maksājumus divās vai trīs jomās — zīdītājgovju, aitū un kazu audzēšanas jomās, jo mēs apzināmies, ka jūs saskaraties ar specifiskām problēmām šajās trīs jomās. Jūs vēlaties saglabāt saistītos maksājumus arī vīriešu kārtas liellopu un proteīnaugu audzēšanas, kā arī zāvētas rupjās barības ieguves jomās. Es esmu pārliecināta par to, ka ir būtiski atsaistīt sistēmu — patiesībā tas ir visu iesāktu reformu būtisks elements, un mums ir vēlreiz jāveic vienkāršošana, lai izmantotu visas iespējas vienkāršot mūsu izveidoto sistēmu. Taču es esmu gatava rast risinājumu, kas ir vienkāršāks par to, ko mēs esam ierosinājuši.

Mēs esam ierosinājuši divu posmu pieeju maksājumu atsaistīšanai, un es, kā arī prezidentūra, gribētu, lai mēs to realizētu viena posmā, atliekot uz 2012. gadu, kas ir pēdējais piemērošanas gads, lai šīs pieejas ietekme būtu jūtama 2013. budžeta gadā. Jūs pamatoti uzdevāt jautājumu, kādēļ mums šī pieeja ir jāpadara sarežģītāka nekā nepieciešams. Kā jau es teicu, 68. pants ir jāizmanto kā elastīgāks instruments, bet, ņemot vērā noteiktus ierobežojumus, ko jūs vēlaties panākt, lai būtu iespējams saistīt maksājumus 10 % apmērā. Es domāju, ka mums ir jābūt piesardzīgiem, lai neizveidotos situācija, kurā tiek veikta maksājumu saistīšana, izmantojot „sētas durvis”, proti, piemērojot 68. pantu.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais jautājums — saistībā ar modulāciju, lauku attīstību un jaunajām problēmām es domāju, ka jūs man piekritīsit par lielāka finansējuma nepieciešamību, lai risinātu šīs jaunās problēmas. Klimata pārmaiņas ir mūsu risināmo problēmu saraksta augšgalā. Turklāt mums ir jārod jauni risinājumi mūsu ūdens resursu pārvaldībai. Ūdens resursi ir ierobežoti resursi, bet tajā pašā laikā ārkārtīgi būtiski resursi lauksaimniecībai, jo īpaši dienvidu reģionos, tādēļ mums ir jāizmanto jaunas tehnoloģijas, lai ūdeni izmantotu pēc iespējas lietderīgāk un izvairītos no ūdens izšķērdēšanas. To var izdarīt, bet šādu pasākumu veikšanai pilnīgi noteikti ir nepieciešami līdzekļi.

Tieši tādēļ es ierosināju pārcelt šo atbalstu no pirmā uz otro pīlāru — laika gaitā pakāpeniski ir pārcelti 8 %. Iespējams, mēs rīt atgriezīsimies pie kompromisa saistībā ar šo jautājumu, bet es uzsveru, ka līdzekļi pilnīgi noteikti būs nepieciešami, tāpat arī būs nepieciešami līdzekļi bioloģiskās daudzveidības un piensaimniecības politikas virzīnu atbalstam, kurus mēs ieviešam sistēmā.

Es neiedziļināšos progresīvās modulācijas jautājuma detaļās, es zinu, kāda ir jūsu nostāja, un es zinu, ka tagad jūs sakāt „viens, divi, trīs”. Es esmu pārliecināta, ka mēs spēsim rast pieņemamu kompromisu attiecībā uz šo jautājumu.

Es pieminēju tikai dažus būtiskākos jautājumus, un es esmu pārliecināta, ka man būs iespēja atbildēt uz jautājumiem pēc debatēm, turklāt es esmu apņēmusies kopā ar prezidentūru rast pieņemamu kompromisu. Mēs visi zinām, ka ne vienmēr ir iespējams iegūt to, ko vēlamies, tādēļ es domāju, ka mums visiem būs „jānorij daži krupji”, lai rastu kompromisu, kas dos labumu Eiropas lauksaimniecības nozarei globalizētākā pasaulē.

Kathalijne Maria Buitenweg, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, lai gan Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas kā uzticamas iestādes viedoklis ir nozīmīgs, tas nenozīmē, ka jūs nevarat īstenot būtiskas pārmaiņas; tā vietā tas nozīmē, ka jums šīs pārmaiņas ir jāpaziņo savlaicīgi un ka iedzīvotājiem ir jāpiedāvā alternatīvas.

Pagājušā gadā Eiropas Komisija iesniedza paziņojumu par kopējās lauksaimniecības politikas „veselības stāvokli”, kam ir nepieciešamas radikālas reformas, Paziņojuma mērķis bija ievērojami samazināt tiešos maksājumus un uzlabot rezultātus vides aizsardzības un nodarbinātības jomā. Mēs bijām ārkārtīgi sarūgtināti par to, ka priekšlikumus sašaurināja, ieviešot tikai, kā tas ir redzams, nenozīmīgus tiešo maksājumu samazinājumus. Lauksaimniekiem nevajadzētu piešķirt subsīdijas, ņemot vērā iepriekšējos gados gūto ražu vai īpašumā esošās zemes platību. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja vēlas panākt, lai subsīdijas tiktu piešķirtas, ņemot vērā lauksaimnieku paveikto sabiedrības interesēs, piemēram, bioloģiskās daudzveidības palielināšanas un ūdens resursu pārvaldības jomā, kā arī ņemot vērā viņu darbību vides aizsardzības, dzīvnieku labturības un pārtikas nekaitīguma labā, kas pārsniedz tiesību aktos noteiktās prasības. Mēs gribētu, lai šīs prasības stātos spēkā 2020. gadā.

Šovakar mēs runājam par bišu saimju skaita samazināšanu. Lai uzlabotu šo situāciju, būs jāierobežo miglotāju izmantošana un jāveicina bioloģiskās daudzveidības palielināšanās, izveidojot buferzonas. Šai sakarībā problēmas rada gēnu tehnoloģija un vienpusēja nodarbošanās ar intensīvo lauksaimniecību. Es ceru, ka šovakar, tāpat kā mēs to darījām šorīt, mēs centīsimies panākt, lai lauksaimniecības nozarē zemes izmantošana un vides aizsardzība papildinātu viena otru.

Markus Pieper, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, mēs esam panākuši zināmu progresu virzībā uz brīviem lauksaimniecības tirgiem, gan paplašinot tirgus noteikumus, gan arī sociālā un ekonomiskā ziņā atvieglojot Eiropas politiku.

Es patiešām atzinīgi vērtēju to, ka Komisija jau ir paudusi pozitīvu nostāju attiecībā uz vairākiem Eiropas Parlamenta priekšlikumiem. Es arī vēlos pateikties referentam, kas ir ņēmis vērā daudzus Reģionālās attīstības komitejas priekšlikumus par modulāciju un lauku attīstību. Tomēr mēs joprojām esam noraizējušies par vienu jautājumu — mēs vēlamies pasargāt vairāk mazo saimniecību no turpmāka līdzekļu samazinājuma. Reģionālās attīstības komitejas locekļi un daudzi citi kolēģi uzskata, ka atbrīvojuma robeža ir jāpaaugstina līdz EUR 10 000.

Komisāres kundze, atšķirībā no citiem runātājiem, kuru viedokļus mēs visi dzirdējām, es uzskatu, ka šis priekšlikums nav smieklīgs. Gluži pretēji — mūsu priekšlikums ir ļoti nopietns, jo tā mērķis ir nodrošināt, lai saimniecības pirms iesaistīšanās tirgus ekonomikā varētu droši plānot savu darbību, kā arī, lai tiktu pildīti 2003. gada lauksaimniecības reformas laikā dotie solījumi. Pēdējos mēnešos vērojamās svārstības tirgū ir īpaši smagi skārušas mazākas saimniecības. Tādēļ mums tām ir jāpiedāvā politisks atbalsts. Šī programma neapšaubāmi var ierobežot īpašās programmas atsevišķās nozarēs. Tomēr mums ir jāapzina sistēmas nepilnības. Mēs nevaram samazināt piemaksas piensaimniekiem un pēc tam, lai rastu izeju no situācijas, ierosināt izmantot piena fondu, kas tiek finansēts no šiem līdzekļiem.

Ja ir nepieciešami līdzekļi šo strukturālo pārmaiņu finansēšanai, tie ir jāmeklē neizmantotajos lauksaimniecībai paredzētajos un strukturālajos fondos. Lauksaimniecības politika arī turpmāk būs pretrunīga un grūti īstenojama, ja to turpināsim stumdīt šādā veidā. Tādēļ mēs — Reģionālās attīstības komiteja — aicinām nodrošināt plānošanas drošību attiecībā uz lauku attīstības programmām un lauksaimnieku ieņēmumiem. Abus šos aspektus būs iespējams nodrošināt tikai tādā gadījumā, ja nākotnē no reģionālajām programmām tiks stingri nošķirta funkcionālā pieeja kompensāciju maksājumiem. Šai sakarībā mēs vēlamies dzirdēt priekšlikumus no Komisijas.

Lutz Goepel, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ir pilnīgi skaidrs, ka divas minūtes ir pārāk īss laiks, lai runātu par vienu gadu ilgu rūpīgu darbu saistībā ar šo „veselības pārbaudes” jautājumu. Es vēlos izteikt tikai dažas piezīmes. Es vēlos atgādināt, ka 2007. gada novembrī Komisija noteica modulāciju 8 % apmērā un nodokļu samazinājumu par 45 %. Progresīvo modulāciju, proti, modulāciju, ko piemēro atkarībā no saimniecības lieluma saskaņā ar Goepel kunga ziņojumu, noteica 4 % apmērā. Pēc tam mēs dzirdējām, ka Komisija ir ierosinājusi noteikt pamata modulāciju 8 % apmērā un progresīvo modulāciju 9 % apmērā, kopā — 17 %, un nesen, balsojot komitejā, mēs vienojāmies par 5 % modulāciju. Mums bija būtiski, lai visi modulētie resursi paliktu reģionā un tiktu izmantoti neatkarīgi no saimniecības lieluma un tās juridiskā statusa.

Komisāres kundze, jūs aicinājat nodrošināt lielāku brīvību dalībvalstīm sistēmas reformu īstenošanas laikā. Tas nozīmētu lielākas iespējas turpināt atsaistīšanu un attālināšanos no vēsturiskās atskaites modeļa. Būtībā

es tam piekristu. Debates komitejā parādīja, ka šāds risinājums nav vēlams visās jomās, un, attālinoties no mazāka apmēra tirgus organizācijas, tas ir jāņem vērā it sevišķi saistībā ar augkopību. Jaunās problēmas un pieaugošā globālā mobilitāte nosaka nepieciešamību pēc jauniem, elastīgiem mehānismiem. Arī piena nozarē mums ir izdevies no jauna noteikt 68. pantu, nodrošinot atbalstu mazāk attīstītiem reģioniem.

Nobeigumā es pievērsīšos piensaimniecības jautājumam — vissarežģītākajam jautājumam šajā novērtējumā. Tā iemesla dēļ, ka šis jautājums ir tik sarežģīts, es būtu gribējis, lai mēs izskatītu šos ar piensaimniecību saistītos jautājumus, kā arī risinājumus un papildu pasākumus kā kompleksu ziņojumu pēc kvotu atcelšanas 2010. vai 2011. gadā. Taču piena fonds ir apjomīgs fonds un nodrošinās papildu atbalstu piensaimniekiem, it sevišķi mazāk attīstītos reģionos. Nevajadzētu nonicināt atbalsta veicināšanu piensaimniekiem ES, nenosakot kvotas, jo tādējādi tiktu samazināts pasūtītāju spiediens, ko izjūt uzņēmumi.

Es izteikšu vēl vienu personīgu piezīmi — es vēlos pateikties savai komandai par to, ka ir izdevies pabeigt šo dokumentu paketi līdz manas aktīvās darbības beigām Eiropas Parlamenta deputāta amatā Francijas prezidentūras laikā.

(Aplausi)

Stéphane Le Foll, PSE grupas vārdā. – (FR) Komisāres kundze, ministra kungs, *Capoulas Santos* kungs, piekristot *Goepel* kungam, es vēlos teikt, ka divas minūtes nav ilgs laiks, lai runātu par šādu nozīmīgu ziņojumu.

Tas, ko es vēlos teikt, ir pavisam vienkāršs. Vispirms es vēlos paust atzinību par *Capoulas Santos* kunga šodien sniegtajā ziņojumā jūtamo līdzsvaru. Kopējā lauksaimniecības politika bija jāpārskata, un tieši tāds ir „veselības pārbaudes” mērķis, bet tajā pašā laikā vienlīdz būtiski bija arī saglabāt šīs politikas vienotību Eiropas līmenī, nodrošinot, ka arī turpmāk tā ir politika, kas nosaka mērķus lauksaimniecības jomā visā Eiropā. Tieši šo līdzsvaru es atbalstu un minēšu četrus piemērus.

Pirmais piemērs attiecas uz piena kvotām, kas ir izraisījušas debates, un, patiesību sakot, es uzskatu, ka rastais risinājums ir pareizākais risinājums. Mums arī turpmāk ir jāizturas piesardzīgi pret šo jautājumu. Visi tie, kuri vēlas rīkoties ātri, lai palielinātu saražotās produkcijas apjomu un atbrīvotos no mehānismiem, kas ir balstīti uz tirgu, nopietni riskē panākt piena cenas krišanos un pakļaut sevi ārkārtīgi sarežģītam tirgus atjaunošanas procesam.

Otrais piemērs attiecas uz finansējuma atsaistīšanu; arī šim jautājumam mēs esam raduši, pēc manām domām, līdzsvarotu risinājumu. Pilnīga atsaistīšana apdraud daudzas ražošanas nozares. Mums ir jāaizsargā dažādas lauksaimniecības nozares Eiropā — aitkopība, liellopu audzēšana, kazkopība un maza mēroga dārzeņu audzēšana.

Attiecībā uz regulēšanas mehānismiem es vēlos teikt, ka mēs varam izvēlēties apdrošināšanu, bet mums ir arī jāsaglabā mehānismi valsts līmenī, kas nodrošina profilakses pasākumus un regulējumu; tieši tā ir noteikta ziņojumā, un tas, pēc manām domām, ir ļoti būtiski.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka attiecībā uz palīdzības jautājuma vispārējo attīstību un mūsu attieksmi pret to ir veikti būtiski pasākumi, lai nodrošinātu modulāciju un ierobežotu 68. panta darbības jomu; šie soļi ir sperti pareizajā virzienā, lai uzlabotu mūsu globālā lauksaimnieciskās ražošanas modeļa ilgtspējību. Mums ir jāsaglabā tāds funkcionālais modelis, kurš ir balstīts uz indivīdiem vai grupām un, kuru īstenojot, ir ņemti vērā trīs mērķi, proti, ekonomiskais, ekoloģiskais un sociālais mērķis.

Niels Busk, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, bija iecerēts, ka „veselības pārbaude” nodrošinās iespēju vienkāršot procesus un likvidēt birokrātiju. Tādi bija galvenie virsraksti laikā, kad mēs sākām debates. Tika apgalvots arī, ka mēs sagatavosim ES lauksaimniecību brīvākai tirdzniecībai un jo īpaši laikposmam pēc 2013. gada, kad beigsies pašreizējais vienošanās periods. Tajā pašā laikā mums šeit Eiropā bija ļoti būtiski no savas puses uzņemties atbildību par kvalitatīvas pārtikas ražošanu ne tikai Eiropas patērētājiem, bet patērētājiem visā pasaulē, it sevišķi tai arvien pieaugošai pasaules iedzīvotāju daļai, kam pārtikas trūkst.

Piensaimniecības nozare patiesībā bija nozare, kuru mēs gribējām izmantot, lai pārbaudītu, vai mēs šeit Eiropā esam gatavi nodrošināt atbilstību prasībām par ražošanas apjoma pieaugumu. Šai sakarībā, pēc manām domām, ir nepatīkami piedalīties debatēs par to, vai mums vajadzētu veikt tā saukto „mīksto piezemēšanos” un jādod iespēja piensaimniekiem, kuri to vēlas, palielināt piena produktu ražošanas apjomu. Mani tas vedina uz domām, ka mēs šeit Eiropā neesam īsti gatavi pārmaiņām, ko nesīs rītdiena un laiks pēc 2013. gada.

Attiecībā uz vienkāršošanu un birokrātijas mazināšanu, lai atvieglotu dzīvi lauksaimniekiem, jāsaka, ka ir diezgan grūti minēt skaidrus piemērus, un šādu piemēru nav daudz, mūsu paveiktajam situācijas vienkāršošanas vai birokrātijas likvidēšanas jomā. Savstarpējās atbilstības problēma kopumā, kas ir saistīta ar būtiskām atšķirībām dalībvalstīs, ir joma, kurā, pēc manām domām, ir skaidri redzams, ka ir nepieciešami uzlabojumi. Visbūtiskākais ir tas, ka, pārskatot lauksaimniecības politiku, manuprāt, būtu daudz skaidrāk jāskaidro vēlams lauku attīstības virziens pēc vienošanās perioda beigām 2013. gadā.

Pozitīvs elements ir lauku reģionu politika, un šai sakarībā pilnīgi noteikti ir būtiski, lai modulētie resursi paliktu lauku reģionos un to izmantošana nodrošinātu reālu labumu. Nobeigumā es vēlos teikt, ka es būtu gribējis — un es domāju, ka šāda nostāja nāktu par labu Eiropas lauksaimniecībai —, lai mēs šeit Parlamentā vairāk ņemtu vērā Komisijas pirms kāda laika iesniegto priekšlikumu.

Janusz Wojciechowski, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vecāki iedeva diviem brāļiem saldumu turzu. „Sadalisim tās godīgi”, teica vecākais brālis, bet jaunākais viņam atbildēja: „Labāk sadalisim tās vienlīdzīgi.” Šis piemērs raksturo attiecības starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm lauksaimniecības jomā. Vecās dalībvalstis saņem lielāku finansējumu, bet jaunās — vairākas reizes mazāku.

Mēs saprotam, ka šis ir pārejas periods, bet kādēļ šādai situācijai ir jāturpinās arī pēc 2013. gada? Kādēļ jaunās dalībvalstis turpina saņemt proporcionāli divas vai trīs reizes mazāku finansējumu, nekā vecās dalībvalstis? Mums joprojām saka, ka tas ir godīgi un ka tam ir vēsturiski iemesli. Bet mēs nevēlamies godīgumu, mēs vēlamies vienlīdzību. Iemesls nevienlīdzībai zināmā mērā bija ražošanas subsidēšanas sistēma, kas noteica, ka lielāku finansējumu saņem lauksaimnieki, kuri saražo vairāk. Taču tagad, kad mēs esam pārgājuši uz reģionu subsidēšanu, vairs nav pamata šādai diskriminācijai. Pēc 2013. gada tā ir jāizbeidz, un ir jālikvidē dalījums vecajās un jaunajās dalībvalstīs. Arī mēs — jaunās dalībvalstis — vēlamies kļūt par vecajām!

(Aplausi)

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, šīs diskusijas notiek nelabvēlīgā laikā. Ja īri būtu balsojuši saprātīgi, mēs jau no 2009. gada 1. janvāra būtu varējuši lemt par lauksaimniecības jautājumiem un lauksaimniecības finansēšanu.

Pašlaik mūsu diskusijas joprojām notiek, pamatojoties uz iepriekš noteikto finansējuma sadali, lai arī Padomes priekšsēdētājs *Barnier* kungs piekrita mūsu līdzdalībai. Tas ir laipns priekšlikums, bet diemžēl tās joprojām ir tikai veltīgas cerības, jo situācija ir tāda, kāda tā ir. Tas ir skaidri redzams arī, izvērtējot no Komisijas saņemtos dokumentu projektus. Pirmajā projektā, ko *Goepel* kungs rediģēja kā referents — viņš minēja skaitļus pirms dažām minūtēm —, bija noteikts vērā ņemams nodokļu pazeminājums — 10, 25 un 45 procenti. Mēs šeit Eiropas Parlamentā izvērtējam šo skaitļus un pieskaitījām darbaspēka izmaksas atbilstoši noteiktām apdrošināšanas iemaksām. Saistībā ar šo aprēķinu tiktu veikta resursu pārdale, un to varētu izmantot kā piemēru attiecībā uz 2013. gadu.

Patlaban mēs esam noraižējušies par to, ka 2013. gadā mēs pieredzēsim lineāru kritumu. Attiecībā uz skaitļiem, ko pašlaik min Komisija, ir jāsaka, ka lielās cerības nav piepildītas. Šis priekšlikums labākajā gadījumā ir tikai pieņemams, un tas nav saistīts ar jūsu piedāvāto prognozi, kurai es piekrītu. Iepriekš jūs minējāt būtiskākos jautājumus — ūdens resursi, klimats, ģenētiskā daudzveidība, atjaunojamā enerģija un piena produktu ražošana. Visi šie jautājumi ir jārisina, bet jūsu piedāvātie pasākumi ir diezgan smieklīgi.

Es vēlos teikt dažus vārdus par piensaimniecības nozari. Jūs labi zināt, kāda ir situācija piensaimniecības nozarē. Ir izveidojies piena pārpalikums, un piena cenas ir nokritušas katastrofāli zemu. Jūs ierosināt paātrināt procesus un uzlabot ražošanas iespējas. Taču tirgus ekonomika nozīmē ražošanu atbilstīgi pieprasījumam. Jūs ierosināt izveidot situāciju, kas būtu nedaudz līdzīga situācijai mašīnbūves nozarē, kurā tiek saīsinātas vai atceltas Ziemassvētku brīvdienas un organizēta papildu strādājošo maiņa, lai palielinātu automobiļu uzkrājumu. Šāda pieeja nav pamatota, un es piekrītu tam, ko iepriekš teica *Goepel* kungs, proti, ka būtu saprātīgi, ja piena produktu ražošana netiktu regulēta tagad, īstenojot „veselības pārbaudi”, bet gan pēc tam, kad beidzot mūsu rīcībā būs tirgus analīzes dati, kas ir apsolīti jau sen, bet joprojām nav apkopot, un ka tikai tad mums vajadzētu izdarīt pamatotus secinājumus par piensaimniecības nozari atbilstoši tirgus situācijai un lauksaimnieku prasībām.

Vincenzo Aita, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es domāju, ka šodienas debates un balsojums, kas tām sekos, raksturo nozīmīgu posmu Kopienas lauksaimniecības politikas sagatavošanā.

Pēc manām domām, ņemot vērā pēdējo gadu, jo īpaši pēdējo divu gadu, notikumus, Eiropai ir nepieciešama vēl stingrāka kopējā lauksaimniecības politika (KLP). Ilgstoši strādājot saistībā ar šo jautājumu, kā arī *Capoulas Santos* kungam strādājot pie tā, mums ir izdevies atrisināt dažus jautājumus, bet mēs esam veikuši šo darbu, pamatojoties uz iepriekšējo sistēmu. Pēdējos divos gados Eiropai aktuāli ir kļuvuši divi jautājumi, ko es vēlos uzsvērt. Mēs sākam ar 2003. gadā īstenotās KLP „veselības pārbaudi”.

Ņemot vērā dažus faktus, mums ir jāapstājas un jāpadomā, vai mēs šajā darbā esam uz pareizā ceļa, kaut gan šā pusotra gada laikā ir paveikts tiešām izcils darbs. Mēs zaudējam ļoti daudz darba vietu; saskaņā ar Eiropas Kopienas Statistikas biroja datiem par laiku līdz 2005. gadam — mēs nezinām, kāda bija situācija 2007. un 2008. gadā — šajā stabilajā, sezonas un labi zināmajā nodarbinātības nozarē darbu ir zaudējuši aptuveni divi miljoni strādājošo. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Statistikas biroja datiem likvidēto saimniecību skaits laikā no 2003. līdz 2005. gadam ir 611 000 saimniecības. Šādos ekonomiskās krīzes apstākļos dalībvalstīs bieži vien nopietni iejaucas banku un citu nozaru darbībā, bet nevienā valstī nenotiek debates par situāciju lauksaimniecībā, jo dalībvalstīs sagaida, ka jautājumi tiks risināti saskaņā ar Kopienas politiku un KLP.

Mūsu īstenotie pasākumi, pēc manām domām, neatbilst lauksaimnieku patiesajām vajadzībām, un tie nav pasākumi, kas viņiem ir nepieciešami, proti, palīdzības sniegšana šīs nozares uzņēmumiem, lai tie varētu atbrīvoties no pakļautības un nodarboties ar ražošanu un tirdzniecību, jo vēl viens fakts ir tāds — un ar to es arī vēlos nobeigt runu —, ka pēdējos divos vai trīs gados lauksaimniecības uzņēmumi ir zaudējuši ieņēmumu daļu par labu pārveidotajai tirdzniecības nozarei.

Tie ir jautājumi, kas mums bija jārisina, un šai sakarībā mans vērtējums ir diezgan negatīvs attiecībā uz to, par ko mēs parīt balsosim šajā Parlamentā.

Witold Tomczak, IND/DEM grupas vārdā. — (PL) Priekšsēdētājas kundze, finansiālā diskriminācija pret ģimenes saimniecībām un jaunajām dalībvalstīm ir divi būtiskākie kopējās lauksaimniecības politikas faktori, kas novājina ES un ir pretrunā tās būtiskākajiem mērķiem. Ierosinātās izmaiņas nelikvidē šos faktorus. Kā gan mēs varam veikt taisnīgas reformas Eiropas lauksaimniecībā, ja mēs ignorējam 95 % saimniecību? Šos 95 % veido ģimenes saimniecības, kas nav lielākas par 50 hektāriem. Šīs saimniecības saņem tikai pārpalikumus no ES lauksaimniecības subsīdiju katla. Turīgākie lauksaimnieki, kuru ir tikai 1 % no visiem lauksaimniekiem, saņem vairāk nekā 9 miljardus eiro, citiem vārdiem sakot, vairāk nekā 90 % saimniecību. Šī politika iznīcina ģimenes saimniecības, kas ir Eiropas lauksaimniecības pamatā. Pašreizējās un ierosinātās lauksaimniecības politikas rezultāts būs vēl intensīvāka iedzīvotāju skaita samazināšanās lauku reģionos, vides stāvokļa pasliktināšanās un nodrošinātības ar pārtiku pasliktināšanās reģionos, valstīs un ES kopumā.

Peter Baco (NI). — (SK) Komisijas priekšlikumi par kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) „veselības pārbaudi” tika sagatavoti apstākļos, kas diezgan lielā mērā atšķiras no situācijas, kādā mēs esam nonākuši patlaban. Pašlaik mums ir jāpievērš lielāka uzmanība nepastāvības mazināšanai lauksaimniecības produktu tirgos, cenu pielīdzināšanas pasaules cenām paātrināšanai, lauksaimniecības neaizstājamās nozīmes sabiedrībā akcentēšanai, KLP sistēmu stiprināšanai un, visbūtiskākais, jaunajās dalībvalstīs esošo diskriminēto lauksaimniecības nozaru potenciāla efektīvākai izmantošanai.

Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas iesniegtie grozījumi diemžēl tikai daļēji koriģēja Komisijas neadekvātos risinājumus aktuālajām problēmām, ar kurām mēs šodien saskaramies. Piemēram, Komisija atbalstīja progresīvās modulācijas ieviešanu, vēloties demonstrēt ES pilsoņiem tās spēju mazināt ievērojamo atbalstu lauksaimniecībai.

Tas ir pretrunā arvien pieaugošai vajadzībai pēc lielākas ražošanas faktoru koncentrācijas intensitātes. Taču tā ir pilnīgi absurda situācija, ka tiek pausta nevēlēšanās atbalstīt priekšlikumus, kuros saimniecības tiek uzskatītas nevis par zemes īpašumiem, bet gan par racionālām un dzīvotspējīgām nelielu īpašumu apvienībām, kas nevar konkurēt savā starpā. Tieši tādēļ katrs tirgus dalībnieks ir uzskatāms par lauksaimnieku.

Tādēļ es aicinu Padomes priekšsēdētāju *Barnier* kungu Padomes debašu laikā izbrīvēt laiku iespējamiem šīs problēmas risinājumiem.

Neil Parish (PPE-DE). — Priekšsēdētājas kundze, es sāksu runu ar pateicību komisārei *Mariann Fischer Boel*, Padomes priekšsēdētājam *Barnier* kungam, referentam *Capoulas Santos* kungam, kā arī *Goepel* kungam par mūsu sadarbību, kā arī visiem komitejas locekļiem par smago darbu; mēs esam 27 dalībvalstis, un, lai gan nav iesniegtas 27 nostājas par šo ziņojumu, tomēr esam saņēmuši diezgan daudz nostāju, un mēs sanācām kopā komitejā, lai panāktu, pēc manām domām, saprātīgu kompromisu. Es vēlos arī pateikties komisārei par sadarbību un palīdzību, un it īpaši *Barnier* kungam tāpēc, ka mēs esam nodrošinājuši, ja ne kopēju lēmumu pieņemšanu, tad vismaz ciešāku sadarbību.

Patlaban mums ir jāvirzās uz priekšu un jāpieņem ziņojums, un jāpanāk kompromiss, kā arī jāsigatavo nostāja, lai lauksaimnieki Eiropā skaidri zinātu, kāda ir viņu nākotne.

Ir jānodrošina pārtikas ražošana — mēs to skaidri redzējām pagājušā gadā, un mums ir jāatbrīvo lauksaimnieki no birokrātijas sloga; mums ir nepieciešama vienkāršošana. Mums ir arī jāpanāk, lai lauksaimnieki paši pieņemtu ar viņu darbību saistītos lēmumus. Tādēļ mums ir jāvirzās uz priekšu. Jā, mums ir nepieciešami noteikti krīzes pārvarēšanas pasākumi, bet mēs nevaram atgriezties laikā, kad tika īstenota interence — ir jāsiglabā līdzsvars.

Daudzi no mums lido no vienas Eiropas valsts uz citu un, lidmašīnai nosēžoties, ir patīkami, ja piezemēšanās ir mīksta, un arī piena kvotu jautājumam ir jānodrošina „mīksta piezemēšanās”. Mums patiešām ir jānodrošina lielāka brīvība tirgū. Komisāre minēja, ka pagājušā gadā bija vērojams pieprasījums pēc piena produktiem, šogad pieprasījums nav tik liels, bet nākamajā gadā pieprasījums atkal var būt lielāks, un mums ir nepieciešama elastība, lai nodrošinātu šādu pieprasījumu.

Lauksaimniecība un lauku vide ir viens un tas pats, un mums ir jāvirzās uz priekšu, lai nodrošinātu klimata pārmaiņu un ūdens resursu pārvaldības jautājumu risināšanu, biodegvielas un biogāzes izmantošanu un lai nostādītu Eiropu patiešām labā pozīcijā. Mēs nedrīkstam kāpties atpakaļ, jo mēs esam labā pozīcijā attiecībā uz PTO. Virzīsimies uz priekšu un veiksīm reālas reformas lauksaimniecības politikā.

Brian Simpson (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties mūsu referentam par smago darbu saistībā ar šo delikāto jautājumu.

Taču, neskatoties uz viņa nopietnajiem centieniem, man jāsaka, ka mēs — es un manas valsts delegācijas locekļi — nevaram atbalstīt šo ziņojumu. Es uzskatu, ka KLP ir nepieciešama radikāla reforma. Tā ir jāattīsta, neņemot vērā līdz šim izmantoto tiešā atbalsta sistēmu, bet ieviešot sistēmu, kas ir orientēta uz tirgu un kurā tiek novērtēta lauku ilgtspēja un vides aizsardzība, un tā vietā, lai stimulētu neefektīvu saimniekošanu, tiek atzītas efektīvas saimniekošanas metodes. Lai gan šis ziņojums nav dokuments, kas paredz būtiskas reformas, tajā ir iekļauti priekšnoteikumi reformām nākotnē pēc 2013. gada. Tādēļ mani sarūgtina Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas balsojuma rezultāts, kas, kā man šķiet, jau atkal parāda, ka komiteja ignorē nepieciešamību pēc būtiskas šīs neizdevušās sistēmas reformas.

Es sevišķi vēlos uzsvērt nepieciešamību pēc obligātas modulācijas. Es nevaru atbalstīt nostāju, kas paredz samazināt finansējumu lauku attīstībai un turklāt atcelt prasību dalībvalstīm piedalīties jaunās modulācijas sistēmas finansēšanā. Es nevaru atbalstīt arī komitejas viedokli, ka mums ir jāatsakās no pilnīgas atsaistīšanas, bet savas lielākās bažas es vēlos paust Komisijai. Jūsu viedoklis, komisāres kundze, attiecībā uz obligāto modulāciju ir pareizs. Arī jūsu viedoklis attiecībā uz atsaistīšanu ir pareizs. Beidzot Komisija nopietni vēlas īstenot KLP reformu, bet sastopas ar Parlamentu, kas vienmēr kavējas ar šā lēmuma pieņemšanu un uzskata, ka problēmas, ar kurām mēs saskaramies, var atrisināt, turpinot izmantot līdzšinējo neizdevušos sistēmu. Turieties, komisāres kundze, jums ir taisnība, un diemžēl man ir aizdomas, ka Parlamentam nebūs taisnība.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, kā jau jūs zināt, es esmu diezgan skeptiski noskaņots pret visiem priekšlikumiem par „veselības pārbaudi”. Ja es būtu lauksaimnieks un 2005. gadā būtu aprēķinājis, kāds atbalsts ir gaidāms laikā līdz 2013. gadam, tad es — jūs man piekritisiet — saskartos ar finansējuma samazinājumu par 8 % modulācijas dēļ, par 10 % valsts rezerves dēļ un, iespējams, par 9 % augsto piemaksu dēļ, tātad es saskartos ar finansējuma samazinājumu par 27 %. Kā gan vidusmēra lauksaimnieks nākotnē var paļauties uz Eiropas valdību, kas nepilda savus solījumus? *Buitenweg* kundze minēja, ka 27 % samazinājums ir nebūtisks, bet, ņemot vērā solīto, es uzskatu, ka tas ir diezgan ievērojams. Tādēļ es iebilstu arī pret šo modulāciju un vēlētos panākt, lai daudz mazākā mērā tiktu samazināts šo kopējo piemaksu apjoms.

Attiecībā uz šo valsts rezervi es uzskatu, ka mums ir jāizmanto tā viena iespēja, kas mums ir dota, proti, mums pēc iespējas drīzāk ir jāizstrādā Eiropas līmeņa apdrošināšanas shēma, kas garantētu atbildību dzīvnieku un augu slimību gadījumā. Agrāk vai vēlāk iedzīvotāju intensīvās ceļošanas dēļ Eiropa saskarsies ar citu lipīgu dzīvnieku slimību, un mūsu budžets nav tam gatavs. Ja tas vēlreiz notiks, es nezinu, kur Komisija iegūs finansējumu. Tieši tādēļ ir nepieciešama apdrošināšanas shēma.

Attiecībā uz piena kvotām es vēlos teikt, ka mēs varam ņemt vērā tikai to, ka arvien vairāk tirgu kļūst par starptautiskiem tirgiem. Pēc manām domām, Eiropai tas nenāktu par labu, ja mēs teiktu, piemēram, amerikāņiem vai braziliešiem, ka mūsu tirgus var kļūt par viņējo, ja viņi to vēlas. Arī mums ir jāpiegalas šajā procesā, un tieši tādēļ ir nepieciešama „mīksta piezemēšanās” attiecībā uz piena kvotu jautājumu.

Mēs varētu veikt trīs pasākumus — samazināt papildu nodevu, pakāpeniski palielināt kvotas un katru gadu noteikt, kuri lauksaimnieki nav pilnībā izmantojuši piena ražošanas jaudu, kuri to ir izmantojuši pilnībā un kuri to ir pārsnieguši.

Gintaras Didžiokas (UEN). - (LT) Vispirms es vēlos pateikties visiem tiem, kuri tik smagi strādāja pie sarežģītajiem, nozīmīgajiem, un, pēc manām domām, visbūtiskākajiem šā gada tiesību aktu projektiem, jo īpaši es vēlos pateikties referentam *Capoulas Santos* kungam. Man nav daudz laika, tādēļ es varu runāt tikai par visbūtiskākajiem jautājumiem, kas skar lauksaimniekus manis pārstāvētajā valstī.

Pirmais jautājums attiecas uz tiešo maksājumu apmēru pielīdzināšanu pēc 13 gadus ilgas gaidīšanas. Tas ir ļoti būtiski, un, ja mēs runājam par solidaritāti, taisnīgu konkurenci un kopējo tirgu, mums ir arī attiecīgi jārikojas. Mums ir jānodrošina, lai atbalsts tiktu piešķirts taisnīgi.

Otrs ļoti būtisks jautājums ir par nepieciešamību atcelt ierobežojumus attiecībā uz zemes platību, kas noteikti 2003. gada 30. jūnija noteikumos. Ja mēs runājam par pārtikas trūkumu, badu pasaulē un galu galā arī biodegvielu, ļausim lauksaimniekiem pilnībā izmantot pieejamos resursus.

Visbūtiskākais jautājums attiecas uz to, ka mums ir jāaizsargā Eiropas Savienības kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanas mehānisms, un mēs nedrīkstam pieļaut, ka lauksaimniecībai paredzētais budžets tiek sadrumstalots, pamatojoties uz dažādām apšaubāmām idejām.

Alyn Smith (Verts/ALE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust atzinību un pateikties visiem kolēģiem par to, ka mēs šodien esam nonākuši pie veiksmīga risinājuma. Bet es piekrītu arī kolēģu paustajai neapmierinātībai par to, ka mēs varējām paveikt vēl vairāk un būt nedaudz mērķtiecīgāki, bet atcerēsimies, ka jautājums par „veselības pārbaudi” attiecas tikai uz „veselības pārbaudi” — jautājums par fundamentālo reformu tiks risināts vēlāk, un tieši tam mums šodien ir jāpievērš uzmanība.

Skatoties nākotnē uz 2013. gadu, ir skaidrs, ka vēl ir ļoti daudz darāmā, jo mēs īstenojam kopējo lauksaimniecības politiku, kas, tāpat, kā ikviens labs kompromiss, tā īsti neapmierina nevienu. Tādēļ es piekrītu *Parish* kunga apsvērumiem, kā arī *Pieper* kunga teiktajam, ka mums ir jāskatās nākotnē, nosakot kopējās lauksaimniecības politikas mērķus. Mums šajās debatēs ir jāpievērš īpaša uzmanība struktūrfondu reformai, jo KLP pašlaik ir pārāk sarežģīta, sadrumstalota un grūti pieņemama sabiedrībai, savukārt struktūrfondu izmantošana būtu daudz lētāks un daudz efektīvāks veids, kā nodrošināt ieguvumu sabiedrībai vides aizsardzības jomā. Mums ir jāatceras, ka KLP mērķis ir nodrošināt tiešu atbalstu kvalitatīvu vietējo pārtikas produktu ražotājiem. Paturot to prātā, mēs spēsim izvairīties no kļūdām. Tas ir liels ieguvums, un šodien paveiktais ir solis šajā virzienā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Mēs ar zināmām bažām piedalāmies šajā debatēs par turpmākām izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā (KLP), jo būtībā to mērķis ir nodrošināt lielāku liberalizāciju un pakārtotību starptautiskiem tirgiem, neņemot vērā to, ka lauksaimniecība ir nozīmīga nozare un ka nodrošinātība ar pārtiku un suverenitāte ir būtiski priekšnoteikumi kvalitatīvu pārtikas produktu nodrošināšanai mūsu valstu iedzīvotājiem.

Nav pieņemams arī sociālās iejūtības trūkums, kas raksturīgs šai reformai, neņemot vērā pašreizējo nopietno situāciju nodarbinātības jomā. Šāda situācija draud iznīcināt uz ģimenes saimniecībām balstīto lauksaimniecības sistēmu, un īpaši bīstams ir atbalsta samazinājums sīkzemniekiem, paziņojums par piena kvotu sistēmas likvidāciju, KLP atkārtota nodošana dalībvalstu pārziņā un ilgstoša netaisnība atbalsta nodrošināšanas jomā.

Tādēļ mēs uzstājam, lai tiktu ņemti vērā mūsu iesniegtie priekšlikumi par atbalsta garantēšanu lauksaimniekiem, kas ražo produkciju, nestabilitātes novēršanu ražošanas nozarēs cenu svārstību dēļ un lauksaimniecības popularitātes mazināšanās un daudzu reģionu pārtuksnešanās novēršanu.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos teikt, ka mēs esam pateicīgi parādā mūsu kolēģim *Luis Manuel Capoulas Santos* un visiem citiem, kuri bija iesaistīti šā uzslavas cienīgā ziņojuma sagatavošanā.

Lauku rajoni Grieķijā, kuros dzīvo tabakas audzētāji, ir nabadzīgākie rajoni Grieķijā; es pat domāju, ka tie ir nabadzīgākie rajoni visā Eiropā. Šajos rajonos dzīvojošajiem nav iespēju veikt citu darbu, kā vien audzēt tabaku, un viņi lūdz tikai vienu — pagarināt tabakas audzēšanas programmas termiņu vismaz līdz 2013. gadam. Viņi arī lūdz, ja tas ir iespējams, novērst 2004. gadā pieļauto netaisnību un nodrošināt, lai 50 % no subsīdijām tabakas audzētājiem turpmāk — sākot no 2010. gada — tiktu piešķirti pirmā pilnā struktūrā, tādējādi nodrošinot viņu ienākumus. Šis ir drīzāk humānu apsvērumu vadīts, nevis formāls lūgums.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze, man atvēlētajā laikā es runāšu par piena nozari, jo, kā jau tas komisārei ir zināms no mūsu tikšanās pagājušā nedēļā, tā manis pārstāvētajā valstī ir nonākusi grūtībās cenu krituma dēļ. Piena cenu samazināšanās vēl vairāk nostiprina manu viedokli, ka piena kvotu atcelšana ir pārsteidzīgs un neapdomīgs lēmums un nekādā ziņā nepalīdzēs stabilizēt tirgu.

Arī pieejamo tirgus pārvaldības pasākumu likvidēšana man šķiet nevajadzīgs un muļķīgs pasākums, ņemot vērā tirgū pašlaik vērojamo nestabilitāti. Ja mēs vēlamies iekļūt un palikt šajā tirgū, mums ir nepieciešami efektīvi tirgus pārvaldības mehānismi. Bez šādiem mehānismiem mēs nekādā ziņā nenodrošināsim „mīkstu piezemēšanos”.

Tādēļ es vēlos paust nožēlu par to, ka laikā, kad dažas dalībvalstis izrāda elastību — Francija, neizmantojot finansējumu, pievēršas aitkopības nozarei un Vācija runā par piena fondu —, Komisija vēlas sevi ierobežot, sašaurinot savu darbības jomu ar tirgus pārvaldības pasākumu nevajadzīgu atcelšanu.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

priekšsēdētāja vietnieks

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties referentam par tiesību akta projektu un otram referentam par patstāvīgo ziņojumu. 2003. un 2004. gadā īstenotās reformas bija būtiski kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformas posmi. KLP rūpīga izvērtēšana nav reforma, bet drīzāk vēl viens būtisks posms, lai nodrošinātu mūsdienīgu, daudzfunkcionālu un konkurētspējīgu kopējo lauksaimniecības politiku. Nekas nav mainījies attiecībā uz prioritātēm. Svarīgākais risināmais jautājums ir pārtikas ražošana, tai seko lopbarības jautājums un pēc tam — energoapgāde.

Jau iepriekš ir runāts par piensaimniecības nozīmi, jo īpaši kalnainās teritorijās, kur pļavu apsaimniekošana nereti ir vienīgā iespējamā darbības nozare. Šajā gadījumā mēs runājam ne tikai par vides, bet arī par darba vietu saglabāšanu, kas, pēc manām domām, ir vienlīdz būtiski. Es uzskatu, ka sagatavošanās darbu veikšanai, lai nodrošinātu „mīkstu piezemēšanos” pēc 2015. gada, ir būtisks jautājums. Pašlaik es iebilstu pret vispārēju piena kvotu palielinājumu. Es uzskatu, ka mums ir jārikojas piesardzīgi laikā, kad ir tik liels piena pārpalikums. Tie, kuri min pārtikas preču cenas kā iemeslu kvotu palielināšanai, nav ņēmuši vērā to, ka piensaimnieks saņem mazāk nekā 30 % no piena pārdošanas cenas, bet piena pārdošanas cena veikalā — pat manā valstī — patlaban ir tāda pati, kāda tā bija pirms 25 gadiem.

Ir būtiski stabilizēt otro pīlāru, nekaitējot pirmajam. Mēs atzinīgi vērtējam 68. panta pārskatīšanu, pateicoties dalībvalstu lēmumu pieņemšanas autonomijai. Es esmu gandarīta arī par to, ka ir panākta vienošanās par piena fondu, kā arī vienošanās par piena ražošanu kalnainās teritorijās un mazāk attīstītos reģionos.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka es ļoti ceru, ka Padome un Komisija panāks kompromisu tuvākajās dienās. Es esmu pārliecināta, ka kopējā lauksaimniecības politika tiks īstenota tādā veidā, lai nākotnē nodrošinātu daudzfunkcionālu un ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu visos ES reģionos.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, mēs atbalstām šīs „veselības pārbaudes” mērķus, bet mēs neatbalstām nevienu no ierosinātajiem pasākumiem.

Jaunie apdraudējumi saistībā ar klimata pārmaiņām, finansiālajiem aspektiem, veselību un citiem riskiem norāda uz to, ka ir nepieciešama patiešām mūsdienīga kopējā lauksaimniecības politika, lai mēs pasaulē patiesi būtu nozīmīgi attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku un mūsu lauku teritoriju saglabāšanu.

Īstenojot MacSharry reformu 1992. gadā, mēs naivi ticējām, ka noteikti ir nodrošināta spēja saražot nepieciešamo pārtiku un ka tirgus visu nostādīs savās vietās. Taču mēs esam sapratuši, ka tirgus globalizācija neatbilst iecerei par nepārtrauktu lauksaimniecisko ražošanu, nodrošinot nekaitīgu pārtiku par samērīgām cenām visā Eiropā.

Izejvielu cenu paaugstināšana (pašlaik jau atkal samazināšana), kam, kā jau mēs zinām, sekoja lopbarības un mēslošanas līdzekļu izmaksu pieaugums, sniedza mums vērtīgu mācību stundu un vairākās nozarēs, piemēram, aitkopības un liellopu gaļas nozarē, radīja nopietnu krīzi.

Komisāres kundze, tā vien šķiet, ka šis „svārsta” efekts turpināsies. Es vēlos īpaši pieminēt aitkopības un piensaimniecības nozari. Aitkopības nozarē ir vērojams kritums. Šai nozarei ir nepieciešams Kopienas atbalsts, uz ko Parlaments aicināja pagājušā jūnijā, un ar 68. panta pārskatīšanu nepietiek.

Attiecībā uz piensaimniecības nozari es vēlos teikt, ka, lai nodrošinātu „mīkstu” piezemēšanos, ir nepieciešams pārejas periods, lai nozare varētu piemēroties un pielāgoties, neizjūtot sastingumu, kura iemesls pašlaik ir nepietiekamais kvotu apjoms. Turklāt, komisāres kundze, situācija dalībvalstīs ir atšķirīga.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties referentam par izcilo, pozitīvi vērtēto un inteligento darbu, ko viņš ir paveicis. Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) „veselības pārbaudes” mērķis patiesībā ir ļoti nozīmīgs, proti, uzlabot Eiropas lauksaimniecības nozares konkurētspēju.

Es vēlos uzsvērt tikai divus jautājumus — jautājumu par piena kvotu apjoma palielināšanu, kas nodrošina lielākas izaugsmes iespējas valstīm, kas izjūt kvotu nepietiekamību, kā arī valstīm, kas pārsniedz noteikto valsts kvotu, un jautājumu par saistītā atbalsta tabakas audzēšanai programmas termiņa pagarināšanu līdz 2012. gadam.

Attiecībā uz pēdējo jautājumu es vēlos norādīt, ka, lai gan ir vērojama spēcīga pretestība 2004. gada nolīguma pārskatīšanai tā iemesla dēļ, ka liela daļa valstu uzskata, ka tabakas audzēšanas subsidēšana ir ētiski nepieņemama, jo tā ietekmē sabiedrības veselību, Eiropā saražo vairāk nekā 4 % no pasaulē saražotā jēltabakas apjoma, un Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā jēltabakas importētāja no trešām valstīm, tādējādi nodrošinot vairāk nekā 70 % no tai nepieciešamā jēltabakas apjoma.

Tādēļ es uzskatu, ka mūsu pienākums ir rast taisnīgu risinājumu, lai izvairītos no turpmākas netiešas ietekmes uz ekonomiku un nodarbinātību un tabakas audzēšanas nozares masveida iznīcināšanas.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, viens no būtiskākajiem uzdevumiem, ar ko ir saskārusies un joprojām saskaras kopējā lauksaimniecības politika, ir nodrošināt atsevišķu Eiropas Savienības dalībvalstu lauksaimniecības nozaru ekonomisko pastāvību. Iepazīstoties ar ziņojuma secinājumiem, es redzu, ka tajā ierosinātās izmaiņas ietver vairumu mehānismu, kas paredzēti situācijas uzlabošanai atsevišķu tirgu ražošanas nozarēs. Tas ir vērtējams pozitīvi. Taču es esmu noraizējies par to, ka nav panākta vienošanās par vispārējām izmaiņām subsīdiju piešķiršanas kārtībā, kas paredz vienādas subsīdijas visām ES dalībvalstīm un tādējādi veicina veselīgu konkurenci Kopienā un ārpus tās robežām.

Patiesībā ziņojums apstiprina to, ka Eiropas Savienībā joprojām pastāv protekcionisms pret tā saukto veco ES dalībvalstu lauksaimniecības nozarēm salīdzinājumā ar valstīm, kas ES pievienojušās nesen. Tas, ka es neesmu pirmais, kas šo problēmu piemin, norāda uz tās nopietnību un uz to, ka Komisija turpina šo problēmu ignorēt. Ir ļoti būtiski, ka arī Parlaments ir norādījis uz netaisnību, kas pieļauta, sākotnēji piešķirot piena kvotas. Pozitīvi ir tas, ka mēs, lai gan nedroši, bet tomēr mēģinām risināt šo problēmu.

Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, Barnier kungs, iepriekšējās trīs dienas tika īstenots pasākums Eiropas attīstības dienas, kuru laikā bieži tika pieminēta pārtikas krīze, kas nopietni ir skārusi nabadzīgākās valstis. Visi runātāji uzsvēra būtisko nepieciešamību jaunattīstības valstīm attīstīt lauksaimniecības nozari, lai pēc iespējas efektīvāk izmantotu to zemi un dabas resursus.

Starp citu, to runātāju pēkšņā nostājas maiņa, kuri vakar un arī šodien jūsmīgos apcerējumos aicināja ierobežot valsts iejaukšanos un valsts finansējumu, nodrošināt pilnīgu liberalizāciju, privatizāciju un pielīdzināt lauksaimniecību gandrīz vai aizvēsturiskai darbības jomai, šķita gan smieklīga, gan arī apkaunojoša, kad viņi atbalstīja lielus valsts ieguldījumus lauksaimnieciskajā ražošanā un pārtikas suverenitātes nodrošināšanā.

Lauksaimniecības nākotne jaunattīstības valstīs ir tieši atkarīga ar mūsu šodienas debatēm. Diemžēl es nedomāju, ka, veicot šo kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) „veselības pārbaudi”, ko sāka īstenot vēl pirms satricinājumi pārtikas ražošanas nozarē un postošie traucējumi tirgos sasniedza augstāko punktu, ir ņemta vērā dienviņš dzīvojošo lauksaimnieku situācija vai izdarīti secinājumi saistībā ar nopietno krīzi, ar ko mēs saskaramies vides aizsardzības, sociālajā, ekonomikas un finanšu jomā.

Tādēļ man ir ļoti žēl, ka, gan Komisijas priekšlikumos, gan arī Parlamenta ziņojumā, tik maz uzmanības ir pievērsts ciešajai saiknei starp lauksaimniecību ziemeļu un dienvidu reģionos, un tas, ka tiek pārkāpts 1 miljardu eiro vērtais solījums, parāda, ka vēl ir ejams tāls ceļš.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ES izturas pret Polijas lauksaimniekiem un lauksaimniekiem no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, kas ir pievienojušās Eiropas Savienībai, kā pret otršķirīgiem pilsoņiem, un tas cita starpā attiecas arī uz subsīdijām un piena kvotām. Pašlaik mēs redzam, ka pastāv tendence turpināt šādu diskriminējošu un nevienlīdzīgu attieksmi arī pēc 2013. gada. Lūdzu, paturiet prātā to, ka liela daļa saimniecību ES austrumos ir ģimenes saimniecības. Tās ir ģimenes, ko skar

Briselē un Strasbūrā pieņemti lēmumi. Tie ir lauksaimnieki, kas balsoja par pievienošanos ES, jo viņiem solīja vienlīdzīgu attieksmi, sākot no 2013. gada. Vai tagad mums viņiem jāsaka, ka viņi ir pievilti?

Es aicinu kolēģus deputātus nodrošināt, lai mūsu kopējā lauksaimniecības politika nebūtu kopēja tikai nosaukuma dēļ. Cēliem nodomiem seko darbi, kas var kaitēt Polijas un Eiropas lauksaimniecībai, un mēs tam nevaram piekrist.

Šodien Briselē protestē Solidaritātes arodbiedrības lauksaimnieki. Viņi vēlas pievērst ES iestāžu uzmanību sarežģītajai piena un labības ražotāju situācijai. Es viņus atbalstu, un es uzskatu, ka protesta akcija Briselē ir labākais pierādījums tam, ka lauksaimniecības nozarē kaut kas nav kārtībā. Beidzot ir jānovērš nevienlīdzīgā attieksme pret vecajām un jaunajām dalībvalstīm.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, lielākā daļa lauksaimnieku un lopkopju gaida lēmumus un vienošanās, ko Lauksaimniecības un zivsaimniecības padome pieņems laikā no šodienas līdz ceturtdienai par šīs kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) „veselības pārbaudi”. Viņi gaida, jo šī nav tikai politikas pārskatīšana, bet gan pārbaude, kas ievieš būtiskas izmaiņas, piemēram, veicinās daudzu saimniecību likvidāciju, ja tiks īstenoti Eiropas Komisijas ierosinātie tiešā atbalsta samazinājumi.

Modulācija ir būtiskākais šā parlamentārā ziņojuma aspekts, un tā, pēc Parlamenta domām, var būt viens no nedaudzajiem faktoriem, kas kaut kādā mērā var ietekmēt sarunas starp ES lauksaimniecības ministriem.

Gadiem ilgi mēs iebildām pret pasākuma, ko mēs eifēmiski saucam par „modulāciju”, paplašināšanu tāpēc, ka, ja lauku attīstības politikas īstenošanai trūkst līdzekļu, šādas nepietiekamības iemesls nav ierobežotais KLP budžets, bet drīzāk gan politikās gribas trūkums nodrošināt atbilstīgu Kopienas budžetu šīm būtiskajām pīlāram.

Vai mēs vēlamies liberalizēt tirgus? Protams, ka mēs vēlamies, bet, piemērojot vienlīdzīgas prasības un noteikumus visiem ražotājiem gan Eiropas Savienībā, gan arī ārpus tās.

Pašlaik Eiropas Savienība spēlējas ar daudzu lauksaimnieku un lopkopju nākotni. Es jo īpaši vēlos pieminēt mazāk aizsargātas nozares, piemēram, aītkopība, liellopu un tabakas audzēšana, kuru pastāvēšana daudzās ražošanas jomās būs atkarīga no šīs „veselības pārbaudes”.

Daži ražotāji, piemēram, aitas gaļas ražotāji, nelūdz palīdzību. Viņi tikai vēlas, lai būtu nodrošināta iespēja ar cieņu izstāties no tirgus, jo viņi ir paveikuši visu iespējamo, un vienīgais veids, kā izdzīvot, ir samazināt produkcijas apjomu. Tādēļ ražošanas samazināšana ir vienīgā iespēja, kas ir atlikusi daudziem ražotājiem, kuru vietu, neapšaubāmi, ieņems imports no trešām valstīm, jo patērētāji turpinās patērēt, un pasaulē strauji turpinās pieaugt patērētāju skaits.

Parlamentam ir jāsniedz piesardzīgs atzinums, un Padomei tas ir jāņem vērā. Es vēlos pateikties Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētājam *Parish* kungam par viņa veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu, ka Parlaments ir dzirdējis un nav ignorējis to, ko līdz šim tik atklāti ir ignorējusi Padome un Komisija.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) *Barnier* kungs, *Fischer Boel* kundze, es ceru, ka *Capoulas Santos* kunga izcīltais ziņojums būs stabils pamats kompromisa risinājumam Padomē Francijas prezidentūras laikā, un es ceru, ka Eiropas Parlaments un Padome „pieradinās” Komisiju.

Citējot *Antoine de Saint-Exupéry*, ar vārdu „pieradinās” es domāju to, kā Mazais Princis pieradināja lapsu. Es ceru, ka rīt mums tas izdosies. Pilnīga intervences mehānisma likvidēšana ir ārkārtīgi bīstama Eiropai un nodrošinātībai ar pārtiku Eiropā.

„Sodot” lielos lauksaimniekus, tiks nodarīts būtisks kaitējums Eiropas konkurētspējai, un attiecībā uz lopkopību es vēlos teikt, ka ir būtiski palīdzēt lauksaimniekiem, kuriem nav zemes.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 2000. gadu sākumā mēs noteicām kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) finanšu shēmu laikposmam līdz 2013. gadam. Lauksaimnieki ir veikuši ieguldījumus, pamatojoties uz šiem skaitļiem. Vai tagad, šīs programmas īstenošanas termiņa vidusposmā, mēs pieņemsim lēmumu par to maksājumu samazināšanu, kas viņiem ir apsoltī? Tas nav godīgi.

Es esmu pret tādu modulāciju, kādu iesaka Eiropas Komisija vai kāda ierosināta *Capoulas Santos* kunga ziņojumā. KLP mērķis ir atbalstīt lauksaimniecību un nodrošināt tās struktūru. Kā piemēru varu minēt straujo kritumu lopkopības nozarē, dodot vietu aitu importam no trešām valstīm. Lopkopjiem ir nepieciešama KLP, kas viņiem nodrošinātu atbalstu. Ir jānodrošina piemaksas par jēru mātēm un vides saudzēšanas piemaksas

par ganību uzturēšanu, kā arī ir jāveido valsts rezerves, lai novērstu slimību, piemēram, infekciozā katarālā drudža, radīto postu.

Ministra kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, lauksaimnieki uz mums paļaujas!

Liam Aylward (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, es esmu pārliecināts, ka komisāre un Padomes priekšsēdētājs cer, ka es aicināšu īstenot būtiskākos ierosinājumus, kas ietverti ziņojumā par aitkopību, kuru ar pārliecinošu balsu vairākumu pieņēma šis Parlaments.

Attiecībā uz modulāciju es vēlos teikt, ka esmu pret modulācijas likmes noteikšanu 13 % apmērā līdz 2012. gadam, un es uzskatu, ka modulācijai nevajadzētu būt obligātai un ka katrai dalībvalstij ir jādod iespēja pašai pieņemt lēmumu. Attiecībā uz piena kvotām jāsaka, ka es vēlos redzēt palielinājumu nevis par 1 %, kā tika ierosināts, bet gan par 2 %, un valstīm, kuras spēja ražot pienu, ir jāļauj to darīt, tādējādi veicinot „mīkstu piezemēšanos” 2015. gadā.

Bet būtiskākais ir tas, ka, īstenojot jaunāko KLP reformu, mums solīja vienkāršošanu, un, ja ir kaut kas tāds, kas patiešām sadusmo lauksaimniekus, tā ir birokrātija un birokrāti. Pašlaik amatpersonu, kas pārstāv Komisiju, dalībvalstu lauksaimniecības departamentu un vietējo iestāžu, kas regulē lauksaimnieku darbību, ir vairāk nekā policistu, kas cīnās pret noziedzību ielās. Tas ir smieklīgi — lauksaimniekiem ir jāļauj strādāt un ražot pārtikas produktus, kas ir nepieciešami arvien pieaugošajam iedzīvotāju skaitam.

Es personīgi uzskatu, ka, ja šis jautājums netiks risināts, manis pārstāvētajā valstī jaunais Lisabonas līgums netiks atbalstīts.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ar ziņojumu, par ko mēs rīt balsosim, noslēgsies gadu ilga darbs un debates, kas veltītas kopējās lauksaimniecības politikas un mūsu lauksaimnieku nākotnei. Patiesībā jau pagājušā gada 20. novembrī *Fischer Boel* kundze sniedza mums savus priekšlikumus par „veselības pārbaudi”.

Tagad, kad ir izskatīts *Goepel* kunga progresa ziņojums, mēs skatām *Capoulas Santos* kunga ziņojumu par Komisijas priekšlikumu. Abiem mūsu kolēģiem ir jāpateicas par viņu izcilo darbu. Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai ir izdevies saglabāt savu nostāju attiecībā uz Komisijas sākotnējiem priekšlikumiem, kuri, pēc mūsu domām, bija pārāk liberāli.

Es arī turpmāk vēriģi sekošu līdzī notikumiem piensaimniecības nozarē un it sevišķi īstenotajiem pasākumiem pēc kvotu samazināšanas. Visvairāk es raizējos par piensaimniecībām kalnu reģionos, kurām šīs reformas rezultātā nevajadzētu kļūt par „nabaga radiniekiem”, un mums būs jānodrošina, lai par šīm saimniecībām netiktu aizmirsts, jo tām atbalsts būs nepieciešams vairāk nekā citām.

Es nevēlos būt tā, kas šīm saimniecībām paziņo sliktās ziņas, bet vai tiešām mēs esam iedomājušies, ka Francijas piensaimniecības nozare varētu koncentrēties vienā reģionā? Tādēļ es no visas sirds atbalstu ierosinājumu izveidot piena fondu un priekšlikumu izvērtēt iespēju no 2010. gada palielināt piena kvotas atbilstoši tirgus tendencēm.

Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas veiktie progresīvās modulācijas aprēķini, mēs manām domām, ir taisnīgi un nodrošinātu mums iespēju veicināt reģionu attīstību un popularizēt lauksaimniecību, kā arī ilgtspējīgā veidā saglabāt bioloģisko daudzveidību.

Es atzinīgi vērtēju arī savstarpējās atbilstības principa precizēšanu, kura īstenošana līdz šim sagādāja patiesas galvassāpes lauksaimniekiem.

Es arī ceru, ka mēs saglabāsim tabakas fondu, kas nodrošina mūsu mazo saimniecību pastāvēšanu Eiropā, kā arī ievērojamu skaitu darba vietu reģionā, kur neko citu nav iespējams audzēt, kā arī ļauj izvairīties no produkcijas importēšanas.

Nobeigumā es vēlos teikt, *Barnier* kungs, ka mēs patiešām augsti novērtējam jūsu iesaistīšanos šajās debatēs. Jūs bijāt ārkārtīgi pacietīgs un mērķtiecīgs, un jūs patiešām nesasteidzāt notikumu gaitu. Bija patiesi prieks strādāt kopā ar jums. Mūsu sadarbība bija nenovērtējama. Es zinu, ka mēs varam uz jums paļauties

Lily Jacobs (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, sešdesmitajos gados *Sicco Mansholt* — ievērojams manas partijas biedrs Nīderlandē — izstrādāja Eiropas lauksaimniecības politiku, un mēs par to ļoti lepojamies. Viņa redzējums bija nodrošināt pietiekami daudz nekaitīgas pārtikas eiropiešiem un pienācīgus ieņēmumus lauksaimniekiem. Tie ir mērķi, ko es šeit atbalstu no visas sirds. Taču pēdējos 50 gados daudz kas ir mainījies.

Mēs saskaramies ar strauju pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu, klimata pārmaiņām, globalizāciju, negodīgu tirdzniecību un spekulāciju ar pārtikas preču cenām, par ko liecina nesenā pārtikas krīze.

Debates par „veselības pārbaudi” attiecas galvenokārt uz resursiem, instrumentiem un saprātīgiem izņēmumiem. Es esmu sarūgtināta par to, ka, gatavojoties 2013. gadam, būtiskākais mērķis tiek nobīdīts fonā. Ir pienācis laiks veikt pamatotu mūsu lauksaimniecības politikas pārskatīšanu, ņemot vērā *Mansholt* kunga idejas un atmetot vecmodīgās lietas, piemēram, eksporta subsīdijas un produktu subsīdijas. Ir pēdējais laiks nodrošināt taisnīgu tirdzniecību un pievērst lielāku uzmanību ilgtspējai, veselības aizsardzībai un inovatīviem risinājumiem problēmām, ar kurām mēs patiesībā saskaramies. Tas ir mūsu pienākums pret visu pasauli, mūsu nākamajām paaudzēm un Eiropas nodokļu maksātājiem.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, EK līgumā noteiktie lauksaimniecības politikas mērķi ir attīstīt lauksaimniecību, nodrošināt noteiktu ienākumu līmeni lauksaimniekiem un saprātīgas patēriņa cenas, kā arī stabilizēt tirgus un garantēt piedāvājumu.

Lauksaimniecības „veselības pārbaude”, nemaz jau nerunājot par citiem pasākumiem, ir pretrunā pirmajam mērķim, un šā iemesla dēļ, lai veiktu šādu „veselības pārbaudi”, vajadzētu grozīt EK līgumu. Tiktu samazināts atbalsts lauksaimniekiem, tādējādi pārkāpjot iepriekš dotos solījumus. Patēriņa cenas pieaugtu. Intervences iepirkuma ierobežošana un piena kvotu atcelšana veicinātu nenoteiktību tirgū. Pagājušā gadā mēs ieguldījām vairāk nekā 500 miljonus eiro piena eksporta subsidēšanai. Atbalsta atsaistīšana no ražošanas mazinātu ražošanas apjomu, un nenoteiktība attiecībā uz šāda pasākuma lietderību pieaugtu.

„Veselības pārbaudes” procesā vairāk par visu trūkst solidaritātes. Komisijas priekšlikums nekādā ziņā neatspoguļo principu, kas iedzīvotājiem dod iespēju iesaistīties lauksaimniecībā reģionos, kur ir vissliktākie dabas apstākļi, neskatoties uz to, ka Eiropadome šo principu ir apstiprinājusi trīs reizes. Ģimenes saimniecība ir pārāk nespējīga sarunu puse salīdzinājumā ar daudz nacionāliem pārtikas gigantiem un globāliem tirgus dalībniekiem. Tieši tādēļ mums ir nepieciešama lauksaimniecības politika.

Sergio Berlato (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, mūsu primārais mērķis ir nodrošināt, lai pēc 2013. gada Eiropai būtu kopējā lauksaimniecības politika. Pēc mūsu domām, tas ir ļoti būtiski ne tikai tāpēc, ka ir jāaizsargā lauksaimniecības nozare un sociālekonomiskā situācija mūsu dalībvalstīs, bet arī tāpēc, ka trešās tūkstošgades priekšvakarā vairāk nekā jebkad agrāk ir stratēģiski svarīgi garantēt nodrošinātību ar pārtiku Eiropā.

Komisāres kundze, mēs vēlamies uzsvērt, ka mums ir jāturpina īstenot politika, lai nepieciešamības gadījumā atbalstītu katru atsevišķu lauksaimniecības kopīgo tirgus organizāciju (KTO), un jo īpaši mēs uzskatām, ka:

a) tabakas audzēšanas nozarē, veicot atbalsta atsaistīšanu, ir jānodrošina iespēja saglabāt daļēji saistītu atbalstu līdz 2013. gadam, lai izvairītos no pilnīgas ražošanas pārtraukšanas, jo tas apdraudētu visas nozares, veicinātu bezdarbu un arī dažādas ekonomiskas un vides problēmas mazāk attīstītos reģionos; es vēlos atgādināt komisārei un priekšsēdētājam, ka Eiropas Parlaments ar balsu vairākumu jau ir paudis atbalstu šim jautājumam;

b) attiecībā uz piensaimniecības nozari, lai īstermiņā panāktu līdzsvaru tirgū un nodrošinātu kvotu sistēmas „mīkstu pieņemšanos” ilgtermiņā, būtu vēlams palielināt kvotas par 2 % katrā tirdzniecības gadā laikposmā no 2009. līdz 2010. gadam un no 2014. līdz 2015. gadam.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es vēlos pateikties referentiem *Capoulas Santos* kungam un *Goepel* kungam par lielisko darbu, ko viņi ir paveikuši.

Mēs debatējam par kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), kas tika izstrādāta 1990. gadu beigās un kas atdzima 2003. gadā globalizētajā pasaulē, kurā izveidojās saražotās produkcijas pārpalikums un kurā mēs slavinājām ārkārtīgi lielo atbalstu lauksaimniecībai. Mēs nācām klajā ar tādām idejām kā atsaistīšana, modulācija, nosacītība un radījām pārmērīgi lielu birokrātiju palīdzības sniegšanas sistēmā, un dažu gadu laikā mēs panācām attīstību, par kuru varēja tikai sapņot, kā jau *Barnier* kungs minēja. Mūsu iedomātās attīstības sekas bija tādas, ka mēs piedzīvojām produkcijas deficītu, saskārāmies ar piegādes, jo īpaši labības piegādes, problēmām, Eiropā bija vērojams gaļas izstrādājumu deficīts, un šodien mēs esam liecinieki tam, ka tiek zaudēts neiedomājami liels skaits darbavietu.

Tādēļ es uzskatu, ka tādas pieejas īstenošana, ko Komisija pieņēma, grozot 2003. gada nostāju, ir jāpārtrauc turpmākajās dienās, beidzoties Francijas prezidentūras termiņam, un ka mums ir jāpārskata nostāja, kas ir pieņemta attiecībā uz šiem jautājumiem un modulāciju un kas šķiet nesamērīga. Atņemot finansējumu ražotājiem un pārvietojot to uz otro pīlāru, mēs atņemam resursus tiem, kuri veic ieguldījumus un katru dienu ražo lauksaimniecības produkciju, tiem, kuri aicina cienīt zemi un pārtikas produktu kvalitāti, tiem,

kuriem mēs pieprasām garantēt darba drošību, dzīvnieku labturību, tiem, kuriem mēs pieprasām augstu uzturvērtību un mūsu pārtikas nekaitīgumu — mēs atņemam viņiem atbalstu ārkārtīgi konkurējošā un globalizētā pasaulē.

Tādēļ mums šie jautājumi ir jāpārdomā vēlreiz, jo īpaši jautājums par piena kvotām tādās valstīs kā Itālija, kas jau 20 gadus cieš no šīs traģēdijas — produkcijas nepietiekamības, lai gan šai valstij ir ievērojams ražošanas potenciāls. Ir jā saglabā saistītais atbalsts — es piekrītu tam, ko šai sakarībā teica mani kolēģi deputāti par tabakas audzēšanu, jo šī nozare nodrošina iztikas līdzekļus 500 000 ģimenēm Eiropā, un saistītā atbalsta likvidēšana neapšaubāmi pakļaus šīs ģimenes nabadzībai, nemazinot smēķētāju skaitu, ja tāds ir atbalsta likvidēšanas iemesls.

Vincenzo Lavarra (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es esmu gandarīts par ārkārtīgi pozitīvā koplēmuma procesa rezultātiem lauksaimniecības jomā, ko bija iespējams panākt, īstenojot ciešāku sadarbību starp Padomi, Komisiju un Eiropas Parlamentu. Tā ir laba zīme, un es esmu pārliecināts, ka jūs piekritīsiet manis izteiktajai atzinībai *Capoulas Santos* kungam par viņa līdzsvaroto ziņojumu par modulāciju, par jaunajiem lauksaimniekiem un drošību darba vietā, kā arī par jaunajām problēmām.

Mēs piedzīvojam sarežģītu pārejas periodu — mēs zinām par „mīksto piezemēšanos” un atsaistīšanu, un citiem inovatīviem pasākumiem. Šajā pārejas periodā mums ir jā aizsargā lauksaimnieki, kuri cietīs no piena kvotu atcelšanas, kā arī lauksaimnieki, kuri strādā mazāk attīstītos reģionos, arī tie, kuri ir iesaistīti tabakas audzēšanas nozarē, un mums ir jā izmanto šā pārmaiņu perioda sniegtā iespēja nopietni padomāt par laiku pēc 2013. gada, kad būs jāpārskata kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) mērķi un jaunie uzdevumi un jā sāk debates par to, kā novērst neatbilstību starp pirmo un otro pīlāru.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Padomei, Komisijai un referentam par smago darbu, kas ir paveikts saistībā ar šo jautājumu. Vienīgais „vienkāršais” jautājums saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku, kam mēs neesam pievērsuši uzmanību šajā debatēs, ir jautājums par budžetu, kas ir noteikts un kas samazinās, lai gan mūsu izvirzītās prasības attiecībā uz šo politiku, arī attiecībā uz klimata pārmaiņām, bioloģisko daudzveidību un ūdens resursu pārvaldību, pieaug. Racionāla ūdens resursu pārvaldība ir lieliska ideja, un vietējās iestādēm ir jā novērš noplūdes. Tas būtu tiešām racionāli!

Pievērsīsimies piena jautājumam. Kādēļ mēs nevaram palielināt kvotu par 2 % un ļaut lauksaimniekiem, kas var saražot pienu tirgum, to darīt? Tas nav obligāts nosacījums. Ļausim lauksaimniekiem izlemt. Attiecībā uz aitū audzēšanu jā saka, ka *Aylward* kunga ziņojums viesa lielas cerības, un mēs šajā Parlamentā tās atbalstām. Padome, pieņemot galīgo lēmumu, nevar šīs cerības pievilt.

Attiecībā uz modulāciju un 68. pantu es vēlos teikt, ka mēs runājam par lauksaimniecībai paredzēto līdzekļu izmantošanu šo problēmu risināšanai. To nav iespējams izdarīt, un, ja to dara, to var izdarīt, tikai ierobežojot, nevis paplašinot regulējumu, kā tas patlaban notiek.

Lielākais apdraudējums KLP un Eiropas lauksaimniekiem ir budžeta pārskatīšana — *Tony Blair* atstātais mantojums šai iestādei, kas apdraud finansējumu lauksaimniecībai. Atbildot uz mana kolēģa *Aylward* kunga komentāru par Lisabonas līgumu, es vēlos teikt — jā, pārbaudes tiešām radīja problēmas. Es domāju, ka lauksaimnieki Īrijā tagad būs *atsaucīgāki* attiecībā uz Lisabonas līgumu, jo viņi baidās, ka dalībvalstīm tiks nodrošināta lielāka kontrole pār lauksaimniecības politiku, un viņi zina, kā tas var ietekmēt mūsu 2009. gada budžetu laikā, kad Īrijas valdība ir ievērojami samazinājusi atbalstu lauksaimniecībai — viņi Eiropai uzticas vairāk nekā viņu valsts. Mums tas ir jāņem vērā.

Lielākā problēma lauksaimniekiem Eiropā ir ienākumu un cenu nepastāvība. Mums ir nepieciešami tirgus atbalsta pasākumi. Tiem ir jābūt elastīgākiem un efektīvākiem, un tie ir jā izmanto tikai tad, kad ir nepieciešami, pretējā gadījumā mēs likvidēsim ģimeņu saimniecības un iznīcināsim to, ko esam izveidojuši Eiropā, proti, augstas kvalitātes nekaitīgu pārtikas produktu piegādi. Es vēlu jums veiksmi, pieņemot lēmumus.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es vēlos īpaši pateikties referentam *Luis Manuel Capoulas Santos* par lielo darbu, ko viņš ir paveicis dažos pēdējos mēnešos un par viņa lielisko spēju rast kompromisa risinājumu.

Kopējai lauksaimniecības politikai arī turpmāk ir jāatbilst Kopienas idejai, nodrošinot iespēju visai paplašinātajai Eiropas Savienība konkurēt, pamatojoties uz vienlīdzīgiem noteikumiem. Nepieciešams priekšnoteikums šā mērķa sasniegšanai cita starpā ir vienlīdzīgs atbalsts visā Eiropas Savienībā. Es ceru, ka šā priekšnoteikuma izpilde tiks nodrošināta 2013. gadā un ka netiks meklēti iemesli, lai to atliktu uz vēlāku laiku.

Tā kā man ir dots ļoti maz laika, es pievērsīšos tikai vienam jautājumam. Jaunajām dalībvalstīm būs jāizpilda arvien vairāk prasību vides aizsardzības, pārtikas nekaitīguma un dzīvnieku labturības jomā. Lai nodrošinātu atbilstību šīm prasībām, ir jāsedz ārkārtīgi lielas izmaksas, kas rodas īsā laika periodā, un šīm valstīm tas nozīmēs ievērojamu lauksaimnieciskās ražošanas ienesīguma kritumu. Šā iemesla dēļ ir jāatliek šo prasību vienlaicīga piemērošana līdz tam laikam, kad būs izlīdzināti visi maksājumi un subsīdijas.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es vēlos paust atzinību *Capoulas Santos* kungam par viņa kvalitatīvo ziņojumu un arī pateikties koordinatoram un „ēnu” referentam *Goepel* kungam.

Es īsi komentēšu trīs jautājumus — pirmkārt, ciktāl tas attiecas uz mums, līdz 2013. gadam ir jā saglabā pašreizējā atbalsta shēma tabakas audzētājiem, un 50 % finansējuma ir jāpaliek pirmajā pilārā, un šo finansējuma daļu nevajadzētu pārcelt uz otro pilāru. Es domāju, ka tas būtu negodīgi un netaisnīgi. Kāpēc es tā uzskatu? Tāpēc, ka jūs šo prasību vēlaties attiecināt tikai uz tabakas audzēšanu. Turklāt, pēc manām domām, šāda prasība katastrofāli ietekmēs vairāk nekā pusi miljona ģimeņu, it sevišķi manā valstī, kur lielākā daļa lauksaimnieku ir nabadzīgi mazu saimniecību īpašnieki – tabakas audzētāji, kas pametīs savas saimniecības, lai pārceltos uz lielām pilsētām, radot ārkārtīgi lielu apdraudējumu videi un lauku reģioniem.

Šai sakarībā es vēlos šo to precizēt. Mēs visi esam pret smēķēšanu, bet nevajadzētu jaukt divas lietas — kamēr vien eiropieši smēķē cigaretes un Eiropas tautsaimniecībā ir nepieciešama tabaka, ir daudz saprātīgāk to ražot, nevis importēt.

Otrkārt, ir saprātīgi saglabāt arī īpašo atbalsta shēmu, galvenokārt lopbarības ražošanas jomā.

Treškārt, es esmu pret minimālo robežvērtību noteikšanu saistībā ar tiešo atbalstu, ko ierosināja Komisija, jo tā uzskata, ka nevajadzētu piešķirt finansējumu lauksaimniekiem, kuru ienākumi nepārsniedz 250 eiro gadā vai kuri apstrādā mazāk nekā vienu hektāru zemes gadā. Dieva dēļ! Eiropas Savienība vēlas atbalstīt gan lielos, gan arī mazos ražotājus. Mums ir vajadzīgi viņi visi, bet visvairāk mums ir vajadzīgi sīkzemnieki. Tādēļ es aicinu pārskatīt šo priekšlikumu un piešķirt palīdzību lauksaimniekiem neatkarīgi no tā, cik lielas ir viņu saimniecības.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos paust atzinību *Capoulas Santos* kungam par viņa ziņojumu. *Barnier* kungs, *Fischer Boel* kundze, neatkarīgi no jūsu uzskatiem, kas parāda, ka jums ir atšķirīga pieeja attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku un tās nozīmi Eiropas Savienības attīstībā, mēs esam paveikuši neiespējamo; citiem vārdiem sakot, jūs veicināt uzticības trūkumu un gan lielo, gan arī mazo ražotāju vilšanos. Proti, veicot visaptverošu finansējuma samazinājumu un nākot klajā ar priekšlikumiem par turpmāku atbalsta samazinājumu laikā, kad pieauga ražošanas izmaksas, mēs pievīlām gan lielo, gan arī mazu piensaimnieku cerības, kuri strādā nelielās un kalnainās teritorijās.

Priekšlikums par tabakas audzēšanas nozari, kurai Komisija ierosina skandalozu finansējuma samazinājumu par 50 %, nerada uzticību, turklāt tam nav pamatojuma ne saskaņā ar EK līgumu, nedz arī kopējās lauksaimniecības politikas horizontālās politikas virzieniem. Vēl viens jautājums ir par izņēmuma attiecināšana uz mazām saimniecībām, kuru platība nepārsniedz 10 hektārus, kas it sevišķi Grieķijā nozīmē to, ka finansējumu nesaņems salu reģions.

Komisāres kundze, man ir zināma, kāda ir jūsu komunikācijas politika, un es jūs patiesi cienu. Jūs runājat par „mīkstu pieņemšanu”. Bet mums ir rūpīgi jāizvēlas lidosta, kurā piezemēties. Arī Gvantanamo ir lidosta.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, šā rīta ilgajās debatēs mēs jau dzirdējām ļoti daudz. Par laimi, pirms mēs sākam šīs debates es iedevu komisārei porciju „skolas augļu”, tādēļ es ceru, ka šī uzskoda palīdzēs mums turpināt debates par šo būtisko jautājumu nedaudz ilgāk.

Taču es nevēlos runāt par skolas augļiem, bet gan par piena jautājumu. Nemaz jau nerunājot par diskusiju saistībā ar dažāda veida tehniskajiem instrumentiem, pēc manām domām, ir neiespējami izskaidrot Eiropas pilsonim, kādēļ mēs esam novirzījuši 340 miljonus eiro papildu nodevas segšanai, lai gan mēs visi par aptuveni 1 % atpaliekam no Eiropā noteiktās kvotas. Katrā ziņā Padomei šis loģisks trūkums būs jāizvērtē.

Turklāt, kā jau es minēju iepriekš, Komisijas ierosinātais gada kvotas palielinājums par 1 %, pēc manām domām, ir patiešām nevērtīgs — kā vājiens, un Ministru padome vēlāk, protams, to varētu palielināt līdz puskrejota piena līmenim. Galu galā, nosakot palielinājumu par 1 %, mēs pilnībā neizmantojam iespējas, ko sniedz ES un pasaules tirgus. Arguments, ko es jau iepriekš dzirdēju šajās debatēs, proti, ka mūsu kvotu sistēma mums automātiski nodrošina labu cenu, ir tiešām nepamatots. To var skaidri redzēt arī, izvērtējot cenu svārstības kopš 1984. gada. Lieki piebilst, ka tādas milzu glabātuves, kādas ir Amerikas Savienotajās

Valstīs, mūsu reģionā nav iedomājamas. Mums būs jāveido drošības tīkls „liesajiem gadiem” un neparedzētiem apstākļiem, piemēram, dzīvnieku slimību uzliesmojumiem.

Es arī uzskatu, ka ir vienlīdz būtiski, lai Komisija izvērtētu, kā tiek sadalīti ieņēmumi pārtikas ražošanas ķēdē. Lai gan lielveikali pašlaik strādā, gūstot ieņēmumus aptuveni 20 % apmērā, un izplatītāji — aptuveni 10 % apmērā, daudzi ražotāji — lauksaimnieki, bez kuriem liela daļa produktu nebūtu pieejami, — pašlaik strādā ar zaudējumiem.

Es tomēr vēlos atgriezties pie būtiskākā jautājuma. Kā jau es teicu, mēs šeit runājam par dienišķo maizi. Tādēļ būtiskākajam jautājumam ne tikai šajās debatēs, bet it sevišķi debatēs par lauksaimniecības politiku pēc 2013. gada, vajadzētu būt nodrošinātībai ar pārtiku, jo es domāju, ka vismazāk mēs vēlamies pēc kāda laika attapties, ka attiecībā uz dienišķās maizes nodrošināšanu esam kļuvuši tikpat atkarīgi no trešām valstīm, cik energoapgādes jomā.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, *Barnier* kungs, dāmas un kungi, es esmu ļoti pateicīgs mūsu kolēģim *Capoulas Santos* kungam par ārkārtīgi lielo darbu, ko viņš ir paveicis, turklāt jāsaka — ar labu humora izjūtu.

Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) uzdevums vienmēr ir bijis garantēt pārtikas piegādi visiem. Šis mērķis ir īpaši būtisks šodien, jo pašreizējā krīze ietekmē gan patērētājus, gan lauksaimniekus. Ir būtiski garantēt patērētājiem piekļuvi pārtikas produktiem, bet ir būtiski arī lauksaimniekiem garantēt pienācīgus ieņēmumus. Tādēļ mums ir jāatbalsta un jāpalīdz jaunajiem lauksaimniekiem uzsākt darbību un attīstīties, jo tieši viņi palīdzēs pabarot planētas iedzīvotājus nākotnē.

Es vēlos pieminēt problēmas, kas sastopamas aitu un kazu audzēšanas nozarēs, kurām *Capoulas Santos* kungs ir pievērsis sevišķu uzmanību. Ir būtiski atbalstīt šīs nozares ne tikai saistībā ar gaļas, bet arī piena ieguvu — nozari, ko es labi pārzinu Sardinijā.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par paveikto darbu un par secinājumiem un pamatnostādņēm, kas noteiktas, strādājot pie kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) „veselības pārbaudes” un *Capoulas Santos* kunga ziņojuma.

Lauksaimniecība patiešām ir ekonomikas nozare, kas nevar pastāvēt, reaģējot tikai uz tirgus izmaiņām. Lauksaimnieciskā darbība, protams, ietekmē ne tikai spēju saražot nepieciešamo pārtiku, bet arī, kā mēs pārāk bieži redzam, reģionus un nodarbinātību.

Tirgus instrumentu ierobežošana būtu smags trieciens lauksaimniecībai. Piemēram, atsaistīšana, rada reālas problēmas dažās lopkopības nozarēs, piemēram, zīdītājgovju un aitu audzēšanas nozarēs, un man ir patīess prieks, ka tikko dzirdēju *Fischer Boel* kundzi runājam par šo jautājumu.

Turklāt ir skaidrs, ka stingra turēšanās pie vēsturiskām atskaitēm radītu būtisku šķērsli jebkādam iespējamām reformām. Taču es joprojām uzskatu, ka jautājums par KLP otro pīlāru ir ļoti būtisks, jo lauku reģioniem ir jābalstās uz lauksaimniecisku darbību, lai lauku reģionos veicinātu nodarbinātību. Tādēļ mums ir jādoma par šo otru pīlāru jautājumu, bez šaubām neaizmirstot par pirmo.

María Isabel Salinas García (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos paust atzinību referentam *Capoulas Santos* kungam par viņa paveikto lielisko darbu. Pēc manām domām, viņam ziņojumā ir izdevies panākt līdzsvaru un mērenību.

Es domāju, ka šajā debašu posmā ir būtiski mūsu lauksaimniekiem nodot vēstījumu par stabilitāti. Eiropas lauksaimniekiem vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešama stabilitāte un risinājumi. Viņiem ir nepieciešami pietiekami ilgi pārejas periodi, kā arī īpašu pasākumu īstenošanas turpināšana problemātiskās nozarēs.

Komisāres kundze, visas nozarēs nevar izmantot vienus un tos pašus risinājumus. Jums ir jāatceras, ka dažas nozares ir nonākušas patiesās grūtības. Kopējā lauksaimniecības politika nevar būt problēma, bet tai ir jābūt risinājumam, un tieši tādēļ mums ir nepieciešams spēcīgs pirmais pīlārs.

Mēs uzticamies un ticam lauku attīstībai, bet mēs nedomājam, ka Komisijas ierosinātā modulācija ir piemērots risinājums. Lauku attīstību nevajadzētu veicināt uz pirmā pīlāra rēķina. Mēs piekrītam, ka ir jāvienkāršo vienotā maksājuma shēma, pārskatot tirgus instrumentus. Taču tas nenozīmē šo instrumentu likvidāciju.

Ja mēs visu izdarīsim pareizi, mēs veidosim pamatu kopējai lauksaimniecības politikai, kura tiks īstenota ilgi pēc 2013. gada. Ja mēs kļūdisimies, daudzi Eiropas lauksaimnieki zaudēs darbu.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju mūsu referenta *Capoulas Santos* kunga ieguldīto lielo darbu, tuvinot kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) lauksaimnieku un Eiropas pilsoņu, nevis tirgus vajadzībām, un sniedzot atbildes uz dažādajiem jautājumiem, kas rodas, saskaroties ar ļoti daudzām problēmām.

Tādēļ ir būtiski, lai 27 dalībvalstis vienotos par kopēju pieeju šai nozarei, bet ir būtiski arī saglabāt atbalstu tirgum un pārvaldības instrumentiem saistībā ar svarīgākajiem produktiem. Šai sakarībā es domāju piensaimniecības nozari vai atbalstu tabakas audzētājiem, kura atcelšana pilnīgi noteikti nemazinātu smēķētāju skaitu, bet tā vietā novestu pie atteikšanās no būtiska Eiropas produkta un ar to saistītām sociālās struktūras problēmām.

Taču, izmantojot šādus instrumentus, vienmēr ir jāņem vērā, ka lauksaimniecība Eiropā ir ārkārtīgi daudzveidīga. Piemēram, pašreizējā piena kvotu sistēma ir atbilde kritērijiem, kas pašlaik ir novecojuši. Kompromisā ierosinātais kvotu palielinājums par 1 % ir nepietiekams, lai nodrošinātu pieprasījumu iekšzemē lielākajā daļā dalībvalstu. Tādēļ mums ir nepieciešama elastīgāka sistēma, kas sniegtu iespēju visām dalībvalstīm nodrošināt savas vajadzības, un šāds risinājums arī veicinātu Eiropas konkurētspēju šajā nozarē starptautiskajā tirgū.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es noteikti piekřītu ministra *Barnier* kunga teiktajam par pārtikas suverenitāti un tās nozīmi un komisāres *Fischer Boel* kundzes teiktajam par klimata pārmaiņu jautājuma būtiskumu, risinot jautājumus saistībā ar lauksaimniecību. Vai mēs, lūdzu, varētu saistīt abas šīs koncepcijas?

Ir sagaidāms, ka pieaugošais piena produktu pieprasījums pasaulē, kas līdz 2020. gadam palielināsies par 35 %, veicinās piensaimniecības intensifikāciju Īrijā, un visticamāk prasība nodrošināt liellopu skaita atbilstību ES klimata pārmaiņu novēršanas mērķiem saskaņā ar priekšlikumu par kopīgu centienu īstenošanu ietekmēs mūsu ziditājgovju ganāmpulku lielumu. Īrijas pārtikas ražošanas sistēma tiek uzskatīta par vienu no efektīvākajām pasaulē, ņemot vērā emisiju daudzumu uz vienu saražoto pārtikas preču vienību. Ikvienu produkta trūkumu pasaules pārtikas tirgos — ja Īrija samazinās liellopu skaitu — visticamāk nodrošinās valstis, kurās tiek izmantotas mazāk ilgtspējīgas lauksaimniecības sistēmas un sistēmas, kas rada lielāku emisiju daudzumu neefektīvākas ganāmpulku pārvaldības vai ganāmpulku vecuma un atmežošanas dēļ.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *Fischer Boel* kundze, *Barnier* kungs, „veselības pārbaudes” mērķim ir jābūt kļūdu novēršanai. Tiesību aktos par lauksaimniecību attālākajos reģionos ir noteikts viens aspekts, kas nav pieņemams. Tas ir jautājums par cukura ražošanas regulēšanu Azoru salu autonomajā apgabalā.

Es aicinu komisāri un ministru un arī visus deputātus izskatīt manis iesniegtos grozījumus, lai izvērtētu problēmu, jo tās risinājums ir viegls un vienkāršs. Taču, ja šī problēma netiks atrisināta, attīstīsies bezdarbs un cietīs šī nozare, radot ārkārtīgi nopietnas sekas Azoru salu autonomajā apgabalā.

Es vēlreiz aicinu jūs pievērst šim jautājumam nedalītu uzmanību.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka par nesen izveidojušos situāciju mums ir jāpateicas komisārei un referentam. Es vēlos pateikties referentam par paveikto darbu, jo, ja mēs runājam par lauksaimniecību, mēs runājam par pārtiku, un tieši tādēļ šis jautājums ir ārkārtīgi nozīmīgs.

Es vēlos runāt par diviem jautājumiem — pirmais no tiem attiecas uz piena kvotām. Es atzinīgi vērtēju panākto vienošanos par kvotu palielinājumu par 1 %, kaut gan tas varētu būt arī 2 % līmenī, taču lielākās problēmas radīsies pēc 2014. gada, kad, ja pieņemšanās nebūs tik mīksta, ar ievērojamām grūtībām saskarsies tie, kuri pēdējos gados ir veikuši ieguldījumus, un lauksaimniecības uzņēmumi šajā nozarē cietīs milzīgus zaudējumus. Otrs aspekts vai jautājums attiecas uz lauksaimniecības preču cenu kontroli. Pirms gada radās problēmas saistībā ar labības produktiem, un tagad kukurūzas un kviešu cenas ir divas reizes zemākas salīdzinājumā ar pagājušo gadu, bet patēriņa cenas makaroniem, maizei un lopbarībai joprojām ir augstas. Iespējams, ir pieļauta kļūda plānojot vai kontrole nav bijusi pietiekama.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisija ir ierosinājusi noteikt kopējās lauksaimniecības politikas finansējuma ierobežojumus dalībvalstīm laikposmā līdz 2013. gadam un pēc tā. Ja mēs dalām šīs summas, atkarībā no aramzemes platības hektāros, iegūstam ārkārtīgi atšķirīgu atbalsta lielumu uz hektāru dažādām dalībvalstīm — Beļģija saņemtu aptuveni EUR 490, Dānija — EUR 390, Vācija — EUR 340 un Francija — EUR 260, bet jaunās dalībvalstis saņemtu daudz mazāk — EUR 210 saņemtu Čehijas Republika, EUR 200 — Slovākija un tikai EUR 190 — Polija.

Laikā, kad ražošanas izmaksas vecajās un jaunajās dalībvalstīs strauji tuvinās un Eiropas Komisija ierosina atsaistīt finansiālo atbalstu no ražošanas, šādu atšķirību saglabāšana ne tikai vairs nav pamatota, bet patiesībā ir diskriminējoša pret lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs. Ja Komisijas un Padomes nostāja attiecībā uz šo jautājumu paliek nemainīga, mums vienmēr būs divas kopējās lauksaimniecības politikas — dāsnāka politika, kas paredzēta vecajām dalībvalstīm, un skopāka politika jaunajām dalībvalstīm.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, ministra kungs, mana runa būs īsa, un es vēlos pievērst uzmanību tam, ka mēs pirmām kārtām esam atbildīgi par 500 miljoniem patērētāju Eiropas Savienībā un par lauksaimniekiem Eiropas Savienībā, kas ražo pārtiku šiem patērētājiem. Mēs esam vienlīdz atbildīgi gan par lielajām, gan arī mazajām saimniecībām. Mēs esam atbildīgi par saimniecībām mazāk attīstītos reģionos, reģionos, kurus aizņem pļavas, un it sevišķi visos reģionos, kas ir saistīti ar piena un gaļas ražošanu.

Komisāres kundze, es vēlos pateikties jums par jūsu pozitīvo nostāju attiecībā pret piena fondu, kuru es aicinu izveidot jau divus gadus, proti, kopš sākās debates par mazo tiesību aktu kopumu piensaimniecības jomā un tika atcelti atbalsta pasākumi šajā nozarē. Es esmu pārliecināta, ka šis mehānisms ļaus mums nodrošināt palīdzību, ja mēs neatņemsim finansējumu mūsu lauksaimniekiem, bet gan izmantosim resursus, kas ietaupīti, atceļot tirgus atbalsta pasākumus.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, šajās debatēs mums ir jārunā par pārtikas nekaitīgumu, pārtikas produktu izsekojamību un galvenokārt par nodrošinātību ar pārtiku. Mēs nevaram nošķirt šos jautājumus no mūsu šodienas debatēm, un mēs nevaram ignorēt to, ka gadu no gada ievērojami turpina samazināties lauksaimnieku skaits.

Obligātās modulācijas paplašināšana gluži vienkārši nozīmē to, ka jūs bāžat roku Eiropas lauksaimnieku kabatās. Vienreizējā saimniecības maksājuma apmērs inflācijas un citu iemeslu dēļ kopš 2005. gada ir samazinājies par aptuveni 15 %, un tomēr ir ierosināts šo maksājumu samazināt vēl vairāk.

Šķiet, ka par visbiežāk izmantoto vārdu ir kļuvis vārds „vienkāršošana”. Taču vismaz Īrijā to ierēdņu skaits, kuri uzrauga lauksaimniekus, ir pieaudzis. Pēdējās nedēļās Konemaras kalnos — nelielā reģionā, kur aitu cena nesedz pat lauksaimnieku ieguldījumus, — aitu skaitīšanā bija iesaistīti vairāki helikopteri, kuriem palīdzēja 61 inspektors uz zemes. Dažiem šis pasākums drīzāk atgādināja iebrukumu Irākā, nevis Eiropas „palīdzīgās rokas” sniegšanu. Tā ir izšķērdība un rada priekšstatu par pārāk birokrātisku Eiropu, kuras rīcība ir pilnīgi nesamērīga.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, lai gan es uzskatu, ka kompromiss nav veiksmīgs, es varu ar to samierināties, jo, iespējams, mēs varēsim novērst lielāku kaitējumu mūsu lauksaimniekiem, ja nesamazināsim tiešos maksājumus, ko paredz iznīcinošais Komisijas priekšlikums.

Ja šis finansējums tiktu novirzīts piena fonda izveidei, samazinājuma sekas būtu vēl mazāk jūtamas. Diemžēl es šorīt uzzināju, ka komisāre atkal ir vērsusies pret piena fonda izveidi. Luksemburgas lauksaimniekiem ir vienalga, vai mēs samazinām vai nesamazinām tiešos maksājumus līdz EUR 10 000, jo visi pilnas slodzes lauksaimnieki saņem lielākus maksājumus. Tādēļ prioritārs uzdevums ir izvairīties no samazinājumiem vai noteikt tos pēc iespējas mazākus. Pretējā gadījumā pilnas slodzes lauksaimniekiem Luksemburgā nav nākotnes.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es domāju, ka šis nav nedz īstais laiks, nedz arī īstā vieta sākt izšķirošas debates. Eiropas Parlaments var paust viedokli attiecībā uz konkrētu jautājumu, bet tikai ES var pieņemt galīgos lēmumus un noteikt, kā tiek izlietoti budžeta līdzekļi.

Es uzskatu, ka „veselības pārbaude” ir konservatīvs pasākums; par globalizāciju, kas arī ir viens no ES mērķiem, maksā lauksaimniecība, kas ir kļuvusi par upuri nebeidzamiem vidusceļa meklējumiem. Taču, pildot EP deputāta pienākumus, es izjūtu pārredzamības trūkumu attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) piemērošanu. Komisija 2008. gadā parakstīja Regulu Nr. 250, bet dalībvalstis to ignorē, un šī situācija paliks nemainīga arī pēc 2009. gada 30. jūnija.

Es gribētu apgalvot, ka vienīgā mums atlikusī iespēja, lai nodrošinātu virzību uz priekšu, ir vērsties pie attiecīgām kontroles iestādēm, bet mums ir jāatceras, ka debates par lauksaimniecības politiku ir jāturpina pilsoņiem, kuri ir jāinformē, ja mēs vēlamies iet pareizo ceļu. Ja mēs to nevēlamies, mēs turpināsim kaitēt lauksaimniecības nozarei, kas ir kļuvusi par nepārtrauktas izolētības upuri.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos runāt par piena jautājumu. Es neatbalstu kvotu palielinājumu par 2 %. Es atbalstītu kvotu palielinājumu par 1 %, jo, lai gan daudz ir runāts par „mīksto

piezemēšanos", es tai neticu. Pēc manām domām, pasaule mainās nepārtraukti, pat laikā, kad mēs šeit sēžam. Pēdējos mēnešos piensaimniecības nozare, kas pirms 12 mēnešiem neapšaubāmi bija veiksmīga mūsu ražošanas nozare, tāda vairs nav mainīgo pasaules tirgu dēļ.

Es vēlos teikt komisārei, ka esmu nedaudz noraižējies par 68. un 69. pantu. Es domāju, ka no vārdu savienojuma „kopējā lauksaimniecības politika” mēs uz visiem laikiem varam svītrot vārdu „kopēja”. Es būšu ļoti piesardzīgs šai sakarībā, lai nodrošinātu, ka mēs neuzticam pārāk lielu atbildību un ka finansējums netiktu vienkārši atgriezts un dalībvalstis neizveidotu nevienlīdzīgu konkurences apstākļus.

Attiecībā uz modulāciju es uzskatu, ka mums vajadzētu izmantot vienkāršus aprēķinus un noteikt prasības attiecībā uz modulāciju par obligātām. Nodrošināsim, lai visas valstis Eiropā maksātu vienotu modulācijas likmi no otrā pīlāra.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos papildināt šeit teikto ar vairākiem apsvērumiem, pirmkārt, mums ir jānostiprina kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) pirmais pīlārs, lai ražotāji varētu nodrošināt pašreizējās tirgus vajadzības un novērst problēmas. Otrkārt, turpmāka diferenciācija radīs nedrošību ražotājiem attiecībā un ienākumiem. Treškārt, ierosinājumu izveidot jaunus atbalsta mehānismus, piemēram, kopiegdzīvumu fondu un ražošanas nodrošināšanas fondu, nevar finansēt, nosakot papildu izdevumus, un, ceturtkārt, KLP pirmā pīlāra līdzfinansēšana nākotnē atvērs durvis kopējās lauksaimniecības politikas līdzfinansēšanai.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust atzinību referentiem par viņu darbu pie KLP „veselības pārbaudes”, jo ir būtiski uzsvērt Eiropas Parlamenta aktivitāti šajā procesā, un es vēlos arī paust atzinību par Padomes un Komisijas nostāju šajās sarunās. Pēc manām domām, tā ir laba zīme sarunām nākotnē, kad Eiropas Parlaments varēs pilnībā iesaistīties koplēmuma procedūrā kopā ar Padomi, risinot jautājumus saistībā ar lauksaimniecību.

Tā kā es nāku no lauku apvidus Īrijā, man ir skumji redzēt, ka pēdējā laikā lauksaimnieki vērsas pret ES projektu dažādu iemeslu dēļ, no kuriem viens iemesls ir sarunu pārredzamības jūtams trūkums Padomē. Taču, ja un kad tiks pieņemts Lisabonas līgums, Eiropas Parlaments tiks daudz lielākā mērā iesaistīts un tādējādi tiks nodrošinātas atvērtākas un pārredzamākas debātes par jautājumiem, kas ir saistīti ar KLP, veicinot lielāku uzticību lauksaimnieku vidū.

Lai nodrošinātu Eiropas virzību uz priekšu, Eiropas Parlamentam ir pilnībā jāiesaistās lēmumu pieņemšanas procesā, un tas būs iespējams, tikai īstenojot koplēmuma procedūru.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Šis ir kvalitatīvs ziņojums. Kā tajā trūkst, kas ir jāmaina? Pārskatot kopējo lauksaimniecības politiku, pienācīgi nav ņemta vērā jaunā situācija, kas ir izveidojusies pasaulē un Eiropā pārtikas krīzes rezultātā. Tas, kas ir noticis, ir pārāk būtisks, lai to pienācīgi neņemtu vērā.

Attiecībā uz daudziem jautājumiem, kas iekļauti Eiropas Komisijas priekšlikumos, nav ņemtas vērā jauno dalībvalstu vēlmes, kuras pieprasa taisnīgāku tiešo maksājumu sistēmu. Es esmu pārliecināts, ka dalībvalstīm paredzēto maksājumu pielīdzināšana ir neizbēgama. Komisāres kundze, vienlaicīgi ar Eiropas Savienības Padomes sēdi notiks tabakas audzētāju demonstrācija, kurā piedalīsies vismaz 8000 dalībnieku. Es ceru, ka tiks izpildītas viņu prasības.

Attiecībā uz citiem jautājumiem es vēlos teikt, ka, pirmkārt, mums ir jāizturas piesardzīgi pret piena kvotu sistēmas atcelšanu 2015. gadā. Mums ir jāatrod veids, kā iziet no šīs situācijas. Piena tirgū valda nestabilitāte, un tādēļ tas ir jāuzrauga. Otrkārt, mums vajadzētu saglabāt tirgus intervences instrumentus, piemēram, uzglabāšanu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Michel Barnier, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, liels paldies par uzmanību un mums uzdotajiem jautājumiem. Es pēc kārtas runāšu par vairākiem jautājumiem.

Vispirms es vēlos runāt par modulāciju, ko pirms brīža pieminēja Goepel kungs, Baco kungs, Sanzarellu kungs un Lulling kundze. Es garantēju, ka jautājums par modulācijas likmi būs pieņemta kompromisa būtiskākais jautājums. Es esmu ņēmis vērā Eiropas Parlamenta vēlmi rast kompromisa risinājumu. Es vēlos piebilst, ka progresīvā modulācija, kas ir pārāk radikāls risinājums neapšaubāmi radītu problēmas vairākām dalībvalstīm, bet mums ir jāsaprot, ka progresīvās modulācijas būtība atbilst sociālām vajadzībām, par kurām ļoti daudz tiek runāts. Tādēļ mums kopā ar Fischer Boel kundzi ir jārod kompromiss, un šai sakarībā es uzskatu, ka jūsu referenta ierosinātā nostāja padarīs kompromisu saprotamāku. Attiecībā uz modulāciju es vēlos teikt, ka

jautājums par līdzfinansēšanas likmi papildu modulācijai ir vēl viens jautājums, kas ir jāiekļauj tiesību aktu kopumā. Jūsu ierosinātā likme ir 100 %, un tas nozīmē, ka valsts līdzfinansējuma nav. Tas ir ļoti vērienīgs priekšlikums, bet, pēc manām domām, tas ir pareizs risinājums.

Nākamais jautājums, par kuru es vēlos runāt, ir jautājums par jaunajām problēmām. Es pilnībā izprotu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas nostāju, kas uzskata *de facto* atbalstu piensaimniecības nozarei par vienu no šīm jaunajām problēmām, kuras iemesls ir modulācija. Es domāju, ka šis ir viens no būtiskajiem jautājumiem, pie kura mēs strādāsim kopā ar *Fischer Boel* kundzi.

Vēl viens būtisks — plašs un ļoti aktuāls — jautājums, dāmas un kungi, ir jautājums, kuru minēja *Capoulas Santos* kungs, aicinot izmantot saprātīgu un līdzsvarotu pieeju, un par kuru tikko savu viedokli izteica *Goepel* kungs, *Mathieu* kundze un *Le Foll* kungs. Es minēju tikai dažu deputātu vārdus, bet daudzi no jums varētu runāt par šo jautājumu — jautājumu par piena kvotām. Ir jāatrisina divas problēmas — piena kvotu palielināšana un pieauguma koeficients un atbalsta pasākumi.

Attiecībā uz kvotu palielināšanu es vēlos teikt, ka saskaņā ar maniem novērojumiem Parlamenta debatēs paustās nostājas ir diezgan atšķirīgas. Godīgi sakot, tāda pati situācija ir vērojama arī Padomē. Jūsu ierosinātais risinājums — palielināt kvotas par 1 % gadā laikā no 2009. līdz 2010. gadam un pēc tam pieņemt lēmumu, pamatojoties uz ziņojumu par kvotu palielināšanas turpināšanu, ir saprātīga pieeja, kas atbilst jūsu referenta *Capoulas Santos* kunga ierosinājumiem. Tajā pašā laikā aktuāls ir arī jautājums par lauksaimniecības uzņēmumu, kā arī citu uzņēmumu pārskatāmību vidējā termiņā. Lai to nodrošinātu, protams, ir jāveic plānošana no šā brīža līdz 2015. gadam, un, visbeidzot, es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums ir samērā līdzsvarots. Mēs pie tā strādāsim, un mēs it īpaši strādāsim pie atbalsta pasākumiem, jo ikviens piekritīs, ka ir nepieciešams atbalsts mazāk attīstītiem reģioniem. Ierosinātais risinājums izmantot 68. pantu, lai īstenotu strukturālus pasākumus, pēc manām domām, nodrošinās mums derīgu instrumentu kopumu šīs nozares atbalstam. Attiecībā uz plānoto finanšu instrumentu izmantošanas rezultātiem es uzskatu, ka ir jāriko debates, lai rastu visiem pieņemamu risinājumu. Es, protams, ar to domāju piena fondu.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt dažus vārdus par tirgus regulēšanas instrumentiem. Es esmu ņēmis vērā lūgumus par tirgus regulēšanas instrumentu un efektīvu instrumentu saglabāšanu. Es tāpat kā jūs uzskatu, ka, ņemot vērā šo jauno, daudzo runātāju pieminēto, globālo situāciju lauksaimniecībā un pārtikas ražošanas nozarē, šai ražošanas nozarei, šai reālajai ekonomikai, kas ietekmē pārtikas piegādi iedzīvotājiem, ir nepieciešami instrumenti intervences nodrošināšanai nopietnas tirgus nestabilitātes gadījumā, un no šā viedokļa intervences jautājums ir būtisks sarunu jautājums.

Daudzas dalībvalstis, tāpat kā daudzi EP deputāti, vēlas pārskatīt Komisijas sākotnējos priekšlikumus un vēlreiz tos pārrunāt. Arī mēs meklēsim kompromisa risinājumu, kas ļautu mums arī turpmāk nodrošināt reālu un efektīvu drošības tīklu.

Nobeigumā es vēlos runāt par 68. pantu. Šeit Parlamentā un arī Padomē ir notikušas plašas debates un ir pausta stingra prasība apzināt iespējas piemērot šo pantu, kas rada patiesu interesi, tajā pašā laikā saglabājot tā vispārējo raksturu. Tādu iespēju apzināšana, kas ļautu piemērot šo pantu, iespējams, — pēc manām domām, pilnīgi noteikti — veicinātu atbalsta nodrošināšanu tādas produkcijas ražošanai, piemēram, aitikopības nozarē, kas šeit tika pieminēta un kam ir nepieciešams atbalsts.

Arī saistībā ar šo jautājumu mēs sadarbojamies ar komisāri, pamatojoties uz šiem principiem, kā arī mēs meklēsim risinājumus, lai uzlabotu finansēšanas noteikumus. Es pievērsīšu sevišķu uzmanību prasībām, ko izvirzījuši daudzie jauno dalībvalstu pārstāvji, attiecībā uz lielāku taisnīgumu un vienlīdzību.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, visām daudzpusīgajām runām, kas šeit izskanēja, es esmu pievērsis lielu uzmanību un ar patiesu interesi tajās klausījies. Pamatojoties uz atziniem, kurus jūs sniegsiet, un uz priekšsēdētāja *Parish* kunga, komitejas un referenta paveikto darbu, par ko es vēlreiz vēlos pateikties, mans uzdevums būs nodrošināt dinamisku politisko kompromisu, kas ļaus mums pielāgot kopējo lauksaimniecības politiku, vienlaicīgi aizsargājot to jaunajā globālajā situācijā, kādā esam nonākuši. Tas ir uzdevums, pie kura mēs strādāsim kopā ar *Fischer Boel* kundzi un visiem viņas kolēģiem, kuriem es vēlos pateikties par mūsu starpā valdošo gaisotni, ko bijām izveidojuši pēdējos mēnešos.

Nobeigumā es vēlos teikt arī dažus vārdus, atbildot uz *Aubert* kundzes pirms brīža izteikto komentāru, pieminot situāciju saistībā ar pārtikas trūkumu. Prezidentūra pilnībā apzinās to, ka mēs nevaram diskutēt par kopējo lauksaimniecības politiku it kā atrastos cietoksnī, šeit Eiropā domājot tikai par sevi. Tieši tādēļ mēs 3. jūlijā organizējam konferenci Eiropas Parlamentā, kurā piedalījās Pasaules Tirdzniecības organizācijas ģenerāldirektors, Pasaules Bankas ģenerāldirektors, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas

ģenerāldirektors, daudzi EP deputāti un komisārs *Michel* kungs, lai meklētu atbildi uz jautājumu: „Kas pabaros pasauli?” Tieši tādēļ mēs 28. novembrī organizēsim darba tikšanos, kurā atkal piedalīsies *Michel* kungs, par saikni starp lauksaimniecību un attīstību.

Tādēļ es, tāpat kā prezidentūra, pievēršu lielu uzmanību tam, kas tiek teikts par lauksaimniecību, lai nodrošinātu Eiropas Savienības lauksaimniecības un reģionu pārtikas nodrošinātības modeli, kas 50 gadus ir bijis kopējās lauksaimniecības politikas balsts, vienlaicīgi saglabājot skaidru un empātisku redzējumu attiecībā uz to, kas notiek citās pasaules daļās.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es uzmanīgi klausījos, un es domāju, ka nepieteiktu uzstāšanos skaits skaidri parāda šajā Parlamentā valdošo lielo interesi par lauksaimniecības nozari un to lēmumu sekām, kas tiks pieņemti.

Es vēlos runāt par dažiem šeit pieminētiem jautājumiem. Vispirms es vēlos uzsvērt, ka jūs, pēc manām domām, esat kaut ko pārpratuši vai arī kaut ko palaiduši garām, mēģinot mani pārliecināt, ka veikt modulāciju nozīmē atņemt finansējumu lauksaimniekiem, kas tā nebūt nav. Mums ir nepieciešama modulācija tāpēc, ka mēs sastopamies ar jaunām problēmām, un mums ir jānodrošina atbalsts lauksaimniekiem, lai viņi varētu veikt ieguldījumus, lai risinātu šīs jaunās problēmas. Gluži pretēji, pēc manām domām, varētu pat teikt, ka, veicot modulāciju, mēs patiesībā palielinām lauksaimniecības nozarei paredzēto finansējumu tāpēc, ka tiek piesaistīts līdzfinansējums. Tieši tāda ir modulācijas ideja. Turpinot apgalvot, ka mēs atņemam finansējumu lauksaimniekiem, tie no jums, kuri izvēlas šo argumentu, tiešām kļūdās.

Tā vien liekas, ka šodienas būtiskākais jautājums ir piena jautājums. *Parish* kungs savā pirmajā runā teica, ka jūsu komitejas sastāvā ir 27 dalībvalstu — 27 pārstāvji — pārstāvji, bet, noklausoties šodienas debates, man gribas domāt, ka viņu ir daudz vairāk tāpēc, ka no šodien dzirdētā bija iespējams izvēlēties un izmeklēt visdažādākos risinājumus — no kvotu palielinājuma par 0 % līdz kvotu palielinājumam par 10 %. Prezidentūras un Komisijas uzdevums ir mēģināt rast pareizu līdzsvaru.

Tiem, kuri runā par piena fondu, es vēlos teikt, ka tas ir dīvaini, jo es joprojām atceros 2003. gadā notikušās sarunas, kad mēs nolēmām piešķirt kompensācijas piena ražotājiem visā Eiropā. Lai sniegtu piemēru, es runāšu par Vāciju — Vācijas piensaimnieki katru gadu kompensācijās saņēma 1 miljardu eiro, atbalstu, ko ieguva, novirzot maksājumu par pienu vienotajā maksājumu shēmā. Bet tajā laikā es nedzirdēju, ka kāds runātu par piena fondu, un tieši tādēļ, zinot, ka piena nozare saskaras ar grūtībām, mēs jauno problēmu sarakstu esam papildinājuši ar piena jautājumu. Es esmu pārliecināta, ka mēs spēsim sagatavot patiešām efektīvu dokumentu kopumu piena ražotājiem tajās nozarēs, kas ir nonākušas grūtībās.

Es vēlos teikt, ka esmu pārsteigta, sastopoties ar tādu pretestību pret piena kvotas palielināšanu, zinot, ka pagājušā gadā mēs iekasējām papildu nodevu 338 miljonu eiro apmērā no Eiropas piena ražotājiem. Pēc manām domām, šis pilnīgi noteikti nav ceļš, kuru es izvēlētos, lai virzītos uz priekšu. Es vēlos nodrošināt iespēju lauksaimniekiem reaģēt uz pārmaiņām tirgos. Kvotu palielināšana neuzliek par pienākumu ražot — tā ir tikai iespēja tiem, kuri ieņem spēcīgas pozīcijas iekšējā tirgū vai ārējos tirgos. Ir jāatceras, ka daži konkurētspējīgākie uzņēmumi katru gadu maksā 338 miljonus eiro, lai paliktu šajā nozarē.

Attiecībā uz resursu pārdali ir acīmredzams, ka pastāvēja plaša vienprātība attiecībā uz to, ka šī „veselības pārbaude” nebija iecerēta kā jauna reforma un ka tādēļ mēs balstījāmies uz 2003. gada reformu. Es domāju, ka gan prezidentūra, gan arī Komisija var atzīt, ka ir jūtams spēcīgs spiediens no jauno dalībvalstu puses nodrošināt vienlīdzīgākus maksājumus, un es zinu, ka šis jautājums tiks nopietni atbalstīts debatēs par 2013. gada reformu. Mēs varam rast risinājumus jaunajām dalībvalstīm jau tagad, sagatavojot kompromisu, un es ceru, ka jūs būsiat patīkami pārsteigti.

Nobeigumā es vēlos teikt dažus vārdus par ierosināto tabakas jautājumu, par to, ka mani pārsteidza *Gklavakis* kungs, kurš vienmēr mēģina mūs pārliecināt, ka tabakas jautājums ir nozīmīgs, un mēs ticam, ka tas tā patiešām ir viņa pārstāvētajā reģionā. Bet tabakas jautājums neattiecas uz „veselības pārbaudi”. Reforma tabakas audzēšanas nozarē tika īstenota 2004. gadā, un to atbalstīja visas valstis, arī tabakas ražotājas dalībvalstis. Kā jau es vairākas reizes esmu teikusi, es pilnīgi noteikti neierosināšu atsākt debates par reformu tabakas audzēšanas nozarē. Bet es ar prieku palīdzēšu visām tām dalībvalstīm, visiem tiem reģioniem, kuri saskaras ar problēmām, jo ir iespējams izmantot vairākas lauku attīstības politikas sniegtās iespējas. Es esmu pārliecināta, ka mēs varam rast risinājumus, kas mazinās pieņemto lēmumu sekas attiecībā uz tabakas ražotājiem.

Maniem komentāriem ir jābūt īsiem, bet mans secinājums par šodienas debatēm pilnīgi noteikti ir tāds, ka mums šodien vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešama kopējā lauksaimniecības politika. Es piekřitu

McGuinness kundzes teiktajam, ka situācija, kurā vienīgais risinājums būtu atkārtota lauksaimniecības nodošana dalībvalstu pārziņā, pilnīgi noteikti apdraudētu Eiropas lauksaimniecības nozari.

Es aicinu attiecībā uz mūsu kopējo lauksaimniecības politiku saglabāt elastību, ko mēs esam paredzējuši mūsu dažādajos risinājumos saistībā ar lauku attīstības politiku. Bet mums tiešām ir nepieciešama kopējā lauksaimniecības politika. Tāds ir mans secinājums saistībā ar šodienas debatēm. Es vēlos jums visiem pateikties par šo īpašo pieeju.

SĒDI VADA: A. BIELAN

priekšsēdētāja vietnieks

Luis Manuel Capoulas Santos, referents. – (PT) Garais runātāju saraksts un apņēmības pilnās un dedzīgās runas, kurās viņi pauda savas idejas, vēlreiz apstiprina to, cik nozīmīgs šis jautājums ir Eiropas Parlamentam, un parāda, cik liela uzmanība ir jāpievērš lauksaimniecībai, lauksaimniekiem un lauku videi Eiropā.

Nekas šo debašu laikā mūs nepārsteidza, jo šajās debatēs runātāji lielākoties apstiprināja viedokļus, kas tika vairākkārt pausti dažādās debatēs šajā ilgstošajā diskusiju procesā, kas turpinājās ilgāk par gadu, un manis pārstāvētajai politiskajai grupai — vēl sešus mēnešus ilgāk.

Tāču, manuprāt, ir skaidri pateikts, ka nav iespējamās alternatīvas viedokļiem, kas piedāvā vidusceļu, ļaujot panākt atbildīgu, vairākumam pieņemamu kompromisu.

Arī Komisija un Padome ir no jauna apstiprinājusi savu nostāju, bet mani iepriecina pazīmes, kas liecina par elastību un atklātību.

Tādēļ es ticu jūsu politiskajam realismam, dārgā *Mariann* un *Michel*, un kompromisa garam, lai mēs spētu rast galīgo risinājumu, kas būtu ļoti tuvs risinājumam, ko jums ierosināja Parlaments saistībā ar šiem būtiskajiem jautājumiem.

Es vēlos atgādināt par šīs pieejas simbolisko nozīmi laikā, kad Eiropas Parlaments gatavojas uzņemties koplēmuma pilnvaras tāpēc, ka es ceru, ka drīz tiks atrisināta problēma saistībā ar Lisabonas līguma ratifikāciju, jo Eiropai tas ir vajadzīgs.

Barnier kungs, kā jau es iepriekš vairākkārt esmu teicis, mēs vēl neizmantojam koplēmuma pilnvaras, bet mēs jau strādājam saskaņā ar tā principiem. Tādēļ es ceru, ka sarežģītās šodien un rīt gaidāmās sarunas būs tiešām veiksmīgas. Es esmu pārliecināts, ka mēs spēsim rast pieņemamu risinājumu atbilstoši to Eiropas lauksaimnieku un lauksaimniecības nozares pārstāvju vajadzībām, kuri cieši seko līdzi mūsu darbībai. Mēs visi esam pārliecināti — un tas arī būs labākais šo debašu noslēgums — par to, ka Eiropā ir nepieciešama kopējā lauksaimniecības politika, lai Eiropas lauksaimniecība būtu konkurētspējīga un ekoloģiski ilgtspējīga.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2008. gada 19. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gerard Batten (IND/DEM), rakstiski. – Kopējā lauksaimniecības politika piespiež britu patērētājus iegādāties pārtiku no Eiropas kontinentālās daļas lauksaimniekiem par cenām, kas ir mākslīgi paaugstinātas salīdzinājumā ar cenām pasaules tirgū. Ir aprēķināts, ka KLP rezultātā cenas ir vismaz par 23 % augstākas nekā cenas pasaules tirgū.

Ekonomisti ir arī aprēķinājuši, ka KLP Apvienotās Karalistes patērētājiem izmaksā vismaz 1,2 % no IKP, kas pašreiz ir līdzvērtīgi šokējošiem 16,8 miljardiem mārciņu gadā.

Es pārstāvu tos daudzos Londonas iedzīvotājus, kuriem ir problemātiski apmaksāt savus rēķinus. Viņus skar nepārtraukti augošie nodokļi un cenas. Viņiem nav jāmaksā par kontinentālās daļas lauksaimnieku izdzīvošanu. Ja valstis vēlas atbalstīt savu lauksaimniecības nozari, tā ir viņu darīšana, bet par to jāmaksā viņu valsts nodokļu maksātājiem.

Par kopējo lauksaimniecības politiku maksā tie, kuri to vismazāk var atļauties — pensionāri un maznodrošinātie, tie, kuri pārtikai atvēl proporcionāli lielāku daļu no saviem ienākumiem. KLP ir tikai viens no daudzajiem iemesliem, kādēļ Lielbritānijai būtu jāizstājas no Eiropas Savienības.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ar prieku atzīmēju, ka gadu pēc tam, kad Eiropas Komisija uzsāka apspriešanās procesu kopējās lauksaimniecības politikas piemērošanai zemnieku un lauksaimnieku pašreizējām vajadzībām, esam panākuši vienprātību attiecībā uz dažiem konkrētiem priekšlikumiem.

Uzskatu, ka attiecībā uz 68. pantu panāktais kompromiss ir pareizs, it sevišķi finansējuma maksimālā apmēra palielinājums no 10 % uz 15 %, kas vajadzīgs ikvienas jaunas sabiedriskās kārtības stratēģiskajiem pasākumiem dalībvalstīs, kā arī skaidra maksimālā apmēra noteikšana konkrēta atbalsta izmantošanai.

Es vēlos atgriezties pie jautājuma par savstarpējās atbilstības tiesību aktu kopuma pilnīgas piemērošanas termiņu Rumānijai un Bulgārijai. Šīs abas valstis tiešo maksājumu atbalsta maksimumu 100 % apmērā sasniegs līdz 2016. gada 1. janvārim. Tātad arī savstarpējās atbilstības tiesību aktu kopuma pilnīgas piemērošanas termiņam vajadzētu būt šim laikam. Tomēr ar bažām secinu, ka mūsu atbalstītās izmaiņas līdz šim brīdim tā arī nav ieviestas. Paturot prātā šī jautājuma nozīmīgumu jaunajās dalībvalstīs, es ierosinu kolēģiem turpmākajās diskusijās ņemt to vērā, lai varam atrast abām valstīm izdevīgu risinājumu, kuru atbalstītu arī visu Eiropas Savienības dalībvalstu pārstāvji.

Béla Glattfelder (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Situācijas izvērtēšana nenozīmē tikai vienkāršu pārskatu par kopējo lauksaimniecības politiku (KLP). Patiesībā mēs runājam par KLP reformu un būtisku atbalsta samazinājumu lauksaimniecībai. No Ungārijas un ungāru lauksaimnieku viedokļa tas ir nepieņemami.

Līdz šim reformas Ungārijas lauksaimniecībai ir nodarījušas tikai zaudējumus.

Ungārijā modulācija skartu arī mazās 20 hektāru lauksaimniecības. Mazajām lauksaimniecībām ir vajadzīgs tiešā atbalsta palielinājums, nevis samazinājums. Tomēr modulācijas piemērošana jaunajās dalībvalstīs laikā līdz 2013. gadam neatbilstu pievienošanās līgumam.

Pārtikas nodrošinājuma interesēs mums joprojām vajag atbalstu ražošanai un tirgus regulēšanai, ieskaitot graudu intervenci. Uzskatām par nepieņemamu, ka intervences cena tiek piesaistīta cenai Rouen ostā, jo transporta izmaksas ir proporcionāli zemākas attālākajās un it īpaši jaunajās dalībvalstīs, kas rada diskrimināciju.

Mēs esam pret piena kvotu palielināšanu. Piena kvotu palielināšana pavasarī izrādījās kļūdainais lēmums, kura rezultātā nokritās piena cenas vairākās dalībvalstīs. Piena kvotu palielināšana ir īpaši pretrunā Ungārijas interesēm, jo mums ir ievērojams apjoms neizmantoto piena kvotu. Šāda rīcība atturētu Ungārijas lauksaimniekus no ražošanas apjomu palielināšanas.

Mēs piekrītam atbalsta saglabāšanai tabakas ražotājiem. Vairāki tūkstoši ģimeņu nodrošina sev iztiku ar tabakas ražošanu, it īpaši valsts neattīstītākajos ziemeļaustrumu rajonos.

Roselyne LeFrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Vispirms vēlos paslavēt mūsu referenta Capoulas Santos kunga ievērojamo darbu, kurš nebeidza meklēt līdzsvarotu un stabilu kompromisu, lai ļautu Eiropas Parlamentam vienoti stāties pretī sašķeltajai un neizlēmīgajai Padomei.

„Veselības pārbaude”, par kuru šodien balsosim, piedāvā lielisku iespēju būtiski pārdomāt, kā mēs varam izvairīties no graužošas neapmierinātības attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), un paraudzīties uz to darbu lielo apjomu, kuri jāveic, lai īstenotu šīs politikas reformu, un kuri plānoti pēc 2013. gada.

Nenoliedzami, KLP ir vajadzīgs jauns skats no malas, it īpaši sociālajos un vides jautājumos. Tādēļ esmu priecīga, ka mums izdevās izmainīt Eiropas Komisijas tekstu lielāka sociālā jutīguma virzienā, it īpaši piedāvājot palielināt atbalstu mazajiem lauksaimniekiem, kā arī ieviešot „darba” un „nodarbinātības” faktorus atbalsta piešķiršanas noteikumos. Tomēr man ir žēl — un tas ir mans vienīgais iebildums —, ka ekonomiskos un sociālos kritērijus nepapildina arī ekoloģiski apsvērumi, jo „ilgtspējai” jāklūst par mūsu lauksaimniecības politikas atpazīšanas zīmi.

Lasse Lehtinen (PSE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir jādara vēl vairāk, lai nodrošinātu, ka lauksaimniecības atbalsts tiek piešķirts tādā veidā, kas lauksaimniecībai nodrošina ilgtspējīgu attīstību. Pašreizējās subsīdijas lauksaimnieki kopumā uztver tikai kā savu ienākumu papildināšanas iespēju.

Baltijas jūras krastos esošo valstu lauksaimniecība ir lielākais jūras piesārņotājs šajā reģionā. Ja mēs piešķiram lauksaimniecības subsīdijas, mēs patiesībā palielinām piesārņojuma emisiju gruntsūdeņos un tādējādi arī jūrā.

Jebkurai uzņēmējdarbībai, arī uzņēmējdarbībai lauksaimniecībā, ir jāpiedalās brīvprātīgajos vides saglabāšanas darbos un projektos. Tas ir vienīgais veids, kā lauksaimniecība var pieprasīt sev tiesības pastāvēt arī nākotnē.

Kādēļ nodokļu maksātājiem būtu jāturpina uzturēt nodarbošanos, kas rada kaitējumu apkārtējai videi, ja piesārņojumu varētu vienkārši iegūt kā ārpalpojumu, pērkot importētu pārtiku?

Tīrs ūdens mūsdienās jau ir deficīta prece. Tādēļ ir tikai saprātīgi, ka cilvēki paši maksātu par tā piesārņošanu, nevis tas tiktu finansēts no publiskajiem līdzekļiem.

Lauksaimniecībai ir pareizi jāizmanto visi neskaitāmie esošie vides pasākumi. Fosfora un slāpekļa atjaunošana jau ir tehnoloģiski iespējama un drīz būs arī finansiāli vilinoša. Šos vērtīgos dabas resursus un izejvielas vajadzētu otrreizēji pārstrādāt, kā tas tiek prasīts attiecībā uz citiem dabas resursiem.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Kā jau tika plānots, „veselības pārbaude” jāva iedziļināties kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) principos dziļāk nekā citās Eiropas Savienības politikas un budžeta sfērās.

Lauksaimniecības politika, kas agrāk bija lielākā izdevumu daļā budžetā un veidos vienu trešdaļu budžeta līdz 2013. gada beigām, tiek spēcīgi kritizēta. Galvenais arguments ir disproporcija starptautiskā situācijā, un katastrofāls nozīmi tautsaimniecībā un nodarbinātībā un tās daļu Eiropas Savienības budžetā. Tas ir pārpratums.

KLP ir Kopienas politika, un tās daļa Eiropas Savienības kopējos publiskajos izdevumos gan katras valsts, gan Kopienas līmenī nepārsniedz 0,3 % no IKP. Tāpat ir mainījusies starptautiskā situācija, un katastrofāls pārtikas trūkums jaunattīstības valstīs liek mums atkal domāt par lauksaimniecības atbalsta principiem Eiropā.

Kā liecina daudzās ieviestās izmaiņas, Eiropas Parlaments ir rūpīgi diskutējis par šo jautājumu. No tādas valsts viedokļa, kur lauksaimniecībai ir samērā liela daļa kopējā nodarbinātībā, kā tas ir Polijā, būtu pamatoti paaugstināt piena kvotas un nodrošināt valsts atbalstu nozarēm, kuras ir visnelabvēlīgākajā situācijā. Apsverot vispretrunīgāko jautājumu, proti, modulāciju, ir vērts atcerēties, ka „jaunās” dalībvalstis 100 % tiešo subsīdiu līmeni sasniegs tikai 2013. gadā un šī modulācija var tikt uztverta kā nevēlams lauksaimniecības politikas renacionalizācijas vēstnesis.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), rakstiski. – (RO) Pārstāvot reģionu ar nozīmīgu lauksaimniecības jomu vienā no jaunajām dalībvalstīm Rumānijā, nedomāju, ka atšķirības attieksmē pret lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs ir vecajās Eiropas Savienības dalībvalstīs mazinās tādēļ, ka kopējās lauksaimniecības politikas „veselības pārbaudes” ietvaros tiek veikts novērtējums. Tomēr ir labi, ka valsts piena kvotas Rumānijā nav mainītas reizē ar to, ka dalībvalstīm ir iespēja palielināt savas piena kvotas uz noteiktu laiku, ja citas dalībvalstis savas kvotas neizmanto pilnā apjomā. Ņemot vērā, ka pašreizējā krīze ietekmē arī šo jomu, ir svarīgi piedāvāt piena fonda izveidi, lai atbalstītu pārstrukturēšanu šajā jomā.

Turklāt es uzskatu, ka pirms jauno noteikumu par piena kvotām ieviešanas no 2015. gada ražotājiem jābūt iespējai pielāgoties tirgus izmaiņām un ieguldīt saskaņā ar tirgus prasībām, īpaši paturot prātā, ka ieguldījumu atbalsta pieteikumu iesniegšanas termiņi ir samērā gari. Turklāt, lai ļautu ražotājiem ieguldīt atbilstoši tirgus prasībām, jāatceļ ierobežojumi noteiktajām kvotām.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Dzirdēju, ka viens no maniem kolēģiem runāja par to, kā sadalīt saldumus starp diviem bērniem. Turpinot analogiju, vēlos vērst uzmanību uz faktu, ka, ja kāds no šiem bērniem būtu Rumānijas vai Bulgārijas lauksaimnieks nākotnē, es teiktu, ka pēc astoņiem gadiem viņš saņemts to, ko būs pelnījis. Es tikai gribētu zināt, vai pēc šiem astoņiem gadiem viņš joprojām būs bērns.

Kad es kā Rumāniju pārstāvošā Eiropas Parlamenta deputāte pievienojos Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai, manu uzmanību piesaistīja frāze „droša piezemēšanās”, kas bieži tika izmantota, runājot, piemēram, par piena kvotām. Jautāju toreiz un jautāju tagad — kā Rumānijas un Bulgārijas lauksaimnieki var apvienot „pacelšanās” procedūru ar „drošas piezemēšanās” procedūru? Kad Rumānija bija tikko uzsākusi pievienošanās procedūru, dāņu partneris man teica, ka šajā procesā sarežģītākā būs lauksaimniecības sadaļa. Šodien es ceru, ka divus gadus pēc pievienošanās Rumānijas lauksaimniecība piedāvās iespēju vienotai Eiropai.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformas turpināšana ir svarīga, lai ļautu Eiropai saglabāt tās līderpozīcijas šajā nozarē. Protams, tam nevajadzētu notikt uz ražotāju vai galapatērētāju rēķina. Ir vispārināms, ka Eiropas Savienība no lauksaimniecības produktu eksportētājas ir pārvērtusies par importētāju. Tas liecina, ka šodienas debašu iznākamam vajadzētu būt sabalansētam, lai varam būt droši, ka tiek aizstāvētas visu pilsoņu intereses.

Uzskatu, ka liela daļa Komisijas priekšlikumu ir izdevīgi lauksaimniekiem Bulgārijā, it īpaši tāpēc, ka Bulgārijas valdības nepareiza vadība šajā nozarē un veiktās nelikumības bija pamatā tam, ka netika sasniegti

pirmspievienošanās mehānismos plānotie rezultāti. Šī iemesla dēļ pēdējos mēnešos esam pieredzējuši lauksaimniecības produktu ražotāju, galvenokārt piensaimnieku un graudu audzētāju, protestus. Tāpēc, neriskējot ar piena produktu tirgus pilnīgu liberalizēšanu, ir svarīgi saglabāt drošību tajos reģionos, kuros iztikas nodrošināšana ir būtiski atkarīga no piena lopkopības.

Daudzi piena lopkopji Bulgārijā atrodas kalnu reģionos vai citos reģionos ar īpašām problēmām. Šī iemesla dēļ atbalstu ideju, ka viņu attīstībai jāpiešķir vairāk līdzekļu un jāizveido specializēts fonds piena ražotājiem.

5. Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās (Vienotās TKO regulas grozījumi) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Niels Busk* ziņojums (A6-0391/2008) Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula), lai izveidotu Programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās (COM(2008)0442 - C6-0315/2008 - 2008/0146(COD)).

Niels Busk, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *Fischer-Boel*, ministr *Barnier*, dāmas un kungi, Komisija ir iesniegusi ārkārtīgi konstruktīvu priekšlikumu saistībā ar programmas augļu patēriņa veicināšanai skolās īstenošanu, lai cīnītos ar satraucošo pieaugošās aptaukošanās tendenci Eiropas skolēnu vidū. Tas ir priekšlikums, kuru es atzinīgi vērtēju. Pasaules Veselības organizācija (PVO) iesaka bērniem apēst 400 g augļu un dārzeņu dienā. Diemžēl tikai daži bērni ievēro šo rekomendāciju. Eiropas Savienībā 22 miljoniem bērnu ir liekais svars un apmēram 5 miljoniem ir ļoti liels liekais svars. Šajā saistībā sliktākais ir tas, ka šis skaits katru gadu pieaug par 400 000. Lielāks augļu un dārzeņu patēriņš samazina daudzu slimību risku un pasargā no liekā svara un ļoti liela liekā svara veidošanās. Ēšanas paradumi izveidojas bērnībā, un ir novērots, ka bērni, kuri iemācās ēst daudz augļu un dārzeņu, turpina to darīt arī tad, kad ir pieauguši. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs iejaucamies jau agrīnā stadijā, ja vēlamies ietekmēt mūsu bērnu ēšanas paradumus.

Pārmērīgs svars rada lielāku risku saslimt ar sirds un asinsvadu slimībām, diabētu, augstu asinsspiedienu un atsevišķām vēža formām. Šīs slimības ir arvien pieaugošs drauds sabiedrības veselībai Eiropas Savienībā, un ārstēšanās izmaksas būtiski ietekmē dalībvalstu veselības aizsardzības budžetu. Komisija atsaucas uz savu ietekmes novērtējumu, kurā tika veikti divi pētījumi, kas atklāja saikni starp veselības aprūpes izdevumiem un nepietiekamu augļu un dārzeņu patēriņu. Izdevumus programmai augļu patēriņa veicināšanai skolās būtu jāskata no šāda aspekta, tāpēc programma radīs reālu ietaupījumu dalībvalstu veselības aizsardzības budžetos. Tādēļ kopumā tā pozitīvi ietekmēs ne tikai sabiedrības veselību, bet arī Eiropas tautsaimniecību. Līdz nebūsim sasnieguši mērķi, kad katrs bērns apēdīs 400 g augļu dienā, būs tā — jo vairāk augļu bērni apēdīs, jo lielāks būs ietaupījums. Tāpēc profilakse ir lētāka nekā ārstēšana.

Kā referents es piedāvāju četrkāršot summu, kuru šim mērķim plānots piešķirt no Kopienas budžeta. Komisijas sākotnējais priekšlikums par EUR 90 miljoniem diemžēl nodrošinātu tikai vienu augli reizi nedēļā 30 nedēļu garumā bērniem vecumā no 6 līdz 10 gadiem. Tas ir nepietiekami, lai programma atstātu jūtamu ietekmi uz bērnu ēšanas paradumiem. Viens auglis reizi nedēļā nav pietiekami, lai izmainītu ēšanas paradumus vai ietekmētu sabiedrības veselību. Optimālais risinājums būtu visiem bērniem saņemt vienu augli katru skolas dienu. Tādēļ ir vajadzīgs mobilizēt vairāk līdzekļu Kopienas budžetā.

Vairums deputātu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā piekrita mobilizēt EUR 500 miljonus un iztikt bez valsts līdzfinansējuma. Es tam nepiekrītu. Tādēļ ceru, ka šodienas balsojumā varam atrisināt šo jautājumu, jo manas grupas vārdā esmu atkārtoti nodevis izskatīšanai piedāvājumu par EUR 360 miljonu mobilizēšanu. To būtu jāpapildina ar dalībvalstu ieguldījumu, tādējādi kopumā nodrošinot daudz lielāku summu nekā EUR 500 miljoni.

Vairums deputātu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā vienojās arī par to, ka programmas ietvaros būtu jāizmanto tikai Eiropas Savienībā audzēti augļi un dārzeņi. Manuprāt, tas ir pārāk protekcioniski un padarīs šo programmu ļoti birokrātisku. Tādēļ dalībvalstīm pašām jāizlemj, kuri augļi no Komisijas apkopotā saraksta ir jāiekļauj programmā.

Michel Barnier, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs prezidentūrā esam priecīgi apspriest šo programmu ar Eiropas Parlamentu, kā to piedāvā Eiropas Komisija un personīgi *Fischer Boel* kundze, kurai izsaku cieņu par paveikto. Tā ir svarīga programma mūsu jaunāko pilsoņu pareiza uztura veicināšanai, un tā ir praktisks un efektīvs pasākums cīņā ar pieaugošo aptaukošanos jaunu cilvēku vidū.

Busk kungs tikko nosauca skaitļus, kurus varu apstiprināt — Eiropā katrs piektais bērns ir ar lieko svaru vai uz aptaukošanās robežas. Bērnu aptaukošanās Eiropā pieaug par 2 % gadā. Tādēļ mums jānudina jaunieši dažādāt uzturu un patērēt vairāk augļus un dārzeņus.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka šīs visu atbalstītās programmas īstenošana parāda to svarīgo nozīmi, kāda kopējai lauksaimniecības politikai ir veselīgu un kvalitatīvu produktu patēriņa un, vēl vienkāršāk, ražošanas veicināšana. Lauksaimniecība dabiskā veidā saskaras ar diviem pretrunīgiem uzdevumiem — kvantitāti, kas bija pirmais uzdevums, kad lauksaimnieki 20. gadsimta sešdesmitajos gados parakstīja pirmo līgumu, un produktu kvalitāti un nekaitīgumu.

Tas, dāmas un kungi, pierāda, ka Eiropa var reaģēt un reaģē uz līdzpilsoņu konkrētām bažām un ka lauksaimniecība nepārprotami ir viens no svarīgākajiem uzdevumiem, ar kuriem mūsu sabiedrība saskaras. Kad mēs runājam par šo „augļu un dārzeņu” programmu, mēs runājam par jūtamu, cilvēku interesēs darbojošos Eiropu, kura koncentrējas uz tās pilsoņiem, kā eiropieši to arī sagaida.

Dāmas un kungi, šo programmu ļoti labi uzņēma Ministru padomē, un līdzšinējās debates, kuras turpināsim arī šodien un rīt, liecina, ka kopumā šajā jautājumā mēs progresējam. Mans mērķis ir panākt politisku vienošanos Padomē jau šonedēļ. Tādēļ es pievēršu uzmanību Parlamenta nostājai šajā jautājumā, lai varētu iekļaut jūsu nostāju un atbalstu Padomes debatēs.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt savu dziļāko pateicību jūsu referentam *Busk* kungam par ļoti pamatīgo un aizrautīgo darbu šajā jautājumā, un tagad būšu priecīgs uz klausīt jūs un komisāri.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, ir ļoti just Parlamenta atbalstu manam priekšlikumam par programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās. Kā parasti — es vēlētos pateikties komitejai un referentam *Niels Busk* par viņa paveikto darbu.

Pirms komentēju dažus punktus, kuri tika apspriesti šeit un arī Parlamentā, vēlos pateikt pāris vārdus par tēmu, kura nesen diezgan plaši tika apspriesta Padomē. Vairākas dalībvalstis ir lūgušas iespēju dažos gadījumos prasīt vecāku ieguldījumu programmā. Argumenti par un pret nav nepārprotami. Galu galā Komisija piekrita, ka dalībvalstis dažos gadījumos var pieprasīt vecāku līdzfinansējumu.

No otras puses, es neredzu iemeslu šādu risinājumu uzspiest visām dalībvalstīm. Tādēļ mēs dalībvalstīm ļausim izvēlēties, vai tās vēlas izmantot šādu iespēju. Veicot programmas izvērtējumu 2012. gadā, galveno uzmanību pievēršīsim galavērtībai, kāda būs iegūta no vecāku ieguldījumiem.

Jau no paša sākuma esmu teikusi, ka pašreizējie priekšlikumi neatrisinās jauniešu aptaukošanās problēmas Eiropā, bet uzskatu, ka tie palīdzēs raidīt skaidru signālu no Komisijas puses, ka ir svarīgi iemācīt labus ēšanas paradumus mūsu jauniešiem.

Kas attiecas uz kopējo budžetu, mēs esam piešķīruši EUR 90 miljonus. Esmu redzējusi vairākus atšķirīgus skaitļus, kā *Niels Busk* jau pareizi minēja — no EUR 500 miljoniem līdz EUR 360 miljoniem —, bet mūsu piedāvātie EUR 90 miljoni noteikti nav iekalti akmenī attiecībā uz nākotni. Domāju, ka 2012. gadā veicamajā novērtējumā par visu programmu kopumā mums jāņem vērā arī tas, vai nebūs nepieciešams palielināt budžetu. Uzskatu, ka ir svarīgi parādīt, ka esam gatavi pārdalīt līdzekļus. Ja kādā no dalībvalstīm ir naudas līdzekļu pārpalikums, to var pārdalīt. Ceru, ka tādā veidā tērēsim naudas līdzekļus labākajā iespējamā veidā.

Kas attiecas uz izdalīšanai paredzētajiem augļiem un dārzeņiem, domāju, ka ir pilnīgi droši atstāt šo jautājumu dalībvalstu ziņā. Vai tās vēlas izmantot pārstrādātu pārtiku vai vietējos augļus un dārzeņus, vai pat vēlas iespēju dalīt Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu banānus saviem bērniem — galīgais lēmums noteikti jāpieņem pašām dalībvalstīm. Uzskatu, ka šādā veidā mēs sasniegsim labāko iespējamo rezultātu. Ceru uz auglīgu diskusiju šajā jautājumā.

Maria Petre, *PPE-DE grupas vārdā*. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, *Barnier* kungs, vispirms es vēlētos pateikties referentam par paveikto darbu un pieliktajām pūlēm, lai apvienotu dažādos viedokļus.

Mēs visi piekritam, ka šī programma ir ļoti svarīga, lai iemācītu bērniem veselīgus paradumus un tādējādi cīnītos pret aptaukošanos, kā arī palīdzētu ģimenēm, kuras nevar atļauties pirkt augļus saviem bērniem.

Es atbalstu Komisijas priekšlikumu, bet uzskatu, ka to obligāti jāuzlabo. Piedāvātais ikgadējais finansējums EUR 90 miljonu apmērā nav pietiekams. Jau piešķirto līdzekļu papildināšana ir viens no priekšnosacījumiem, lai šī programma būtu veiksmīga. Uzskatu arī, ka vismaz programmas sākumposmā būtu jāieieš Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšlikums atteikties no vecāku ieguldījumiem.

Programmas ietvaros es vēlos ierosināt arī svaigu, Kopienas teritorijā ražotu tradicionālo augļu izmantošanu. Vēlos uzsvērt, ka dalībvalstīm jāprecizē izdalāmie augļi, ņemot vērā vietējā ražojuma sezonālos augļus un dārzeņus.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm, nosakot mērķgrupas, vajadzētu būt pietiekamai rīcības brīvībai, lai, paturot prātā viņu vajadzības, piegādātu skolām paredzētos augļus pēc iespējas lielākam patērētāju lokam. Programmai vajadzētu arī likt jauniešiem patērētājiem novērtēt augļus un dārzeņus un tādējādi pozitīvi ietekmēt sabiedrības veselību un cīņu pret bērnu nabadzību, it īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Var veikt kopīgus pasākumus dažu produktu patēriņa veicināšanai, kuri apvienoti ar papildu pasākumiem veselības un uztura izglītošanas jomā, lai iedrošinātu vietējos ražotājus, it īpaši kalnu reģionos.

María Isabel Salinas García, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, augļu un dārzeņu nozare jau sen gaidīja šo programmu ne tikai grūtību dēļ, ar kurām tā saskaras, bet arī satraucošā patēriņa krituma dēļ.

Šī programma ir paredzēta sabiedrības veselības uzlabošanai, tādēļ uzskatu, ka tai ir jābūt Eiropas programmai, kas pilnībā finansēta no Kopienas līdzekļiem. Nepiekrītu, ka vecākiem būtu jāiegulda finansēšanā, jo notiks tas pats, kas parasti — tie bērni, kuru vecāki varēs atļauties ieguldīt, skolās ēdīs augļus un dārzeņus, savukārt tie, kuru vecāki to nevarēs atļauties, paliks ārpus programmas.

Tādēļ programma jāfinansē no Kopienas līdzekļiem tādā veidā, lai to varētu piemērot visiem vienādi. Īpaši vēlos atzīmēt, ka uzsvaram jābūt uz izglītojošiem pasākumiem. Programma ir izveidota nevis tādēļ, lai bērni vienkārši ēstu ābolus, bet tādēļ, lai viņi zinātu, kādus ābolus viņi ēd un kāda ir šo ābolu uzturvērtība, un viņiem būtu jāapzinās šī augļa labvēlīgā ietekme uz viņu veselību un attīstību.

Protams, augļiem jāatbilst visām kvalitātes garantijām, un priekšroka jādod sezonālajiem augļiem, ja iespējams. Es arī, kur tas iespējams, atbalstu Kopienā ražoto augļu un dārzeņu dalīšanu.

Uzskatu, ka šīs programmas labvēlīgā ietekme būs redzama nekavējoties, tādēļ aplaudēju šai programmai un apsveicu komisāri par tās ieviešanu. Šī ietekme būs redzama ne tikai mūsu bērnu pašreizējā un nākotnes veselībā un zināšanās par pārtiku, bet, kas arī ir ļoti svarīgi, augļu un dārzeņu nozarē. Tā ir produktīva nozare, kas veido arī daļu no Eiropas kultūras mantojuma un kas ļauj izbaudīt sabalansētu, veselīgu un daudzveidīgu uzturu.

Jūtu, ka ir vērts uzticēties šai programmai un ieguldīt tajā, lai izplatītu augļus un dārzeņus skolās. Manuprāt, budžets ir zināmā mērā ierobežots, tādēļ atkārtot, ka atbalstu šo mērķtiecīgo programmu kā pilnībā Kopienas finansētu projektu.

Donato Tommaso Veraldi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es ļoti novērtēju Busk kunga pozitīvo un apdomāto darbu, izstrādājot šo priekšlikumu, kurš veido daļu no augļu un dārzeņu tirgus kopējās organizācijas reformas, kas tiek veikta, lai palielinātu nozares konkurētspēju, atbilstību tirgum un cīnītos ar patēriņa kritumu.

Piedāvātā programma augļu un dārzeņu patēriņa veicināšanai skolās aicinātu jauniešus ēst augļus un tādējādi palielinātu to patēriņu. Piedāvām bezmaksas augļu un dārzeņu dalīšana skolās palīdzētu cīnīties ar skolēnu liekā svara problēmu — diemžēl ir ļoti zināms fakts, ka vairāk nekā 22 miljonus bērnu skar aptaukošanās problēmas.

Lai efektīvi īstenotu programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās, ir svarīgi, ka Kopienas atbalsts nosedz arī visas saistītās loģistikas izmaksas, piemēram, atbilstošu transporta līdzekļu iegādi, kuras pretējā gadījumā tiktu segtas no skolu budžeta vai skolēnu ģimeņu līdzekļiem. Tādēļ papildu finansējumam būtu jānāk no attiecīgo valstu līdzekļiem un būtu jāattiecas tikai uz jaunām programmām un esošo programmu pagarinājumiem.

Alyn Smith, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, nav nekas, kas šajā priekšlikumā varētu nepatikt, un es vēlos uzslavēt mūsu referentu par šī priekšlikuma izklāstu, it īpaši ņemot vērā vēlēšanu tuvumu. Domāju, ka jebkurš politiķis šajā telpā, raugoties uz nākamā gada jūniju, atbalstīs Eiropas bērnu ēšanas paradumu uzlabošanu Eiropas vietējo augļu patēriņu. Tās ir labas ziņas arī Eiropas lauksaimniekiem, jo rada vietējo tirgu. Tās ir labas ziņas nākotnes veselības aizsardzības budžetam un, kas vēl svarīgāk, pašiem bērniem.

Ja mēs mudināsim bērnus ēst veselīgi jau no bērnības, viņi šo paradumu turpinās. Somija ir nodemonstrējusi un pierādījusi, ka enerģiska iesaistīšanās jau bērnībā ir izšķiroša, un tas ir apsveicami. Ja mēs nedaudz pārdomāsim lauksaimniecības budžetu tagad, mēs izveidosim uzkrājumus veselības aizsardzības budžetā

nākotnē. Tā kā esmu no Skotijas, man ar kaunu jāatzīst, ka esam īpaši ieinteresēti šajā programmā, jo 21 % skolēnu — jeb katrs piektais pamatskolas skolēns — ir ar lieko svaru. Tas ir pilnīgi nepieņemami. Mēs nevaram pieļaut turpmāku aptaukošanās pieaugumu nākotnē, tādēļ šī programma ir daļa no risinājuma, par ko vēlos uzslavēt Parlamentu. Kopumā tās ir labas ziņas.

Bairbre de Brún, GUE/NGL grupas vārdā. – (GA) – Priekšsēdētāja kungs, šis priekšlikums realizēs Eiropas Savienības mērķus kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) jomā un izveidos finansējuma struktūru iniciatīvām, kas vērstas uz bērnu patērētā augļu un dārzeņu daudzuma palielināšanu. Tas palīdzēs cīnīties ar bērnu aptaukošanos, kā arī ilgtermiņā palīdzēs mūsu augļu un dārzeņu audzētājiem.

Ēšanas paradumi un modeļi izveidojas dzīves pirmajos gados. Tādēļ ir svarīgi, ka varam veicināt veselīgākus bērnu ēšanas paradumus. Dalībvalstīm jābūt iespējai izvēlēties labāko metodi.

Pētījumi liecina, ka neveselīgākie ēšanas paradumi ir māsaimniecībās ar zemiem ienākumiem. Tādēļ bezmaksas augļu un dārzeņu izdalīšana skolās varētu būtiski ietekmēt bērnu ēšanas paradumus.

Es vēlos pateikties *Niels Busk* kungam par ziņojumu un komisārei par paveikto darbu.

Jeffrey Titford, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šis projekts tiek pasniegts kā projekts, kurš rūpējas tikai par bērnu veselību. Tomēr tā patiesais saturs ir Briseles pārliekā protekcionisma, apsēstības ar vēlmi kontrolēt, vienkārši atklātas propagandas un tirgus noregulēšanas satraucošs sajaukums. Protekcioniskajai Briselei patīk kontrolēt visu, arī to, ko ēdam. Uzņemoties atbildību par bērnu ēdināšanu skolās, tā sper pirmo nozīmīgo soli šajā virzienā. Propaganda izpaužas tādējādi, ka katrs auglis tiks marķēts ar Eiropas Savienības logotipu un visu projektu pavadīs milzīga publicitātes kampaņa.

Kas attiecas uz augļu tirgu, saprotu, ka tiks radītas daudzas diskriminācijas iespējas, piemēram, obligātās normas attiecībā uz to, ka visiem augļiem jābūt ražotiem Eiropas Savienībā. Attiecībā uz banāniem tas varētu acumirkli no programmas izslēgt britu piegādātājus, kuri savus banānus iegūst no Britu Sadraudzības Karību reģiona valstīm, un piedāvāt jaunas vilinošas iespējas Francijas salām Gvadelupai un Martinikai.

Christa Klaf (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, ministr, dāmas un kungi, mēs nepārtraukti dzirdam skaļus saukļus. Mums saka, ka esam aptaukojušies, mūsu bērni ir aptaukojušies, mēs ēdam nepareizu pārtiku un patērējam pārāk maz augļu un dārzeņu.

Piecas porcijas jeb 400 g augļu un dārzeņu dienā ir ieteicamā dienas deva veselīgam un sabalansētam uzturam. Ne vienmēr ir viegli to ievērot. Pārtikai jābūt veselīgai, sātīgai, garšīgai un pēc iespējas lētākai. Tomēr mūsdienu straujais dzīves ritms nozīmē, ka mums bieži vien ir grūti sabalansēt ģimenes un darba prasības, tāpēc mums ne vienmēr ir laiks gatavot un mēs izvēlamies pusfabrikātus vai gatavus produktus. Šāda rīcība nav nepareiza, ja vien apzināties svaigu augļu un dārzeņu nozīmi.

Cilvēki, kas iemācās ēst daudz augļu un dārzeņu jau bērnībā, turpinās patērēt veselīgu uzturu arī turpmāk dzīvē. Tādēļ es nepārprotami atbalstu Komisijas priekšlikumu par programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās ar kopējo finansējumu EUR 90 miljonu apmērā. Kāda lieliska ideja, komisāre! Tomēr, kā jau esat atzinusi noteikumos, dalībvalstīm jāļauj organizēt programmu saskaņā ar prasībām viņu valstīs. Jābūt iespējai izplatīt attiecīgā reģiona un sezonas produktus. Dalībvalstīm arī jāizstrādā stratēģija, lai noteiktu labāko veidu, kā īstenot programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās un integrēt to mācību plānā. Veselīgs uzturs ir daļa no vispārējās izglītības. Bērniem jāmauc, ka, piemēram, burkānus var ēst ne tikai vārītā veidā, bet arī zupās, salātos, kūkās vai ceptos ēdienos. Viņiem jāzina, kā garšo kartupelis, ja tas nav pārstrādāts čipsos. Viņu interesi par vietējā ražojuma pārtiku vajadzētu veicināt dažādos veidos.

Informācija ir vienīgais veids, kā ielikt pamatus veselīga uztura lietošanai. Zināšanas ir svarīgākais faktors veselīga dzīvesveida nodrošināšanai. Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās šajā sakarībā var dot ievērojamu ieguldījumu.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) *Barnier* kungs, komisāre, arī šai iniciatīvai, tāpat kā ikvienai citai, ir daudzi autori. Galu galā uz Homēra dzimtās pilsētas titulu arī pretendēja septiņas pilsētas. Daudzi uzskata, ka šī ir viņu iniciatīva. Pamatojoties uz stenogrammu, esmu lepns, ka 2005. gada 10. maija debatēs par augļu un dārzeņu tirgus reformu es piedāvāju šo programmu, un es vēlos pateikties komisārei par tās īstenošanu.

Tie, kas uzstājās pirms manis, izskaidroja, kāpēc šī programma ir tik svarīga. Tā ir būtiska gan no sociālā aspekta, gan arī tādēļ, lai izglītotu jaunus cilvēkus uztura kultūras jautājumos. Šis bumbieris ir no Francijas, bet es to neēdīšu, jo šeit to ir aizliegts ēst. Ir ļoti svarīgi, lai tad, kad jaunieši skolā saņem augļus ar Eiropas

Savienības logotipu, viņi zinātu — jau no bērnības —, ka tos var droši lietot, ka tie nav pilni ar ķīmiskām vielām, bet ir pēc iespējas bioloģiski audzēti.

Mācīsim bērniem uztura kultūru, jo tas ir ļoti svarīgs uzdevums. Par to es apsveicu *Busk* kungu. Es neēdīšu [šo bumbieri], jo nevēlos pārkāpt noteikumus, bet es uzskatu, ka ikviens no mums var būt lepns par šo programmu. Paldies par uzmanību!

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, dažreiz ir lieliski ienākt šajā sēžu zālē un atbalstīt patiešām labu Eiropas priekšlikumu, un, par spīti *Titford* kunga centieniem sabojāt mūsu labo humoru, šī ir viena no tādām dienām. Šis priekšlikums atrisina tik daudzus jautājumus. Tas veicina veselīgas ēšanas paradumus bērnu un pusaudžu vidū. Tas uzlabo jauno eiropiešu kopējo veselības stāvokli. Tas nodrošina, ka Eiropas Savienības nauda tiks tērēta projektam, kas jau ir devis pozitīvus rezultātus vairākās dalībvalstīs, un tas ir praktisks un paveicams priekšlikums.

Esmu labi pazīstama ar līdzīgu programmu Īrijā, kura saucas „*Food Dudes*”, jo par to man regulāri stāsta mazdēls. Ir pierādījies, ka šī programma ir efektīva, ar ilgtermiņa rezultātiem vecuma grupā no 4 līdz 12 gadiem, un šie rezultāti ir pārliecinoši neatkarīgi no dzimuma, skolas lieluma un sociālekonomiskajiem faktoriem. Tādēļ mēs šo programmu veidojam uz stabiliem pamatiem.

Ar prieku atbalstu Kopienas finansējuma palielinājumu un īpaši uzsveru bioloģiski audzētu un vietējā ražojuma augļu un dārzeņu nozīmi. Vēlos apsveikt komisāri un mūsu referentu *Niels Busk* kungu, kā arī priecājos dzirdēt Padomes viedokli. Šis priekšlikums sniegs pozitīvu ieguldījumu dzīves un veselības kvalitātē Eiropas Savienībā.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, tas, ka augļi un dārzeņi ir svarīgi cilvēkiem, nav nekāds jaunums, tāpat ir labi zināms, ka tie ir svarīga uztura sastāvdaļa bērniem. Augļu izsniegšana skolās bērniem ir laba lieta. Tā ir laba veselībai un nodrošina tik ļoti vajadzīgo enerģijas papildinājumu.

Tomēr ko patiesībā sevī ietver priekšlikums, par kuru debatējam? Patiesībā no Eiropas Savienības puses tā ir tīra propaganda. Šīs iniciatīvas mērķis ir iegūt lētus politiskos punktus, tajā pašā laikā pārliecinot bērnus par Eiropas Savienības labajām īpašībām. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja ir iesniegusi vairākus absurdus priekšlikumus, arī apgalvojumu, ka Eiropas augļi ir labāki par citiem augļiem. Tikš izdalīti tikai Eiropas Savienības augļi, piemēram, banāni no attālinātajiem reģioniem. Tas ir negatīvs protekcionisms. Tās mērķis ir mācīt bērniem, ka Eiropas Savienība ir laba un tās augļi ir vēl labāki. Komisijai un Eiropas Parlamentam būtu jākaunas.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ar *Busk* kunga laipnu atļauju es ēdu ābolu. Viņš ārpusē dala ābolus, tādēļ, ja kāds no deputātiem vēlas aiziet un paņemt kādu, esmu pārliecināts, ka *Busk* kungs ar lielāko prieku viņus uzcienās.

Uzskatu, ka tas ir izcils ziņojums. Kā *Harkin* kundze jau teica, mēs bieži nākam uz šo sēžu zāli, bet ne vienmēr redzam tik labu iniciatīvu. Tomēr mums jāpiešķir vairāk līdzekļu, lai nodrošinātu, ka mūsu jaunatne var piekļūt šai iespējai, piedalīties tajā un izmantot to pilnībā, jo šis ir viens no tiem retajiem gadījumiem, kad mēs tiešām varam kaut ko piedāvāt. Mēs sūdzamies par situāciju un presē un citos plašsaziņas līdzekļos lasām, cik nopietnas ir skolēnu aptaukošanās un tamlīdzīgas problēmas. Mūsu šodienas jaunieši ir lieliski cilvēki, bet uz viņiem laikam tiek izdarīts daudz lielāks spiediens nekā uz mums kādreiz. Uzskatu, ka šī ir viena no iespējām, kad varam dot viņiem veselīgu uzturu. Uztveru to ar prieku, atbalstu un izsaku savus apsveikumus.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Eiropas Komisija piedāvā piešķirt EUR 90 miljonus no Kopienas budžeta programmai, kurā katrs bērns vecumā no 6 līdz 10 gadiem saņems vienu porciju augļu vai dārzeņu katru nedēļu.

Es vēlos mudināt dalībvalstis paplašināt programmu un tās finansējumu gan Eiropas, gan katras valsts līmenī, lai ikviens bērns, arī pirmsskolas vecuma bērni, saņemtu augļu porciju katru dienu. Ceru, ka mēs visi vienosimies par budžeta palielinājumu līdz EUR 500 miljoniem. Atbalstu to, ka programma attieksies tikai uz augļiem un dārzeņiem, kas ražoti Eiropas Savienībā. Tiem jābūt sezonas augļiem un dārzeņiem, kas audzēti vietējās bioloģiskajās lauksaimniecībās.

Vēlos izklāstīt līdzīgu iniciatīvu, kuru Rumānijas valdība uzsāka 2003. gadā, visiem pirmsskolas vecuma bērniem un pamatskolas skolēniem izsniedzot glāzi piena un svaigu maizīti katru skolas dienu. Pareiza uztura mācīšana skolas un pirmsskolas vecuma bērniem ir daļa no veselības izglītības, kāda mums jāsniedz jaunajai paaudzei.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, nodrošināt pamatskolas un vidusskolas skolēnus ar augļiem nepārprotami ir laba ideja, jo tai ir ne tikai ekonomiska nozīme, bet arī daudz plašāka sociāla nozīme. Tas ir tādēļ, ka tā ievieš veselīgus ēšanas paradumus un tādējādi uzlabo sabiedrības kopējo veselības stāvokli. Nav šaubu, ka EUR 90 miljoni ir pārāk maz programmas pilnvērtīgai darbībai. Tādēļ vietējo iestāžu, skolu pārvalžu, kā arī visas sabiedrības iesaistīšanās būtu vēlams. Ceru, ka programma par augļu patēriņa veicināšanu skolās tiks plaši atbalstīta un ka *Busk* kunga pūles nebūs bijušas veltas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mēs vēlētos izcelt, cik svarīgi ir izveidot pilnvērtīgu programmu svaigu sezonas augļu un dārzeņu izdalīšanai skolās bez maksas un katru dienu, priekšroku dodot pirmsskolas vecuma bērniem un pamatskolas skolēniem. Šī programma ir ļoti būtiska, ņemot vērā tās pozitīvo ietekmi uz veselīgas ēšanas paradumiem, sabiedrības veselību, ciņu ar bērnu nabadzību un iedrošinājumu un stimulu patērēt produktus, kas ražoti vietējās lauksaimniecībās, tajā skaitā kalnu reģionus.

Tas prasa daudz lielāku finansējumu, nekā piedāvā Eiropas Komisija. Tāpēc, komisāre, būtu jāņem vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas iesniegtie priekšlikumi, kuru izstrādē piedalījāmies arī mēs. Vēlos arī apsveikt mūsu referentu par paveikto darbu.

Neil Parish (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju komisāres priekšlikumu par augļu patēriņa veicināšanu skolās. Ir ļoti svarīgi, lai šī programma sāktu darboties. Es arī piekrītu, ka ir vajadzīga subsidiaritāte, jo mēs vēlamies sistēmu, kas nav pārāk birokrātiska, lai mēs to patiešām varētu skolās ieviest. Uzskatu, ka mums arī jābūt elastīgiem attiecībā uz augļiem, kurus dalīsim, jo dažos gadalaikos būs grūti iegūt svaigus augļus, tādēļ laiku pa laiku būs vajadzība pēc pārstrādātiem augļiem. Neaizrausimies ar dažādu ierobežojumu ieviešanu, bet labāk vienkārši apstiprināsim šo programmu.

Uzskatu arī, ka viens vai divi Parlamenta priekšlikumi par vajadzīgā finansējuma apmēru ir par daudz. Jo, ja mums būtu lemtāties tiesības šajā Parlamentā, mums būtu jāpiedalās gan budžeta izstrādāšanā, gan procesā. Ja vēlamies būt šī Parlamenta uzticības cienīgi, ļaujiet mums virzīt tādu programmu, ko spējam finansēt un kas dod augļus skolām un skolēniem, kuriem tas visvairāk vajadzīgs, un viņi turpinās patērēt augļus arī turpmāk. Tāda ir programma.

Ļaujiet atbildēt *Titford* kungam, ka mani neuztrauc, vai augļi un dārzeņi būs no Eiropas, Lielbritānijas, Francijas vai kādas citas vietas — svarīgi, ka skolām paredzētie augļi tiešām nonāks mūsu skolās.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, principā esmu pret lauksaimniecības atbalstu un jebkuru tā atvasinājumu, bet, kad runa ir par mūsu bērnu veselības uzlabošanu, uzskatu, ka mums patiesībā būtu jāiegulda milzīgs darbs šajā jomā. Visas organizācijas, kas cīnās pret dažādām slimībām, ir nepārprotami ieteikušas ieviest programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās. Pat neliels daudzums augļu ietekmē veselību. Tāpēc es no visas sirds atbalstu Komisijas priekšlikumu. Tomēr uzskatu, ka augļiem un veselībai jābūt centrālajam jautājumam. Tādēļ esmu pret Lauksaimniecības un lauku atbalsta komitejas priekšlikumu, ka augļiem jābūt tikai no Eiropas Savienības. Tas ir absolūti nepareizi. Uzskatu, ka galvenā uzmanība jāpievērš bērnu veselībai, nevis lauksaimniecības ekonomikai.

Michel Barnier, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos īsi paust savas domas par secinājumiem, kas ir izskanējuši šajās ārkārtīgi dzīvīgajās un vienprātīgajās debatēs. Kopumā, es uzskatu, tās atspoguļo ļoti oriģinālo *Busk* kunga un *de Lange* kundzes iniciatīvu. Debates parāda, ka šai Eiropas Komisijas piedāvātajai programmai, kuras mērķis ir mudināt jaunos eiropiešus patērēt vairāk augļu un dārzeņu, ir patiesi vienprātīgs atbalsts. Varu jums, dāmas un kungi, apstiprināt, ka arī Ministru padome atbalsta šo apņemšanos un mēs centīsimies panākt vienprātību, pamatojoties uz nostāju, kuru jūs pieņemsiet kopā ar Padomi attiecībā uz plašāku darbības jomu.

Atgriezīšos tikai pie četriem svarīgākajiem punktiem jūsu komentāros. Pirmkārt, kas attiecas uz budžeta līdzekļu piešķiršanu šai programmai, Parlamenta proaktīvā pieeja skaidri liecina, ka uzticaties šai iniciatīvai, un esmu priecīgs par to. Es ziņošu Padomei par šo priekšlikumu un piekrītu *Fischer Boel* kundzei, ka summa EUR 90 miljoni, kas minēta priekšlikumā, kā viņa teica, nav iekalta akmenī.

Otrs punkts, kuru vēlos pieminēt, ir mūsu galvenās rūpes dot jauniešiem vērtīgus augļus un piedāvāt viņiem veselīgus produktus bez pievienota cukura.

Trešais punkts attiecas uz vietējo produktu patēriņa veicināšanu, lai uzlabotu izpratni par Kopienas produktu kvalitāti. Runājot par *Casaca* kunga tikko izteiktajām bažām par visattālākajiem reģioniem, es vēlos iebilst, ka Kopienas tirgū ir produkti no šiem visattālākajiem reģioniem, kuri ir Eiropas Savienības neatņemama

daļa, un tie ir augstas kvalitātes produkti. To var saprast arī no jūsu apsvērumiem, un šīs bažas tiek paustas arī Ministru padomē.

Visbeidzot, jūs izteicāt viedokli, kas atbilst arī Padomes viedoklim, proti, šādai rīcībai ir vajadzīga Kopienas struktūra, kāda tika izklāstīta jums, bet mums arī dalībvalstīm jādod vajadzīgā pielāgošanās iespēja un elastīgums, lai šo programmu īstenotu pēc iespējas pietuvināti kopienām, asociācijām un pilsoņiem.

Dāmas un kungi, apkopojot šos četrus punktus, vēlos atkārtot, ka šī laikus izstrādātā iniciatīva ir, protams, ierobežota no budžeta viedokļa, bet tā ir iniciatīva, kas simbolizē pozitīvu un proaktīvu Eiropu, tādu Eiropu, kura apzinās mūsu sabiedrības jaunos uzdevumus, un, galvenais, dāmas un kungi, Eiropu, kura ienāks skolās un par kuru Eiropas jaunieši runās un domās labvēlīgi.

Uzskatu, ka tēls, kuru veidojam ar šīs Komisijas iniciatīvas starpniecību, ir viens no pozitīvas Eiropas piemēriem, kura galveno uzmanību pievērš pilsoņiem. Tas ir tas, ko vēlas Eiropas pilsoņi.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties par jūsu lielo atbalstu šim svarīgajam priekšlikumam.

Ļaujiet iebilst *Titford* kunga un *Goudin* kundzes apgalvojumam, ka šis priekšlikums ir propaganda, — tās ir pilnīgas muļķības.

(*Aplausi*)

Programmas mērķis, kā daudzi no jums minēja, ir ierādīt veselīgas ēšanas paradumus mūsu bērniem. Esmu pilnīgi pārliecināta, ka, darot to gudri un izmantojot pieredzi, kas gūta no Īrijas „*Food Dudes*” programmas, mēs varam izdarīt daudz. Tad 2012. gadā redzēsim, vai varam šo sistēmu turpmāk uzlabot.

Es pilnībā piekrītu *Salinas García* kundzei, ka mēs varam šo programmu izmantot izglītojošos nolūkos, ne tikai lai mācītu bērniem ēst vairāk augļu un dārzeņu, bet arī lai censtos izskaidrot, no kurienes šie augļi un dārzeņi nāk, cik tas ir svarīgi utt.

Ceru, tāpat kā *Michel Barnier*, ka Padomē tiks atrasts pareizais risinājums, kā arī tiks dots ieguldījums mūsu jauniešu veselībā.

Niels Busk, *referents*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties par lielo pozitīvo ieguldījumu un šajā sakarā vēlos pateikties arī jums, komisāre, par jūsu īpaši konstruktīvo sadarbību. To arī varēja sagaidīt, jo vienmēr esam labi sastrādājušies ar jums un jūsu Ministru kabinetu. Vēlos pateikties arī jums, ministr. Bija milzīgs prieks sadarboties ar jums un Franciju kā prezidentvalsti, jo jūs veltījāt ārkārtīgi daudz laika, lai tiešām iedziļinātos jautājumos. Prezidentvalstīm tam ne vienmēr ir laiks. Es arī vēlētos atgādināt visiem šeit Parlamentā, ka visi debatešu dalībnieki aicināja mobilizēt vairāk nekā EUR 90 miljonus. Vēlos to jums atgādināt ar vienu vienīgu nodomu — ja mēs nemobilizēsim vairāk līdzekļu, šī programma pārvērtīsies par milzīgu administratīvu aparātu ar ļoti nelielu daudzumu izdalīto augļu. Mēs nedrīkstam to pieļaut, ja mēs tiešām vēlamies mainīt bērnu ēšanas paradumus, kas diemžēl ir ļoti vajadzīgs.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 18. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Ivo Belet (PPE-DE), *rakstiski*. – (NL) Mēs esam pārliecināti, ka mums jāizmanto sava autoritāte, lai atbalstītu projektus, kuri paredz apgādāt skolēnus līdz 12 gadu vecumam ar vienu augli dienā. Skolām ir izšķiroša nozīme bērnu izglītošanā par veselīgu dzīvesveidu. Veselīga pārtika un pietiekami daudz fizisko aktivitāšu ļauj novērst aptaukošanos. Bērni, kas jau skolas laikā pieradīs ēst augļus, tos ēdīs arī tad, kad būs pieauguši. Daudzas skolas jau tagad pieliek milzīgas pūles, lai katru dienu varētu piedāvāt bērniem augļus, bet tam atvēlētie līdzekļi ir pārāk ierobežoti. Tādēļ ir svarīgs Eiropas finansiālais atbalsts, lai skolas varētu piedāvāt bērniem augļus.

Tāpēc mēs vērsīsimies pie Eiropas Komisijas un Padomes ar emocionālu aicinājumu atbalstīt budžeta palielinājumu šim nolūkam. Galu galā mēs riskējam ar bērnu veselību, turklāt iztērētie līdzekļi ar laiku tiks atgūti.

Šarūnas Birutis (ALDE), *rakstiski*. – (LT) Šīs programmas īstenošanā svarīgi ir piemērot subsidiaritātes principu, kas dalībvalstīm pašām ļauj izlemt, kāda vecuma bērni tiks iekļauti Programmā augļu patēriņa

veicināšanai skolās, kā arī kādi augļi un dārzeņi jāpiegādā. Es arī domāju, ka prioritāte būtu jāpiešķir Kopienas izcelsmes produktiem. Tomēr mums nevajadzētu atteikties no produktiem, kuru izcelsmes vieta ir ārpus Kopienas, jo pretējā gadījumā mēs pārkāpsim konkurences un Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus.

Tā kā es domāju, ka šīs programmas administrēšanai vajadzētu būt pēc iespējas vienkāršai, tad es ierosinu atmet stratēģijas sagatavošanas noteikumus. Pārāk stingra ir prasība sagatavot valsts stratēģiju viena pasākuma īstenošanai, kuram atvēlēts neliels budžets. Stratēģijas sagatavošanas prasības vietā varētu būt prasība sagatavot nacionālos administrēšanas noteikumus, kuros iekļauti atsevišķi nosacījumi, kas izklāstīti Komisijas iesniegtajos stratēģijas īstenošanas noteikumos. Es gribētu mudināt ikvienu padomāt par stratēģijas organizēšanas nepieciešamību, gatavojot programmas īstenošanas noteikumus (šis punkts ir svarīgs Lietuvai saistībā ar administrēšanu).

Programmas augļu patēriņa veicināšanai skolās īstenošanā vajadzētu piesaistīt papildu līdzekļus no valstu budžetiem, jo dalībvalstīm šī programma daļēji jāfinansē. Lai kāda arī būtu pašreizējā finanšu krīze, mums ir jāraugās, lai bērnu un jauniešu veselības aizsardzība tiktu nodrošināta ilgtermiņā. Nenovelsim atbildības nastu no saviem pleciem.

Magor Imre Csibi (ALDE), rakstiski. – (RO) Priekšlikums regulai par augļu piegādi bērniem skolās ir viena no Komisijas iniciatīvām, kas paredz cīnīties pret aptaukošanos un veicināt veselīgas diētas ievērošanu.

Komisijas ierosinātais EUR 90 miljonu lielais budžets noteikti izrādīsies nepietiekams šīs programmas mērķu sasniegšanai. ALDE grupas iniciatīva par Kopienas finansējuma palielināšanu līdz EUR 360 miljoniem ir svarīgs solis pareizajā virzienā. Dalībvalstis savukārt dos savu ieguldījumu, lai galīgais budžets sasniegtu EUR 720 miljonus. Es uzskatu, ka programmu varēs īstenot tikai ar šādu budžetu. Tad mēs skolēniem vecumā no 6 līdz 10 gadiem katru nedēļu varēsim piedāvāt ieteicamo skaitu augļu porciju.

Līdztekus tam es gribu mudināt izglītības iestādes ieviest mācību plānā uztura mācības stundas, kurās teorētiski tiktu izskaidrota veselīgas diētas nozīme. Tikai ar kopīgām un saskaņotām pūlēm mēs spēsim mainīt nākamo paaudžu ēšanas paradumus.

Urszula Gacek (PPE-DE), rakstiski. Es esmu laimīga, ka varu atbalstīt šo programmu par skolēnu apgādi ar augļiem, kura veicinās veselīgāku ēšanas paradumu nostiprināšanos. Cerams, ka šis projekts mudinās Eiropas sabiedrības jaunākos locekļus pārveidot savu ēšanas modeli. Ilgstoši pētījumi rāda, ka bērnībā iemantotie ēšanas paradumi saglabājas turpmākajā dzīvē. Tie spēj ietekmēt ne tikai attiecīgās paaudzes bērnus, bet arī viņu bērnus. Vēl interesantāk ir tas, ka bērnu izvēlētie produkti ietekmē viņu vecāku ēšanas paradumus. Cerēsim, ka šī vērtīgā programma mācīs mums, kā kļūt veselīgākiem un mundrākiem.

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Esmu apmierināts, ka mēs veidojam Kopienas programmu, lai skolās rosinātu bērnus ēst augļus. Šīs programmas pozitīvo ietekmi var aplūkot no daudziem aspektiem: no sociālā, ekonomiskā un finanšu aspekta.

Es kā Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas loceklis saprotu, ka programma noteikti labvēlīgi ietekmēs Eiropas lauksaimniecību un augļkopību tādā veidā, ka Eiropā palielināsies pieprasījums pēc augļiem un tiks uzturēts augsts ražošanas līmenis. Es esmu arī tēvs, un kā tēvs es šajā programmā saskatu skatītos grūti izsakāmu panākumu, un tas ir — jaunās paaudzes veselība. Augļu un dārzeņu proporcijas palielināšanai skolas vecuma bērnu uzturā ir milzīga nozīme, jo šajā laikā veidojas bērnu ēšanas paradumi.

Polijā viens cilvēks dienā patērē apmēram 250 g augļu un dārzeņu. Šis ir viens no zemākajiem augļu un dārzeņu patēriņa līmeņiem Kopienā. Vēl tikai Čehijā, Latvijā un Slovākijā cilvēki patērē mazāk. Kopienā viens cilvēks vidēji patērē 380 g dienā, bet Pasaules Veselības organizācija un Pārtikas un lauksaimniecības organizācija iesaka lietot 400 g augļu un dārzeņu dienā. Tādās valstīs kā Polija ir nepieciešama liela reklāmas kampaņa, lai bērnus skolās rosinātu ēst augļus.

Es ceru, ka Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās drīzumā tiks sekmīgi ieviesta visās Eiropas Savienības izglītības iestādēs un kļūs par pastāvīgu Eiropas Savienības izglītības politikas daļu.

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienības vēlme atbalstīt augļu patēriņu skolās noteikti ir vērtējama atzinīgi. Veselīgas pārtikas lietošana bērnībā ļauj cerēt uz veselīgu dzīvesveidu turpmākajā dzīvē. Pareizi izglītots bērns popularizēs veselīgu pārtiku arī savas ģimenes un draugu vidū. Tiem, kas atbild par šo programmu, stingri arī jāuzrauga, kādi augļi bērniem tiek piedāvāti.

Tā būtu nopietna kļūda, ja skolām piegādātu ar pesticīdiem piesārņotus augļus, kurus veikalos nevar pārdot, un ja tādējādi tiktu pārtraukta programmas īstenošana. Tādēļ programma jāizveido tā, lai skolas saņemtu tikai veselīgus augļus, kuros pesticīdu līmenis ir labu tiesu zem maksimāli pieļaujamā līmeņa. Rūpējoties par veselīgu pārtiku, tāpat būtu vēlams vispirms izmantot Kopienas līdzekļus tam, lai sagādātu vietējās izcelsmes augļus, kuros ir zemāks cukura līmenis un vairāk šķiedrvielu, nevis piedāvātu, piemēram, banānus.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), rakstiski. – (BG) Komisāra kungs, Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās ir ļoti svarīgs solis vairākos aspektos, jo tā

- nodrošina bērniem veselīgu un sabalansētu uzturu;
- pasargā no slimībām;
- izveido jaunajai paaudzei jaunu ēšanas modeli, kas pakāpeniski aizstās ātro uzskodu modeli.

Jaunā programma ir saistīta ne tikai ar augļu patēriņu, bet arī ar veselīga un sabalansēta uztura paradumu veidošanu. Ir daudz speciālistu, kas, pamatojoties uz attiecīgajiem kritērijiem, spēj pateikt, kādi augļi ir piemēroti.

No otras puses, Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās nodrošinās reālu atbalstu lauksaimniecības produktu ražotājiem un finansiālu palīdzību dalībvalstīm. Tas ir īpaši svarīgi jaunajām dalībvalstīm, kurām, neskatoties uz to pūlēm, ir grūtības nodrošināt skolās bērnu ēdināšanu. Bulgārijā, piemēram, darbojas valsts subsidēta skolnieku ēdināšanas programma, bet tā nespēj apmierināt visu skolēnu vajadzības, un Eiropas Savienības palīdzība būs ārkārtīgi noderīga. Protams, mums jāpanāk, lai programmā iekļautu bioloģiski audzētus produktus un lai programma tiktu efektīvi īstenota.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. Mūsdienu cilvēks cieš no nepareiza uztura izraisītām slimībām, kuras var ārstēt, ievērojot pareizu diētu.

Es atbalstu augļu piegādi skolām. Rumānijas skolās jau no 2002. gada bērniem par brīvu dod glāzi piena un maizīti. Ja sākumā mēs to varējām piedāvāt tikai pamatskolas bērniem, tad no 2006. gada mēs to piedāvājam arī sākumskolas bērniem, bet no 2007. gada — vidusskolēniem. Tādējādi Eiropas Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās papildinās mūsu iepriekš minēto programmu.

Šis pasākums dod daudzus labumus. Es vēlētos pieminēt tikai divus.

- Pasaules Veselības organizācija iesaka bērniem līdz 11 gadu vecumam patērēt vismaz 400 g augļu un dārzeņu dienā. Šai sakarā es domāju arī par Eiropas Parlamenta 2008. gada 25. septembra rezolūciju par Balto grāmatu attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos. Neaizmirsīsim, ka pārtikai un tam, kā mēs ēdam, ir izšķirīga nozīme mūsu veselības saglabāšanā.

- Tiks samazinātas atšķirības: bērni nāk no dažādiem sociāliem un ekonomiskiem slāņiem, un daļa bērnu nāk no ļoti nelabvēlīgām ģimenēm.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Baltajā grāmatā par uzturu, lieko svaru un aptaukošanos, ko šogad pieņēma arī Eiropas Parlaments, eksperti uzsvēruši, ka Eiropā pašlaik ir 22 miljoni bērnu ar lieko svaru un 5 miljoni aptaukojušos bērnu. Šie eksperti uzskata, ka nākamajā gadā šiem bērniem piepūlēsies vēl 1,3 miljoni bērnu.

Pasaules Veselības organizācijas izdotajā Pasaules Veselības ziņojumā nepietiekams augļu un dārzeņu patēriņš minēts kā viens no septiņiem riskiem veselībai. Šai sakarā Parlaments reiz ierosināja Eiropas Komisijai iekļaut nepieciešamos finanšu līdzekļus ES budžetā šim nolūkam.

Šodien Eiropas Komisija ir sagatavojusi rezerves pasākumu, kas atbalsta mūsu toreizējo iniciatīvu. Tāpat kā skolu piena programma arī šis pasākums ļaus piedāvāt ES skolēniem vecumā no 6 līdz 10 gadiem augļus un dārzeņus no 2009./2010. mācību gada.

Tas noteikti ir ieguldījums nākotnei, kurš palīdzēs novērst vai samazināt veselības aprūpes izdevumus, kas rodas no neveselīgiem ēšanas paradumiem. Es ceru, ka Eiropas Komisija vēlreiz būs gatava izskatīt sagatavotos priekšlikumus un palielināt pašreizējai augļu un dārzeņu programmai paredzētos līdzekļus no EUR 90 miljoniem līdz EUR 500 miljoniem.

Pateicos par uzmanību!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Komisijas priekšlikums par augļu patēriņu skolās labvēlīgi ietekmēs Eiropas Savienības pilsoņu veselību un dos nozīmīgu ieguldījumu katras dalībvalsts ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Ēšanas paradumi sakņojas bērnībā, un tie var saglabāties visu cilvēka dzīvi.

Skola ir vispiemērotākā vieta, kur sākt mācīt pareizus ēšanas paradumus, jo skola ir otrā autoritāte — pēc ģimenes —, kam ir tiešs kontakts ar bērnu un būtiska ietekme uz viņu.

Šai programmai kopā ar skolu piena programmu būs daudz panākumu, jo šī programma skolēnos radīs priekšstatu par to, kādas ir priekšrocības veselīgam uzturam, kurā iekļauti augļi un dārzeņi. Lai programma varētu sasniegt tai paredzēto mērķi, proti, pasargāt no slimībām, kas rodas no pārēšanās, nepietiekamas barības vai diabēta pieaugušo vecumā, bērni pirmām kārtām jāizglīto un jāmudina ēst barību, kurai ir paaugstināta uzturvērtība.

Parlamenta ierosinātie grozījumi par EUR 500 miljonu piešķiršanu gadā Programmas augļu patēriņa veicināšanai skolās finansēšanai būtiski papildinās Komisijas tekstu un atbalstīs lauksaimniecisko ražošanu Eiropas Savienībā.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

6. 2009. finanšu gada vispārējā budžeta projekts (grozījumu projektu iesniegšanas termiņš) (sk. protokolu)

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultāti un cita informācija: sk. protokolu)

7.1. Partnerības un sadarbības nolīguma Protokols starp EK un Kazahstānu (A6-0416/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)

7.2. Kopuzņēmums, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR) (A6-0439/2008, Angelika Niebler) (balsošana)

7.3. Divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu ar tiesību aktiem noteiktais marķējums (kodificēta versija) (A6-0382/2008, Diana Wallis) (balsošana)

7.4. Uzņēmējdarbības tiesības attiecībā uz viena īpašnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību (kodificēta versija) (A6-0383/2008, Diana Wallis) (balsošana)

7.5. Vadītāja sēdekļi lauksaimniecības vai mežsaimniecības riteņtraktoros (kodificēta versija) (A6-0384/2008, Diana Wallis) (balsošana)

7.6. Garantiju fonds ārējai darbībai (kodificēta versija) (A6-0387/2008, Diana Wallis) (balsošana)

7.7. Konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (A6-0428/2008, Hans-Peter Mayer) (balsošana)

7.8. Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēma Kopienā (A6-0376/2008, Pervenche Berès) (balsošana)

7.9. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizēšana (A6-0430/2008, Reimer Böge) (balsošana)

7.10. Pieprasījums atcelt Frank Vanhecke deputāta imunitāti (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

- *Pirms balsošanas*

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mans pieprasījums pamatojas uz Reglamenta 168. pantu. Priekšsēdētāja kungs, es 10 gadus biju Parlamenta Reglamenta, pilnvaru un imunitātes pārbaudes komitejas loceklis. Es uzmanīgi izlasīju *Lehne* kunga ziņojumu un gribu teikt, ka neatkarīgi no minētā deputāta politiskās pārliecības esmu pārstēgts par mūsu novirzīšanos no komitejas pastāvīgās judikatūras, kas paredz atbalstīt to deputātu parlamentāro imunitāti, pret kuriem ir celta apsūdzība politisku iemeslu dēļ.

Tomēr pret *Vanhecke* kungu kā galveno redaktoru ir celta apsūdzība. Pret viņu ir celta apsūdzība saistībā ar rakstu, kura autors ir zināms, bet saskaņā ar Beļģijas likumiem, kā tas atzīts ziņojumā, šajā situācijā lieta pret galveno redaktoru nav ierosināma. Turklāt apsūdzība ir balstīta uz to, ka ir atklāta to personu svešzemju izcelsme, kuri ir apgānījuši kapakmeņus. Apsūdzību ierosināja Beļģijas sociālistu padomnieki.

Tas ir skaidrs, un šis ir mans pēdējais jautājums, priekšsēdētāja kungs...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – *Gollnisch* kungs, es atvainojos, bet debates par šāda veida balsošanu nav atļautas. Es jums devu vienu minūti laika, lai paskaidrotu pieprasījumu, bet jūs runājat ilgāk. Mēs nevaram atklāt debates.

(Pieprasījuma nodošana atpakaļ komitejai tika noraidīta)

7.11. Pieprasījums atcelt Massimo D'Alema deputāta imunitāti (A6-0422/2008, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

7.12. Patērētāju izglītošanas un informētības uzlabošana kredīta un finanšu jomā (A6-0393/2008, Iliana Malinova Iotova) (balsošana)

7.13. Patēriņa tirgu novērtējuma rezultāti (A6-0392/2008, Anna Hedh) (balsošana)

7.14. Akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējā kārtība (A6-0417/2008, Astrid Lulling) (balsošana)

- *Pirms balsošanas par grozīto priekšlikumu*

Astrid Lulling, referente. Priekšsēdētāja kungs, es aicinu visus deputātus, kuri nevēlas domās atgriezties laikā pirms 1992. gada, kad vēl nebija izveidots kopējais tirgus, balsot pret šo ziņojumu, jo tas, ko Parlaments dara ar saņemtajām balsīm, ir apkaunojums.

Ziņojumā viss ir juku jukām: veselības aizsardzība, nodokļi un tā tālāk. Balsojiet pret šo ziņojumu; tā jūs atbalstīsiet Komisiju, kas ir sagatavojusi labu priekšlikumu.

(Aplausi no sēžu zāles labās puses)

Priekšsēdētājs. – Man šķiet, ka referents *Lulling* kundzes viedoklis ir skaidrs neatkarīgi no tā, vai citi tam piekrīt. Mēs balsosim pēc saraksta par visu grozīto priekšlikumu.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Es gribu protestēt pret *Lulling* kundzes paziņojumu, kurā viņa mēģina izvirzīt Parlamenta deputātiem balsošanas noteikumus. Tam nav jēgas.

Mēs nepiekrītam sniegtajai interpretācijai. Tikai tādēļ es lūdzu deputātus, kuri zina, par ko ir runa, kuri zina, ka mēs aizstāvam citu intereses, proti, sabiedrības veselības intereses, kā arī pilsoņu un valstu intereses, balsot par šo ziņojumu.

(Aplausi no sēžu zāles kreisās puses)

Priekšsēdētājs. – Es vēlētos atgādināt deputātiem, ka šajā balsošanas procedūras posmā debates nav paredzētas. Saskaņā ar Reglamentu referentam ir tiesības izteikt savu viedokli, un tādēļ es, protams, devu viņai šīs tiesības. Es nezināju, ka nākamais lūgums izteikties bija procesuāli pamatots. Es atvainojos jums par to. Ir vēl citi pieprasījumi izteikties, kurus es noraidu. Mēs turpināsim balsot.

7.15. Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās (A6-0391/2008, Niels Busk) (balsošana)

7.16. EMU10: Ekonomikas un monetārās savienības pirmie 10 pastāvēšanas gadi un nākotnes uzdevumi (A6-0420/2008, Pervenche Berès, Werner Langen) (balsošana)

- Pēc balsojuma

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu iesniegt priekšlikumu attiecībā uz procedūru. Mēs esam balsojuši par daudziem kopīgiem grozījumiem, ko iesniegusi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, kā arī Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā. Mūsu balsošanas kārtības sarakstos vienmēr ir minēta abreviatūra PSE/PPE-DE. Tomēr šī abreviatūra neatbilst alfabēta kārtībai. Vai ir kāda procesuālo tiesību norma, kas paskaidro, kāpēc sociāldemokrāti abreviatūrā minēti pirmie?

(Runātājs tiek pārtraukts ar starpsaucieniem)

Priekšsēdētājs. – Rack kungs, man prieks, ka varēšu jums atbildēt bez kavēšanās. Administratīvie dienesti saka, ka politisko grupu kopīgi iesniegtie grozījumi tiek ierakstīti balsošanas sarakstā šo grupu norādītajā atzīmēšanas kārtībā. Tādēļ šajā gadījumā uz alfabēta kārtības piemērošanu rīcības brīvība neattiecas.

7.17. Ieteikumi, kā piemērot principu par vienlīdzīgu atalgojumu sievietēm un vīriešiem (A6-0389/2008, Edit Bauer) (balsošana)

7.18. Atbalsts ilgtspējīgas enerģijas ražošanas no fosilā kurināmā agrīniem demonstrējumiem (A6-0418/2008, Christian Ehler) (balsošana)

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, finanšu krīzes apjoms parāda, ka atbildīgus lēmumus nepieņem ne bankas, ne patērētāji. Es stingri atbalstu ieguldījumus finanšu izglītībā, un es esmu arī atbalstījusi ziņojumu, bet es nevaru piekrist virspusējām kampaņām un vispārīgiem principiem. Es vēlos, lai mums būtu stāvokļa analīze, jo situācija dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīga. Es arī zinu, ka, lai izglītība būtu patiesi efektīva, tai rūpīgi jāpievēršas dažādu pilsoņu grupu konkrētām interesēm.

Es gribētu, lai jūs pievēršat uzmanību kādai pamācošai pieredzei Čehijā. Tur kāds cilvēks trešo gadu vada tīmekļa vietni www.bankovnipoplatky.com. Šī tīmekļa vietne dod būtisku ieguldījumu to Čehijas pilsoņu izglītošanā finanšu jautājumos, kam ir pieeja internetam. Šis gadījums parāda, ka jautājumu par finanšu izglītību var atrisināt viegli un efektīvi. Tas, kā mums tomēr trūkst, ir skolēnu un vecākās paaudzes izglītošana, un to mēs nevarēsim izdarīt bez valsts finansējuma.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Finanšu krīze ir sagādājusi Eiropas patērētājiem lielisku izdevību pārbaudīt savas zināšanas finanšu lietās. Tā viņiem ir sniegusi lielisku mācību stundu par to, cik svarīgi ir izprast personīgo finanšu pārvaldīšanu, novērtēt ietaupījumus, izmantot apdrošināšanas pakalpojumus, kā arī saprast vienkāršus banku paziņojumus un čekus. Visās šajās jomās ir nepieciešamas zināšanas par finanšu terminoloģiju un tās pareizu piemērošanu attiecībā uz savu finanšu apsaimniekošanu.

Tādēļ es uzskatu, ka referentes Iotova kundzes ziņojums ir nākamais svarīgais EP ieguldījums patērētāju aizsardzības jomā, un es balsoju par to. Es cieši ticu, ka patērētāju izglītošanai jāsākas pamatskolā. Dalībvalstīm

būtu jāiekļauj šis temats, it īpaši finanšu jautājumi, pamatskolas un vidusskolas mācību grāmatās. *DOLCETA* un *EURÓPSKY DIÁR* tīmekļa vietnes būtu jāatbalsta vairāk.

Es atzinīgi vērtēju patērētāju organizācijas, kuru mērķis ir izglītēt ne tikai skolēnus, bet arī skolotājus. Ar lielu aizrautību organizētas dažādas sacensības piesaista daudzus jaunos patērētājus. Slovērijas Patērētāju asociācija manā aizbildnībā un skolēniem paredzētās patērētāju izglītošanas kontekstā organizē ikgadējas sacensības ar nosaukumu „Patērētāji dzīvei”. Sacensības izraisa milzīgu interesi, un uzvarētājiem piešķirs braucienu uz Eiropas Parlamentu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, paldies par sniegto iespēju paskaidrot manu balsojumu. Man liekas, ka šeit, šajā sēžu zālē, ir vienprātība jautājumā par to, ka krīzi kredītešanas jomā un likviditātes krīzi, ar ko mēs saskārāmies, izraisīja ne tikai banku slikti pārdomātie lēmumi par aizņēmumiem — šos lēmumus tām uzspieda *Clinton* administrācija un tai sekojošie režīmi, kuri ierosināja, lai bankas aizdod naudu kopienām, kas tika uzskatītas par kredītnespējīgām — bet arī patērētāji, kuri pieņēma slikti pārdomātus lēmumus. Tā kā patērētājus mudināja ņemt aizņēmumus, kurus tie, iespējams, nevarēja atļauties atmaksāt, viņi pēkšņi atpazina situācijā, kad visa aizņēmuma atmaksas nespēja pašiem jāiznes uz saviem pleciem.

Šī situācija liecina, cik svarīga ir patērētāju izglītošana finanšu jomā. Tomēr šķiet, ka mūsu domāšana nonāk strupceļā, jo, lai arī kāda nebūtu problēma, ES ir risinājums. Ja mēs papētām, kādus risinājumus piedāvā Komisijas tīmekļa vietne Eiropas dienasgrāmatā, mēs redzam, ka tur būtībā ir ļoti maz informācijas par patērētāju izglītību. Mums būtu jāmeklē tādas vietējās kopienu organizācijas kā *Croydon Caribbean Credit Union* manā vēlēšanu apgabalā, kas palīdz risināt šīs problēmas vietējās kopienu līmenī, nevis Eiropas līmenī.

- Ziņojums: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu Parlamentu balsot pret šo ziņojumu, jo tikai neliela daļa balsoja par orientējošiem līmeņiem, kas ir zemāki par patlaban piemērojamiem.

Es gribētu norādīt, ka Komisija neatbalsta orientējošus līmeņus. Šis Parlaments 2005. gadā balsoja par *Rosati* kunga ziņojumu, lai atceltu orientējošus līmeņus, bet tagad mēs speram soli atpakaļ un samazinām tās prasības, par kurām mēs balsojām. Vairums deputātu nezina, par ko viņi nobalsoja.

Patlaban mēs samazinām pašreizējos orientējošos līmeņus par 50 %, kas nozīmē to, ka 800 cigarešu vietā jūs nobalsojāt par 400 cigaretēm, 10 litru spirta vietā jūs nobalsojāt par 5 litriem, 90 litru vīna vietā jūs nobalsojāt par 45 litriem, 110 litru alus vietā jūs nobalsojāt par 55 litriem. Tagad jūs sperat soli atpakaļ un uz pusi samazināt privāto pircēju pašreizējos iepirkumu līmeņus.

Es uzskatu, ka vēstījums komisāram *Kovács* un Ministru padomei tomēr ir skaidrs; ir tikai pieci deputāti, kas galu galā nebalsos par manu ziņojumu. Tādēļ es vēlos, lai Padome zina, ka komisārs, kā viņš vakar vakarā apgalvoja, piekrīt provizoriskajiem ierobežojumiem — tiem, kuri tiek patlaban piemēroti. Par to jābūt skaidrībai, priekšsēdētāja kungs; man tas jāpasaka kā referentei, jo tas ir svarīgi, lai paskaidrotu balsojumu.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, man ir tā privilēģija pārstāvēt Anglijas galvaspilsētai tuvāko grāfistu skaistos ciemos, pauguraines un zilo zvaniņu birztales. Tāpat kā ikviens EP deputāts, kas pārstāv dienvidaustrumu Angliju, arī es esmu saņēmis dučiem sirdi plosošu sūdzību no vēlētājiem, kuriem ir patvaļīgi konfiscēts Lamanša ostās likumīgi nopirktais alkohols un tabaka.

Leiboristu valdības pieprasītā akcīzes nodokļa atkārtotā palielināšana spieda palielināt ienākumus, kuriem manā vēlēšanu apgabalā gar Lamanšu vajadzēja nonākt pie mazumtirgotājiem. Ar laiku darbavietas no Anglijas galvaspilsētai tuvākajām grāfistēm tika pārsvietas uz kontinentu. Tie ieņēmumi, kam vajadzēja ietilpt Apvienotās Karalistes kasē, ietilpa kontinenta valstu kasēs.

Valdība reaģēja tā, ka tērēja šos zūdošos ieņēmumus, algojot aizvien vairāk nodokļu inspektoru, kas veltīgi mēģināja nodrošināt kārtību, bet lielākā daļa mūsu alkohola un tabakas kļuva par kontrabandas precēm. Šī ir tā sistēma, pret kuru EP leiboristu deputāti tagad sev par kaunu balsoja, tā atkāpjoties no sava lēmuma. Man liekas, ka tas ir apkaunojoši.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos piebalsot tam, ko teica iepriekšējie runātāji — referente *Lulling* kundze, kā arī mans kolēģis *Dan Hannan* no Anglijas dienvidaustrumiem.

Arī es kā Eiropas Parlamenta deputāts no Londonas — pasaules izcilākās pilsētas un pasaulē izcilākās valsts galvaspilsētas — esmu saņēmis daudz vēstuļu no saviem vēlētājiem, kurās viņi sūdzas par muitas un akcīzes

preču despotiskajiem noteikumiem, kad viņiem nācās vest sev, savai ģimenei un draugiem alkoholu un cigaretes no kontinenta.

Ko gan Apvienotajā Karalistē dara muita un akcīzes nodokļu inspektori? Viņi piesienas, uzmācas ar jautājumiem, viņi pat pensionāriem liek izkāpt no automašīnas, uzbāzīgi pratina kā gestapo inkvizitori, cenšamies uzzināt, cik daudz alkohola katrs patērē un cik daudz cigarešu izsmēķē. Tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem un nodokļu inspektoriem Apvienotajā Karalistē un Eiropā tā nebūtu jāuzvedas. Nobalsojot par ziņojumu tā, kā mēs to šodien izdarījām, mēs pagājāmie atpakaļ — ne tikai uz laiku pirms 1992. gada, bet uz laiku vēl pirms tam, kad preču brīvas aprites nebija vai arī tā bija ļoti ierobežota.

- Ziņojums: Niels Busk (A6-0391/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Es balsoju par ziņojumu, jo Eiropas Savienībā pēdējo 20 gadu laikā ir ļoti strauji pieaudzis liekā svara un aptaukošanās gadījumu skaits, kurā ir gandrīz 22 miljoni bērnu ar lieko svaru, turklāt šis skaitlis katru gadu pieaug par 400 000 gadījumu. Vairāk nekā 90 % aptaukošanās gadījumu izraisa slikti ēšanas paradumi un kustību trūkums. Šie bērni cieš no nopietniem ēšanas traucējumiem, kā arī locītavu slimībām, vājas imunitātes un pārāk biežas slimošanas.

Tas, ka pēc Baltās grāmatas par stratēģiju Eiropai par barību, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos, seko šī direktīva, ir ļoti laba vēsts cīņā pret bērnu aptaukošanos. Es uzskatu, ka programma, kas saistīta ar augļu un dārzeņu piegādi Eiropas Savienības skolām, ir nepieciešama. Mums arī vajadzētu vairāk uzmanības pievērst bērniem pirmskolas iestādēs. Padomu došana, kā arī labu un sabalansētu ēšanas paradumu ieaudzinašana dos vairāk labuma veselīgas sabiedrības veidošanā nekā viena pati Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Programma augļu patēriņa veicināšanai skolās, skolu piena piegādes shēma, kā arī pārtikas izdalīšanas shēma trūcīgākajiem ES iedzīvotājiem ir lieliskas un nepieciešamas ES iniciatīvas, kas noteikti ir jāatbalsta. Augļu un dārzeņu izdalīšana skolēniem par brīvu ne tikai būs ieguldījums viņu veselības uzlabošanā un ēšanas paradumu mainīšanā, bet arī radīs pozitīvas sociālās sekas. Man ir labvēlīga attieksme pret virkni Eiropas Komisijas priekšlikumu, un es uzskatu, ka tie neizraisīs lielas diskusijas. Tai pašā laikā es ceru, ka komisāra kungs un it sevišķi mūsu ES-27 lauksaimniecības ministri būs mazliet devīgāki. Mums jāatceras, ka svarīgākais jautājums ir mūsu bērnu veselība, un mums nevajadzētu taupīt uz tās rēķina.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju pret Busk kunga ziņojumu par Programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās, tāpat kā to darīja PPE-DE grupas deputāti no Čehijas. Galvenokārt vecākiem jābūt atbildīgiem par to, lai viņu bērni lietotu veselīgu uzturu. Eiropas Savienībai nav dotas pilnvaras tādās jomās kā izglītība un veselības aizsardzība. Šo jautājumu administrēšana ir dalībvalstu ziņā atbilstoši katras valsts izvēlei. Nav nekāda racionāla pamatojuma nodokļu maksātāju naudas iztērēšanai, lai skolēni Eiropas Savienībā varētu katru nedēļu par brīvu apēst vienu augli. ES vajadzētu rūpēties par visā Eiropā patiešām svarīgiem jautājumiem, piemēram, par šķēršļu atcelšanu četrām pamatbrīvībām, un tai nevajadzētu pārkāpt pašas noteiktos subsidiaritātes principus.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs esam nogājuši garu ceļu no tiem laikiem, kad mēģinājām mācīt skolēnus nezagt ābolus svešos dārzos, līdz šodienai, kad viņiem vairs nav intereses ne par āboliem, ne augļu dārziem. Tādēļ es domāju, ka šī augļu programma ir vērtējama atzinīgi. Problēma ir tajā apstākļi, ka vecāki neapzinās augļu un dārzeņu nozīmi, tādēļ programma izglītos bērnus un vecākus par augļu un dārzeņu lietošanas labvēlīgo ietekmi uz veselību.

Protams, šīs programmas sekmīgas norises nosacījums ir dalībvalstu ziņā. Mums nav vajadzīga sarežģīta un uz noteikumiem pamatota programma. Mēs gribam būt elastīgi, un mums jāsadarbojas ar skolotājiem, it īpaši ar tiem, kas izsniegs augļus un dārzeņus, un ar vecākiem, lai viņi rūpētos par to, ka bērni ēd un novērtē augļus un dārzeņus, kā arī attīsta veselīgus ēšanas paradumus visas savas turpmākās dzīves laikā.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pusaudži, kuru svars pārsniedz 150 kg, nav retums Amerikas pilsētās. Es negribu, ka mēs nonākam pie tādas pašas situācijas. Ja mēs popularizēsīm veselīgus ēšanas modeļus un veselīgu maztauku produktu lietošanu bērnībā un jaunībā, mēs būsīm veikuši ieguldījumu nākamā paaudža veselībā. Tādējādi samazināsies arī diabēta, kardiovaskulāro un kaulu slimību pacientu ārstēšanas izmaksas.

Šī iemesla dēļ programma, kas ir pārāk pieticīga, praktiski būs neefektīva gan veselības aizsardzības, gan ekonomiskajā ziņā. Tādēļ es atbalstīju 7. grozījumu, kas četrkāršo augļu iegādei paredzētos minimālos

izdevumus un tādējādi garantē katram skolēnam vienu porciju augļu vai dārzeņu vismaz 4 dienas nedēļā, nevis tikai vienu dienu nedēļā. Es priecājos, ka šo grozījumu ierosināja Komisija. Programmas ieviešanai nevajadzētu būt atkarīgai no vecāku piekrišanas to līdzfinansēt. Proti, iespēja saņemt skolā augļus par brīvu it īpaši būtu jādod nabadzīgāko vecāku bērniem, tādēļ finansējums programmai būtu jāpalielina.

- Ziņojums: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man paskaidrot, kāpēc es balsoju pret *Berès* kundzes un *Langen* kunga ziņojumu. Es gribētu izcelt vismaz trīs punktus.

Pirmkārt, ziņojums aicina efektīvāk un padziļinātāk koordinēt valstu ekonomisko un finanšu politiku. Otrkārt, tas būs saistīts ar efektīvi koordinētu fiskālo politiku, kurai nepieciešama politiska unifikācija, un, treškārt, politiskas unifikācijas radītās sekas ir tas iemesls, kādēļ es balsoju pret ziņojumu.

Es neatbalstu viedokli, ka politiskā koordinācija, kas novērš dabiskās atšķirības starp dalībvalstīm, būs līdzeklis, ar ko varēs dziedināt Eiropas pašreizējās problēmas. Pašreizējās Eiropas problēmas ir darbaspēka brīva pārvietošanās un kapitāla un pakalpojumu brīva aprīte.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Apsverot Ekonomikas un monetārās savienības 10 gadu pastāvēšanas pieredzi, mums sev jājauc, vai eiro zīme mums patiesi saistās ar uzplaukumu un stabilitāti. Nav šaubu, ka uz šo jautājumu var būt tikai viena atbilde. Vienlaikus ar dažu negatīvu aspektu pieņemšanu, kas saistīti ar cenu pieaugumu kopējās valūtas ieviešanas sākumposmā, ir jāuzsver, ka eiro ir kļuvis par vienu no pasaules svarīgākajām valūtām.

Ekonomikas un monetārā savienība ir daudz paveikusi dalībvalstu ekonomiskās stabilitātes izaugsmes labā un atstājusi labvēlīgu ietekmi uz starptautisko tirdzniecību, tādējādi dodot labumu ES. Eiro pozitīvā ietekme kļuva īpaši pamanāma pavisam nesen, kad pasaules finanšu krīze lika mums saprast, kāds labums ir stabilam maiņas kursam.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Es vēlētos sniegt paskaidrojumu par savu balsojumu. Es atturējos balsot par *Massimo D'Alema* parlamentāro imunitāti, jo man kā juristam ir daži iebildumi attiecībā uz mūsu Parlamenta pilnvarām šajā lietā un man nav tiesību un vēlēšanās iekļauties Itālijas iekšējās lietās.

- Ziņojums: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Es kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotājs atzinīgi vērtēju balsojuma rezultātus. Mēs runājam par tehnoloģiju, kura, ja viss risināsies labvēlīgi, varēs piedāvāt daļēju risinājumu klimata pārmaiņu radītajām problēmām, bet mēs nedrīkstam pieļaut, ka tādēļ mēs aizmirstam tiesību aktu kopumu par klimata pārmaiņām.

Jaunās dalībvalstis, starp tām arī Ungārija, kopš 1980. gada beigām ir būtiski samazinājušas savas siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tā būtu nopietna necieņas izrādīšana, ja tām valstīm, kuras līdz šim ir palielinājušas savas kaitīgās emisijas, būtu atļauts sodīt iepriekš minētās jaunās dalībvalstis. Tādēļ mēs vēlētos panākt, lai 10 % ieņēmumu, kas iegūti oglekļa emisiju tirdzniecības shēmas kvotu izsolēs, sadalītu proporcionāli to dalībvalstu starpā, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir zemāks nekā vidēji Eiropas Savienībā.

Tāpat mēs vēlētos piešķirt 10 % ieņēmumu tām dalībvalstīm, kuras pēdējo 15 gadu laikā ir samazinājušas savas oglekļa emisijas. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ir panākusi, lai apsildīšanas sistēmām, kam degvielu piegādā no lieliem attālumiem, piemērotu atbrīvojumu no klimata pārmaiņu nodevas. Tas ir panākums, kas jāsauglabā miljoniem maznodrošinātu Eiropas pilsoņu interesēs. Es kā Vides komitejas atzinuma sagatavotājs pievienojos iepriekš pieminētajiem deputātiem, kas atbalsta ziņojumu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0416/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. - (IT) Es balsoju par šo pasākumu. Kazahstāna ir uzsākusi demokrātijas procesu, kas virzās uz priekšu lēnāk nekā šis valsts ārkārtīgi straujā, pēdējos gados pieredzētā ekonomikas izaugsme: ir milzum daudz ārzemju uzņēmēju, kas šajā bijušajā padomju republikā veic ļoti kapitālietilpīgus ieguldījumus. Eiropas Savienībai tāpēc vajadzētu pastāvīgi mudināt veikt darbības saistībā

ar brīvības, demokrātijas un sociālā taisnīguma telpas paplašināšanu Kazahstānas iedzīvotājiem, nevis tikai darboties kā tirdzniecības partnerim ar pieaugošām tirdzniecības interesēm. Ekonomiskajai izaugsmei un demokrātijai būtu jāiet roku rokā.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju apspriežu procedūrā par ziņojumu, ar kuru tiek apstiprināts Protokols Partnerības un sadarbības nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Kazahstānas Republiku, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai. Šis ziņojums palīdzēs veicināt sadarbību starp Rumāniju un Kazahstānas Republiku.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par Saryusz-Wolski kunga ziņojumu par Partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Kazahstānu. Es to darīju, lai gan man bija iebildes attiecībā uz Kazahstānas valdības īstenoto cilvēktiesību politiku. Ir svarīgi, ka Parlaments un Komisija turpina kontrolēt situāciju Kazahstānā, un, ja tā pasliktināsies vai neuzlabosies nākamajos divpadsmit mēnešos, mums būs jārīkojas un jāpārtrauc šī nolīguma darbība.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Saryusz-Wolski kunga ziņojumu un tāpat par Partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm un Kazahstānu.

Es atbalstu referenta, kā arī Padomes nostāju un uzskatu, ka Partnerības un sadarbības nolīguma noslēgšana ar Kazahstānu pirms Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās tiks sagatavot nepieciešamo Protokolu pie Partnerības un sadarbības nolīguma, kas ļaus jaunajām dalībvalstīm to parakstīt.

- Ziņojums: Angelika Niebler (A6-0439/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Minētais dokuments pamatos neizmaina Parlamenta 2006. gada novembrī pieņemtās regulas saturu, ar kuru nodibina publiskā un privātā sektora partnerību, lai izveidotu Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu.

Patlaban ierosināto regulas grozījumu mērķis ir atzīt SESAR kā Kopienas struktūru un atļaut piemērot Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumus tās personālam. Grozījumi ir arī ierosināti, lai noteiktu Kopienas maksimālo iemaksu EUR 700 miljonu apmērā, kas vienādās daļās nāk no Eiropas Kopienas Septītās pamatprogrammas pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem un no Eiropas Komunikāciju tīklu programmas, un pārskaitītu to SESAR.

Šī uzņēmuma dibināšana ir bīstams precedents valsts naudas izmantošanai privātiem nolūkiem. Publiskā sektora pieeju varēja akceptēt, lai atjauninātu un uzlabotu gaisa satiksmes pārvaldības sistēmas arī attiecībā uz to ticamību, tā garantējot gaisa telpas profesionāļiem un izmantotājiem drošību. Mēs uzskatām, ka šos mērķus nevarēs sasniegt veiksmīgāk, ja uz tiem spiedienu izdarīs privātais sektors, lai realizētu savas intereses. Šo iemeslu dēļ mēs neatbalstījām ziņojumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Šim priekšlikumam būs pozitīva finansiāla ietekme uz Eiropas gaisa satiksmes kontroles infrastruktūras modernizācijas programmu. Es atbalstu šo priekšlikumu un ietaupīto līdzekļu izmantošanu ieguldījumam pētniecībā, attīstībā un darbībā, kas apstiprina, ka tas viss tiek veikts visas sabiedrības labā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlētos paziņot, ka es balsoju par Niebler kundzes ziņojumu par kopuzņēmuma izveidošanu, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR).

Ir skaidrs, ka plaša mēroga Kopienas projekti pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā prasa kopīgas publiskā un privātā sektora pūles, lai radītu ilgstošu labvēlīgu ietekmi. Šajā gadījumā es domāju, ka jaunas paaudzes saskaņota gaisa satiksmes pārvaldība ir nepieciešama, lai ekonomiskā un videi draudzīgā veidā atbalstītu Eiropas gaisa satiksmes turpmāko izaugsmi. Tādēļ es domāju, ka mums vajadzētu atzinīgi vērtēt kopuzņēmuma izveidošanu šajā jomā. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka mums jābūt uzmanīgiem, lai nepasliktinātu situāciju (šajā gadījumā es gribētu atsaukties uz Galileo kopuzņēmuma likvidēšanu) un jānoformulē skaidrāka definīcija par to, kādam vajadzētu būt šīs juridiskās personas statusam.

- Ziņojums: Diana Wallis (A6-0382/2008)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Wallis kundzes ziņojumu par divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu noteiktā marķējuma kodificēšanu. Tā kā Direktīva par mehānisko transportlīdzekļu noteikto marķējumu tikusi grozīta vairākas reizes, es domāju, ka kodificēšana ir

nepieciešama, lai pilsoņiem būtu labāka izpratne par šo tiesību aktu, kā arī labāka piekļuve tam, no kā izrietētu iespēja izmantot tiesību aktā iestrādātās tiesības.

- Ziņojums: Hans-Peter Mayer (A6-0428/2008)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Mayer kunga ziņojumu par to, lai noslēgtu Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās. Es pievienojos savam kolēģim viņa uzskatos par to, ka Komisijas izvirzītais priekšlikums, kas paredz aizstāt 1988. gada Lugano Konvenciju, var palīdzēt padarīt ātrāku un efektīvāku spriedumu atzīšanas sistēmu priekšlikuma skartajās jomās un it īpaši attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību reģistrāciju un pamatotību.

- Ziņojums: Pervenche Berès (A6-0376/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Šis priekšlikums ir sevišķi nozīmīgs, jo regulatīvās kontroles procedūras piemērošana ievērojami paplašinās Eiropas Parlamenta tiesības pārraudzīt īstenošanas pasākumus. Eiropas Parlamentam ir pilnvaras kontrolēt īstenošanas pasākuma projektu. Turklāt pastāv papildinājums pamatnoteikumiem, kas Eiropas Parlamentam piešķir tiesības pamatot savus iebildumus pret pasākuma projektu vai ierosināt grozījumus īstenošanas pasākumu projektā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es atbalstu Pervenche Berès izcilo ziņojumu par grozījumiem Padomes Regulā par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā — pielāgošana saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru. Pēc jaunās komitoloģijas procedūras, proti, regulatīvās kontroles procedūras, ieviešanas, kas paplašina Parlamenta tiesības pārraudzīt īstenošanas pasākumus, manuprāt, mums ir jāturpina Komisijas ierosinātais vispārējais saskaņošanas process, lai šo jauno procedūru varētu piemērot efektīvi.

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0430/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Laika posmā starp 2007. un 2008. gadu Itālija pēc liberalizācijas tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē iesniedza pieteikumu attiecībā uz darbavietu skaita samazināšanu Sardinijā (1044 likvidētas darbavietas 5 uzņēmumos), Pjemontā (1537 likvidētas darbavietas 202 uzņēmumos), Lombardijā (1816 likvidētas darbavietas 190 uzņēmumos) un Toskānā (1558 likvidētas darbavietas 461 uzņēmumā). Itālija pieprasa finansiālo ieguldījumu 38 158 075 eiro apmērā kopumā 5985 likvidētām darbavietām 858 uzņēmumos.

Kā esam norādījuši iepriekš, šo fondu nedrīkst izmantot kā pagaidu polsteri, lai segtu nepieņemamas sociāli ekonomiskās izmaksas, kuras izraisījusi tirgus liberalizācija sevišķi tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē, un risinātu darbinieku pieaugošās nedrošības problēmas.

Ņemot vērā, ka 2008. gada 31. decembrī (iespējams) beigsies termiņš dubultās pārbaudes uzraudzības sistēmai noteiktu tekstilpreču un apģērba eksportam no Ķīnas, ir nepieciešams izstrādāt mehānismu, lai ierobežotu importu ES no jebkuras valsts.

Ņemot vērā, ka aizvien pieaug to uzņēmumu skaits, kuri tiek slēgti vai pārvieto savu ražošanu, ka pieaug bezdarba līmenis un darbinieku ekspluatācija — it īpaši Portugālē —, ir jāaptur pasaules tirdzniecības liberalizācijas politika (kuru aizsākusi ES un Portugāles sociālistiskā valdība) un jāaizsargā tiesības uz ražošanu un nodarbinātību dažādās ES valstīs.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizācija un Itālijas prasība sniedz lielisku iespēju apsvērt turpmāko atbildes reakciju, kad globalizācijas seku un ekonomiskās krīzes problēma kļūs vēl lielāka. Šī fonda struktūra, kas balstīta uz principiem ar ierobežotām iespējām, liecina, ka Eiropas Savienībā globalizācija tiek uzskatīta par faktu, bet tās negatīvā ietekme — par realitāti, kurai ir jāpielāgojas, nevis jāpretojas. Manuprāt, tas ir realistisks uzskats, kas, ļoti iespējams, varētu būt efektīvs.

Izpratne par globālajām pārmaiņām un centieni reaģēt uz tām ir piemērotāki nekā cerība, ka no šīm pārmaiņām varbūt varēs izvairīties, vai pat cerība, ka pretošanās pati par sevi nav būtiska. Pielāgošanās globalizācijai ir piemērotāka politiskā izvēle nekā pretošanās tai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es atbalstu Reimer Böge ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizāciju. Piekritu, ka četru Itālijas reģionu izvirzītie pieteikumi atbilst ES regulā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu un atbilst noteiktajiem fonda darbības pamatprincipiem. Patlaban vairāk nekā jebkad agrāk ir jāpalīdz cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu lielu pasaules tirdzniecības modeļa

izmaiņu rezultātā, un jāsekmē viņu atgriešanās darba tirgū. Tādēļ es atbalstu pieteikumu fonda līdzekļu izmantošanai, kā tas minēts mana kolēģa ziņojumā.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0421/2008)

Philip Claeyss (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret ziņojumu dažādu iemeslu dēļ. Komitejā netika rīkotas vērā ņemamas debates. Tajās piedalījās vien 7 no 28 deputātiem. Patiesībā debates nebija iespējamas pat plenārsēdē. Tas tika apspriests flāmu sabiedriskajā televīzijā pat pirms balsojuma komitejā, kad *Frank Vanhecke* tika liegta iespēja iepazīties ar ziņojuma saturu. Tas ir pārkāpums! Tomēr visnepieņemamākie ir secinājumi ziņojuma nobeigumā. Tajos ieteikts atcelt *Frank Vanhecke* imunitāti, kaut gan viņš nav šī pretrunīgā teksta autors, bet Beļģijas Konstitūcijā ir skaidri noteikts — pie atbildības var saukt vienīgi autoru, ja tāds ir zināms.

Šīs riebīgās lietas dēļ *Frank Vanhecke* riskē zaudēt savas politiskās tiesības, jo pilnvaru sadale un Beļģijas tiesas neatkarība pastāv tikai teorētiski. Šis jautājums ir politisks gājiens, lai izslēgtu flāmu nacionālistu opozīcijas līderi. Apkaunojoši, ka EP šajā sakarībā centās gūt labumu.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Gan Juridiskā komiteja, gan politisko grupu locekļi šodienas plenārsēdē kārtējo reizi ir parādījuši, cik mazsvarīga viņiem ir objektivitāte un tiesību aktu ievērošana salīdzinājumā ar apsēstību atbrīvoties no tiem, kuri nepieder pie viņu plašās Eiropas federālistu saimes.

Mans kolēģis *Frank Vanhecke* Beļģijā ir kļuvis par mērķi īstās raganu medībās, kuru vienīgais nolūks ir notiesāt viņu un piespiest nokāpt no politiskās skatuves. Eiropas Parlaments ir piemirsis, ka tad, ja valsts pieprasa atcelt deputāta imunitāti, tā pienākums ir atbilstoši Reglamentam pilnībā piemērot noteikumus par deputātu aizsardzību.

Tā kā juridiskie jautājumi tiek pārvērsti politiskos jautājumos, tad *Frank Vanhecke* ir kļuvis par patiesas izrēķināšanās upuri tāpat kā *Bruno Gollnisch*, kura parlamentāro imunitāti 2006. gadā atcēla vienīgi politisku iemeslu dēļ. Tas ir nepieņemami organizācijai, kuru aplami uzskata par demokrātisku.

Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Sociālistu pārstāvis *André Laignel* 1981. gada 13. oktobrī Francijas Nacionālās asamblejas palātā nāca klajā ar savu slaveno atspēkojumu opozīcijas pārstāvjiem, kuri apgalvoja, ka valdības uzsāktā nacionalizācija neatbilst konstitūcijai. Viņš apgalvoja, ka deputāti juridisku diskusiju pārvērs par politisku un, lai gan viņiem uz to ir tiesības, šajā gadījumā deputāti juridiski kļūdās, jo ir politiskajā mazākumā.

Acīmredzot Eiropas Parlaments šo norādi ir ņēmis vērā, jo cenšas atbrīvoties no tiem, kuri uzdrošinās to apgrūtināt ar tādiem politiskajiem uzskatiem, kas, pēc Parlamenta uzskata, nav pietiekami federāli vai labvēlīgi Eiropai.

Mans kolēģis *Frank Vanhecke* ir upuris raganu medībās, ko rīko Parlaments, kurā viņš likumīgi ticis ievēlēts. Šī iestāde rīkojas pavisam netaisnīgi un apkaunojoši, pieļaujot nepieņemamo — sava deputāta linčošanu, noniecinot visus spēkā esošos juridiskos principus un tiesisko aizsardzību attiecībā uz parlamentāro imunitāti.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ņemot vērā šo ziņojumu un ar to saistīto Beļģijas varas iestāžu tiesvedību, nepārprotami ir jānorāda, ka viss process — un it sevišķi tiesvedība — uzskatāms par partijas *Vlaams Belang* bijušā vadītāja *Frank Vanhecke* tīri politiski motivētu vajāšanu. *Frank Vanhecke* saņēma šo rīkojumu divas dienas pēc aiziešanas no partijas vadītāja amata.

Tāpat ir skaidrs, ka tikai sešus mēnešus pirms Eiropas vēlēšanām politisku iemeslu dēļ vēlas nomelnot partijas *Vlaams Belang* kandidāta slavu. Saskaņā ar Beļģijas Konstitūciju būtu bijis juridiski nepieciešams uzsākt kriminālvajāšanu nevis pret izdevēju, bet gan raksta autoru, jo šī persona ir zināma. Tādēļ es īpaši uzsveru, ka politiski motivēta kriminālvajāšana nav uzskatāma par iemeslu, lai atceltu *Frank Vanhecke* parlamentāro imunitāti, un šīs Beļģijas tiesas iestāžu rīkotās raganu medības ir ļoti asi jānosoda. Līdzīgs gadījums bija 2003. gadā, kad ierosināja krimināllietu pret Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvi *Daniel Cohn-Bendit*, lai gan komiteja to laikus noraidīja, jo pastāvēja aizdomas par politiskiem iemesliem. Šis gadījums ir tāds pats, ja ne vēl skaidrāks, tādēļ esmu spiests balsot pret priekšlikumu.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) Man bez ilūzijām jāsaaka, ka Eiropas Parlaments kļūst par kaunpilnu līdzdalībnieku politiskās linčošanas barā, kuru vada Beļģijas tiesas. Man tika atvēlētas 20 minūtes, lai Juridiskajā komitejā, piedaloties 7 no 28 deputātiem, aizstāvētos attiecībā uz simtiem lappušu garu lietu. Plenārsēdē, pretēji mūsu pašu Reglamenta 7. pantam, man nemaz netika dota iespēja izteikties.

Ja kas tāds notiktu Krievijā, mēs būtu cīņas gatavībā. Kas attiecas uz mani, es eju ar paceltu galvu un turpinu aizstāvēt viedokļa brīvību Flandrijā un Eiropā, ciktāl tas attiecas uz jautājumu par imigrantiem un islāma izraisītajiem draudiem.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Marco Cappato (ALDE), rakstiski. – (IT) Mēs, radikālās delegācijas pārstāvji, kopā ar *Marco Pannella* balsojam pret *Klaus-Heiner Lehne* ziņojumu par *Massimo D'Alema* imunitāti, jo tas balstīts uz neloģiskiem secinājumiem vai iespaidiem, kuru pamatā ir Itālijas un Eiropas politisko grupu paš aizsardzība.

Ziņojumā pausts viedoklis, ka prasība piešķirt atļauju turpmākai rīcībai ir nepamatota, jo jau noklausītais materiāls ir pietiekams, lai apstiprinātu aizdomas pret aizdomās turētajiem. Ja prokuratūras pieprasījums patiesībā būtu vērst uz apsūdzību pret *Massimo D'Alema*, tad tam nebūtu pamatojuma, jo Parlamenta pieņemtajiem lēmumiem nav jābūt pieņemtiem saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem.

Tomēr, ja noklausītais materiāls ir patiešām nederīgs un pieprasījums ir nepamatots un pilnīgi lieks, tad kāpēc Eiropas Parlamentam būtu jānolemj „neatļaut izmantot noklausītās telefonsarunas un neatcelt *Massimo D'Alema* imunitāti”, kā ieteikts ziņojumā? Kāpēc mums nesekot Itālijas parlamenta lēmumam, kas saistībā ar šo izmeklēšanu piešķir atļauju turpināt izmeklēšanu pret *Piero Fassino*?

Mēs pienācīgi novērtējam ALDE grupas lēmumu atturēties no balsojuma, nevis pievienoties Eiropas Parlamenta Eiropas Tautas partijas un Sociāldemokrātu grupas sociālajai fronteī šajā apšaubāmajā lēmumā.

- Ziņojums: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Pēdējos gados tirgū parādījušies daudzi finanšu produkti. Šo produktu sarežģītība padara patērētājus arvien neaizsargātākus un bieži nespējīgus bez ekspertu palīdzības noteikt, kurš finanšu priekšlikums vislabāk atbilst viņu vajadzībām. Tādējādi tieši mazturīgākie iedzīvotāji pieņem daudzus nepareizus lēmumus.

Polijā mēs sastopamies ar krāpšanas gadījumiem vai arī patērētāji gluži vienkārši pieņem aplamus finanšu lēmumus, neapzinoties to iedarbību. Šādos gadījumos ir nepieciešama finanšu izglītība, un tas ir labākais veids, kā pasargāt patērētājus no nepareizu finanšu lēmumu pieņemšanas.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Finanšu izglītība ir nozīmīgs jautājums ES darba kārtībā, sevišķi finanšu krīzes laikā. Patērētājiem vajadzīgas pamatiemaņas, kas palīdzēs viņiem izvēlēties un pilnībā izprast informāciju un piedāvājumus. Patērētāji saskaras ar aizvien sarežģītāku preču un pakalpojumu pastāvīgu pieaugošu pieejamību. Patlaban patērētāju informēšana un konsultēšana neatbilst finanšu produktu sarežģītības līmenim. Šī iemesla dēļ palielinās patērētāju neaizsargātība attiecībā uz finanšu jautājumiem.

Ja plaša starp finanšu starpniekiem un patērētājiem informācijas padevē un finanšu pieredzē tiktu samazināta, tad mazinātos arī pārmērīgas parādos iekļūšanas, maksājumu saistību neizpildīšanas vai bankrota risks. Tāpat palielinātos konkurence starp aizdevējiem un vispārējā tirgus efektivitāte, jo labāk informēti patērētāji var atšķirt dažādus finanšu priekšlikumus un izvēlēties savām vajadzībām atbilstošāko. Pašlaik zināšanas un iemaņas nav pietiekami labas, lai nodrošinātu, ka patērētāji savas finanses apsaimnieko pienācīgi.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par godīgu, objektīvu un pārredzamu finanšu izglītību, kā arī par pienākuma uzlikšanu pakalpojumu sniedzējiem šajā jomā sniegt pienācīgu, pareizu informāciju. Informācijai ir jābūt skaidri nošķirtai no komerciālām konsultācijām vai reklāmas. Es ceru, ka dalībvalstis pievērsīs īpašu uzmanību tādām riska grupām kā jauni cilvēki, pensionāri un darba ņēmēji profesionālās karjeras beigu posmā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Iliana Malinova Iotova* ziņojums, tāpat kā daudzi šī Parlamenta teksti, ir piemērs šķietami labai idejai ar maldinošu nosaukumu. Pavirša lasīšana varētu radīt viedokli, ka runa ir par patērētāju aizsardzību, informējot viņus par tiesībām, un par izglītošanu finanšu pakalpojumu jomā, īsumā — par atbildīgu un apzinātu attiecību nodrošināšanu ar patērētāju banku.

Patiesībā tiek runāts par patērētāju pārvēršanu jau no bērnības (šķiet, jau no sākumskolas) nevainojamos mazos tādas finanšu sistēmas klientos, kas ir izsalkusi pēc viņu ietaupījumiem, bet kļūst negodīga, tiklīdz jādod kredīts; par visdažādāko finanšu produktu uztiepšanu, ar kuriem it kā tiek ieviests aicinājumu kopums un kuri lielākoties ir gluži bezjēdzīgi; un par to, kā likt viņiem pārvaldīt bankas kontus un gatavoties aiziešanai pensijā — bet ne no bankas —, lai gan viņi veic iemaksas arī obligātajās sabiedriskajās shēmās.

Saudzīgi izsakoties, šis ziņojums ir nepārliciecināms laikā, kad redzams, cik pret dabisku ir pasaules finanšu sistēma, kad bankas nelabprāt piešķir kredītus uzņēmumiem un privātpersonām par spīti valsts piešķirtajam atbalstam simtiem miljardu apmērā, kad darba ņēmējiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir jāmaksā par finanšu izraisītajiem untumiem un pasaules „svarīgie spēles dalībnieki” izliekas, ka īsteno reformas, lai paildzinātu šīs sistēmas darbību.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Finanšu krīzes laikā šim ziņojumam ir piešķirta jauna nozīme. Tas ir tādēļ, ka hipotekāro kredītu krīze ir atklājusi draudus, kas var rasties, ja kredīta ņēmējam netiek sniegta atbilstoša informācija. Tā parādījusi arī patērētāju nespēju izprast ekonomisko un finanšu informāciju un ietekmi, kuru uz viņu aizdevumu atmaksu varētu radīt izmaiņas makroekonomiskajos rādītājos, un to, ka viņiem trūkst informācijas par maksātnespējas risku un pārmērīgām kredītsaistībām.

Ziņojums pievērš mūsu uzmanību nepieciešamībai izglīt patērētājus un uzlabot viņu izpratni, un tādā veidā dot viņiem iespēju izmantot savas zināšanas, lai spētu novērtēt piedāvātos finanšu produktus. Tādēļ es atbalstu iniciatīvu, kas vērsta uz finanšu izglītības programmu attīstību, sevišķi tādu programmu, kas izstrādātas, paturot prātā iespējamās lietotājus, ņemot vērā viņu vecumu, ienākumu līmeni, izglītību un nodarbinātības jomu vai intereses. Turklāt finanšu izglītības programmām ir jāpamatojas uz konkrētām un reālām situācijām, ar kurām sastopamies ikdienā.

Es ceru, ka ziņojums palīdzēs finanšu iestādēm un arī pašiem patērētājiem izprast finanšu izglītības nepieciešamību. Es ticu, ka labumu gūs abas puses, jo maksātnespēja un pārmērīgas patērētāju kredītsaistības ir to aizdevējiestāžu problēma, kuru klientiem ir grūtības atmaksāt parādu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Iliana Malinova Iotova* ziņojumu par patērētāju izglītošanu kredītu un finanšu jomā. Pasaule virzās uz ilgu finanšu svārstību posmu, un daudzi Eiropas iedzīvotāji baidās par savām darbavietām, ietaupījumiem, pensijām un nākotni. Šādā nenoteiktības posmā vispārēja patērētāju izpratne par kredītu, parādsaistībām un finansēm noteikti ir svarīgāka nekā agrāk. Ziņojumā izteikts aicinājums pielāgot finanšu izglītību konkrētām grupām, un šādas ES līmeņa iniciatīvas ir vērtējamas atzinīgi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es balsoju par *Iliana Malinova Iotova* ziņojumu par patērētāju izglītošanas un informēšanas uzlabošanu kredīta un finanšu jomā. Šis patstāvīgais komitejas ziņojums ir nepieciešams un vēlams.

Augsta riska aizdevumu radītā krīze (augsta riska mājokļu kredīti) ir parādījusi, ka kredīta ņēmēji pārāk ilgi turēti neziņā. Šīs informācijas un izpratnes trūkums ir radījis situāciju, ka viņi nepietiekami apzinās maksātnespējas un pārmērīgu parādsaistību radītos riskus. Ir arī jāteic, ka patērētāju informēšana un konsultēšana atpaliek no sarežģītu finanšu produktu piedāvājuma straujās maiņas.

Atbilstoša pieredze finanšu jomā daudzos gadījumos samazinātu pārmērīgas parādos iekļūšanas un maksājumu saistību nepildīšanas risku. Tā arī nodrošinātu patērētājiem lielākas iespējas salīdzināt pakalpojumu sniedzēju konkurētspēju, kas savukārt palielinātu tirgus dzīvotspēju.

Es jo sevišķi atbalstu ziņojumā ietvertu ierosinājumu dalībvalstīm iekļaut finanšu izglītību skolu mācību programmās un nodrošināt jauniešus ar visu viņiem nepieciešamo informāciju, kas ir būtiska profesionālās karjeras uzsākšanai, saskaroties ar jauniem uzdevumiem attiecībā uz ienākumu izmantošanu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir nepieciešama taisnīga attieksme pret ieguldītājiem un kredīta ņēmējiem, nepieciešami arī ilgi noilguma termiņi un izmaiņas attiecībā uz pierādīšanas pienākumu. Riskiem un izmaksām jau no paša sākuma ir jābūt skaidri saprotamiem un salīdzināmiem. Privātpersonas tika smagi piekrāptas it sevišķi gadījumā ar *Lehman Brothers*, piemēram, īsi pirms *Lehman* bankrota tās saņēma informāciju, ka riskantie akciju sertifikāti nav apdraudēti un ka tos nevajadzētu nepārdot. Iedzīvotājiem tagad ir jāaskaras ar ieviestajām izmaiņām ārvalstu valūtas aizdevumu darījumos, vai arī viņiem liek nomaksāt palielinātās banku refinansēšanas izmaksas, kas ir pretrunā sabiedriskās kārtības noteikumiem.

Patiess apvainojums šādā situācijā ir vienkāršs apgalvojums, ka mūsu iedzīvotāji ir stulbi, un aicinājums visus iegūt vispārēju „finanšu izglītību”, īpaši tādēļ, ka pat pašieceltie finanšu guru zaudēja pārskatu pār dažādajiem spekulāciju slāņiem. Šajā ziņojumā joprojām tikai vārdos tiek atzīts mīts par pašregulējošu tirgu, aicinot palielināt tirgus efektivitāti tā vietā, lai palielinātu konkurētspēju starp aizdevējiem. Es nespēju vien izteikt, cik ļoti esmu pret šo ziņojumu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Iliana Malinova Iotova* ziņojumu, jo tas iedrošina dalībvalstis attīstīt izglītības programmas pensionāriem, kuri varētu ciest no finansiālas atstumtības, un

jauniešiem, kuri sāk savu profesionālo karjeru un sastopas ar grūtībām noteikt, kā pareizi izmantot savus pirmos ienākumus.

Patērētājiem bez finanšu zināšanām ir grūti izvēlēties produktus un pakalpojumus, kas ir vispiemērotākie viņu vajadzībām. Viņiem ir grūti novērtēt saņemto padomu, un viņi var tikt maldināti, tā kļūstot par netaisnīgas pārdošanas prakses upuriem.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvas patērētāju finanšu izglītības jomā, it sevišķi ekspertu grupas finanšu izglītības jautājumos neseno izveidošanu. Tomēr es uzskatu, ka šai ekspertu grupai finanšu izglītības jautājumos vajadzētu būt konkrētiem pienākumiem un pilnvarām.

Komisijas jau izveidotā tīmekļa vietne patērētāju izglītošanai (<http://www.dolceta.eu>) ir pierādījusi savu lietderību. Es ceru, ka šo tiešsaistes instrumentu turpinās attīstīt un uzlabot visās oficiālajās valodās.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Viens no nozīmīgākajiem finanšu krīzes faktoriem ir ārkārtēji vienkārša piekļuve piedāvājumam un pārmērīgā parādu pielaide. Tādējādi secinām, pirmkārt, izdevīgi būtu uzlikt bankām pienākumu nodrošināt, ka aizdevumaņēmēji ir maksātspējīgi un, visticamāk, atmaksās parādu, ņemot vērā krīzi un tās iemeslus. Tajā pašā laikā patērētāju informētības trūkums par riskiem saistībā ar kredītu — sākot ar jautājumu par izmaiņām pamatlīkmēs — liecina, ka var uzsākt jebkādas pasākumus attiecībā uz patērētājiem, un tie ir jāsāk. Protams, ar šāda veida kampaņām būs grūti neitralizēt spiedienu, ko izraisa uz maksimālo patēriņu balstītais tautsaimniecības modelis, bet centieni palielināt informētību ir nepieciešami un, mūsuprāt, lietderīgi.

Katrā ziņā šis ziņojums varētu sekmēt lielāku pārredzamību un skaidrāku likumu ieviešanu noteikumos par aizdevēju piedāvātajiem pakalpojumiem. Kas attiecas uz izglītību kredīta vai citu patēriņa pakalpojumu jomā, galvenais elements ir vispusīga izglītība, kas dod cilvēkiem iespēju ikdienā pieņemt lēmumus.

- Ziņojums: Anna Hedh (A6-0392/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Eiropas patērētāju uzticība ir priekšnosacījums tam, lai iekšējais tirgus funkcionētu efektīvi un plauktu. Kopējais tirgus aptver gandrīz 500 miljonus patērētāju un daudz dažādu preču un pakalpojumu.

Komisija kopš 1997. gada ir izmantojusi iekšējā tirgus rezultātu pārskatu, lai uzraudzītu un uzsvērtu to, kā dalībvalstis īsteno tiesību aktus par iekšējo tirgu. Rezultātu tablo nosaka problēmas, tāpēc tas var būt vispārējs un pielāgojams līdzeklis, lai ziņotu sabiedrībai, tirgus dalībniekiem un iestādēm par ievērojamām nepilnībām. Tomēr Rezultātu tablo pielietojuma mērķis nekad nav bijis patērētāju informēšana par iekšējo tirgu, un ir ļoti svarīgi to mainīt. Mums ir jānodrošina, ka tirgi funkcionē vislabākajā iespējamā veidā un patērētājiem piedāvā produktus un pakalpojumus tādā cenu un kvalitātes līmenī, kas viņus apmierina. Tas nenozīmē, ka mums vajag vairāk tiesību aktu vai stingrākus tiesību aktus. Dažkārt informēšana, izglītošana vai pašregulēšana ir piemērotāka un efektīvāka pieeja.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Vienotais tirgus noder ne tikai uzņēmumiem, kuriem, pateicoties veiksmīgai šķēršļu likvidēšanai, patiesībā ir viegli pieejams viss Eiropas tirgus. Tas tika radīts arī, paturot prātā patērētājus, lai dotu viņiem iespēju visās dalībvalstīs baudīt vienādus standartus.

Rezultātu tablo nodrošina instrumentu uzraudzībai, analizēšanai un problēmas noteikšanai vienotajā tirgū no patērētāja viedokļa. Tajos izmantoti rādītāji, kas ietver cenu līmeni, sūdzības, apmierinātību un piegādātāju mainīšanu. Kaut gan daži Rezultātu tablo iekļautie rezultāti šķiet apšaubāmi, piemēram, cenu līmenis, jo, lai gan galīgo cenu ir viegli paziņot un salīdzināt, to ietekmē daudzi mainīgie lielumi, kurus ne vienmēr atspoguļo Rezultātu tablo, rādītāji nepārprotami ir ļoti nepieciešama un lietderīga metode, lai noteiktu patērētāju uzraudzību vienotajā tirgū.

Es vēlētos uzsvērt, ka šī ir pirmā Rezultātu tablo versija. Tādējādi mēs varam cerēt uz turpmākām versijām, kas atbildīs mūsu vēlmēm. Ir svarīgi, lai Rezultātu tablo būtu rakstīts plašam lietotāju lokam viegli saprotamā valodā, jo tā rezultāti neapšaubāmi ir interesants informācijas avots par patērētāju uzraudzību vienotajā tirgū.

- Ziņojums: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Eiropas Parlamenta zviedru Sociāldemokrāti, balsojam par priekšlikumu Padomes direktīvai par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējo kārtību un vēlamies īpaši uzsvērt nepieciešamību pieņemt grozījumu Nr. 48

par aptuveno daudzumu alkohola un tabakas ieviešanai. Tā samazināšana (par 50 % mazāk nekā iepriekš norādītais aptuvenais daudzums) ir solis pareizajā virzienā uz atbildīgāku politiku, kurā izpaužas nopietna attieksme pret sabiedrības veselību. Tomēr mēs gribētu norādīt, ka uzskatām to tikai par pirmo soli ceļā uz vērienīgāku politiku šajā jomā. Turklāt mēs paužam prieku par to, ka grozījumi Nr. 60 un Nr. 68 tikuši noraidīti. Tādējādi akcīzes nodokli turpinās iekasēt galamērķa valstī.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Partija „Jūnija saraksts” ir nolēmusi balsot par ziņojumu, jo mēs uzskatām, ka tas kaut kādā veidā nodrošinās iespēju apvienot prasības valsts līmeņa centieniem attiecībā uz veselības politiku un brīvo iekšējo tirgu. Tomēr mēs esam nolēmuši balsot pret konkrētiem priekšlikumiem ar izteiktām federatīvām niansēm.

„Jūnija saraksts” uzskata, ka ir būtiski, piemēram, Zviedrijas alkohola politiku īstenot saskaņā ar Zviedrijas parlamenta vērtībām un lēmumiem. Tādēļ, piemēram, alkohola tālpārdošanai ir nepieciešami akcīzes nodokļa maksājumi saņēmējvalstīs. Tas nebūtu vajadzīgs, ja grozījumi tiktu pieņemti. Gluži otrādi, tas cita starpā nozīmētu, ka noteikumi par precēm, kuras iegādājušās privātpersonas, tiktu paplašināti, piemērojot tos tālirtgotājiem, tādējādi akcīzes nodokli maksātu dalībvalstī, kurā preces ir iegādātas. Tā kā izmaksas, kas radušās tādu valsts sabiedrības veselības problēmu rezultātā kā alkohola un tabakas izraisītās slimības, galvenokārt tiek segtas no valsts piemērotā nodokļa, priekšlikums par atbrīvošanos no akcīzes nodokļa saistībā ar tālpārdošanu kavētu valsts sektora izredzes efektīvi risināt sabiedrības veselības problēmas.

Pastāv arī problēma konkurences apsvērumu dēļ, jo tālirtgotāji var piedāvāt tādas pašas preces kā vietējie pārdevēji, bet ievērojami lētāk, jo akcīzes nodoklis netiek maksāts tajā pašā valstī. „Jūnija saraksts” ir par konkurenci, bet uzskata, ka dalībniekiem būtu jākonkurē ar vienādiem nosacījumiem.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo direktīvu, ar kuru tiks ierobežoti krāpšanas un kontrabandas gadījumi, kas samazina valsts ieņēmumus. Šī modernizētā un vienkāršotā direktīva palīdzēs samazināt ražotājiem uzliktos pienākumus, ļaujot viņiem efektīvāk cīnīties pret krāpšanas akcīzes nodokļu jomā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mūsu nodokļu sistēmas ir ļoti sarežģītas un līdz zināmai pakāpei patiešām saprotamas vien speciālistiem. Šī iemesla dēļ ikviens mēģinājums uzlabot formalitātes un vispārējos nosacījumus un cīnīties pret izvairīšanos no nodokļiem ir vērtējams atzinīgi, ja saglabājas dalībvalstu suverenitāte nodokļu jomā un klusībā netiek mēģināts saskaņot nodokļu likmes.

Ir vienlīdz svarīgi izstrādāt skaidrus noteikumus beznodokļu tirdzniecības vietām un pašiem ceļotājiem. Šķiet, ka tāds ir šī projekta mērķis, tāpēc es balsoju par *Astrid Lulling* ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Astrid Lulling* ziņojumu par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējo kārtību. Komisijas priekšlikumos iekļautie noteikumi noteikti nav pietiekami, lai privātpersonām un uzņēmumiem Eiropas Savienībā garantētu tiesības veikt pārrobežu pirkumus un pārdošanu, nesaskaroties ar liekiem šķēršļiem nodokļu ziņā.

Lai gan Komisijas priekšlikumā iekļauti daži uzlabojumi un izmaiņas, piemēram, 37. pants (nodokļu markas, ko dalībvalstīm ir atļauts pieprasīt, nedrīkst tieši vai netieši būt par iemeslu dubultai aplikšanai ar nodokli), patiesībā ir nepieciešams paplašināt noteikumus par privātpersonu veiktajiem pirkumiem, iekļaujot tajos tālpārdošanu, tā radot reālu tādu akcīzes preču iekšējo tirgu, kuras privātpersonas ir iegādājušās personīgajam patēriņam.

Lars Wohlin (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments beidzot ir mainījis savu viedokli un ieņēmis ierobežojošu nostāju attiecībā uz alkoholu. Šodienas balsojumā par *Astrid Lulling* ziņojumu par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējo kārtību mēs noteiksim alkohola ieviešanas samazināšanu par 50 %. Samazināsies arī izdevība veikt pirkumus ostu un lidostu beznodokļu tirdzniecības vietās. Cits ar ziņojuma palīdzību sasniegtais rezultāts būs tas, ka vairs nebūs jāaizliedz, piemēram, akcīzes nodokļa iekasēšana par Zviedrijas precēm, kas internetā pasūtītas no citas ES valsts. Šajā ziņā Eiropas Parlamentam ir tikai padomdevēja statuss, bet šodienas rezultāts tāpat ir nozīmīgs pagrieziena punkts.

- Ziņojums: Niels Busk (A6-0391/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Eiropas Savienībā tiek patērēts pārāk maz augļu un dārzeņu salīdzinājumā ar PVO ieteikto daudzumu, kas būtu 400 g dienā. Bērnu aptaukošanās palielinās. Tas ir īpaši vērojams Maltā.

Liels augļu un dārzeņu patēriņš mazina daudzu slimību risku un palīdz izvairīties no liekā svara un aptaukošanās.

2007. gadā tika veikta būtiska augļu un dārzeņu tirgus organizācijas reforma, vairāk orientējoties uz tirgu. Augļi un dārzeni pašlaik ir pilnībā iekļauti vienreizējā maksājuma sistēmā.

Liekais svars palielina sirds un asinsvadu slimību, diabēta, paaugstināta asinsspiediena un vairāku vēža veidu risku. Mūsu mērķim vajadzētu būt ikdienas patēriņam 600 g apmērā, sākot no 11 gadu vecuma.

Komisija ierosina šim mērķim piešķirt 90 miljonus eiro no Kopienas budžeta, lai katram skolēnam vecumā no 6 līdz 10 gadiem nodrošinātu vienu augli nedēļā 30 nedēļas gadā.

Lai panāktu visus iespējamus pozitīvos rezultātus, ko var sniegt programma skolu apgādei ar augļiem, nepieciešams ieguldīt daudz vairāk līdzekļu. Augļu patēriņa veicināšanas programmā skolām būtu jāietilpst vienai augļu porcijai dienā katram skolēnam, un tai jābūt vērīgai ne tikai uz skolas vecuma bērniem 6 līdz 10 gadu vecuma grupā.

Richard Corbett (PSE), *rakstiski*. – Es atzinīgi vērtēju ziņojuma par Programmu skolu apgādei ar augļiem pieņemšanu. No šī priekšlikuma neapšaubāmu labumu veselības ziņā gūs miljoniem bērnu visā Eiropā.

Kopējās lauksaimniecības politikas budžeta finansējums bezmaksas augļu izsniegšanai skolēniem parādīs parastajiem Eiropas iedzīvotājiem no KLP gūstamās reālās priekšrocības. Programmas līdzfinansēšana no ES un dalībvalstu līdzekļiem radīs iespēju paplašināt Anglijā ieviesto Programmu skolu apgādei ar bezmaksas augļiem un ieviest līdzīgas programmas Skotijā, Velsā un Ziemeļīrijā.

Lai gan atzinīgāk tiktu vērtēts apjomīgāks budžets nekā Komisijas iecerētie 90 miljoni eiro — kā savā ziņojumā ir uzsvēris Parlaments, pieprasot palielināt budžetu līdz 500 miljoniem eiro —, šīs programmas izveidošana nodrošinās bērniem pastāvīgu piekļuvi bezmaksas augļiem, kas nodrošina labvēlīgu ietekmi uz veselību, piemēram, zemāku risku aptaukoties, saslimt ar diabētu un citām nopietnām slimībām turpmākajā dzīvē. Programma būs tiešs ieguvums bērnu veselībai, kā arī palīdzēs veidot jauniešu viedokli par uzturu, radot veselīgāku Eiropu un samazinot dalībvalstu izdevumus par veselības aprūpes sistēmām.

Hanne Dahl (IND/DEM), *rakstiski*. – (DA) Partija „Jūnija kustība” ir nobalsojusi par ziņojumu kopumā, lai gan pamatā mēs iebilstam pret lauksaimniecības atbalstu. Mēs uzskatām, ka ir nepieciešams mācīt bērniem veselīgākas ēšanas paradumus. Tomēr mēs esam pret prasību, ka augļu izcelsmes vietai ir jābūt Kopienai, jo tādējādi tie kļūst par netiešām subsīdijām Eiropas lauksaimniekiem. Visbeidzot, mēs arī vēlētos, lai bērniem izsniegtie augļi būtu no bioloģiskās lauksaimniecības.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par labāku šīs programmas finansēšanu, kā arī skaidrāku to produktu definēšanu, kas iekļaujami šajā programmā. Statistika liecina, ka ES ir apmēram 22 miljoni bērnu ar lieko svaru un 5 miljoniem no tiem konstatēta aptaukošanās — galvenokārt pārmērīgas tādu produktu lietošanas dēļ, kuri satur daudz tauku, cukura un sāls. Ņemot vērā iepriekš minēto, ES un dalībvalstīm ir obligāti nepieciešams iesaistīties, veidojot veselīgas ēšanas paradumus, it īpaši nodrošinot ar dažādiem gadalaikam atbilstošiem augļiem. Tāpat es balsoju par šai programmai piešķirtā budžeta palielināšanu no 90 miljoniem eiro līdz 500 miljoniem eiro, jo ar šai programmai paredzēto sākotnējo summu katram skolēnam vecumā no 6 līdz 10 gadiem iespējams nodrošināt vienu porciju augļu nedēļā 30 nedēļas gadā.

Avril Doyle (PPE-DE), *rakstiski*. – Es atbalstu šo ziņojumu, kaut arī uzskatu, ka galvenokārt vecāki ir atbildīgi par savu bērnu veselību un jebkurai programmai skolu apgādei ar augļiem ir jābūt pietiekami elastīgai, lai pielāgotos vietējiem, reģionālajiem un valsts noteikumiem.

Bērnu vidū izplatās aptaukošanās epidēmija, un saskaņā ar aprēķiniem ES ir 22 miljoni bērnu ar lieko svaru un 5,1 miljonam no tiem konstatēta aptaukošanās. Bērni ES uzturā lieto pārāk maz veselīgas pārtikas, un ir jādara pieejama veselīgāka pārtika. Es ceru, ka šis priekšlikums būs neliels solis ceļā uz bērnu aptaukošanās samazināšanu.

Lena Ek (ALDE), *rakstiski*. – (SV) Nav šaubu, ka bērnu pašsajūta uzlabojas, uzturā lietojot augļus. Āboli, banāni un apelsīni novērš aptaukošanos un uztur mūs veselus. Tādēļ zināmā mērā ir saprotams, ka daudzi cilvēki šodien nobalsoja par Eiropas Parlamenta priekšlikumu subsidēt augļus ES skolēniem.

Problēma ir tā, ka Eiropas Savienība nav atbildīga par mūsu augļu patēriņu. Pirmām kārtām tā ir vecāku atbildība — ieaudzināt bērnus pareizus ēšanas paradumus. Otrām kārtām atbildīgas ir pašvaldības, bet trešām kārtām — dalībvalsts. Es kā federāliste vēlētos, lai lēmumi tiek pieņemti ciešā saistībā ar iedzīvotājiem. Patiesībā to vēlas arī ES. Saskaņā ar EK līguma 5. pantu lēmumi, kuru pieņemšana attiecas uz zemāku līmeni,

ir jāpieņem attiecīgajā līmenī. Tāpēc es balsoju pret Parlamenta priekšlikumu palielināt augļiem paredzētā budžeta apjomu no 90 miljoniem eiro līdz 500 miljoniem eiro.

Mums ES vajadzētu nodarboties ar emisiju samazināšanu, mobilitātes veicināšanu un noziedzības apkarošanu. Vairāk augļu, labāki vingrinājumi un mazāk saldumu ir jautājumi, kurus daudz veiksmīgāk risina skolas, vecāki un vietējie politiķi.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Niels Busk* ziņojumu par priekšlikumu izveidot programmu skolu apgādei ar augļiem, jo es uzskatu, ka Kopienas atbalsts šo produktu bezmaksas piegādei bērniem ir būtisks, lai Eiropas Savienībā veicinātu veselīgas ēšanas paradumus un tādējādi uzlabotu Eiropas iedzīvotāju veselības līmeni.

Aptaukošanās un liekā svara izplatīšanās pieaugums Eiropas iedzīvotāju vidū, sevišķi agrā bērnībā, ir sliktu ēšanas paradumu un mazkustīga dzīvesveida apvienojuma rezultāts. Tādēļ mums ir steidzami jāizstrādā efektīvi pasākumi, lai apkarotu šo epidēmiju, veicinot arī veselīgas ēšanas paradumu izveidošanu agrīnajā dzīves posmā. Skolas, sadarbojamās ar ģimenēm, var sniegt būtisku ieguldījumu bērnu veselīgas ēšanas paradumu veidošanā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atbalstām šo ziņojumu, par kuru iesniedzām vairākus priekšlikumus. Kaut gan Eiropas Komisijai bija iebildumi, ziņojumā izteikts atbalsts skolu apgādei ar svaigiem augļiem bez maksas un katru dienu, lai uzlabotu bērnu veselības un dzīves kvalitāti, sevišķi to bērnu, kuri aug nelabvēlīgā vidē.

Mūsu atbalsts šai programmai ir saistīts ar nepieciešamību iedrošināt jauniešus novērtēt augļus un dārzeņus, jo tas dos labumu sabiedrības veselībai un cīņai pret bērnu nabadzību. Tomēr, lai šī programma būtu efektīva, tā ir jāpaplašina, iekļaujot lielāku bērnu skaitu, kas nozīmē, ka nākotnē tā būs jāattiecinā uz citām vecuma grupām un trūcīgajiem sabiedrības slāņiem. Šai programmai ir jāpievienojas Kopienas priekšrocībām, citiem vārdiem, Kopienai ir jādod priekšroka valsts un vietējai ražošanai, un programmas finansējumam ir jābūt no Kopienas līdzekļiem, lai nodrošinātu lielāku sociālo kohēziju.

Šī programma varētu būt tādas politikas piemērs, kura nodrošina patiesu valstu solidaritāti. Mēs ceram, ka tas viss nebeigsies kā kārtējā propagandas kampaņa un Padomē tiks panākta vienošanās, darot pieejamus nepieciešamos naudas līdzekļus, lai to varētu efektīvi piemērot visās valstīs.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstu Lauksaimniecības komitejas priekšlikumu par Programmu skolu apgādei ar augļiem, bet kopā ar saviem Lielbritānijas Darba partijas kolēģiem es vēlos saglabāt faktoru par valstu līdzfinansējumu, lai garantētu lielāku nodrošinājumu. Tāpat es atbalstu norādi par bioloģiskiem, vietējiem un reģionāliem produktiem, bet tas nedrīkst pilnībā aizstāt nepieciešamību pēc izdevīgāko izmaksu vai daudzveidības lietderības. Anglijas dienvidrietumos es atzinīgi vērtētu mūsu lielisko vietējo ābolu un bumbieru šķirņu apmaiņu pret Kiprā un Kanāriju salās audzētajiem banāniem.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Esmu ļoti gandarīta, ka mūsu bērnu veselības jautājums tiek risināts Eiropas līmenī.

Eiropā aizvien pieaug bažas saistībā ar bērnu aptaukošanos, bet vēl vairāk — Apvienotajā Karalistē, kur no aptaukošanās cieš gandrīz 25 % iedzīvotāju un 10 % bērnu ir liekais svars. Daudzu manu vēlētāju vidū šis jautājums rada nopietnas bažas, un es atzinīgi vērtēju iniciatīvu tā risināšanai.

Pievēršanās ēšanas paradumiem bērnībā ir risinājums, lai novērstu aptaukošanos vēlāk dzīvē, un ir pierādīts, ka augļu un dārzeņu lietošana uzturā samazina aptaukošanās gadījumu un asinsvadu slimību skaitu.

Apvienotajā Karalistē vēlme pēc lietošanai gataviem produktiem izraisa sliktus ēšanas paradumus, kas savukārt mūsu veselības aprūpes dienestiem katru gadu rada izmaksas GBP 6 miljardu apmērā. Tad ir skaidrs, ka šīs iniciatīvas atbalstīšana ir arī ekonomiski pamatota.

Tādēļ es balsoju par ziņojumu un ceru, ka dalībvalstis efektīvi izmantos naudas līdzekļus, lai cīnītos pret to, kas mūsu bērniem rada patiesu problēmu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ar Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas iesniegtajiem priekšlikumiem jau tā sliktā Komisijas ideja ir padarīta vēl sliktāka, jo īpaši, kad Komisija vēlas uz nodokļu maksātāju rēķina palielināt izdevumu maksimālo apmēru no 90 miljoniem eiro līdz 500 miljoniem eiro. Komiteja uzsver, ka tas attiecas vienīgi uz augļiem, kas audzēti Kopienā. Citur audzēti augļi ir pilnīgi mazsvarīgi.

Nekam nederīgs ir Komitejas priekšlikums, kurā aizbildnieciskā veidā paziņots, ka gadalaikam atbilstošus augļus vajadzētu izsniegt, izvēloties dažādas augļu šķirnes, lai „bērni varētu iepazīties ar dažādām garšām”.

Eiropas Parlaments atkal iejaucas izglītības politikā. Dalībvalstis var šos papildu pasākumus didaktiski iekļaut veselības un uztura mācības programmā skolās.

Vairumam deputātu Eiropas Parlamentā ir nepareizs uzskats par kopējo lauksaimniecības politiku. Pēc deputātu domām, nodokļu maksātājiem pieder pilnības rags ar naudu, kuru var izšķiest lauksaimniecības politikai un lauku attīstībai. Paldies dievam, ka Eiropas Parlamentam šajās jomās nav koplēmuma pilnvaru, un tā tam arī vajadzētu palikt.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es esmu ļoti gandarīta, ka mēs šodien esam pieņēmuši Programmu skolu apgādei ar augļiem. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas pieņemtajā atzinumā par veselības problēmām saistībā ar lieko svaru un aptaukošanos es rakstīju, ka īpaša nozīme ir jāpievērš bērnu un jauniešu aptaukošanās problēmai, jo liekais svars palielina sirds un asinsvadu slimību, diabēta, paaugstināta asinsspiediena un vairāku audzēju veidu risku.

Programmas skolu apgādei ar augļiem mērķis ir veicināt pareiza uztura paradumus, proti, ēst daudz augļu un dārzeņu, un iemācīt skolēniem veselīgas ēšanas paradumus. Ēšanas paradumi veidojas bērnībā, un ir pierādīts, ka cilvēki, kuri bērnībā pierod ēst daudz augļu un dārzeņu, turpina lietot līdzīgu uzturu, arī būdami pieauguši.

Skolēnu nodrošināšana ar augļiem nešaubīgi veicinās lielāku augļu un dārzeņu patēriņu agrīnā vecumā, tādējādi Programmas skolu apgādei ar augļiem ietekme uz Eiropas bērnu un jauniešu aptaukošanās novēršanu noteikti būs ievērojama. Turklāt ietekme būs vēl lielāka, ja augļu lietošana uzturā skolās nebūs tikai simboliska. Tādēļ es ar gandarījumu piebilstu, ka balsoju par ievērojamu (četrkārtīgu) programmai piešķirtā budžeta palielināšanu.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Niels Busk* ziņojumu un pilnībā atbalstu šo iniciatīvu apgādāt Eiropas skolēnus ar augļiem. Manā valstī, Skotijā, veselības ziņā ir vieni no zemākajiem rādītājiem Eiropā, un mūsu valdība aktīvi īsteno dažādas politikas bērnu veselības uzlabošanai, cerot, ka tādējādi uzlabosies viņu turpmākā labklājība. Šī ES iniciatīva papildinās Skotijas valdības darbu un tādēļ ir vērtējama atzinīgi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Manuprāt, Programmai skolu apgādei ar augļiem ir ne tikai simboliska nozīme — „Eiropas Savienība kaut ko dara bērnu labā” —, tā ir iniciatīva, kas veicina pareizas ēšanas paradumus. Man šķiet, ka mums tajā vajadzētu iekļaut arī vidusskolas skolēnus. Es gribētu uzsvērt, ka tādā veidā mēs palīdzētu nabadzīgākajām ģimenēm, kuras bieži vien saviem bērniem nevar nodrošināt augļus. Protams, ka tas dod papildu iespēju lauksaimniekiem un augļkopjiem. Augļi un dārzeņi, bet manā valstī it īpaši āboli, ir samērā viegli izsniedzami. Tomēr mums jāatceras, ka augļiem jābūt kvalitatīviem, tīriem un svaigiem. Mums ir jāsaģatavo arī skolas attiecībā uz šīs programmas īstenošanu. Praktiski to nevar uzsākt agrāk kā 2009./2010. mācību gada sākumā.

Kas attiecas uz izmaksām, tās nav milzum lielas —Komisijas priekšlikumā novērtētā summa ir 90 miljoni eiro, un tā, iespējams, varētu būt lielāka. Tā ir taisnība, bet vienlaikus mums jāapzinās, ka ļoti lielas ir izmaksas par to slimību ārstēšanu, kuras saistītas ar lieko svaru un aptaukošanos. Nepadarīsim šo programmu par vienreizēju iniciatīvu, kas izveidota tikai skata pēc! Iesaistīsim tajā valsts, reģionālās un vietējas iestādes, kas atbildīgas par izglītību! Saglabāsim arī saprātīgu elastīgumu attiecībā uz augļu vai dārzeņu izvēles nosacījumiem, atceroties, ka esam iecerējuši veicināt mūsu bērnu veselību labākajā iespējamā veidā!

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Lai gan esmu nolēmis balsot pret *Niels Busk* ziņojumu, es apliecinu pilnīgu atbalstu un atzinību debašu tematam — apgādāt Eiropas skolēnus ar lielāku daudzumu augļu. Jauniešu aptaukošanās, kas kļūst arvien izplatītāka, ir nevēlama parādība.

Taču es pirmām kārtām atbalstu subsidiaritātes principu. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka dalībvalstīm un to valdībām var uzticēt pienākumu rūpēties par savu jauno paaudzi. ES pienākumos neietilpst tādu konkrētu problēmu regulēšana kā šī. Bez šaubām, attiecīgās iniciatīvas pamatā ir labi nodomi. Bet šādu problēmu risināšana ar Eiropas mēroga regulām nozīmē nevērīgu izturēšanos pret attiecīgo dalībnieku — vecāku, skolu, pašvaldību un valstu valdību — lomu un atbildību. Esmu pārliecināts, ka viņiem visiem ir tādas pašas bažas un motivācija ķerties pie augļu patēriņa palielināšanas skolās.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo programmu, kas skolēniem nodrošina finansējumu apgādei ar bezmaksas augļiem un dārzeņiem. Tas var dot tikai pozitīvus rezultātus, jo palīdzēs samazināt aptaukošanos bērnu vidū, pietuvoties ieteiktajam daudzumam „pieciem augļiem dienā”, tādēļ es balsoju par to.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Sava 2008. gada 23. oktobra balsojuma skaidrojumā par 2009. gada budžetu es vērsu jūsu uzmanību uz to, kāda nozīme ir ES līdzdalībai skolēnu apgādāšanā ar augļiem. Programma skolu apgādei ar augļiem var būt noderīga, lai novērstu to, ka bērni vēl vairāk aptaukojas un kļūst slimīgi. Ir jāvaicā, kāpēc par to būtu jā rūpējas ES, nevis pašvaldībām, kas atbildīgas par izglītību? No ES finansējuma patlaban tiek veikti maksājumi dalībvalstīm, kuru pienākums ir nodrošināt papildu summu, bet to pašvaldības savukārt ir atbildīgas par programmas īstenošanu. Šāds darbības veids rada daudz nevajadzīgas administrācijas un laikietilpīgu birokrātiju.

Pēdējās diskusijās par budžetu tā apmērs šai programmai tika dubultots līdz 182 miljoniem eiro, un, pateicoties *Niels Busk* ziņojumam, šo summu nākotnē palielinās līdz 500 miljoniem eiro. Dānijas lauksaimniecības ministre, kura atbalsta pašreizējo programmu, ir paziņojusi presē, ka neuzskata šo lielo budžeta palielinājumu par nozīmīgu un izteiksies pret to. Tā kā lēmumu šajā jautājumā pieņem Padome, nevis Parlaments, ir gaidāms, ka šis palielinājums netiks īstenots. Taču pagaidām programma skolu apgādei ar augļiem sabiedrības uztverē simbolizē nepiemērotas ES prioritātes.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Niels Busk* ziņojumu, pamatojoties uz veselības aprūpes organizāciju secinājumiem par mūsdienu cilvēku slimībām, no kurām daudzas ir saistītas ar nepilnvērtīgu uzturu. Pateicoties vitamīniem, augļu lietošana uzturā var palīdzēt izvairīties no šīm slimībām un/vai izārstēt tās.

Mums ir jā māca mūsu bērniem, ko un kā ēst. Tāpēc es uzskatu, ka ir nepieciešama arī izglītošana uztura jomā, vēl jo vairāk tādēļ, ka Pasaules Veselības organizācijas ieteiktais augļu un dārzeņu patēriņa daudzums bērniem vecumā līdz 11 gadiem ir vismaz 400 g dienā. No otras puses, ir novērots, ka strauji palielinās to bērnu skaits, kuri iecienījuši neveselīgu, nepareizu un nepiemērotu uzturu, par ko vainojama ne tikai skola vai ģimene, bet mēs visi, sabiedrība kopumā. Šāda attieksme pret uzturu ir nekavējoties jāpārtrauc.

Skola ir viens no atbildīgajiem par paradumu veidošanu, tādējādi mēs atkal varētu izveidot paradumu lietot uzturā augļus. Šī iemesla dēļ es pilnībā atbalstu augļu piegādi un lietošanu uzturā skolās. Šai programmai vajadzētu būt galveno prioritāšu sarakstā saistībā ar lēmumu pieņemšanas faktoriem, lai to varētu īstenot pēc iespējas ātrāk.

Neil Parish (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvās partijas deputāti atturējās no balsojuma par *Niel Busk* ziņojumu par Komisijas priekšlikumu ieviest ES mēroga Programmu skolu apgādei ar augļiem. Lai gan mēs ļoti vēlamies, ka Apvienotajā Karalistē un ES jauniešu vidū tiek veicināti veselīgi ēšanas paradumi, mums ir iebildumi pret ziņojumā ierosināto budžeta līdzekļu piešķiršanu, kas ir ievērojami lielāki nekā Komisijas ierosinātie 90 miljoni eiro. Atkarībā no balsojuma rezultātiem Parlaments aicinās piešķirt budžeta līdzekļus vismaz 360 miljonu eiro un pat 500 miljonu eiro apmērā. Mēs uzskatām, ka daudz saprātīgāk ir sākt programmu ar mazāku finansējumu un pēc tam atkārtoti izskatīt budžeta vajadzības, ņemot vērā gūto pieredzi, kā minēts Komisijas ietekmes novērtējumā.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Patlaban augļu un dārzeņu tirgu ES regulē pieprasījums. Ieviešot Programmu skolu apgādei ar augļiem, ES tiks veicināts augļu un dārzeņu patēriņš un palielināsies pieprasījums, kas ne vien uzlabos sabiedrības veselību, bet arī būs izdevīgs Eiropas augļu un dārzeņu audzētājiem.

Liels augļu un dārzeņu patēriņš mazina daudzu slimību risku un palīdz izvairīties no liekā svara un aptaukošanās bērībā. Tāpēc veselība ir svarīgākais iemesls Programmas skolu apgādei ar augļiem izveidei, lai atbalstītu augļu patēriņu. Manuprāt, ir jā sāk nevis ar skolām, bet jau ar pirmsskolas mācību iestādēm, jo ēšanas paradumi veidojas agrā bērnībā.

Tomēr Komisijas ierosinājums piešķirt 90 miljonus eiro no Kopienas budžeta nodrošinās tikai vienu augli nedēļā, kas nav pietiekami, lai mainītu ēšanas paradumus vai ietekmētu sabiedrības veselību.

Es uzskatu, ka reālistisks budžets šai programmai ir 500 miljoni eiro, kā ierosinājis Eiropas Parlaments. Šāda summa nodrošinātu vienu augļu porciju dienā katram skolēnam un vienlaikus nodrošinātu, ka programmā tiek iekļauti ne tikai skolēni vecumā no 6 līdz 10 gadiem, bet arī jaunāki bērni pirmsskolas mācību iestādēs.

Esmu pārliecināts, ka naudas līdzekļi, kurus iztērē Programmai skolu apgādei ar augļiem, lai veicinātu augļu patēriņu ES skolās, dalībvalstīm palīdzēs ietaupīt izmaksas veselības aprūpes jomā, un tādēļ es balsoju par *Niels Busk* ziņojumu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ierosinātās programmas nozīme ir skaidra. Mudinot sabiedrības jaunatni uzturā lietot gadalaikam atbilstošus augļus (un dažos gadījumos vienkārši nodrošinot ar tiem), vienlaikus tiek sasniegti pozitīvi mērķi — daudzveidīga uztura lietošana un arī veselīgas ēšanas paradumu attīstīšana nākotnē. Tomēr ir jāizceļ divas lietas.

Garantijas mehānismu vairošana, lai nodrošinātu, ka piedāvātie augļi ir audzēti Eiropā, liek domāt — šādas rīcības iemesls ir ne tikai jauniešu uzturs, bet galvenokārt Eiropas lauksaimniecības veicināšana. Turklāt, lai gan šī jautājuma un kopējās lauksaimniecības politikas savstarpējā saistība ir skaidra, kā jau minēts, nepieciešamība to risināt Kopienas līmenī ir apšaubāma. Skaidrs, ka izvēli par to, vai izsniegt ābolus vai *Rocha* bumbierus, vajadzētu atstāt dalībvalstu ziņā. Taču mēs šaubāmies, ka šajā sakarā ir vajadzība pēc Kopienas programmas.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Kad 2007. gada 1. februārī tika pieņemts mans ziņojums par veselīga uztura un fiziskās aktivitātes veicināšanu ES, Eiropas Parlaments izstrādāja vairākus paziņojumus, tajā skaitā par būtisko izglītības lomu saistībā ar uzturu un veselību, lai cīnītos pret lieko svaru un aptaukošanos, kas ietekmē vairāk nekā 5 miljonus bērnu, kā arī aicinājumu Komisijai un Padomei veikt nepieciešamos pasākumus saistībā ar pārskatu par KLP (kopējā lauksaimniecības politika) 2008. un 2013. gadā, lai lauku attīstības politikas ietvaros veicinātu stimulus veselīgam uzturam.

Šķiet, ka Komisija ir sadzirdējusi šo paziņojumu par Eiropas programmu skolu apgādei ar bezmaksas augļiem 2009./2010. gadā bērniem vecumā no 6 līdz 10 gadiem. Tagad ir jāiesaistās 27 dalībvalstīm. Acīmredzot būs nepieciešams daudz laika, naudas un darbinieku, kā arī daudzās skolu ēdnīcās vajadzēs nomainīt ēdienkartes, lai Pasaules Veselības organizācijas (PVO) ieteiktais daudzums — pieci augļi un dārzeņi dienā (400 g) — nebūtu tikai reklāmas lozungs, kas televizoru ekrānos rakstīts maziem burtiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Niels Busk* ziņojumu par programmu augļu patēriņa veicināšanai skolās. Skaidrs, ka bērni ES ēd pārāk maz augļu un dārzeņu, kas daļēji notiek nepareizā uztura dēļ, kuru piedāvā skolas ēdnīcas. Tomēr liels augļu un dārzeņu patēriņš mazinātu nopietnu slimību risku un palīdzētu izvairīties no liekā svara un aptaukošanās bērnu vidū. Turklāt dārzeņu lietošana uzturā jau no mazotnes ir paradums, kas turpinās visu dzīvi.

Es arī piekrītu referentam, ka Komisijas paredzētie līdzekļi šai programmai ir pilnīgi nepietiekami. Patiesībā ierosinātā subsīdija nodrošina tikai vienu augļu porciju dienā vienu reizi nedēļā. Ir arī jāteic, ka es, patiesību sakot, esmu gandarīts par faktu, ka Komisija jebkurā gadījumā izvērtē dažādus pašreizējos eksperimentus, lai varētu kvalitatīvi uzlabot programmu.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Zviedrijā mēs parasti sakām mūsu bērniem, ka augļi ir dabas doti saldumi. Man pašam ļoti garšo augļi, un es uzskatu, ka ir labi, ja bērni Eiropā ēd šo veselīgo pārtiku pietiekamā daudzumā. Tiklīdz es atbalstu referenta viedokli. Tomēr atbildība par to, lai mūsu skolēni uzturā lietotu pietiekami daudz ābolu un banānu, ir bērnu vecāku un, iespējams, to pašvaldību ziņā, kuras atbildīgas par izglītību. Eiropas Savienībai nav jāiesaistās pārvalstiskā augļu nodrošināšanā. Tā vietā sakoposim savu enerģiju un līdzekļus steidzamākiem uzdevumiem!

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu Komisijas priekšlikumu apgādāt skolas ar bezmaksas augļiem un dārzeņiem stratēģijas ietvaros par bērnu aptaukošanās novēršanu. Es pilnībā atbalstu ne tikai ES naudas līdzekļu izmantošanu, risinot apsvērumus par prioritāro problēmu attiecībā uz sabiedrības veselību, ar kuru saskaras visas dalībvalstis, bet atbalstu arī spēcīgo sociālo elementu, kas saistīts ar priekšlikumiem, kuri ļaus dalībvalstīm sniegt atbalstu sociāli maznodrošinātiem bērniem, kas sliecas uzturā lietot mazāk augļu un dārzeņu un ir pakļauti lielākam riskam aptaukoties. Turklāt tā ir pirmā reize, kad KLP naudas līdzekļi tiks izmantoti cīņā pret sabiedrības veselības problēmām. Tā ir zīme, ka notiek pārmaiņas uzskatos par KLP mērķiem.

Es esmu priecīgs, ka Parlaments ir raidījis stingru vēstījumu Komisijai un Padomei, atbalstīdams budžeta palielinājumu, kas ļautu vairāk bērniem gūt labumu no programmas. Taču es nepiekrītu Parlamenta viedoklim, kurš paredz augļu un dārzeņu piegādi tikai no Kopienas. Mums nevajadzētu aizmirst faktu, ka šīs programmas mērķis ir dažādu augļu un dārzeņu patēriņa veicināšana skolēnu vidū un cīņa pret aptaukošanos.

(Balsojuma skaidrojums saīsināts saskaņā ar 163. panta 1. punktu)

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Cīņai pret aptaukošanos ir jāsākas agrā bērnībā. Skolu apgāde ar svaigiem augļiem var būt milzīgs pamudinājums lietot veselīgu uzturu. Tādēļ šī programma, kas katram bērnam vecumā no 3 līdz 10 gadiem nodrošina vismaz vienu augli, ir vērtējama ļoti atzinīgi.

Tiek lēsts, ka Eiropas Savienībā ir 22 miljoni bērnu ar lieko svaru un 5,1 miljonam no tiem konstatēta aptaukošanās. Tas ne vien izraisa daudz veselības problēmu, bet arī palielina veselības aprūpes izmaksas dalībvalstīs. Ja Komisija apstiprinās Parlamenta priekšlikumu palielināt budžetu no 90 miljoniem eiro līdz 500 miljoniem eiro, ikviens bērns jau no bērnības varēs veidot pareiza uztura paradumus. Tas viņiem rada vairāk iespēju nostiprināt šos paradumus un tādējādi novērst aptaukošanos.

Šajā ziņojumā arī izteiktas piezīmes par augļu piedāvājuma sastāvu. Dalībvalstīm būtu jādod priekšroka vietējā ražojuma un gadalaikam atbilstošiem augļiem. Ziņojumā aicināts sniegt konsultācijas bērniem veselības un uztura jautājumos, kā arī informāciju par bioloģiskās lauksaimniecības īpatnībām. Esmu gandarīts par ziņojuma saturu, un tādēļ es balsoju par to.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atbalstu principu censties padarīt augļus pieejamus jauniešiem skolās. Veiksmīgais Skotijas projekts augļu un dārzeņu pieejamības veicināšanai skolās ir sasniedzis rekordaugstu to bērnu skaitu, kuri lieto veselīgāku uzturu. Programmas bija vērstas uz cilvēkiem, kuriem palīdzība nepieciešama visvairāk, un es gribētu cerēt, ka šī programma pirmām kārtām būs vērsta uz nabadzīgākajiem un neaizsargātākajiem bērniem.

- Ziņojums: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti Eiropas Parlamentā, piekrītam analīzei par situāciju eirozonā. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka ir izcelti sadarbības sociālie aspekti un ka ir uzsvērtas izaugsmes problēmas. Tajā pašā laikā mēs neatbalstām ziņojuma 40. punktu, kas nosaka, ka tām dalībvalstīm, kuras nav eirozonā un kuras atbilst Māstrihtas kritērijiem, un uz kurām neattiecas atkāpes Līgumā, ir jāpieņem vienotā valūta pēc iespējas ātrāk.

Mēs uzskatām, ka komentāri par šo jautājumu neietilpst Parlamenta kompetencē. Mēs cienām lēmumu, ko referendumā ir pieņēmuši Zviedrijas iedzīvotāji, un mēs gribētu uzsvērt, ka šis jautājums ir jāizskata attiecīgajās dalībvalstīs.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs visi balsojām pret šo ziņojumu, kas pielīdzina dievībai Stabilitātes paktu, neredz pašreizējās nopietnās ekonomiskās un sociālās situācijas sekas, neievēro sociālo un reģionālo nevienlīdzību pastiprināšanos un aizmirst bezdarba un nabadzības palielināšanos.

Ir nepieņemami, ka šis ziņojums pieprasa kļūdaino Eiropas Centrālās bankas neatkarību, nevis aizstāv tās demokrātisku kontroli un mērķu izmaiņas, lai ņemtu vērā to, ka ir jākoncentrējas uz ražošanu, tādu darbavietu radīšanu, kurās ir darba tiesības, un iedzīvotāju, jo sevišķi darba ņēmēju un pensionāru, pirktspējas palielināšanu.

Diemžēl mūsu grupas iesniegtie priekšlikumi tika noraidīti, īpaši tie, kuri kritizē fiskālo un konkurences politiku un pievērš uzmanību tam, ka palielinās nodarbinātības nestabilitāte un ir zems atalgojums, un tam, kādas ir regulējuma mazināšanās un liberalizācijas sekas.

Žēl arī, ka mūsu priekšlikums anulēt Stabilitātes paktu un aizstāt to ar Solidaritātes, attīstības un sociālā progresā stratēģiju tika noraidīts.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mazākais, ko var teikt, ir tas, ka „vispārēji pozitīvais” novērtējums, ko ir sagatavojuši referenti par Ekonomikas un monetārās savienības pastāvēšanas desmit gadiem, nešķiet pilnīgi objektīvs. Nav pārsteidzoši, ka dažas atklātās problēmas tiek analizētas kā kļūda, ko izraisa dalībvalstis un Eiropas integrācijas trūkums.

Patiesībā eiro ieviešana automātiski izraisīja fasēto patēriņa preču cenu eksploziju un darba ņēmēju pirktspējas strauju samazināšanos. Patiesībā Stabilitātes pakts ir budžeta un sociāls maltusiānisms. Patiesībā maiņas kursa politikas trūkums un eiro pārmērīgs novērtējums ir iedragājis eirozonas starptautisko konkurētspēju. Patiesībā vienota monetārā politika un galvenā procentu likme ekonomikā 11 vai 15 valstīs, kurām ir dažāda uzbūve un dažādi attīstības līmeņi, ir nenovēršami nepiemērota gan katras atsevišķas šīs ekonomikas vajadzībām, gan tām visām kopumā.

Eiro nav sniedzis apsolīto labklājību eirozonas locekļiem, kuras lielākoties tagad piedzīvo lejupslīdi. Tas ir tādēļ, ka eiro savā koncepcijā un darbībā nav ekonomisks instruments. Tas galvenokārt ir spēcīgs politisks instruments, lai sagrautu nāciju neatkarību.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas prasa uzlabot ekonomikas koordinēšanu, lai mēģinātu novērst ilgstošu, dziļu lejupslīdi. Šim ceļvedim ir jāuzlabo finanšu krīzes uzraudzība un jānodrošina vērtīgs atbalsts ekonomikai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Berès kundzes* un *Langen kunga* ziņojumu, kas izvērtē Ekonomikas un monetārās savienības pastāvēšanas desmitgadi. Es pilnībā piekrītu tam, ka Eiropas Parlamentam, vienīgajai Eiropas iestādei, ko tiešā veidā ir ievēlējuši iedzīvotāji, ir bijusi ļoti nozīmīga loma Ekonomikas un monetārās savienības pastāvēšanas desmit gados. Parlaments darbojas kā otrs likumdevējs iekšējā tirgus jomā, jo sevišķi attiecībā uz finanšu pakalpojumiem; tas vada dialogu par ekonomikas politiku koordinēšanu, izmantojot Ekonomikas un monetāro komiteju; tam ir dominējoša nozīme monetārajā politikā, ieceļot Eiropas Centrālās bankas valdes locekļus. Tās ir tikai ļoti nedaudzas no galvenajām funkcijām, ko Parlaments ir veicis pēdējos gados. Es gribētu nobeigumā apsveikt savus kolēģus deputātus par šo ziņojumu, sevišķi ņemot vērā uzvaru, kas tiek likts uz eirozonas paplašināšanos kā stimulu Eiropas Savienības jaunās ekonomikas nākotnei.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Ziņojums „EMU@10: panākumu un problēmu apzināšana pēc Ekonomikas un monetārās savienības desmit pastāvēšanas gadiem” ir viens no nozīmīgākajiem ziņojumiem, kas iesniegti šajā plenārsēdē. Finansiālo grūtību laikā tas nodrošina jaunu pamatu diskusijām par ekonomiku. Šis ziņojums piedāvā detalizētu analīzi, kas mums dod iespēju apskatīt Ekonomikas un monetārās savienības pozitīvos un negatīvos aspektus. Ziņojumā ir ietverti interesanti secinājumi par vienoto valūtu — eiro.

Nevar būt šaubu, ka eiro ieviešana Eiropas Savienībai ir bijusi liela finansiāla veiksmē. Ir jāatzīst, ka tas ir izturējies ļoti daudz tirgus svārstību. Tomēr vienotā valūta neietekmē visus reģionus vienlīdz lielā mērā. Dažādu Eiropas Savienības valstu attīstības līmeņa atšķirības kļūst arvien izteiktākas. Šodien, laikā, kad ir finanšu krīze, ekonomikas politikas koordinācija ir kļuvusi par nepieciešamību. Mums ir arī jāievēro Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi.

Ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt Eiropas Centrālās bankas neatkarību. Tās pilnvaras ir jāierobežo, nosakot, ka tās attiecas uz monetāriem jautājumiem, tas ir, cenu stabilitātes uzturēšanu, un tās ekskluzīvām pilnvarām noteikt procentu likmes.

Tādēļ es atbalstu šī ziņojuma pieņemšanu.

- Ziņojums: Edit Bauer (A6-0389/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvā partija nesen ir publicējusi plānu „Godīga rīcība attiecībā uz sieviešu darba samaksu — sešu punktu plāns, lai pārvarētu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem”. Konservatīvā partija grib palīdzēt vienreiz par visām reizēm izskaust darba samaksas atšķirības.

Tas ietver obligātas darba samaksas revīzijas darba devējiem, ja ir atklāts, ka viņi ir diskriminējoši, jaunus pasākumus, lai palīdzētu sievietēm, tām veicot darbu un virzoties augšup pa karjeras kāpnēm, un tiesību paplašināšanu, lai pieprasītu elastīgu darba laiku visiem vecākiem, kuru bērni ir astoņpadsmit gadus veci vai jaunāki.

Vienlīdzīga darba samaksa ir būtiska godīgai un vienlīdzīgai sabiedrībai, bet valstu valdības un parlamenti parasti vislabāk atbilst tam, lai rīkotos tā, kā ir visefektīvāk viņu pašu sabiedrībai un ekonomikai. Šis Eiropas Parlamenta ieteikums ir reglamentējošs ES līmenī.

E. Bauer ziņojumu mēs tomēr nevaram atbalstīt, jo pieprasījums par priekšlikumu jaunam tiesību aktam par vienlīdzīgu darba samaksu pamatojas uz EK līguma 141. panta 3. punktu, uz ko attiecas Konservatīvās partijas apņemšanās atturēties no jautājumiem attiecībā uz sociālajām normām.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Darba samaksas atšķirības starp dzimumiem ir milzīga problēma, un pret to jāizturas ar īpašu atbildību gan atsevišķiem darba ņēmējiem, gan sociālajiem partneriem. Šis diskriminācijas veids pārkāpj Līguma pamatnoteikumus, un darba devēji, kuri neuzņemas atbildību par to, tagad pat ir jāiesūdz tiesā.

Tomēr tas ir pretrunā mūsu pamatviedoklim par Zviedrijas darba tirgu un partiju atbildību saskaņā ar pašreizējiem tiesību aktiem, ka tiek radīti jauni juridiskie instrumenti, lai vadītu algu veidošanu ES līmenī vai izmantojot valsts algu politiku. Algu veidošana nav un tai nav jābūt ES kompetencē.

Tā kā tika uzklauts mūsu pieprasījums noņemt atsauci par jauniem juridiskiem instrumentiem attiecībā uz algu veidošanas vadīšanu ES līmenī, mēs esam izvēlējušies balsojumā atbalstīt šo ziņojumu kopumā.

Diemžēl šis ziņojums tomēr satur vairākus nevēlamus elementus, piemēram, priekšlikumu par „vienlīdzīgas darba samaksas dienu”. Parlamenta neatlaidīgais ieradums pieprasīt dienu, nedēļu un gadu veltīšanu dažādām parādībām ir plakātiska politika, kas neatšķir dažādus tematus. Savukārt pats temats tiek apskatīts banāli un pavirši.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Darba samaksas atšķirības starp dzimumiem ir problēma visā Eiropā. Kopienas tiesību akti par vienlīdzīgu darba samaksu vīriešiem un sievietēm, kas ir spēkā kopš 1975. gada un ir pārskatīti 2006. gadā, ir pilnīgi neefektīvi.

Mēs atzinīgi vērtējam referentes lūgumu Komisijai iesniegt tiesību aktu priekšlikumu līdz 2009. gada 31. decembrim, pamatojoties uz ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem. Mēs arī apsveicam viņu par to atbildīgo un nopietno veidu, kādā viņa ir iepazīstinājusi ar saviem ieteikumiem, kuri ir koncentrēti uz galveno jautājumu, pretēji tiem dažiem sociālistu iesniegtajiem grozījumiem, kas nepalīdz atrisināt šo problēmu, jo tie sastāv no politiskās folkloras elementiem vai ieteikumiem, kuri nav izpildāmi, jo tie neietilpst dalībvalstu kompetencē.

No 2005. līdz 2006. gadam Portugālē, neskatoties uz identiskiem apstākļiem, darba samaksas atšķirības starp dzimumiem palielinājās par 8,9 % pašreizējās valdības laikā. Bezdarbnieka pabalsts sievietēm 2007. gadā bija par 21,1 % mazāks nekā vīriešiem. Summas, kas ir izmaksātas sievietēm, arī attiecībā uz papildu pabalstiem, ir zem nabadzības sliekšņa un patiesībā samazinājās no 2006. līdz 2007. gadam.

Portugāles sociāldemokrātu deputāti Eiropas Parlamentā atbalsta šo ziņojumu. Par spīti sociālistu folklorai, mēs nejaucam būtisko ar nesvarīgo, un mēs neļausim nesvarīgajam sagraut būtisko, proti, mainīt nepieņemamu diskriminācijas situāciju.

Brian Crowley (UEN), rakstiski. – Princips par vienlīdzīgu darba samaksu par vienādu darbu palīdz likvidēt diskrimināciju pret sievietēm darbavietās. Bet mums ir jāiet tālāk sieviešu tiesību aizsardzībā. Šī ziņojuma mērķis ir ne vien palielināt sieviešu darba vērtību, bet arī uzlabot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti.

Vairāk nekā 30 gadus pēc vienlīdzīgas darba samaksas tiesību aktu ieviešanas sievietes Eiropas Savienībā nopelna par 15 % mazāk nekā vīrieši, un progress ir bijis lēns attiecībā uz darba samaksas atšķirību novēršanu starp dzimumiem. Pirms divdesmit gadiem Īrijā darba samaksas atšķirības starp dzimumiem bija aptuveni 25 %, un tagad šī atšķirība ir 13 %. Pat ar šo progresu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem turpina būt nopietns iemesls bažām. Rodas jauni uzdevumi, it sevišķi šajā ekonomiskajā situācijā, kuri ir jādēfinē un jāatrisina.

Daudzas sievietes pastāvīgi koncentrējas šaurā profesiju diapazonā, veic nepilna darba laika un slikti atalgotus darbus un strādā darbavietās, kur viņu prasmes un ieguldījums tiek nepietiekami novērtēti. Mums ir vajadzīga daudzpusīga pieeja. Mums ir jāpalielina sieviešu piedalīšanās darba tirgū. Mums ir jāuzlabo bērnu aprūpes pakalpojumi un bērnu pabalsti, lai palīdzētu reintegrēt darbavietās sievietes ar bērniem.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par tiešas un netiešas diskriminācijas, sociālo un ekonomisko faktoru, kā arī segregācijas likvidēšanu darba tirgū. Ziņojums mudina veikt neitrālu profesionālu novērtējumu, kam ir jābūt pamatotam uz jaunām sistēmām darbinieku klasificēšanai un organizēšanai, uz profesionālu pieredzi un darba ražīgumu, novērtētam galvenokārt no kvalitātes viedokļa. Tas arī ierosina noteikt Eiropas Vienlīdzīgas darba samaksas dienu, lai plaša sabiedrība un darba devēji būtu informēti par algu nevienlīdzību.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es atbalstīju šo ziņojumu, jo mums ir pareizi jāīsteno pašreizējie tiesību akti par vienlīdzīgas darba samaksas principu. Tomēr, kaut arī ir būtiski īstenot pašreizējos tiesību aktus par vienlīdzīgas darba samaksas principu par tādu pašu darbu un par darbu ar vienlīdzīgu vērtību, lai panāktu dzimumu līdztiesību, atjaunot izvēles visām sievietēm arī ir ļoti svarīgi. Ir vajadzīga sistēmas elastība un piemērots darba/dzīves līdzsvars. Sievietēm ir jāpiešķir: izvēle precēties vai ne; izvēle dzemdēt bērnus vai ne, veidot karjeru, iegūt tālākizglītību vai ne, palikt mājās, doties uz darbavietu, uzsākt biznesu vai iegūt īpašumu. Uzdevums ir nodrošināt, lai ekonomiskās grūtības nelikvidē šīs izvēles.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par E. Bauer ziņojumu par vienlīdzīgu darba samaksu vīriešiem un sievietēm, jo ir nepieņemami, ka sievietes nopelna mazāk (Eiropas Savienībā atšķirība ir 15 %), kaut gan viņām ir vairāk prasmju (58 % no augstskolu absolventiem un 41 % no doktora grāda ieguvējiem ir sievietes).

Ziņojums iesaka veidus, kā pārskatīt pašreizējo tiesisko regulējumu, ietverot ierosinājumus par sodu ieviešanu par neatbilstību un aicinot uz plašāku dialogu ar sociālajiem partneriem. Princips par vienlīdzīgu darba samaksu par vienādu darbu vai par darbu ar vienlīdzīgu vērtību nav tikai sieviešu, bet gan visas sabiedrības

cīņa. Sievietes ir vajadzīgas visās uzņēmējdarbības jomās, jo sevišķi tajās, kas tradicionāli tiek uzskatītas par vīriešu jomām. To pierāda fakts, ka sievietes ir labas vadītājas.

Pašreizējā situācijā, kā arī lai panāktu izaugsmi un sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus nodarbinātības jomā, ļoti nozīmīga ir aktīva sieviešu piedalīšanās.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan ziņojums ir pieņemts ar lielāko daļu no grozījumiem, kas tika iesniegti debašu laikā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā un izveidoja to par labu ziņojumu, PPE-DE grupa nevarēja atturēties no tā darbības jomas vājināšanas plenārsēdes balsojumā, zinot to, ka bija vajadzīgs 393 balsu absolūts vairākums.

Rezultātā atsevišķi priekšlikumi diemžēl ir svītroti un nav ietverti rezolūcijas galīgajā redakcijā, arī daži sīki izstrādāti ieteikumi par saturu jaunajam priekšlikumam, kas ir pieprasīts no Eiropas Komisijas par atbilstību principam par vienlīdzīgu darba samaksu vīriešiem un sievietēm.

Tomēr tā vēl arvien ir konstruktīva rezolūcija, par ko mēs balsojam. Mums jāuzsver tas, ka ir jāveic pasākumi, kas novērtē darbu, kas piešķir prioritāti nodarbinātībai ar tiesībām un taisnīgam labklājības sadalījumam, kas palīdz pārvarēt darba samaksas atšķirības un stereotipus saistībā ar noteiktiem uzdevumiem un uzņēmējdarbības jomām, kas diskriminē sievietes un kas novērtē profesijas un pasākumus, kur dominē sievietes. Tas sevišķi ietver mazumtirdzniecības un pakalpojumu jomas un tādas nozares kā, piemēram, korķa, tekstilizstrādājumu un apģērba, apavu, pārtikas un citas rūpniecības nozares, kurās pastāv ļoti zema darba samaksa tajās profesijās un kategorijās, kurās dominē sievietes.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Es runāju par to šodien, jo darba samaksas atšķirības starp dzimumiem rada bažas daudziem maniem vēlētajiem Rietummidlendā, kā arī lielākajai daļai no mums šeit.

Apvienotajā Karalistē darba samaksas atšķirības starp dzimumiem ir lielākas nekā vidēji Eiropā, un sievietes nesen ir saņēmušas bēdīgas ziņas, ka šīs atšķirības tagad palielinās.

Vīriešu un sieviešu līdztiesība pieder pie pamattiesībām, un tā ir demokrātiska nepieciešamība. Tikai ar visu mūsu pilsoņu vienlīdzīgu piedalīšanos mēs sasniegsim ES izaugsmes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas mērķus.

Ekonomiskie argumenti, lai veiktu izmaiņas, ir pārliecinoši: sieviešu potenciāla atbrīvošana var dot 2 % lielu ieguldījumu IKP palielināšanā. Finanšu nestabilitātes laikā ir būtiski nodrošināt, ka mūsu ekonomika izmanto visus tās rīcībā esošos resursus. Ir arī būtiski pārliecināties, ka sievietes necieš pat vairāk.

Lai gan tiesību akti ir pieņemti un iniciatīvas ir ierosinātas, ar to nepietiek. Daudzi no maniem vēlētajiem ir par stingrāku rīcību, lai cīnītos pret šīm atšķirībām.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un priekšlikumus, lai ieviestu darba samaksas revīzijas un piešķirtu lielākas pilnvaras vienlīdzības iestādēm.

Helène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Pēc rūpīgas apspriešanās partija „Jūnija saraksts” ir izvēlējusies balsot par labu šim ziņojumam. Vienlīdzības palielināšana darba tirgū, darba samaksas atšķirību samazināšana strādājošo sieviešu un vīriešu starpā un vienlīdzīgas pensijas ir svarīgi mērķi taisnīgā sabiedrībā. Tādējādi svarīga nozīme ir idejām par plašāku statistiku, pārskatītiem tiesību aktiem un apmācībai, lai pretotos sabiedrībā izplatītiem uzskatiem attiecībā uz dzimumiem.

Tomēr „Jūnija saraksts” kritizē ES šķietami neremdināmo vajadzību ietvert arvien vairāk politisko jomu savā kompetencē. Mūsu pamatviedoklis ir tāds, ka jautājumi saistībā ar darba tirgus regulēšanu vispirmām kārtām ir jāizskata atsevišķām dalībvalstīm un tie nav jāizvirza ES līmenī.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Princips par vienlīdzīgu darba samaksu vīriešiem un sievietēm ir skaidri noteikts Romas Līgumā, un tādēļ tas ir skandāls, ka Eiropas Savienībā vēl arvien pastāv tik lielas atšķirības starp dzimumiem. Tādēļ ir būtiski, lai Eiropas iestādes veic reālus pasākumus šajā jomā, un tāpēc es balsoju par E. Bauer ziņojumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Darba samaksas atšķirību jautājums, kas bija viens no Lisabonas stratēģijas mērķiem izaugsmei un nodarbinātībai, bet kam dažas dalībvalstis nav atbilstīgi pievērsušās, nopietni ietekmē sieviešu statusu ekonomiskajā un sociālajā dzīvē. Es atbalstu šo ziņojumu, kas pievērsīsies tam, ka sievietes Eiropā nopelna par 15–20 % mazāk nekā viņu kolēģi vīrieši.

Angelika Niebler (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Šodienas balsojumā es atbalstīju savas kolēģes *Edit Bauer* ziņojumu. Tomēr tas nebija viegli, jo man ir daži iebildumi par dažu punktu saturu.

Vienlīdzības politika ir pastāvējusi Eiropas līmenī gandrīz 50 gadus. Pēdējos 50 gadus mums ir bijusi likumā paredzēta sistēma. Tomēr, neskatoties uz visām mūsu pūlēm vienlīdzības virzienā, gan Eiropas līmenī, gan dalībvalstīs mēs neesam spējuši pilnīgi novērst sieviešu diskrimināciju darba samaksas jomā.

Prasība par jauniem tiesību aktiem *E. Bauer* ziņojumā būtu jānoraida. Nav iespējams sasniegt attieksmes maiņu mūsu sabiedrībā, izmantojot tiesību aktus. Pēdējo gadu pieredze rāda, ka iemesli darba samaksas atšķirībām starp vīriešiem un sievietēm galvenokārt meklējami ārpus tiesību sistēmas robežām un ka juridiskie noteikumi paši par sevi nevar uzlabot sieviešu situāciju darba tirgū.

Jauni tiesību akti gluži vienkārši rada lielāku birokrātiju un tādējādi palielina slogu, jo sevišķi uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tādēļ es atbalstu pašreizējo noteikumu konsekventāku īstenošanu, lai likvidētu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, un esmu pret papildu juridiskiem noteikumiem.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *E. Bauer* ziņojumu, ņemot vērā dzimumu nevienlīdzību, kas diemžēl vēl arvien pastāv. Sieviešu un vīriešu līdztiesība ir Eiropas Savienības pamatvērtība.

Par sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju principa veicināšanu Eiropas Savienībai interese radusies samērā nesen — uz to attiecas Māstrihtas līgums vai Amsterdamas līgums —, lai gan dažādus aspektus ir uzsvērušas daudzas deklarācijas vai starptautiskie nolīgumi, piemēram, 1967. gada Deklarācija par sieviešu diskriminācijas izskaušanu.

Rumānijā divas no nozarēm, kurās lielākā daļa no darba ņēmējiem ir sievietes, būtu veselības un sociālo pakalpojumu nozare un izglītības nozare (69,5 %). Profesijas un darbavietas, kurās dominē sievietes, vēl arvien mēdz būt nepietiekami novērtētas salīdzinājumā ar tām jomām, kurās dominē vīrieši. Nevienlīdzībai un atšķirībām, piemērojot dzimumu kritērijus, ir skaidra ietekme uz darba samaksu. Vidējā atalgojuma atšķirība starp sievietēm un vīriešiem ir 8,5–15 %, bet privātajā sektorā pat lielāka — par labu vīriešiem. Tas ir pretrunā Direktīvai 75/117/EEK attiecībā uz principa par vienlīdzīgu darba samaksu sievietēm un vīriešiem piemērošanu.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Ja mums nav vienlīdzīgas darba samaksas sievietēm un vīriešiem, mums būs grūti sasniegt tos mērķus, kas ir ierosināti 2010. gadam: uzlabot dzīves apstākļus, panākt ekonomisko izaugsmi un izskaust nabadzību. Tas, ka Eiropas Savienībā sievietes nopelna vidēji par 15 % mazāk nekā vīrieši un viņām ir jāstrādā aptuveni līdz februārim (418 dienas gadā), lai saņemtu tādu pašu darba samaksas summu kā vīrieši, skan kā trauksmes signāls. Ir jāveic īpaši pasākumi, lai ar to cīnītos.

Vienlīdzīga pārstāvība Eiropas Komisijā un Eiropas Parlamentā var būt mūsu politiskais signāls sieviešu labākai pārstāvībai visās lēmumu pieņemšanas struktūrās, bet netiešā veidā — šo darba samaksas atšķirību novēršanai.

Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, un es apsveicu referenti.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo *E. Bauer* ziņojumu par vienlīdzīgas darba samaksas principa piemērošanu vīriešiem un sievietēm. Šī mūžsenā problēma ir tikusi apspriesta daudzus gadus: ir mulsinoši atzīmēt, ka dažās ES valstīs darba samaksas atšķirības galvenokārt ir izskaidrojamas ar segregācijas augsto līmeni nodarbinātības jomā un darba samaksas struktūras ietekmi. Tādēļ mums ir vajadzīga daudzpusīga politika, kuras mērķis ir īstenot tiesību aktus, kas jau pašlaik ir spēkā, bet nav pārāk efektīvi. Es atzinīgi vērtēju savas kolēģes deputātes veikto darbu, kas ir paredzēts, lai konsolidētu spēkā esošos tiesību aktus, bet ir jāņem vērā tas, ka ir grūti ietekmēt ekonomisko segregāciju, izmantojot šāda veida tiesību aktus. Visbeidzot, es atbalstu šo jautājumu, jo mums ir jāizveido tāda darba samaksas politika, kas ir izstrādāta, lai samazinātu nevienlīdzību darba samaksas jomā un sasniegtu labāku darba samaksu slikti atalgotiem darba ņēmējiem, kuru vidū dominē sievietes.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Eiropas Vienlīdzīgas darba samaksas dienas izveidošana ir tas, ko es atbalstu. Tas, ka sievietes vēl arvien tiek diskriminētas, saņemot vidēji par 15 % mazāku atalgojumu nekā viņu kolēģi vīrieši par to pašu darbu, ir pilnīgi nepieņemami 2008. gadā.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret ziņojumu, jo tajā vienlīdzīga darba samaksa tiek izmantota, lai līdz mazākajam kopsaucējam samazinātu strādājošo sieviešu tiesības. Strādājošajām sievietēm nevajadzētu aizmirst, ka attaisnojoties ar Eiropas unificējošo tiesību aktu par dzimumu līdztiesību piemērošanu, ES un dalībvalstu kreisi centriskās un labēji centriskās valdības

ir sākušas likvidēt tām piešķirtās tiesības, piemēram, aizliegumu par naktsdarbu sievietēm. ES un Jauno demokrātu un Visgrieķijas sociālistiskās kustības (PASOK) partijas ir izmantojušas tos pašus tiesību aktus, lai ieviestu pensijas vecuma palielināšanu civildienesta ierēdnēm diskriminācijas likvidēšanas un dzimumu līdztiesības vārdā.

Ziņojums nemaz nepievēršas patiesajiem iemesliem attiecībā uz nevienlīdzīgu darba samaksu starp vīriešiem un sievietēm par tādu pašu darbu un tam, ka sievietes un jaunieši ir nepilna darba laika darba, elastīgo darba līgumu un elastdrošības pirmie upuri, gluži pretēji — tā ierosinātie risinājumi virzās precīzi šajā virzienā. Arguments par „ģimenes dzīves un darba saskaņošanu” tiek izmantots, lai vispārinātu sieviešu nodarbinātības elastīgos veidus un ierosinātu „karsto naudu” no valsts fondiem un valsts piegāžu līgumiem, un finansēšanas kā balvu „labajiem kapitālistiem”, kuri piemēro to, kas ir pats par sevi saprotams: vienāda dienas darba samaksa par vienlīdzīgu dienas darbu vīriešiem un sievietēm.

Graham Watson (ALDE), rakstiski. – Šis ziņojums izvirza ieteikumus Eiropas Komisijai par vienlīdzīgas darba samaksas principa piemērošanu vīriešiem un sievietēm, un šis princips ir pamatā tam, lai nodrošinātu cieņu, godīgumu un vienlīdzību attiecībā uz pensiju tiesībām.

Jau daudzus gadus es esmu visnotaļ atbalstījis Plimutas vecākās paaudzes lūgumrakstu, kas prasa taisnīgu attieksmi pret vecākām sievietēm.

Es jutos lepns, iesniedzot par E. Bauer ziņojumu trīs grozījumus, kas atspoguļo Plimutas kampaņas dalībnieku prasības, un es priecājos, ka visi trīs ir pieņemti.

Eiropas Parlaments ir atzinis, ka daudzas sievietes saņem mazāku atalgojumu tāpēc, ka viņas rūpējas par bērniem un gados vecākiem cilvēkiem. Tas ir aicinājis Komisiju novērst nabadzības risku pensionāriem un nodrošināt viņiem pienācīgu dzīves līmeni. Un tas ir noteicis par mērķi vienlīdzību attiecībā uz vīriešu un sieviešu pensijām, arī pensijas vecumu.

Tagad mums ir vajadzīgs, lai Eiropas Savienība un valstu valdības ņemtu vērā šos vārdus un pārvērstu smalkas jūtas turpmākos pasākumos.

Vecākās paaudzes pensiju vienlīdzība ir vērtīgs mērķis, un es lepojos ar to, ka atbalstu šo ziņojumu.

- Ziņojums: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs esam izvēlējušies atturēties, jo mēs domājam, ka principā ir nepareizi aizsteigties priekšā likumdošanas procesam, kas pašlaik notiek attiecībā tieši uz tiem jautājumiem, kuri ir ietverti patstāvīgajā ziņojumā.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Es atbalstu J. C. Ehler ziņojumu divu iemeslu dēļ.

Tā kā Eiropas Savienībai trūkst pašai savu izejvielu, tā kļūst par vienu no lielākajiem enerģijas importētājiem pasaulē un palielinās tās atkarība no ārējiem naftas un gāzes piegādātājiem. Šis ir jomas, kas ir saistītas ar vislielāko ģeopolitisko risku. Ogļu rezerves paliks pieejamas ilgāk nekā naftas un dabasgāzes rezerves, un tās var kļūt mums stratēģiski nozīmīgas tajā gadījumā, ja enerģijas piegādes tiek apdraudētas politisku iemeslu dēļ.

Turklāt enerģijas ražošana no fosilā kurināmā, piemēram, no oglēm, var būt dzīvotspējīga, neskatoties uz stingriem vides standartiem, un tas piedāvā labas izredzes Eiropas un Polijas raktuvēm. Tīru ogļu tehnoloģiju ieviešana sekmēs Polijas infrastruktūras un ekonomikas būtisku attīstību.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Komisijas paziņojums par „atbalstu ilgtspējīgas enerģijas ražošanas no fosilā kurināmā agrīniem demonstrējumiem” ir ļoti nozīmīgs solis uz turpmākām diskusijām par politiskiem un finanšu pasākumiem. Šodien ir skaidri redzams, ka Eiropas Savienība varēs īstenot savus vērienīgos mērķus klimata politikas jomā pēc 2020. gada tikai tad, ja tā nodrošinās plašu CO₂ uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju izmantošanu spēkstacijās. Mums patiešām ir jāpanāk progress, sagatavojot un pieņemot tiesību aktu noteikumus par CO₂ ģeoloģisko uztveršanu un glabāšanu.

Kaut arī pašlaik Eiropas līmenī ir bijuši mēģinājumi pieņemt direktīvu par CO₂ ģeoloģisko uztveršanu un glabāšanu pēc iespējas ātrāk, nav piemērotu iniciatīvu valsts vai reģionālajā līmenī, kas ir sevišķi vajadzīgs transporta infrastruktūras jomā.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Tā kā fosilajam kurināmajam ir jāapmierina ES enerģētikas prasības, ir svarīgi atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir samazināt ietekmi uz vidi, piemēram, izmantojot oglekļa uztveršanas un saglabāšanas (CCS) tehnoloģijas.

Tomēr mēs uzskatām, ka ieņēmumiem no emisijas kvotu tirdzniecības ir jānonāk attiecīgajā dalībvalstī, nevis tie jāpiešķir dažādiem projektiem. Pretējā gadījumā rodas risks, ka emisiju kvotu sistēma var kļūt neefektīva un kontrolēta „no augšas”.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērts, ka ir svarīgi palielināt Eiropas līdzekļu piešķirumu pētniecībai, kuras mērķis ir īstenot jaunas tehnoloģijas siltumnīcefekta gāzu, jo sevišķi CO₂, uztveršanai, it īpaši to līdzekļu piešķirumu, kas paredzēti, lai īstenotu izmēģinājuma projektus, kuri palielinās šīs pētniecības apjomu, līdztekus izdevībām, ko tā piedāvā, un jauno tehnoloģiju drošībai. Eiropa vēl nevar atteikties no lielākā energoresursa, kas tai pieder, — fosilām oglekļiem, jo daudzas dalībvalstis vēl arvien garantē savas enerģētikas neatkarību, pārstrādājot fosilās ogles. Mums ir jāgarantē nākamajām paaudzēm, ka elektrības ražošana no fosilā kurināmā ir ilgtspējīga un rada pēc iespējas mazāku piesārņojumu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es atbalstīju šo ziņojumu, jo tas ir saskaņā ar to grozījumu manā ziņojumā par ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas pārskatīšanu, kuru es iesniedzu par plaša mēroga oglekļa uztveršanas un saglabāšanas (CCS) paraugstaciju finansēšanu.

Mūsu atkarība no fosilā kurināmā, domājams, pastāvēs kādu laiku, un mums ir jāizpēta visas iespējas, lai mazinātu tā kaitīgo ietekmi. CCS izdala un apglabā oglekli, ko satur ikviens oglekļa dioksīda avots, nevis ļauj emisijām iekļūt atmosfērā. Ja oglekļa uztveršana un saglabāšana (CCS) tiktu īstenota bez kavēšanās un tai tiktu piešķirts piemērots finansējums, CCS varētu būtiski samazināt CO₂ emisijas Eiropas Savienībā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Šis ziņojums atzīst vajadzību samazināt emisijas no fosilā kurināmā, kas tiks izmantots līdz brīdim, kamēr mēs varēsim paļauties uz atjaunojamiem enerģijas avotiem, un tādēļ es to atbalstīju.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par J. C. Ehler ziņojumu par atbalstu ilgtspējīgas enerģijas ražošanas no fosilā kurināmā agrīniem demonstrējumiem. Ir skaidrs, ka Eiropas Savienība tikai tad sasniegs savas klimata politikas vērienīgos mērķus, ja tā gūs panākumus, nodrošinot oglekļa uztveršanas un saglabāšanas (CCS) tehnoloģiju plašu izmantošanu spēkstacijās.

Ogļu stratēģiskā nozīme nedrīkst mūs atturēt rast risinājumu, lai šis vērtīgais resurss tiktu izmantots, neietekmējot klimatu. Turklāt es piekřītu referentam par nepietiekamu Komisijas pieņemto pasākumu daudzumu, lai nodrošinātu, ka šādus vērienīgus projektus var pabeigt līdz 2015. gadam. Visbeidzot, es atzinīgi vērtēju J. C. Ehler veikto novērtējumu, kurā uzsvērts, ka nav piemērota tiesiskā regulējuma, kam ir pieejami finanšu resursi šim nolūkam. Ir absolūti svarīgi, lai mēs novērstu šo trūkumu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), rakstiski. – (DE) Pieņemot J. C. Ehler ziņojumu, Eiropas Parlaments ir pieņēmis lēmumu par pilnīgi novecojušu enerģētikas stratēģiju. Oglekļa uztveršana un saglabāšana (CCS) ir paredzēta, lai ražošanas procesi, kas ir kaitīgi klimatam, šķīstu „klimatam nekaitīgi”. Tomēr tas nenovērš vai nesamazina CO₂ ražošanu, kā tas būtu, piemēram, ar atjaunojamiem enerģijas avotiem. Pēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas atzinuma, milzīgam valsts finansējumam oglekļa uztveršanai un saglabāšanai (CCS) ir maza jēga ekonomiskā līmenī. Šī nauda tiktu izmantota labāk un ilgtspējīgāk, ja tā tiktu ieguldīta pētniecībā par atjaunojamo enerģijas avotu efektīvāku izmantošanu.

J. C. Ehler ziņojums pārsniedz Komisijas nodomus: tas tiecas izmantot Eiropas struktūrfondus CCS ieguldījumiem, kas liegs pieeju šiem resursiem mazāk attīstītajiem reģioniem un to ilgtspējīgas attīstības plāniem. *Būdams CDU loceklis, kas pārstāv Brandenburg, J. C. Ehler tiecas „ielikt naudu kabatā” Eiropas piektajam lielākajam elektroenerģijas uzņēmumam „Vattenfall”, dodot tam iespēju atvērt vairāk brūnoglū raktuvju Lusatijā (Brandenburga/Saksija), kas var izraisīt vairāku ciemu pārvietošanu. Ir zināms, ka „Vattenfall” paredz ražot elektroenerģiju no brūnoglēm turpmākos 50 līdz 60 gadus, kaut arī tas ir tikai iespējams ar lietderības koeficientu, kas ir zemāks par 50 %. Energoietilpīgā oglekļa uztveršanas un saglabāšanas (CCS) tehnoloģija papildus samazinās to par 10 % līdz 15 %. Tas ir solis atpakaļ, tādēļ mēs neatbalstām šo ziņojumu, bet tā vietā esam iesnieguši alternatīvu priekšlikumu.*

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.05 un atsākta plkst. 15.05)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

11. Eiropas Savienības atbildes reakcija uz pasaules finanšu krīzi: stāvoklis pēc neoficiālās 2008. gada 7. novembra Eiropadomes sanāksmes un 2008. gada 15. novembra G20 augstākā līmeņa sanāksmes - Komisijas likumdošanas un darba programma 2009. gadam (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīgās debates par ES atbildes reakciju uz pasaules finanšu krīzi un Komisijas likumdošanas un darba programmu 2009. gadam.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, finanšu krīzes ietekme uz ekonomiku kļūst arvien skaidrāk saskatāma. Komisijas rudenī izteiktās prognozes paredzēja nozīmīgu izaugsmes lejupslīdi Eiropas Savienībā nākamajā gadā. Vairākās dalībvalstīs ir jau sākusies lejupslīde, un 2009. gadā ekonomikas izaugsme varētu — labākajā gadījumā — palikt nemainīga Eiropas Savienībā.

Turklāt finansiālā spriedze sāk radīt ietekmi uz ekonomikas iestāžu finansēšanu. Valsts iestādes dalībvalstīs pieliek visas pūles, lai nodrošinātu finansējuma nepārtrauktību uzņēmumiem un mājsaimniecībām, kas saskaras ar kredītu ierobežojumu pieaugošo risku.

Eiropa un tās starptautiskie partneri tādēļ saskaras ar smagāko finanšu krīzi kopš 1929. gada, un tiem ir jāstājas pretī ekonomikas lejupslīdei ārkārtējā mērogā. Kā jūs zināt, kopš mūsu pēdējām debatēm 8. oktobrī Padomes prezidentūra ir izvirzījusi tikai vienu mērķi un atbalstījusi tikai vienu pārliecību: eiropiešu būtisko vienotību, ņemot vērā pasaules finanšu krīzi.

Saskaroties ar Eiropas finanšu sistēmas patiesa sabrukuma draudiem, Francijas prezidentūra ir guvusi panākumus, veicinot Eiropas rīcības plānu, lai steidzamā kārtā atbalstītu krīzes apdraudētās finanšu iestādes, un dalībvalstis kopīgi ir nolēmušas garantēt starpbanku finansēšanu un pārfinansēt bankas.

Šīs kopīgās Eiropas darbības efektivitāte arī tika parādīta iepriekšējā nedēļas nogalē G20 valstu vai valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmē Vašingtonā, kurā piedalījās priekšsēdētājs Barroso. Eiropa, kuru pārstāvēja Padomes priekšsēdētājs prezidents Sarkozy un Eiropas Komisijas priekšsēdētājs Barroso, ierosināja šo vēsturisko augstākā līmeņa sanāksmi. Tā parādīja lielu vienotību, 7. novembrī sniedzot Padomes prezidentūrai skaidras nostājas, kas bija jāaizstāv sarunās ar mūsu galvenajiem partneriem.

Mēs tagad varam būt ļoti gandarīti par šīs pieejas iznākumu, jo augstākā līmeņa sanāksmes secinājumos galvenajiem jautājumiem, ko atbalsta Eiropa, proti, pārredzamībai un atbildībai, saglabājas svarīgākā nozīme starptautiskās finanšu sistēmas funkcionēšanā. Mēs esam arī panākuši pozitīvus lēmumus saskaņā ar Eiropas Savienības priekšlikumiem, piemēram, par vērtēšanas aģentūru reģistrēšanu, par finanšu iestāžu visu darbību uzraudzības vai regulēšanas principu un par atbildības sasaisti ar izvairīšanos no pārmērīga riska uzņemšanās.

Pirmoreiz visas galvenās ekonomikas un finanšu iestādes ir vienojušās par spēcīgu atbildes reakciju, lai izvairītos no šāda lieluma krīzes atkārtošanās. Tās visas ir vienojušās par vērienīgu rīcības plānu, kuru būs jāprecizē finanšu ministriem nākamajās nedēļās.

Eiropas Savienībai acīmredzot būs jāturpina izmantot visu savu ietekmi starptautiskajās diskusijās. Jūs zināt, ka jūs varat paļauties uz Francijas prezidentūru, lai veicinātu Eiropas vienotību un tādējādi piedāvātu kopēju mērķi attiecībā uz pamatreformām par visiem Vašingtonā noteiktajiem jautājumiem. Mēs, protams, paļaujamies uz Čehijas prezidentūru, ka tā virzīs šīs iniciatīvas uz priekšu.

Attiecībā uz vērtēšanas aģentūrām, grāmatvedības standartiem, riska ieguldījumu fondu uzraudzību, cīņu pret „nodokļu paradīzēm”, privāto iestāžu atbildību un daudzpusējo finanšu iestāžu reformu, Eiropas Savienībai ir jāturpina spēcīgi paust savu viedokli, lai sasniegtu noteiktus rezultātus.

Saistībā ar Kopienas tiesību aktiem tai ir arī strauji jāuzņemas savas saistības, paātrinot Komisijas ierosināto pasākumu pieņemšanu attiecībā uz banku un vērtēšanas aģentūru uzraudzību un regulēšanu.

Francijas prezidentūra zina, ka tā var palauties uz jūsu Parlamenta un tā grupu pilnīgu un aktīvu iesaistīšanos, un par to es esmu pateicīgs grupu priekšsēdētājiem. Tādējādi Eiropa varēs pieņemt stingru nostāju nākamajās starptautiskajās sanāksmēs, kas paredzētas 2009. gadā.

Šie sākotnējie rezultāti finanšu jomā liecina par Eiropas vienotās pieejas efektivitāti. Tomēr tie ir tikai viena daļa no Eiropas atbildes reakcijas uz krīzi. Patiešām, šai vienotajai pieejai ir arī jāiedvesmo Eiropas Savienība un tās dalībvalstis, lai atbildētu krīzes ietekmei uz ekonomisko izaugsmi.

Padomes prezidentvalstij ir stingra pārlicība šajā jautājumā. Tāpat kā tas ir finanšu jomā, dalībvalstis nepanāks nekādus konkrētus rezultātus izaugsmes atbalstīšanā, ja tās cieši nesadarbosies gan savā starpā, gan arī ar saviem galvenajiem starptautiskajiem partneriem. G20 augstākā līmeņa sanāksme raidīja spēcīgu ziņu attiecībā uz šo jautājumu. Mums ir jāietver vispasaules mērogā visus makroekonomikas instrumentus, lai izvairītos no ekonomikas ilgtermiņa lejupslīdes.

Tā kā situācija ir attīstījusies, centrālās bankas ir reaģējušas ātri, samazinot procentu likmes. Prezidentvalsts atzinīgi vērtēja Eiropas Centrālās bankas novembra sākumā pieņemto skarbo lēmumu samazināt savas procentu likmes par 50 bāzes punktiem, un mēs vairākas reizes esam pauduši atzinību par Eiropas Centrālās bankas rīcību, reaģējot uz finanšu krīzi, un par tās aktīvu dalību Eurogrupas un Eiropadomes apspriedēs.

Attiecībā uz budžeta jautājumiem G20 sanāksme ir norādījusi, ka ir jāizmanto plašas manevrēšanas iespējas, kur vien tās pastāv. Eiropas Savienības dalībvalstis ir atbildējušas uz šo aicinājumu, sakot, ka mums ir jāizmanto visas tās manevrēšanas iespējas, ko atļauj Stabilitātes un izaugsmes pakts, kad ekonomikas ciklā ir ass pagrieziena punkts.

Francijas prezidentūra, cieši sadarbojoties ar Komisiju, domā darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka valsts plāni ekonomikas cikla atbalstam tiek cieši saskaņoti ar Kopienas iniciatīvām, lai tādējādi palielinātu ekonomisko ietekmi kopumā.

Mēs ceram, *Barroso kungs*, saņemt jaunus priekšlikumus līdz šā mēneša beigām. Tas ir jautājums par tādu atbildi rašanu, kuras var piemērot Kopienas līmenī, un par visu instrumentu izmantošanu ar tādu jaudu, kas palīdzētu atbalstīt Eiropas ekonomikas ciklu. Vairākus Eiropas budžeta piešķirumus — es to saku tādēļ, ka es piedalījos debatēs šajā Parlamentā, — varētu ātri mobilizēt, lai reaģētu uz lejupslīdi.

Turklāt, nodrošinot iekšējā tirgus pareizu darbību, mums ir arī jānodrošina, ka tiek izmantota visa Eiropas valsts atbalsta noteikumu elastība, lai tādējādi dalībvalstis un Eiropas Savienība sniegtu efektīvu atbalstu tām ekonomikas iestādēm, kuras ir visvairāk apdraudētas.

Mēs arī gribam, lai Eiropas Investīciju banka tiktu pilnībā iesaistīta Eiropas ekonomikas atbalsta pasākumos. Kā jūs zināt, resursi jau ir kļuvuši pieejami, lai nodrošinātu finansējumu maziem un vidējiem uzņēmumiem. Atbalsta pasākumiem ir jābūt daļai no globālā plāna, radot iespēju sevišķi atbalstīt visapdraudētākās jomas, piemēram, tas pašlaik attiecas uz visu ES autorūpniecību.

Šie papildu centieni Kopienas līmenī būs aktīvi jāpalielina dalībvalstu līmenī cieši saskaņotu valsts atjaunošanas pasākumu veidā. Gaidot nākamā mēneša Eiropadomi, prezidentvalsts ir paredzējusi vadīt diskusiju starp dalībvalstīm par prioritātēm šādiem atjaunošanas pasākumiem. Vairākas dalībvalstis ir teikušas, ka tās apsverot atbalsta pasākumus noteiktām rūpniecības nozarēm.

Šādiem pasākumiem ir jābūt partneru apspriešanās rezultātam, lai tie būtu pilnīgi efektīvi un saglabātu iekšējā tirgus integritāti, un ekonomikas un finanšu ministri kopā ar komisāru *Almunia* sagatavos Eiropadomes diskusiju par šīm tēmām savā nākamajā sanāksmē, kas notiks 2. decembrī.

Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Eiropas Savienība ir efektīvi uzņēmusies savas saistības dažu nedēļu laikā, ņemot vērā pasaules ekonomikas nepieredzētu destabilizāciju. Eiropas iedzīvotāji ir spējuši vienoties, ņemot vērā tiešas briesmas, lai efektīvi un steidzami rīkotos. Mums ir jāgūst pieredze no šīs rīcības, kas ir vainagojusies ar panākumiem. Šī Eiropas vienotība ir jāaglabā, lai mēs turpinātu rīkoties kopā, lai tādējādi saskarsmē ar saviem partneriem un līdzās saviem partneriem mēs pieprasītu finanšu regulatīvās sistēmas pamatreformu un lai kopā mēs nodarbotos ar ekonomikas cikla lejupslīdes posmu.

Šādi mēs — Padome, Komisija un Parlaments — kopā pierādīsim, ka Eiropas Savienībai ir līdzekļi, lai efektīvi kontrolētu savu likteni un darītu to, uz ko cer visi Eiropas iedzīvotāji, proti, lai Eiropas Savienība rīkotos kā pasaules mēroga partneris.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Es pateicos Padomes pārstāvim *Jean-Pierre Jouyet*. Man ir prieks šeit redzēt tik daudzus Eiropas Komisijas locekļus. Šeit piedalās Komisijas locekļu pārliecinošs vairākums, un es tagad ar prieku aicinu Komisijas priekšsēdētāju uzstāties ar uzrunu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos izteikt atzinību Eiropas Parlamentam par lielisko lēmumu šodien organizēt divas debates vienā: par pasaules finanšu krīzes Eiropas vadību pēc G20 augstākā līmeņa sanāksmes Vašingtonā un par Komisijas darba programmu 2009. gadam.

Šīs divkāršās debates pilnīgi atspoguļo to politisko realitāti, uz kuru Eiropai ir jāreaģē: pieņemot ārkārtas situācijas radīto izaicinājumu, tajā pašā laikā apņēmīgi turpinot jau iesākto pamatdarbu.

Jūs tādēļ nebūsiat pārsteigti, ka Komisijas 2009. gada darba programmai arī ir divkāršs mērķis: nepārtrauktība un rīcība krīzes laikā. Es pie tā atgriezīšos.

Tomēr vispirms es vēlētos atgriezties pie Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmes novērtējuma, ko Francijas prezidentūras vārdā arī sniedza *Jouyet kungs*. Ļaujiet man atgādināt jums, ka politiskā iniciatīva globālā procesa sākšanai, lai reformētu finanšu sistēmu, radās Eiropā, un es domāju, ka mēs varam sevi apsveikt par to. Eiropas Savienība bija spējīga pieņemt šo izaicinājumu. Arī galvenie jautājumi debatēs bija no Eiropas puses. Es negatavojos tos atkārtot, jo mēs kopā par tiem runājam šajā Parlamentā pagājušajā mēnesī.

Eiropadomes 7. novembra ārkārtas sanāksmē noteiktās pamatnostādnes, ņemot vērā mūsu trīs iestāžu kopīgo darbu, kļuva par platformu diskusijām. Komisija izvirzīja priekšlikumus. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Pottering kungs* arī piedalījās šajās diskusijās, un mēs izstrādājām kopēju nostāju. Es aicinu visus tos, kuri dažreiz sliecas kritizēt, paskatīties uz priekšlikumiem, ko mēs kā Eiropa esam izvirzījuši, un uz G20 sanāksmes rezultātiem.

Protams, mums ir vajadzīga neliels laika posms, lai spriestu, vai notikums iezīmē pagrieziena punktu vēsturē, bet man ir tāda sajūta, un es vēlētos to jums paziņot ļoti atklāti, ka šī G20 valstu vai valdību vadītāju pirmā sanāksme patiesi iezīmē jaunas ēras sākumu attiecībā uz pasaules ekonomikas kopējo koordināciju un, iespējams, pat vēl kaut ko, jo krīze ir likusi ekonomikas noteicējiem saprast to, ka globālām problēmām ir vajadzīga globāla pieeja. Tāda ir mana sajūta.

Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksme arī lika pamatus jaunai globālai pārvaldībai, kas pamatojas uz tirgus ekonomikas principiem, bet ekonomika, kā to ir paredzējusi Eiropa, nav tikai tirgus ekonomika; tā ir, kā mēs Eiropā ļoti bieži sakām, sociālā tirgus ekonomika. Tā ir viena no Eiropas Savienības vērtībām.

Patiesībā G20 sanāksme panāca vienošanos par četriem būtiskiem lēmumiem.

Pirmkārt, ne gluži nozīmības ziņā, bet lēmumu secības ziņā, ir īstermiņa un vidējā termiņa finanšu tirgu reformēšanas rīcības plāns, lai izvairītos no turpmākām krīzēm un lai aizsargātu patērētājus, noguldītājus un ieguldītājus.

Otrkārt, ir jaunas globālas pārvaldības principi, lai labotu komerciālās, monetārās un budžeta nelīdzsvarotības, kas ir kaitīgas globālajai kopienai.

Treškārt, un tas ir jautājums, kurš, pēc manām domām, ir jāapspriež vissteidzamākā kārtā, ir nepieciešama koordinēta rīcība, lai stimulētu pasaules ekonomiku un samazinātu krīzes sekas attiecībā uz mūsu līdzpilsoņu darbavietām un pirktpējū.

Ceturtkārt, ir nepieciešams, lai būti atklāti tirgi un lai tiktu noraidīts visu veidu protekcionisms. Turklāt tādēļ mēs cenšamies līdz 2008. gada beigām panākt vienprātību par veidiem, lai noslēgtu Dohas sarunu kārtu par tirdzniecību un attīstību.

Tajā pašā laikā šī augstākā līmeņa sanāksme ir devusi skaidru mājienu, kurš, es uzskatu, būs ļoti nozīmīgs Eiropas iedzīvotājiem. Ekonomiskos un finanšu jautājumus nedrīkst risināt, kaitējot citiem globāliem uzdevumiem, kas arī prasa kopējus centienus, proti, Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai, energoapgādes drošībai, klimata pārmaiņu apkarošanai, pārtikas nekaitīgumam, tiesiskumam, terorisma, nabadzības un slimību apkarošanai.

Es personīgi uzsvēru šo jautājumu. Es pat teicu, ka, manuprāt, būtu amorāli apspriest pasaules finanšu svarīgākos jautājumus, ignorējot to cilvēku vajadzības, kuriem nepietiek pārtikas vai nav piekļuves tīram ūdenim.

(Aplausi)

Pašlaik sākas jauna nodaļa politikā, un mums tā ir jāraksta strauji un praksē. Šajā ziņā mums lietas ir jāpadara skaidras. Ja Eiropai ir bijusi galvenā loma saistībā ar priekšlikumiem G20 sanāksmē un ja tā ir likusi sevi sadzirdēt, tas ir tādēļ, ka tā bija vienota. Es vēlētos vēlreiz paust lepnumu par to lielisko sadarbību, kādu mēs esam sasnieguši starp Francijas prezidentūru un Komisiju un kāda ir arī ar jūsu iestādi — Eiropas Parlamentu.

Eiropas Savienība tagad saskaras ar patiesu uzdevumu — turpināt paust vienotu nostāju. Dažreiz tas būs grūti, bet šis nosacījums ir būtisks, lai mēs gūtu panākumus.

Lai būtu kā būdams, Eiropā mēs neesam vilcinājušies, lai jau pieņemtu dažus ļoti svarīgus lēmumus. Pēc veiksmīgām Eiropadomes sanāksmēm un debatēm ar Eiropas Parlamentu Komisija jau ir izvirzījusi dažus nozīmīgus tiesību aktu priekšlikumus, kuri tagad ir abu likumdevēju rīcībā. 29. oktobrī mēs arī iezīmējam ekonomikas atjaunošanas programmu, kam mēs esam paredzējuši piešķirt oficiālu statusu ar dokumentu, kurš Komisijai ir jāpieņem nākamnedēļ.

Šeit ir jārunā par Komisijas darba programmu 2009. gadam. Protams, mēs esam jau izdarījuši lielu daļu pēdējos mēnešos. Protams, mēs vēl arvien domājam panākt progresu attiecībā uz noteiktām sastāvdaļām līdz šāgada beigām, bet vēl daudzas lietas mums būs jāizdara arī nākamgad.

Šī programma ietver četras prioritātes, par kurām mūsu viedoklis kopumā sakrīt ar Eiropas Parlamenta viedokli septembra debatēs par ikgadējo politisko stratēģiju 2009. gadam.

Pirmā no šīm prioritātēm ir pašsaprotama: izaugsme un darbavietas. 2009. gadā mēs sākotnēji centīsimies panākt divas lietas: ekonomiskās lejupslīdes seku ierobežošanu attiecībā uz Eiropas darbavietām un uzņēmumiem un mūsu reformu turpināšanu, lai tādējādi mēs būtu labāk sagatavoti pēckrīzes laika posmam. Reālajai ekonomikai mums ir jāpiemēro tāda pati pieeja, kādu mēs veiksmīgi izmantojām, kad finanšu krīze radās: ir jānosaka skaidri principi un koordinēti pasākumi Eiropas Savienības līmenī. Patiesībā es domāju, ka mūsu pilsoņi nesaprustu, ja 27 valstu valdības un Eiropas iestādes, pastāvot iespējai vienoties par kopēju platformu, lai reaģētu uz finanšu krīzi, pašlaik nespētu izstrādāt kopēju platformu, lai reaģētu uz finanšu krīzi. Tādēļ mazākais, ko mēs varam darīt, ir atzīt koordinācijas principu starp visām dalībvalstīm un, protams, ar Eiropas iestādēm.

Tāds ir pamats atjaunošanas plānam, ko Komisija iesniegs 26. novembrī saskaņā ar Lisabonas stratēģiju. Mums Eiropā ir instrumenti, mums ir Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai, mums ir Stabilitātes un izaugsmes pakts, un mēs varam parādīt, ka šie instrumenti, izmantojot politisko gribu, un jo sevišķi Eiropas gribu, spēj reaģēt uz krīzi, ko mēs pašreiz piedzīvojam.

Mēs dzīvojam ārkārtējos laikos, un tie prasa ārkārtējus pasākumus. Mums ir vajadzīga īsta kopēja stratēģija, lai apvienotu ekonomikas atjaunošanas nosacījumus, programma, kas tiecas pirmām kārtām ierobežot krīzes ietekmi uz pilsoņiem — mājsaimniecībām, darba ņēmējiem, uzņēmējiem, programma, kas izmanto visas iespējamās sviras — fiskālās, strukturālās vai regulatīvās sviras gan Eiropas līmenī, gan valsts līmenī — koordinētos centienos, un šajā jautājumā arī es gribu teikt, ka mēs esam ļoti augsti novērtējuši līdzšinējo sadarbību ar Eiropas Centrālo banku.

Patiesībā neviena dalībvalsts nevarētu izklūt no šīs krīzes, izmantojot tikai valsts līmeņa pasākumus. Tas ir tādēļ, ka mūsu ekonomikas ir pārāk cieši savstarpēji atkarīgas. Viens no Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmes interesantākajiem rezultātiem ir tas, ka ikviens saprata, ka saistībā ar globalizāciju pat tie, kas ir bijuši mazāk pakļauti finanšu tirgus integrācijai, tagad zina, kāda ir savstarpējās atkarības ietekme. Ja visa pasaule ir gatava pieņemt savstarpējās atkarības ietekmi, mums Eiropā ir ne vien jāatzīst šī savstarpējā atkarība, bet arī jāspēj reaģēt koordinētā un konsekvētā veidā.

Tādēļ mēs uzskatām, ka mums ir vajadzīga budžeta stimulēšanas programma, lai atbalstītu pieprasījumu, izmantotu sinerģijas un izvairītos no negatīvām ķēdes reakcijām, programma pasākumiem, kas notiek laikus (*timely*), ir mērķtiecīgi (*targeted*) un īslaicīgi (*temporary*): ar šīm trim „t” prasībām. Mums ir vajadzīgi šie pasākumi steidzamā kārtā, un to mēs ierosinām mūsu dalībvalstīm.

Pirmām kārtām es domāju par pasākumiem, lai stimulētu apmācību un pārkvalifikāciju, lai veiktu lielākus ieguldījumus inovācijā, savstarpējā savienojamībā un Eiropas ekonomikas pārveidošanā par zema oglekļa

satura emisiju ekonomiku. Es galvenokārt domāju par vajadzību pielāgot noteiktas mūsu ekonomikas nozares mūsu mērķiem par klimata pārmaiņu apkarošanu. Tā būs lieliska izdevība parādīt, ka klimata pārmaiņu apkarošanas darba programma nav tāda darba programma, kas vērsta pret ekonomikas izaugsmi. Gluži pretēji, tā varbūt būs darba programma, kas veicinās Eiropas rūpniecības modernizāciju.

Es arī domāju par lielākiem centieniem samazināt administratīvās izmaksas uzņēmumiem un tādējādi, it sevišķi atbrīvojot mazo un vidējo uzņēmumu potenciālu, par mūsu 2009. gada janvāra labāka regulējuma pārskata galveno iezīmi.

Mēs esam palielinājuši apņēmību attiecībā uz labākas likumdošanas mērķiem, proti, „labāku regulējumu”. Mums ir jāsamazina viss nevajadzīgais administratīvais slogs, it sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Sociālā programma „Iespējas, pieejamība un solidaritāte” arī ir daļa no Eiropas atbildes reakcijas uz ekonomisko krīzi, jo būs jārisina sociālās grūtības, mēs to nenoliedzam, it sevišķi bezdarba līmeņa palielināšanās dēļ, kas tagad šķiet visai iespējams. Tādēļ mums ir jāvirza uz priekšu sociālā programma. Es jo sevišķi uzsvērtu pasākumus, lai veicinātu patērētāju intereses un lai atvērtu darba tirgu jauniešiem, bet, bez šaubām, būs daudzi citi jautājumi, ko mēs gribam apspriest ar Eiropas Parlamentu.

Attiecībā uz finansēm, es paļaujos uz šī Parlamenta deputātiem, ka tiks nekavējoties pieņemti Komisijas priekšlikumi par kapitāla pietiekamību, noguldījumu garantijām un vērtēšanas aģentūrām. Ir būtiski atjaunot uzticības gaisotni. 2009. gadā Komisija veiks konkrētus pasākumus, lai stiprinātu Eiropas finanšu sistēmas reglamentējošos noteikumus. Tā pētīs finanšu tirgu regulējumu, uzraudzību un pārredzamību, arī tās jomas, kas ir minētas *Rasmussen kunga* un *Lehne kunga* ziņojumos. Pirms Eiropadomes pavasara sanāksmes es jums sniegsu pirmos pārbaudes rezultātus, ko nodrošina par finanšu pārraudzību atbildīgā augsta līmeņa grupa, kuru mēs esam izveidojuši.

Noslēdzot šo debašu pirmo daļu, es domāju, ka, neskatoties uz krīžu negatīvo ietekmi, tām vienmēr ir viena pozitīva īpašība. Tās izmaina mūsu nostiprinātos domāšanas modeļus un mūsu noteiktību, piešķirot zināmu plastiskumu situācijām un atstājot elastību, kas vajadzīga, lai pārmodelētu vai pārveidotu tās.

Es vēlreiz vēlētos jums ļoti patiesi un ļoti atklāti izteikt to sajūtu, kāda man bija pagājušonedēļ Vašingtonā. Es ievēroju progresīvu domāšanu, kāda, atklāti sakot, mums nebūtu bijusi pirms dažiem mēnešiem. Tieši krīze ir tā, kas ir mainījusi daudzas attieksmes. Tagad atvērtība ir ne vien starp lielvalstīm, bet arī starp topošajām lielvalstīm, lai mainītu pasauli un veicinātu Eiropas vērtības: brīvības vērtību un solidaritātes vērtību. Attiecībā uz Eiropu es uzskatu, ka šis ir brīdis, lai tā ietekmētu notikumu gaitu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Komisijas priekšsēdētāj, pateicos jums par jūsu ieguldījumu. Es esmu pārliecināts, ka mani kolēģi deputāti ļaus man piebilst, ka pēdējās nedēļās, kad jums bija jāapmeklē ļoti daudzas sēdes, jūs, pēc manām domām, vienmēr skaidri esat atbalstījis Kopienas tiesību aktus, kas, protams, ir jūsu pienākums. Tas ir ļoti nozīmīgi attiecībā uz mūsu valdībām. Jums ir jāapmierina Eiropas Parlamenta prasības, kā arī dažādo valdību prasības. Jūsu gadījumā tā tas noteikti bija, un es vēlētos Eiropas Parlamenta vārdā pateikties jums par jūsu pūlēm šajā grūtajā laikā.

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Eiropas Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, pašreizējā finanšu krīze nav uzskatāma, kā daži cilvēki saka, par kapitālisma sakāvi, bet tā tiešām un patiesi ir politiskas kļūdas rezultāts, proti, noteikumu un kontroles mehānismu neatbilstība attiecībā uz ASV finanšu produktu kvalitāti kopš pagājušā gadsimta deviņdesmitajiem gadiem.

Tas ir rezultāts gan tirgus pārredzamības trūkumam, gan efektīvas finanšu tirgu uzraudzības iestādes trūkumam. Labēji centriskā politiskā grupa neatbalsta un nekad nav atbalstījusi tādu finanšu sistēmu, kurai nav noteikumu vai arbitru; tagad mēs ļoti dārgi maksājam par šādas sistēmas ekonomiskajām un sociālajām sekām. Mēs, labēji centriskie politiķi, attiecībā uz pasaules ekonomiku atbalstām sociālās tirgus ekonomikas Eiropas modeli, kas sevi ir pierādījis. Tas, ko mēs, labēji centriskie deputāti, prasām, ir, lai grūtos laikos mēs pievērstu savu uzmanību situācijai, kādā ir tie cilvēki, kuri strādā un kuri taupa, kā arī tie uzņēmēji un it sevišķi tie mazie un vidējie uzņēmumi, kuri katru dienu uzņemas riskus, lai radītu izaugsmi un darbavietas.

Mēs tikai tad garantēsim viņiem nākotni, ja mēs aizstāvēsim mūsu sabiedrības modeli un ja mēs saglabāsim nosacījumus brīvam, taisnīgam un pārredzamam tirgum, apzinādamies savus pienākumus un būdami uzticīgi savām vērtībām.

Dāmas un kungi, es arī vēlētos paust savas grupas lielu gandarījumu par to, ka šajā krīzē, tāpat kā Gruzijas krīzē šovasar, Eiropa, ja tā vēlas, ir jūtama pasaulē, tā padara sevi sadzirdamu un ietekmē savus partnerus. Es ar to domāju, ka Eiropa, kas atbalsta tādu sabiedrības modeli, kurš ir unikāls pasaulē un kurš piešķir cilvēkiem centrālo nozīmi šajā sabiedrības modelī, ir galvenais instruments saistībā ar globalizāciju.

Padomes prezidentvalsts *Sarkozy* kunga vadībā ar Komisijas un tās priekšsēdētāja *Barroso* kunga atbalstu ir parādījusi, ka 27 dalībvalstīm var būt kopēja, konsekventa pieeja pat attiecībā uz ļoti delikātiem un sarežģītiem jautājumiem un ka Eiropai var būt ietekme pasaulē, ja tā cenšas palikt vienota.

Pateicoties atkārtotiem pieprasījumiem no Padomes prezidentvalsts un Komisijas priekšsēdētāja puses, G20 sanāksme kļuva iespējama. Šī bagātāko valstu un topošo ekonomikas lielvalstu sanāksme bija gan simbolisks, gan vēsturisks notikums, bet tās rezultātā arī tika noteikti konkrēti pasākumi, kurus mūsu grupa stingri atbalsta. Patiešām, G20 sanāksme ir noteikusi problēmas cēloņus, izstrādājusi stratēģiju un sastādījusi grafiku. Neapmierinātie cilvēki saka, ka ar to nepietiek un ka tas ir par vēlu. Man pašam ir daži jautājumi, piemēram, kāpēc mēs Eiropā neapsteidzām krīzi, kad brīdinošas pazīmes jau bija manāmas pagājušajā gadā? Kādēļ mūsu uzraudzības iestādes ciešāk neuzraudzīja ASV finanšu produktu kvalitāti? Mums ir jābūt atbildei uz jautājumu par to, kas notika mūsu lielajās bankās, kur „augšējais stāvs” nezināja, kas notiek ar mūsu datorspēļu spēlētājiem „trešajā stāvā”.

Tagad mūsu pienākums ir veikt pasākumus, lai stimulētu mūsu ekonomiku, lai stimulētu izaugsmi un tādējādi ierobežotu šīs krīzes ietekmi uz sociālo kohēziju. Mums ir jāvienkāršo iekšējais tirgus, jāveic ieguldījumi pētniecībā, stingri jāatbalsta mūsu mazie un vidējie uzņēmumi un jāpalīdz ģimenēm, kas nonākušas grūtībās. Mums tas viss ir jādara, neradot saspringumu valsts finansēs, piemēram, uzskatot eiro obligācijas par finansējuma papildu avotu un saglabājot stimulu valsts līmenī uzsāktajām reformām, kas pašlaik ir ārkārtīgi vajadzīgas.

Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, ņemot vērā vēsturisku krīzi, globālā pārvaldība ir panākusi progresu, kas arī ir, iespējams, vēsturisks. Mums ir jāiet tālāk, aizsargājot pret protekcionisma briesmām, kas vienmēr ir kaitīgs nabadzīgākajām pasaules valstīm.

Krīzes laikā mēs varam veikt drosmīgus pasākumus, kas domāti nākotnei. Komisijas priekšsēdētāj, mēs varam mainīt dažus noteikumus tieši krīzes laikā un vienīgi krīzes laikā, jo pēc krīzes visi ļoti ātri aizmirst to darīt.

Eiropa nedrīkst novirzīties no šī ceļa. Eiropa, būdama vienota, parādīja, ka tā spēj rast risinājumus krīzei un palīdzēt mūsu līdzpilsoņiem pārvarēt šo krīzi, kas turpinās radīt mums lielas problēmas nāmajos mēnešos. Es teiktu jums diezgan vienkārši, ka Eiropai ir jābūt vienotai, Eiropai ir jābūt stiprai un, pats galvenais, ka mēs, Komisijas priekšsēdētāj, esam jutuši simbiotiskas attiecības starp atšķirīgām iestādēm — Parlamentu, ko es minēju vispirms, Komisiju un Padomi. Šādi mēs gūsim panākumus un rādīsim piemēru mūsu līdzpilsoņiem.

Martin Schulz, *PSE grupas vārdā*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tas, ka ir notikusi G20 valstu sanāksme, liecina, ka ir panākts progress. Tas, ka šīs valstis ir sapulcējušās šādā veidā, norāda, ka pasaule mainās, ka mēs attīstāmies daudzpolu pasaules virzienā, kurā Eiropas Savienībai var būt un tai būs centrālā loma, ja tā saglabās vienotību, ja mēs izpildīsim savus mājasdarbus un ja mēs īstenībā veiksīm to uzdevumu, ko mēs esam noteikuši.

Tādēļ būtisks ir jautājums, Komisijas priekšsēdētāj, vai mums ir pietiekami daudz laika. No jūsu runas es saprotu, ka jūs esat paredzējis pavasara sanāksmē iepazīstināt ar pasākumiem, kurus jūs gatavojaties izstrādāt Komisijā saistībā ar *Poul Nyrup Rasmussen* ziņojumu. Tas ir par vēlu. Tā kā tas attiecas uz ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, mēs gribam pasākumus jau tagad. Ja es esmu lietas sapratis pareizi, *McCreavy* kungs pagājušajā nedēļā iesniedza Komisijai sākotnējos pasākumus attiecībā uz bankām. Tā ir tikai ļoti maza pakete. Ja mēs vēlamies uzticamību, mums ir jādiskutē par vērtēšanas aģentūrām tagad. Mēs gribam apspriest noteikumus par šīm aģentūrām pēc iespējas ātrāk. Mēs vēlamies pasākumus saistībā ar privātā kapitāla fondiem un ieguldījumu fondiem jau tagad. Mēs vēlamies diskutēt par vadītāju algām jau tagad. Mēs vēlamies diskutēt par īstermiņa pārdošanu jau tagad. Tas ir fakts, ka cilvēki jau pierod pie situācijas. Mēs piedzīvojam finanšu krīzi, un notiek liela mēroga diskusijas, bet dāmas un kungi no finanšu pasaules jau atkal atgriežas pie savām nostājām. Es vēlētos nolasīt jums īsu citātu no „*Deutsche Bank*” izpilddirektora *Ackermann* kunga vēstules *George W. Bush* kungam, — abi minētie ir ļoti interesanti korespondenti. „Mums ir jānovērš,” raksta *Ackermann* kungs, „ka valsts sektoram ir pastāvīgi lielāka nozīme starptautiskajā finanšu sistēmā.” Nē, to nedrīkst novērst, tieši tas ir pasākumu, kurus mēs pašlaik veicam, mērķis, proti, lai ir vairāk noteikumu un vairāk starptautiskas sadarbības, lai varētu ieviest šos noteikumus.

Mēs tagad esam sasnieguši būtiskas krustceles, būtisku brīdi, kad mums ir jāuzdod pašiem sev šāds jautājums. Vai turpmāk būs stingrākas prasības, stingrāka kontrole un, es varētu piebilst, likumīgs aizliegums noteikta veida spekulācijai un ļaunprātīgai izmantošanai, vai arī mēs aizsargājam bankas, aizsargājam fondus no sabrukuma? Tās pateicīgi pieņem naudu un tad netraucēti turpina darbību. Tas ir gandrīz kā bezcerīgam spēlmanim, kurš kazino ir zaudējis visu, dot vēl naudu, lai tikai viņš laimīgi turpinātu tāpat kā iepriekš. Nē, mums ir jānoskaidro, kam pieder kazino, kādus noteikumus izmanto spēlēšanai, kā uzvarētāji tiek aplikti ar nodokļiem un, vissvarīgākais, vai kazino notiekošās procedūras ir pārredzamas, kā arī tas, vai var pieprasīt paskaidrojumus no tiem, kuri ir atbildīgi par to, kas tur notiek. Tādam ir jābūt mūsu mērķim. Eiropas Savienības mērķim ir jābūt noteikt pašai savus noteikumus, ko tad pati ES arī ievieš G20 valstīs un starptautiskajās organizācijās.

Lietas nevar turpināties tāpat kā iepriekš. Mums arī ir skaidri jāzina, ka mums ir atbildība attiecībā uz Eiropas Savienības vienkāršajiem pilsoņiem, kuru nauda tiek izmantota, lai maksātu par tām nelaimēm, ko ir izraisījuši citi. Minēšu vienu īsu piemēru. Tikai iztēlojieties, *Barroso kungs*, ka jūs ejat uz savu banku. Jūs esat viens no labāk apmaksātajiem cilvēkiem Eiropā tāpat kā es. Jūs ejat uz savu banku un sakāt: „Šeit ir EUR 1000, un es vēlētos 25 % peļņas likmi.” Bankas darbinieks atbildētu: „*Barroso kungs*, vai jūs jūtaties slikti? Jūs parasti esat tāds saprātīgs cilvēks. Jūs patiesībā šķietat patiešām diezgan gudrs.” Tomēr, kad *Ackermann kungs* uzrunā savus akcionārus un saka: „Mēs vēlamies 25 % peļņu šogad!” — viņu sveic ar ilgām ovācijām. Mums beidzot ir jānovērš atšķirības starp cilvēku filozofiju un ikdienas dzīvi. Nav pieņemami, ka starptautiskajā uzņēmējdarbībā darījumi tiek veikti, pamatojoties vienīgi uz šiem vēsajiem, aukstajiem apsvērumiem par finansiālo peļņu. Lai to panāktu, mums ir vajadzīgi noteikumi, kas apturētu šāda veida ļaunprātīgu izmantošanu.

(Aplausi)

Ja dažos nākamajos mēnešos līdz šī Parlamenta sasaukuma beigām mēs būsim rīkojušies saprātīgi, mēs būsim novērsuši atšķirības starp uzņēmējdarbības pasaules uztveri un to, ko tā uzskata par īstu pasauli, un to, ko parastie cilvēki, cilvēki uzņēmumos uztver kā īstu pasauli. Īstā pasaule uzņēmumos ir pasaule, kurā nauda, kas ir tikusi izmesta, un nauda deficītiem, ar kuriem tagad saskaras sapulcējušos valstu kopiena un kurus ir jāfinansē, izmantojot miljardiem eiro vērtas glābšanas paketes, ir jāpaņem no nodokļu maksātāju makiem un no reālās ekonomikas. Tādēļ mēs nevaram paši sevi ierobežot tikai ar banku un fondu glābšanu. Ieguldījumiem reālajā ekonomikā arī ir primāra nozīme. Mums ir jānodrošina darbavietas. Mums ir jāaizsargā ekonomika no sabrukuma. Vakar mans draugs *Steinmeier kungs* iesniedza interesantu plānu, plānu, kura mērķis ir atdzīvīnāt ieguldījumus visu valstu ekonomikā Eiropas Savienībā un kurš, pats galvenais, iepazīstina Komisiju ar vienu īpašu jautājumu. Vai mēs varam izmantot tos resursus, ko mēs jau esam paredzējuši nākamajos sešos vai septiņos gados ieguldīt infrastruktūrā, Lisabonas procesā, pētniecībā, kvalifikācijā un Eiropas telekomunikāciju infrastruktūras izveidošanā? Vai mēs varam tos ieguldīt tagad, lai strauji veicinātu nodarbinātību un izaugsmi? Pēc manām domām, šis jautājums ir tikpat nozīmīgs kā starptautisko finanšu tirgu noteikumi.

Es uzskatu, ka mēs esam sasnieguši pagrieziena punktu. Paldies, priekšsēdētāja kungs! Jūs norādījāt, ka man varbūt nav bijusi taisnība jautājumā par to, kad Komisija būs gatava. Esiet gatavi pirms pavasara sanāksmes! Esiet gatavi drīz, jo „zirgu skriešanās sacīkstes” atkal sāksies pavasarī, un tad atkal *McCreavy kunga* vairs šeit nebūs. Mums ir vajadzīgi Komisijas pasākumi tagad, pēc iespējas ātrāk. Es ceru, ka jūs iesniegsiet attiecīgos priekšlikumus šeit decembrī.

(Aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt Komisijas priekšsēdētāju: šī bija pirmā reize, kad Komisija tika pārstāvēta šādā augstākā līmeņa sanāksmē, un tas patiešām ir ļoti atzīstami.

Es arī vēlētos apsveikt Padomes priekšsēdētāju ne tikai par lielisko darbu, ko viņš ir veicis saistībā ar Francijas prezidentūru, bet arī par viņa apbalvojumu Finanšu tirgu uzraudzības iestādes (*Autorité des marchés financiers*) prezidentūrā.

Ja 1989. gads bija būtiska uzvara brīvā tirgus ekonomikai, tad 2008. gadam ir jābūt tam gadam, kad mēs atgādinām paši sev *Adam Smith* brīdinājumu, ka nekontrolētiem brīvajiem tirgiem ir savas robežas. *Adam Smith* savā darbā „*Wealth of Nations*” paredzēja daudzas lietas, un mēs varam daudz mācīties no tā, ko viņš ir teicis.

Mana grupa atzinīgi vērtē G20 sanāksmes panākumus. Mēs atzinīgi vērtējam tās apņemšanos attiecībā uz kopīgu uzskatu, ka tirgus principi, atvērtas tirdzniecības un ieguldījumu režīmi un efektīvi regulēti finanšu tirgi sekmē dinamismu, inovāciju un uzņēmējdarbību, kas ir būtiski ekonomikas izaugsmei, nodarbinātībai un cīņai pret nabadzību.

Pēc 1929. gada valstis izdarīja kļūdu, meklējot glābiņu katra atsevišķi. Šoreiz mēs esam atzinuši, ka glābiņš ir jāatrod kopīgi. Daudzi no pasākumiem, kas ir ierosināti Komisijas darba programmā 2009. gadam, palīdzēs mums šajā ceļā. Es apsveicu Komisiju par šo darba programmu, jo sevišķi par plānu, lai nodrošinātu noteikumus un pārraudzību, kā arī pārredzamību attiecībā uz finanšu dalībniekiem un nozīmīgiem kapitāla tirgus ieguldītājiem. Brīvie tirgi plaukst, pamatojoties uz pārredzamību un godīgumu.

Pašreizējās grūtībās daži tomēr meklē grēkāžus. Viņi apgalvo, ka netika skandēti trauksmes zvani. Bet tie tika skandēti! *Otto Graf Lambsdorff* un *Jacques Delors*, un citi rakstīja vēstuli Slovēnijas prezidentūrai šāgada pašā sākumā, brīdinot par pasaules ekonomikas pārkaršanas briesmām. *Jean-Claude Juncker* vakar vakarā savā lieliskajā runā mūsu debatēs par eiro ieviešanas 10. gadadienu mums atgādināja, ka Eurogrupas pārstāvji vairākas reizes tika informējuši amerikāņus un citus par tām briesmām, ar kurām mēs saskāramies. Liberālie demokrāti negatavoja tērēt laiku, meklējot to „puisi”, kurš nesaskatīja aisbergu: mēs koncentrēsimies uz to, lai cilvēki tiktu glābšanas laivās.

Tomēr mums ir bažas par vienu Eiropas Savienības un G20 sanāksmes atbildes reakcijas aspektu. Mūsu valstu un valdību vadītāji, šķiet, uzskata, ka mēs varam atgriezties pie iepriekšējās uzņēmējdarbības, ka ir vajadzīga tikai ekonomikas izaugsme. Es baidos, ka viņi vienkārši nav apguvuši daudz no tām mācībām, ko ir sniegusi politika pēdējos 30 gados. Lejupslīde būtu piemērots laiks, lai izvērtētu. Tiek prognozēts, pat ņemot vērā lejupslīdi, ka pasaules IKP dubultosies nākamajos 20 gados, un tomēr šī izaugsme pamatojas uz neatjaunojamiem resursiem, uz nerēķināšanos ar atkritumu izmaksām un uz to, ka Ķīnā katru nedēļu rodas vēl viena ar ogleņiem darbināma spēkstacija.

Prezidentūras 28. oktobra piezīmē, lai informētu ES sagatavošanas sanāksmi, kas notika 7. novembrī, bija četri inovāciju punkti. Viens no tiem bija par ilgtspējību. Tajā bija teikts, ka starptautiski koordinētas makroekonomiskās atbildes reakcijas, kas pamatojas uz vides ieguldījumu veicināšanu, arī jaunattīstības valstīs, ir nozīmīgas. Tiešām, kāds ministrs vai kāda amatpersona Francijas prezidentūrā ir piedalījies kādā kopīgu ideju ģenerēšanā. Bet tas neattiecinās kopējos formulējumos, ko apstiprināja sagatavošanas sanāksmes secinājumiem, kuros klimata pārmaiņas tika apskatītas tikai vienā teikumā kopējā sarakstā ar citām problēmām. Tas neattiecinās arī G20 sanāksmes secinājumos, izņemot priekšpēdējā punkta priekšpēdējo punktu, kurā tika apskatītas citas izšķiroši svarīgas problēmas, minot klimata pārmaiņas kā problēmu Nr. 2.

Nav pretrunu starp *John Maynard Keynes* un cīņu pret klimata pārmaiņām. Mūsdienu *Maynard Keynes* liktu cilvēkus atpakaļ pie darba, lai tie uzstādītu saules bateriju paneļus un vēja ģeneratorus katrā mājā Eiropā, tā veicinot inovāciju un vienlaikus nodrošinot darbavietas. Mūsdienu *F. D. Roosevelt*, redzot, ka mums ir pasaules ekonomika, kuras kontūras iezīmējas datorzinību studentu pilsētiņās Amerikas rietumos, Ķīnas rūpnīcās un Indijas akmeņogļu centros, liktu mums meklēt globālu kultūru, globālu pārvaldību un globālu redzējumu globālām bažām. Tāds ir ceļš uz priekšu. Uzņēmējdarbība nekad nebūs tāda kā iepriekš.

Brian Crowley, *UEN grupas vārdā*. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj un Padomes priekšsēdētāj, es noteikti uzskatu, ka Eiropas Komisija ar tiešu un noteiktu rīcību ir pieņēmusi stingru nostāju, lai pārvarētu krīzi starptautiskajos finanšu tirgos. Pats svarīgākais ir tas, ka Eiropas Savienībai, Amerikas Savienotajām Valstīm, Indijai un Ķīnai ir jāstrādā kopā, lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti kopēji noteikumi un standarti, lai no šā brīža kontrolētu starptautiskos finanšu pakalpojumus.

Tas ir nenovēršami, ka ikvienā krīzē, ikvienā briesmu brīdī cilvēki saka, ka tas vairs nekad neatkārtosies. Tomēr, ja mēs papētām vēsturi, nevis tikai ekonomiku, tad secinām, ka viss notiek cikliski. Viss regulāri atkārtojas. Pat visvienkāršākais zvejnieks varētu jums pateikt, ka ir paisums un bēgums.

Tas nekādā ziņā neattaisno tās problēmas, ar kurām mēs paši tagad saskaramies, vai neattaisno tos, kas ir paātrinājuši šo krīzi ar neapdomīgu kredītesanu, apšaubāmu praksi, kā arī, pats svarīgākais, kad viss iet greizi, ar skriešanu uz tēva un mātes valstīm un sacīšanu „glābiet mūs”.

Pašlaik lielākās briesmas uzņēmējdarbībā, ekonomikā, nodarbinātībā un sociālajā dzīvē visā Eiropā ir ne tikai finanšu krīze, bet tas, ka bankas neaizdos naudu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem apgrozāmā kapitāla vajadzībām, lai ļautu tiem attīstīties un izmantot izdevības. Nav jēgas izgatavot saules bateriju paneļus, ja jums nav cilvēku, kas uzstādītu tos uz jumta. Ja jums nav cilvēku, kas uzstādītu tos uz jumta — kuri var par tiem samaksāt un nopirkt tos —, jums nebūs cilvēku, kas tos izgatavo.

Realitāte, uz ko mēs šodien šeit raugāties, ir tāda, ka krīze, ar ko mēs tagad saskaramies pašreizējā ekonomikas satricinājumā, sniedz mums izdevību labot pagātnes kļūdas un nodrošināt, lai mēs tagad ieguldītu pētniecībā un inovācijā un izmantotu to naudu, lai atrastu jaunus veidus, kā izskatīt problēmas un atrast risinājumus tām problēmām, ar kurām cilvēki saskaras savā dzīvē, kā arī nodrošināt, ka mēs sniedzam cilvēkiem cerību. Dažreiz cilvēki aizmirst, ka tas, kas cilvēkiem patiešām ir vajadzīgs, ir iedrošinājums, proti, doma par virzību uz priekšu un uzsišana uz pleca, sakot, ka viņi dara labu darbu, jo ir vēlme pēc cerības.

G20 sanāksme un Komisijas un prezidentūras pasākumi, virzot uz priekšu šo G20 sanāksmi — lai gan ar neveiksmīgo prezidentūru Amerikas Savienotajās Valstīs —, spiež Indiju un Ķīnu nākt pie sarunu galda un teikt, ka tām tagad ir pienākumi kā valstīm ar strauji augošu ekonomiku. Ķīnai un Indijai ir jābūt savam uzdevumam attiecībā uz to, kas ir jāpadara.

Mans pēdējais punkts ir, ka es nekādā ziņā negribētu, ja cilvēki domātu, ka šī krīze nozīmē to, ka mums ir jānoblēķē Eiropas tautu inovācija un jaunrade. Ja mēs gribam pabarot mūsu cilvēkus, piešķirt viņiem vienlīdzīgas tiesības un noteiktību un izcelt viņus no nabadzības līnijas, mūsu pirmais pienākums ir nodrošināt, ka viņi saņem naudu par darbu savās darbavietās, ka valstīm ir nauda, lai ieguldītu sociālajos pakalpojumos un veselības pakalpojumos, un, vissvarīgākais, ka mēs sniedzam viņiem izglītības un apmācības līdzekļus un prasmes, lai varētu gūt labumu no tiem jaunajiem izaicinājumiem, ar kuriem mums būs jāsaskaras.

Monica Frassoni, Verts/ALE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, finanšu krīze tagad negatīvi ietekmē arī reālo ekonomiku, kā mēs katrā ziņā būtu varējuši viegli paredzēt. Mēs uzskatām, ka šī ir cena, ko Eiropas Savienība maksā par kavēšanos izveidot vai pat atteikšanos izveidot Eiropas regulatīvo sistēmu un laikus ieviest finanšu solidaritātes mehānismus un banku uzraudzību, kas būtu šā vārda cienīga.

Pie tiem cilvēkiem, kuri ir atbildīgi par šo kavēšanos, un pie šīs pieejas, kas ir nostādījusi Eiropu ārkārtējas nedrošības un lejupslīdes situācijā, aizstāvjiem piederat arī jūs, *Barroso* kungs, jūs un jūsu Komisijas vairākums. Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos, lai jūs, kad jūs daļēji debatējat un runājat par iespējamajiem risinājumiem, teiktu skaidri, ka tiem, kuri vēlējas noteikumus un pārredzamību, tiem, kuri noraidīja regulējuma atcelšanas totēmu, bija taisnība, un man un daļai no manas komitejas, no kuras viens cilvēks pat sēž aiz jums, nebija taisnība. Vienīgi tādā veidā tas, ko jūs šodien sakāt, kļūtu ticams, un man diemžēl jāsaka — tā nav taisnība, ka vairums dalībvalstu bija pret to visu.

Kā jau es jums esmu teikusi daudzas reizes no 2004. gada līdz šodienai, jūs sistemātiski esat izvēlēties pielāgoties valstu valdībām, nevis Parlamentam un rūpniecībai, nevis patērētājiem. Ja es mazliet moralizētu, es pat teiktu, ka jūs esat nostāties stipro, nevis taisnīgo pusē. Šī pieeja, ko ir izvirzījis *Joschka Fischer* savā slavenajā „*Humboldt*” runā, nosakot Komisijai vienkāršu uzdevumu darboties kā Padomes sekretariātam, ir patiesi atspoguļota darba programmā, ar kuru jūs mūs šodien iepazīstināt, iekšpolitikas un ārpolitikas prioritātēs.

Kas attiecas uz ārlietu prioritātēm, es īpaši vēlētos uzsvērt pastāvīgu, nosodāmu uzmanības nepievēršanu cilvēktiesību jautājumam, sākot, protams, ar Ķīnu. Diezgan virspusēji tiek aizsargāta arī Dohas programma, nesaprotot, ka finanšu krīze ir likvidējusi visus pieņēmumus, uz ko tā balstījās. Par iekšpolitiku attiecībā uz imigrāciju, jūsu vadītā Komisija pēdējos gados vēlreiz ir piekāpusies dalībvalstu spiedienam, un tādēļ šodien, runājot par legālo imigrāciju, patiesībā mēs atsaucamies uz normatīvajiem instrumentiem, kuri joprojām ir ļoti vāji, un tieši to pašu var teikt par sociālo politiku.

Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, tas noteikti nav veids, kā gūt panākumus, lai uzsāktu to, ko zaļie jau daudzus mēnešus ir saukuši par „Zaļo jauno kursu” un kas šodien ir ļoti aktuāls. „Zaļajam jaunajam kursam” ir ļoti īpaša nozīme, un tas noteikti nav tā neskaidrā plāpāšana, ko var dzirdēt ik pa laikam un kas patiesībā nozīmē „viss tāpat kā iepriekš, tikai mazliet no zaļā šur un tur”. Mēs runājam par kopēju ilgtermiņa ieguldījumu stratēģiju, lai sasniegtu energoefektivitātes mērķus un ekonomikas maiņu attiecībā uz vidi, CO₂ samazinājumu, palielinot Eiropas Investīciju bankas nozīmi, kurai tomēr ir jābūt konsekventai savos lēmumos par to, kuru un ko finansēt.

Nav jābūt neskaidribai par nederīgām megainfrastruktūrām vai par atomenerģiju, vai par neparedzētu finansējumu projektiem, kas nav labi projekti. Nav jābūt valsts finansējumam vai neaizpildītiem čekiem automobiļu rūpniecībai, kā tas ir tagad. Tas būtu tas pats, kas turpināt izmest naudu atkritumos, un mēs, es uzskatu, vairs nevēlamies izmest naudu atkritumos.

Roberto Musacchio, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tikai pirms dažām dienām šajā pašā sēžu zālē prezidents *Sarkozy* teica mums, ka krīze, ko mēs piedzīvojam, ir strukturāla, un ir vēlreiz vispusīgi jāizvērtē pats kapitālisms.

Protams, es domāju, ka mums ir nevis jāizglābjas no kapitālisma krīzes, bet mums ir jāizglābjas no kapitālisma, kas ir nonācis krīzē; citiem vārdiem sakot, mums ir jāsāk domāt par jaunu nākotni, kas nodrošina īstu pāreju uz ekonomiku, kura izpaužas sociālā un ekonomiskā izteiksmē, uz ekonomisko demokrātiju, kas pamatojas uz taisnīgumu un sadarbību, nevis uz nevienlīdzību un karu.

Papildus šīm būtiskajām atšķirībām, kurām tomēr ir nozīme, es redzu, ka ļoti maz paliek pāri no svinīgajiem paziņojumiem par kapitālisma vispusīgu izvērtēšanu visai pieticīgajā un patiesu vilšanos sagādājušajā šīs G20 sanāksmes iznākumā, par ko Eiropai arī ir zināma atbildība. Bez šaubām, ir ticis atklāts, ka dogmu par brīvā tirgus piemērošanu var falsificēt un ka tādēļ var notikt plaša valsts iejaukšanās un pat nacionalizācija, bet tas viss nemainīs pamatā esošo filozofiju, kas izraisīja strukturālo krīzi.

Protams, saka, ka mums ir vajadzīgi noteikumi, lai samazinātu spekulācijas riskus, bet nav domas par iejaukšanos attiecībā uz finanšu spekulāciju, piemēram, ieviešot Tobina nodokli valūtas darījumiem, un mēs neaiztiekam Stabilitātes paktu, kas šajā lejupslīdes laikā, domājams, dramatiski pasliktina dzīvi mūsu kontinentā. Tomēr, pats svarīgākais, mēs neprasām paši sev, kas ir šīs krīzes pamatā, un tādēļ mums nav panākumu tās novēršanā.

Es norādītu tikai uz diviem jautājumiem: pirmais ir sistemātiska vērtības samazināšana darbam, kurš ir veikts, izmantojot brīvā tirgus principa piemērošanas politiku pēdējos gadu desmitos, kas ir novedis pie netaisnības un ciešanu rašanās, kā arī pie nozīmīga finanšu likviditātes trūkuma. 1929. gadā *John Maynard Keynes* ierosināja, ka mums ir jāveic ieguldījumi algās un darbavietās, bet šodien tas netiek darīts.

Otrais jautājums ir krīzes ekoloģiskā un enerģijas dimensija, kas prasa lēmumus, kuri ir skaidrāki un pilnīgāki nekā G20 sanāksmes stostīšanās, bet, no otras puses, tiem, kas izraisīja šo krīzi, ir ļoti grūti to atrisināt. Mums ir vajadzīgs skaidrs, atšķirīgs signāls no kreisajiem.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā citi runātāji šeit šodien es vēlētos citēt *Keynes*. Ļoti reti ir bijuši tādi gadījumi, kad šis citāts licies piemērotāks. Es citēšu angliiski:

„Spekulanti var neradīt kaitējumu uzņēmumam kā burbuli līdzenai straumei. Bet situācija ir nopietna, kad uzņēmums kļūst par burbuli spekulācijas atvarā. Ja valsts kapitāla attīstība kļūst par blakusproduktu kazino darbībām, darbs, domājams, ir izdarīts nepareizi.”

Komisijas priekšlikums finanšu krīzes risinājumam patiešām ir tukšu salmu kulšana. Ekonomikas un monetārās savienības struktūra nav aizsargvalnis pret vispārējām krīzēm un noteikti ne pret finanšu krīzēm. Četras brīvības un ierobežojošais Stabilitātes pakts ir nemaz neatvieglo jautājumu risināšanu; patiesībā — tieši pretēji. Mums ir jāpārstrādā iestāžu sistēma ekonomikai un ekonomikas politikai. Ir ļoti labi teikt, ka tiks radīta jauna finanšu celtnie, bet tās struktūra nav tikusi pietiekami labi aprakstīta, lai tai būtu panākumi kaut vai arhitektūras koledža vai ekonomikas kursos. Tas noteikti ir saistīts ar sapratni par krīzi. Ir skaidrs, ka sākotnējais uzsvars tika likts uz likviditātes krīzes risināšanu, lai nodrošinātu smērvielu piegādi. Šajā sakarībā dažādas valstis ir izvēlējušās nedaudz atšķirīgus modeļus — tādas ir šīs lietas —, bet ko Komisija patiesībā domā, sacīdama, ka ES (un es citēšu no programmas)

„nodrošina, ka banku nozares pārstrukturēšana tiek veikta tādā veidā, kas nodrošinās godīgu un veselīgu konkurenci šajā nozarē turpmāk”.

Vai tas nozīmē, ka valsts sektoram ir jāiegulda kapitāls? Vai to šis teikums nozīmē? Es arī vēlētos prasīt Komisijai, vai tiks izveidotas jaunas kredītu vērtējuma aģentūras. Daudzas no vecajām aģentūrām katrā ziņā ir pierādījušas, ka tās ir pilnīgi neuzticamas. Ko Komisija domā, kad tā runā par „strukturālo reformu programmu”? Vai tā domā darba tirgus reformas, „elastdrošību” bez drošības? Vai nodoms ir, ka palielinātai nodarbinātības nestabilitātei ir jābūt darba ņēmēju ieguldījumam? Kopumā nav skaidrs, vai Komisija ir paredzējusi vai nav paredzējusi, lai algas būtu būtisks konkurences parametrs. Vai algas tiek uzskatītas vienīgi par izmaksām? Mums ir arī jāaplūko algas saistībā ar to ietekmi uz pieprasījumu. Visbeidzot, es vēlētos sava kolēģa *Blokland* kunga vārdā, kurš ir Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, uzdot jautājumu saistībā ar vidi: kad Komisija domā publicēt valstu emisiju maksimālās robežas?

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kung! Priecājos, ka Vašingtonā notikušajās sarunās izgāzās Padomes priekšsēdētāja *Sarkozy* kunga nejēdzīgā ideja par kapitālisma pamatu pārveidošanu. Ceru, ka Eiropas Savienība

pieredzēs racionālisma atgriešanos, kas respektē tirgus brīvību kā pamatvērtību un labklājības priekšnosacījumu. Tas ir spēkā pat krīzes laikos. Tādēļ esmu pārliecināta, ka ne Eiropas Komisija, ne Čehija, kas pārņem prezidentūru, neļausies ilūzijām par pašu lieliskumu un nemaldīgumu un ka atšķirībā no Francijas prezidentūras tās atteiksies no absurdajiem un, galvenais, bīstamajiem mēģinājumiem izlietot nodokļu maksātāju naudu ekonomikas dabiskā cikla ignorēšanai. Mani iepriecina arī tas, ka G20 noraidīja protekcionismu. Galu galā ir labi zināms, ka tie, kuri apmaina daļu brīvības pret lielāku drošību, beigās zaudē abas.

Dāmas un kungi! Pašreizējo krīzi izraisīja nevis kapitālisms, bet bezatbildīgu banku alkatība, kuras negribēja uzņemties risku par pašu pieņemtiem lēmumiem. Tāda darbība apdraud brīvo tirgu tikpat lielā mērā kā pārmērīga valdības kontrole. Tādēļ vienkārša naudas iesūkšanās bankās, nenodrošinot tiešu ietekmi uz tās izlietojumu, ir mūsu iedzīvotāju sūri, grūti pelnītās naudas zādzība. Mums ir jāuzmana bankas, lai nodrošinātu naudas izlietojumu ne tikai pašu bilances uzlabošanai, bet arī aizdevumiem uzņēmējdarbībai. Ļaut vadītājiem pieņemt finansiālu palīdzību, ja valdība nenorāda, kā šī nauda ir jāizlieto, nozīmē noliegt politiskās atbildības principu. Tas nozīmē amorālu atlīdzību par zaudējumiem, kas radušies finanšu iestāžu vieglprātīgās rīcības dēļ, kad ne šīs iestādes, ne tiešie vadītāji neuzņemas galīgo atbildību.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es runāšu ļoti īsi, jo šīs bija ārkārtīgi auglīgas debates, taču man jāizsaka pieci apsvērumi, pirms es atdošu vietu tribīnē priekšsēdētājam Barroso. Pirmkārt, mēs visi vienprātīgi atzīstam G20 sanāksmes vēsturisko un inovatīvo nozīmi. Šis globālais pasākums ir inovatīvs un vēsturisks, taču tā bija Eiropas ierosme, kā norādīja Komisijas priekšsēdētājs; tā ir Eiropa, kura, kā uzsvēra *Joseph Daul*, rīkojas starptautiskajā arēnā vienmēr, kad rodas kopēja griba.

Otrkārt, mēs visi esam vienisprātis, ka pašlaik notiekošais — vai nu mums tas patīk, vai ne — iezīmē lūzumu, jo, kā apgalvoja *Watson* kungs, mēs nevaram atgriezties pie iepriekšējā darba stila, mums ir jābūt radošiem, domājot, kā reaģēt uz šo krīzi.

Mans trešais apsvēruma attiecas uz to, ko jau teica vairāki runātāji, arī Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā priekšsēdētājs *Schulz* kungs un *Frasconi* kundze, un tas ir — cik svarīgi ir palikt patiesi atsaucīgiem, saglabāt aktivitāti un ātri pieņemt visus svarīgos likumdošanas pasākumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar finanšu regulējumu.

Mans ceturtais apsvēruma ir šāds: lai mazinātu šīs ārkārtīgi postošās krīzes ietekmi, ir jārīkojas gan saistībā ar attiecībām starp finanšu sistēmu un MVU, kā norādīja *Crowley* kungs, gan saistībā ar saikni starp sociālo regulējumu un ekonomikas atveseļošanu, ko minēja *Daul* kungs. Ir ļoti svarīgi rīkoties, pamatojoties uz plašu redzējumu, ņemot vērā Keinsa ekonomikas mācības elementus, kurus var iekļaut cīņā pret klimata pārmaiņām, kā ieteica Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas priekšsēdētājs *Watson* kungs.

Visbeidzot, kā uzsvērāt jūs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, un kā uzsvēra vairāki runātāji un grupu priekšsēdētāji, ir svarīgi ņemt vērā visas krīzes dimensijas. Kā jūs teicāt, uz spēles ir likts attīstības modelis, un, kā norādīja *Martin Schulz*, ir jāpārvērtē robežlīnijas starp publiskā sektora un privātā sektora funkcijām. Kā jūs uzsvērāt — un kā teica citi, arī *Frasconi* kundze —, būtu nepareizi pievērsties tikai finanšu pasaulei un aizmirst visneaizsargātākos un vājākos, tos, kuri mirst badā un kurus arī jūs minējāt, priekšsēdētāja kungs. Arī es pievienojos uzskatam, ka mums ir jāpārbauda sistēmas pamati; ja alkatība ir šo pamatu daļa, tad nav citas izejas kā vien to pārbaude.

Visbeidzot, ir jāatzīst — un tas ir mans pēdējais punkts —, ka krīze nedrīkst piespiest mūs pagrimt vai kļūt glāvējiem; tai ir jāliek mums ātrāk reaģēt un saglabāt mūsu vērienu attiecībā uz attīstības mērķiem un vides mērķiem, kā arī cīņā pret klimata pārmaiņām.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Tā kā mēs esam nolēmuši, ka tagad es iepazīstināšu jūs ar visu darba programmu nākamajam gadam, tad, pirms turpinu piezīmes, es vēlētos atbildēt uz *Schulz* kunga konkrēto jautājumu. Šodien Komisija ir apstiprinājusi atbildes uz diviem ziņojumiem — uz *Rasmussen* kunga ziņojumu un uz *Lehne* kunga ziņojumu —, un jūs varat savām acīm redzēt, kā mēs esam nodomājuši pārraudzīt dažādus elementus un kā mēs esam to jau uzsākuši. Tā ir ļoti vispusīga atbilde, un mēs nāksim klajā arī ar citiem priekšlikumiem, no kuriem dažus jau patiesībā esam izteikuši. Runājot par Eiropadomes pavasara sanāksmi, es minēju secinājumus, ko izdarīja manis izveidotā augsta līmeņa grupa *Jacques de Larosière* vadībā. Attiecībā uz priekšlikumiem, atbildīgais komisārs *McCreavy* kungs man apgalvo, ka drīz būs iespējams iepazīstināt jūs tieši ar priekšlikumiem par riska ieguldījumu

fondiem un privātā kapitāla fondiem — tieši šos priekšlikumus jūs laikam domājāt; patiesībā šie priekšlikumi būs gatavi decembrī.

Atgriežoties pie jautājuma par Komisijas darba programmu 2009. gadam, tad tā, kā jau teicu, ir nesaraunami saistīta ar īpašu politisko kontekstu. Man jāsaka, ka finanšu vētra joprojām plosās, ka tā vēl nav beigusies un ka mūs sagaida nopietna ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās. Tādēļ mēs nedrīkstam šķiest laiku, turpinot jau uzsāktos pasākumus, lai pielāgotos globalizācijas procesam un padarītu to mūsdienīgāku. Nav tā, ka mēs tikai nupat esam atklājuši nepieciešamību reaģēt uz globalizāciju. Gribu uzsvērt, ka Komisijā, kuru man ir tas gods vadīt, mēs jau gadiem ilgi esam runājuši par jaunu laikmetu. Eiropai tas nozīmē mūsu vērtību propagandu un interešu aizstāvību globalizācijas apstākļos. Mums ir jānāk klajā ar vērienīgiem priekšlikumiem tieši saistībā ar globalizāciju. Taču pašreizējā krīze nedrīkst mūs novērst no citām darba plāna prioritātēm, kuras patiesībā arī ir prioritāras atbildes uz globalizācijas izraisītajām problēmām. Es īpaši uzsvēru cīņu pret klimata pārmaiņām un neatkāpšanos no ilgtspējīgas attīstības. Tās ir prioritātes 2009. gadam, kas ir ļoti nozīmīgs kā Kopenhāgenas konferences gads.

Atļaujiet man no sirds uzslavēt milzīgo darbu, ko Eiropas Parlaments ieguldījis, izstrādājot klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Mēs atrodamies ārkārtas apstākļos, un es lepojos, redzot, kā reaģē Eiropas iestādes, kas stājušās pretī izaicinājumam. Esmu cieši pārliecināts, ka, strādājot kopā, mēs sasniegsim kopīgo mērķi — decembrī panāksim politisku vienošanos. Atklāti sakot, esmu pārliecināts, ka šāda vienošanās kļūs par katalizatoru Eiropas stratēģijai, kas izstrādāta vērienīga nolīguma panākšanai Kopenhāgenā.

Es negribu dramatisēt, tomēr mums visiem jāapzinās, ka šajās debatēs, kurās Eiropa ir galvenais virzītājspēks, tā liek uz spēles lielu daļu savas uzticamības. Eiropa uzsāka vispasaules debates par cīņu pret klimata pārmaiņām. Tā bija Eiropa, kas norādīja ASV valdībai, ka tās pienākums ir darīt vairāk. To pašu mēs teicām krievi, ķīniešiem un indiešiem, norādot, ka mēs nedrīkstam atkāpties tagad, kad pie apvēršņa parādījušās izredzes uz labāku sadarbību ar ASV jauno valdību. Nedosim nevienu mājienu par to, ka esam gatavi pazemināt mūsu ambīcijas. Esmu pārliecināts, ka tas varētu nopietni ietekmēt mūsu uzticamību.

Rīt mēs ierosināsim tiešām zelta iespēju, un mums nav tiesību to palaist garām. Tādēļ mūsu atbildei uz ekonomikas krīzi ir jāparāda, ka arī programmas cīņai pret klimata pārmaiņām var kļūt par ekonomiskās reakcijas stratēģijas daļu. Es negribētu redzēt nesaskaņas, kas reizēm pavīd starp ekonomikas vai rūpniecības aizstāvjiem un ilgtspējīgas attīstības programmas atbalstītājiem. Patiesībā tie ir saistīti jautājumi, un es gribu izteikt atzinību par dažu deputātu izteikumiem šajā jautājumā.

Vēl viena prioritāte ir tautas Eiropa. 2009. gadā Komisija īpaši pievērsīsies attīstības meklējumiem Eiropas miera, drošības un tiesiskuma jomā, piemēram, izveidojot kopīgu integrācijas politiku un iekļaujot to citās Eiropas Savienības politikas nozarēs, piemēram, izaugsmes, konkurētspējas un sociālās iekļautības politikā, līdz 2010. gadam uzsākot Eiropas imigrācijas tīkla darbību un beidzot izveidojot Eiropas patvēruma sistēmu, nostiprinot atbilstību Eiropas patērētāju aizsardzības likumiem, uzlabojot atsevišķu civillikumu un krimināllikumu tiesību aktu — piemēram, spriedumu un mantojuma tiesību jomā — savstarpējo atbilstību, kā arī apkarojot jaunas noziegumu formas, piemēram, cietsirdīgu izturēšanos pret bērniem un kiberuzbrukumus.

Nākamā prioritāte 2009. gadam — laika ierobežojuma dēļ, es, protams, turpinu ļoti ātri — ir Eiropas loma pasaulē. Arī šeit mūs gaida uzdevumi, proti, paplašināšanās process, kaimiņattiecību politikas nostiprināšana un ciešāku attiecību izveide ar jaunattīstības valstīm, it sevišķi ar Āfrikas valstīm. Tas ir kategoriskais imperatīvs, un gribu jums atgādināt par nepieciešamību apstiprināt Komisijas priekšlikumu par atbalstu jaunattīstības valstu lauksaimniecībai. Tas ir jautājums par uzticamību. Atkārtoju, lielākajās sanāksmēs mēs nevaram runāt tikai par finanšu jautājumiem. Mums ir jāparāda, ka mēs ne tikai apspriežamies ar topošajām lielvarām, bet arī rūpējamies par jaunattīstības valstīm, it sevišķi Āfrikas valstīm.

Mūsu attiecības arī šīm valstīm arī ir nozīmīgs faktors daudzu globālu jautājumu risināšanā. Neaizmirsīsim, ka tādās lielās sanāksmēs kā nākamgada Kopenhāgenas konference mums ir iespēja kopā ar šīm valstīm efektīvāk risināt tādus vispārējus jautājumus kā energoapgādes drošība, cīņa pret klimata pārmaiņām un migrācija, Dohas Attīstības programmas izpilde un divpusējo tirdzniecības sarunu turpinājums.

Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksme skaidri parādīja, ka steidzami ir vajadzīgi starptautisks tirdzniecības nolīgums. Turklāt Dohas programma ir ne tikai tirdzniecības, bet arī attīstības programma. Esmu pārliecināts, ka tagad mēs esam tuvāk risinājumam, jo reāla alternatīva tai ir nevis *status quo*, bet gan — pašreizējās finanšu krīzes dēļ — iespēja noslēgties sevī, varbūtība, ka daudzas pasaules valstis atkāpsies tarifu jomā un īstēnos vienesējus pasākumus atsevišķu tautsaimniecības nozaru aizsardzībai. Tādā gadījumā atkal plaši izplatīsies

ekonomiskais nacionālisms, atgriešanās pie protekcionisma, kas kaitēs globālajai ekonomikai un, man gribas piebilst, arī Eiropas ekonomikai. Kā jūs zināt, Eiropa ir vadošais spēks tirdzniecības jomā.

Pagājušās nedēļas sanāksme nostiprināja arī manu apņēmību turpināt attiecības ar Krieviju uz abpusēju interešu pamata. Šīs attiecības reizēm būs sarežģītas. Ir jautājumi, kuros mūsu nostāja atšķiras, bet es patiesi ticu, ka pagājušajā nedēļā Nicā notikusī augstākā līmeņa sanāksme apstiprināja, ka labāk ir atrast ar Krieviju kopīgu valodu, nekā to izolēt. Krievija ir arī svarīga partnere globālā mērogā.

Visbeidzot, intensīvais spiediens, ar kādu pasaulei nācās saskarties 2008. gadā, ir parādījis, cik svarīgs ir kopējs redzējums ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Tagad, kad pie varas ir nākusi Amerikas Savienoto Valstu jaunā administrācija, mums paveras fantastiska iespēja. Priekšvēlēšanu kampaņas laikā jaunievēlētais prezidents ļoti konkrēti izteicās par tādiem jautājumiem kā cīņa pret klimata pārmaiņām un daudzpusīgāka skatījuma pieņemšana. Izmantosim šo iespēju un dosim ierosmes programmai attiecībā uz globalizāciju. Mums ir dažas ļoti svarīgas kopīgas problēmas, un es domāju, ka aktīvāka sadarbība starp Eiropu un Amerikas Savienotajām Valstīm var padarīt pasauli labāku.

Dāmas un kungi! 2008. gadā Eiropa pierādīja savu vienotību, koordinējot darbību lielu krīžu laikā. Notikumi Gruzijā un finanšu krīze ir palielinājuši Eiropas Savienības efektivitāti. Vienots skatījums ir vienīgais ceļš, ja mēs gribam stāties pretī 2009. gada problēmām.

Pēc dažiem mēnešiem 375 miljoni vēlētāju pulcēsies vēlēšanu iecirkņos, lai īstenotu savas lielās demokrātiskās tiesības — ievēlētu jaunu Eiropas Parlamentu. Izmantosim priekšrocības, ko Eiropas Savienībai devušas nesenās krīzes. Tās ir likušas cilvēkiem saskatīt vērtības un iespējas, ko sniedz Eiropas dimensija kā viņu ekonomiskās, sociālās un vides labklājības un interešu aizsardzības garants, vienlaikus no jauna apstiprinot viņu vērtības. Esmu pārliecināts, ka pašlaik, krīzes laikā, ir skaidri saskatāmas iespējas, kas jāizmanto. Piemēram, pašlaik ir daudz labvēlīgāks klimats mūsu valūtas, eiro, nozīmības atzīšanai, nekā tas bija pirms dažiem mēnešiem. Tādēļ nepalaidīsim garām šo iespēju. Es uzskatu, ka vismaz visiem tiem, kuri tic Eiropai — un tādu, manuprāt, ir vairākums —, ir svarīgi optimistiskāk raidīt Eiropas vēstījumu un neļauties cinismam un vājumam.

Tādēļ es tiešām esmu pārliecināts, ka mūsu iestāžu pienākums ir darboties kopā. Es zinu, ka reizēm Komisija, piemēram, varētu vienkāršāk iegūt popularitāti dažās aprindās, izsakot priekšlikumus, ko dalībvalstis bez domāšanas noraidīs. Es tā uz lietām neskatos. Es, bez šaubām, došu priekšroku vērienīgam pasaules uzskatam, taču tam ir jābūt reālam, jo mums ir jāstrādā ar citām iestādēm un dalībvalstīm, kuras visas ir demokrātiskas valstis; pretējā gadījumā tās nebūtu Eiropas Savienības dalībvalstis.

Komisija joprojām turpinās darīt savu daļu darba, lai īstenotu uzdevumu būt virzītājspēkam un ierosinātājai, taču, to darot, tā nerīkosies pret dalībvalstīm un Parlamentu, gluži pretēji, Komisija būs kopā ar Eiropas Parlamentu un dalībvalstīm. Manuprāt, nepieciešamība ieņemt šādu nostāju kļūst arvien lielāka. Jebkura cita pieeja būtu sava veida populisms. Priekšlikumu izteikšana tikai publicitātes nolūkā arī ir sava veida populisms. Vēl viena populisma forma ir saistīta ar priekšlikumu izteikšanu vienotas Eiropas idejas aizsegā, ja mēs zinām, ka nav nekādu izredžu, ka šos priekšlikumus pieņems. Mūsu loma Eiropas Komisijā, bez šaubām, ir rīkoties kā virzītājspēkam, tomēr tajā pašā laikā mums ir jātiecas pēc vienprātības ar citām iestādēm. Tā Eiropa var palikt to notikumu centrā, kur tā ir spējusi pozicionēt. Iestāžu sadarbība ir devusi iespēju noteikt starptautisko darba kārtību.

Mēs piedzīvojam Eiropai ļoti svarīgu momentu, iespējams, pavērsiena punktu. Arī Eiropa lolo lielas cerības. Ir jāturpina uzņemties iniciatīvu un izstrādāt plānus, lai Eiropas Savienība varētu piepildīt šīs cerības vislabākajā veidā, un tieši tādā noskaņojumā Eiropas Komisija darbosies 2009. gadā.

(Aplausi)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungi! Ir trīs galvenās krīzes, kas spiež mūs rīkoties. Pirmā — kā jau apspriests — ir finanšu krīze, kas arvien vairāk pārņem reālo tautsaimniecību. Otrkārt, mēs nedrīkstam aizmirst ar mūsu Eiropas Savienību veidojošajiem Līgumiem saistīto krīzi, ko atspoguļo Lisabonas līguma liktenis. Treškārt, ES krīze, kas saistīta ar tās atzīšanu sabiedrībā, un tas, manuprāt, ir svarīgs aspekts, par ko jārunā pirms vēlēšanām.

Priekšsēdētāja kungs! Jūs iepazīstinājat mūs ar darba programmu šā Parlamenta un jūsu vadītās Komisijas atlikušajam darba laikam, un es gribētu teikt, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa labprāt ievēros šīs programmas pamatprincipus. Mēs atbalstīsim jūs. Tomēr dažiem aspektiem būs citāds uzsvars. Šis uzsvars būs saistīts ar cerībām un gaidām. Šīs cerības vērstas uz jūsu pilnvaru termiņa beidzamajiem mēnešiem un, iespējams, arī turpmāko laiku.

PPE-DE grupa vēlētos redzēt savus priekšlikumus realizējamies Komisijas rīcībā. Mēs zinām, ka citas grupas gluži taisnīgi pieprasa to pašu. Mēs paļausimies uz jūsu politisko veiklību atbildē. Jūs pareizi esat izvirzījuši nodarbinātību un izaugsmi kā galvenās prioritātes. Atbilde arvien vairāk saistās ar jautājumu, kādai jābūt mūsu reakcijai uz finanšu krīzi. Mēs atbalstām pasākumus, kas nepieciešami saistībā ar finanšu tirgus regulējumu un pārredzamību. Mums pēc iespējas drīzāk ir vajadzīgi ļoti konkrēti priekšlikumi par finanšu tirgus regulējuma reorganizāciju.

Pasaules Finanšu samita rīcības plāna īstenošana, bez šaubām, ir galvenokārt dalībvalstu ziņā. Taču, ņemot vērā pasaules tirgu savstarpējo saistību, noteikti ir nepieciešama cieša sadarbība visos regulatīvajos pasākumos — kaut vai tādēļ vien, lai novērstu dažādu standartu lietošanu. Tas ir plašs un nozīmīgs lauks Komisijas koordinēšanas darbam.

Regulējums — un to mēs nedrīkstam aizmirst — ir nevis pašmērķis, bet gan instruments noteiktu mērķu sasniegšanai šajos krīzes apstākļos. Mums tas vienmēr jāpatur prātā.

Jūs minējat klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktu kopumu, ko plānots pieņemt decembrī. Esmu pārliecināts, ka šim mērķim ir vispārējs Parlamenta atbalsts. PPE-DE grupa — un to es gribu nepārprotami pateikt — arī vēlas atrisināt šo problēmu pirms parlamentāro pilnvaru termiņa beigām. Tas ir stratēģisks mērķis. Taču jūs lūdzat no Parlamenta daudz. Spriežot pēc pašreizējās situācijas, mēs varam pieņemt, ka uzreiz pēc decembra augstākā līmeņa sanāksmes mums iesniegs simtiem lappušu biezu dokumentu kopumu vienā valodā, un no mums gaidīs, lai mēs pasakām „jā” vai „nē”.

Visu cieņu mūsu kopīgajam mērķim, bet tā tomēr ir Parlamenta un tā deputātu tiesību diezgan ļaunprātīga izmantošana, un varbūt mums ienāks prātā kaut kas elegantāks par šo rupjo iespēju.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja kungs! Runas nobeigumā jūs teicāt, ka mums ir jādod vēlētājiem skaidrs signāls. Esmu ar jums pilnīgi vienisprātis.

Tomēr, aplūkojot programmu, nereti šķiet, ka tās nosaukums ir „Turpināt kā iepriekš”. Dažās jomās tā varētu būt pareiza rīcība, taču citās jomās — it sevišķi tajā, ko mēs apspriežam šodien, — tā nedrīkst būt. Mums ir jāraida signāls, ka krīze mums ir devusi mācību un ka mēs rīkosimies citādi nekā līdz šim. Ja jūs to papildināt ar teikumu „Eiropa iegūst no atvērtas sabiedrības un atklātiem tirgiem, tomēr noteikumi attiecas gan uz vienu, gan uz otru no tiem”, tas būs pareizi, tomēr, iespējams, ne pārāk skaidri. Mums ir vajadzīgi noteikumi, lai Eiropa varētu iegūt no atvērtas sabiedrības un atklātiem tirgiem. Tas ir skaidri jāpasaka, un Komisija ne vienmēr ir ievērojusi šo principu.

Jūs savā darbā — ja atļauts tā izteikties — runājat par „negaidītu uzticības krīzi”. *Poul Nyrup Rasmussen* kungs jau sen norādīja uz to, kas var notikt. Arī *Schulz* kungs jau sen par to runā. Tādēļ uzticības krīze nemaz nebija tik negaidīta. Taču daži cilvēki Komisijā domā, ka mums nav jāreglamentē nekas, ka viss būs labi un ka tirgus regulēs visu. Taču tā nenotika, un ir jānāk pārmaiņām.

(Aplausi)

Otrkārt. Ir kāds šajā programmā joprojām neiekļauts jautājums, kas tomēr ir svarīgs Eiropas iedzīvotājiem, proti, vispārējie sabiedriskie un publiskā sektora pakalpojumi. Es to saku tieši tādēļ, ka dažās valstīs ir izveidojusies krīzes situācija saistībā ar pasta pakalpojumiem. Tā nav tikai Eiropas vai Komisijas vaina. Taču to var saistīt ar konkrētu attieksmi, proti: tirgum ir jāvalda visās nozarēs, un tam ir jābūt atklātam visādā ziņā, tādējādi rosinot dažus pasta dienestus iegūt lielāku peļņu citādā veidā, nekā sniedzot pakalpojumus patērētājiem un visai sabiedrībai.

Tas ved mūs nepareizā virzienā. Man būtu gribējies redzēt jūsu programmas beigās skaidru paziņojumu, kurā norādīts, ka jūs iestāsit par šiem publiskā sektora pakalpojumiem un pateiksiet, kā ar tiem rīkoties reģionālā un vietējā līmenī, un ka tirgus galā neregulē visu.

Nobeigumā es gribētu apstiprināt vienu no jūsu izteikumiem: mums ir jauna ASV valdība. Es vēlētos lūgt jūs, priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, un visus pārējos, izmantot laiku un turpmākajās nedēļās strādāt ar šo valdību, lai nodrošinātu īstas partnerības izveidi gan Eiropas, gan arī pasaules sociālajai tirgus ekonomikai. Izmantosim iespēju, ko mums sniedz jauns ASV prezidents.

(Aplausi)

Diana Wallis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Attiecībā uz pasaules finanšu krīzi un Komisijas likumdošanas darba programmu — šai programmai vajadzētu būt sava veida atbildei uz krīzi. Tagad, iespējams, kāds teiks,

ka mums ir nevis viena krīze, bet vairākas: ne tikai finanšu krīze, bet arī vides krīze saistībā ar klimata pārmaiņām, Eiropas uzticamības krīze pēc Īrijas referenduma un drošības krīze pēc nesenantiem notikumiem Gruzijā. Taču varbūt — nemazinot to notikumu nozīmi, ar kuriem mēs saskaramies, — mums vārda „krīze” vietā vajadzētu lasīt vārdu „izaicinājumi” — izaicinājumi Eiropai, lai tā tiešām saslietos un veiktu savu uzdevumu.

Eiropa, protams, ir vislabāk aprīkotais reģions pasaulē — mūsu iestādes tiešām spēj risināt šos jautājumus un problēmas, kas pārsniedz nacionālos mērogus, pārsniedz atsevišķu dalībvalstu kontroli. Pirmkārt, mums ir jābūt gataviem kopīgi reaģēt ar spēcīgu un kolektīvu atbildi, dodot palāvību tiem, kurus mēs pārstāvam, — Eiropas iedzīvotājiem.

Atļaujiet minēt kādu piemēru. Attiecībā uz finanšu krīzi es uzskatu, ka šis Parlaments var pamatoti teikt, ka ir reaģējis laikus. Mums jau bija stipra priekšnojauta, strādājot komitejā, kas izmeklēja *Equitable Life* sabrukumu. Tas bija gaidāmās finanšu krīzes pirmais brīdinājuma šāviens. Šīs izmeklēšanas rezultātā pagājušā gada jūnijā Parlaments deva virkni ieteikumu — ieteikumus par finanšu regulēšanu, regulatoru administratīvo sadarbību, piekļuvi kompensācijām; īsi sakot, ieteikumus par lielāko daļu no tiem finanšu nozares jautājumiem, kur mūsu iedzīvotājiem pašlaik visvairāk vajadzīgs atbalsts.

Šie ieteikumi izpelnījās Komisijas un it sevišķi dalībvalstu uzmanību, proti, Lielbritānijas valdības uzmanību, kurai vēl jāsniedz pilna atbilde un, vēl svarīgāk, jāizmaksā kompensācija *Equitable Life* upuriem, neraugoties uz pašreizējo cīņu, lai iekļūtu rindas priekšgalā attiecībā uz prasībām pret Īslandes bankām.

Finanšu un citas problēmas, ar kurām mēs saskaramies, liek mums darboties solidāri, nevis nacionāla protekcionisma nolūkos, ja mēs gribam uzstāties kā vienots kontinents. Mūsu ALDE grupa ir nodomājusi atbildēt uz darba programmu ar labvēlīgu un progresīvu rezolūciju. Daudzi no maniem kolēģiem sīkāk izklāstīs atsevišķus jautājumus, taču mēs pirmkārt uzsvērsim atvērtu Eiropu, zaļu Eiropu, uzņēmēju Eiropu un drošu Eiropu.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāja kungs! Finanšu krīze un pēc kāda laika arī ekonomikas krīze skars visu Eiropu, un tādēļ mums ir jāuzņemas kopīga atbildība un jāpieņem kopīgi lēmumi. Tā kā krīze skars visas dalībvalstis un to uzdevums būs krīzes pārvarēšana, bremzējot to un mīkstinot tās sekas, visām dalībvalstīm ir jāpieņem kopīgs lēmums par vienotu rīcību.

Pašreiz dominējošā situācija, kad ES ir sadalīta „A” Eiropā — eirozonas valstis, kurām pievienojas tikai Lielbritānija, — un „B” Eiropā — jaunās dalībvalstis kopā ar Zviedriju un Dāniju —, ir Eiropas Savienības sašķelšana, it sevišķi tagad, kad mēs saskaramies ar krīzi. Tā ir atteikšanās no viena no galvenajiem principiem, kas līdz šim bijis Eiropas Kopienas darbības pamatā: solidaritātes principa. Tā nedrīkst būt, *Barroso* kungs!

Pirms 13 dienām iesniegtajā Komisijas rīcības plānā ir sajauktas fundamentālas lietas ar nesvarīgam lietām un lietām, kuras varbūt kādreiz bija svarīgas, bet tagad, ekonomiskās krīzes laikā, ir zaudējušas nozīmi. Ekonomiskā izaugsme un cīņa pret arvien vairāk draudošo bezdarbu pašlaik ir simtreiz svarīgākas par klimata pārmaiņu problēmām. Priecājos, ka Eiropas Komisija ņem vērā Eiropas Savienības turpmāko paplašināšanos, tas ir, Balkānu valstu iekļaušanu pirmām kārtām. Reālā problēma ir šī Eiropas eksplozīvā reģiona stabilizācija, jo Balkānu stabilizācija nozīmēs mazākus izdevumus Eiropas nodokļu maksātājiem — mūsu dalībvalstu iedzīvotājiem.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Komisijas uzdevums, kā pareizi teica *Barroso* kungs, tiešām ir garantēt pārredzamību, labāku informācijas sniegšanu un mūsu iedzīvotāju un patērētāju aizsardzību.

Tomēr ir kāda joma, *Barroso* kungs, kurā jūsu vadītā Komisija šajos jautājumos ir darbojusies sevišķi neveiksmīgi, proti, ģenētiski modificēto organismu (ĢMO) atļaujas izsniegšanas procedūras. Šīs procedūras ir izpelnījušās kritiku no visām pusēm. Tās ir jāpārskata Vides ministru padomes nākamajā sanāksmē 4. un 5. novembrī. Eiropā ir 44 reģioni, kas paziņojuši, ka tajos nebūs ĢMO. Sešas dalībvalstis ir izmantojušas drošības klauzulu attiecībā uz Monsanto kukurūzu. Ko jūs darāt, *Barroso* kungs, sastopoties ar ļoti daudzu eiropiešu pretestību? Jūs steigami izsniegsit tirgus atļaujas. Jūs izdodat apstiprinājumus, padēvīgi ievērojot padomus, ko dod Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, kuras atzinums sagatavots, pamatojoties uz bioloģiskās inženierijas sabiedrību veiktajiem toksiskuma pētījumiem.

Pašreizējās Eiropas procedūras ir īsts siets, caur kuru netraucēti izkļūst lauksaimniecības biznesa intereses. Cilvēki grib ziņas par ĢMO toksisko iedarbību, un viņiem tās ir jādod. Vai jūs pats, *Barroso* kungs, zināt, cik tie ir indīgi? Zināt? Kāda ir ĢMO toksiskuma ietekme uz sabiedrības veselību un vidi? Kāpēc nav prasības

publicēt sākotnējos datus, uz kuru pamata veidoti pētījumu atzinumi? Kāpēc nav noteiktas obligātas pārbaudes pēc trim mēnešiem? Kāpēc jāiztieks ar pašu sabiedrību veiktajiem pētījumiem?

Sabiedrībai ir tiesības uz pārredzamību, informāciju un apspriešanu. Tādam vajadzētu būt Komisijas mērķim attiecībā uz ĢMO apstiprināšanu. *Barroso* kungs, mēs gribam, lai tiktu publicēti sākotnējie dati. Mēs gribam redzēt neatkarīgus pētījumus, gribam publiskas debates un pārbaudes ilgākā laikposmā. Mēs gribam zināt, kā ĢMO ietekmē veselību.

Jūsu ierosme, *Barroso* kungs, izveidot koordinatoru grupu no 27 dalībvalstu pārstāvjiem, lai apietu prezidentvalsts *ad hoc* grupu un apietu arī jūsu atbildīgos komisārus, liecina par apjukumu un neskaidrībām tādā jomā, kurā jūsu pienākums ir nodrošināt procedūru skaidrību un uzticamību.

Jūs taču gribat, lai sabiedrība uzticētos Eiropai, vai ne, *Barroso* kungs? Tad pierādiet to!

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! G20 augstākā līmeņa sanāksmes rezultāti ir mazākā kopsaucēja samazinājums. Regulējums un pārredzamība ir paredzēti vēl vienas finanšu krīzes novēršanai. Taču vēl joprojām nav nolemts, kādi konkrēti pasākumi jāīsteno. Starptautiskais Valūtas fonds (IMF), kas ar savu neoliberālo strukturālo pielāgojumu politiku ir iedzinis nabadzībā un bezcerībā cilvēkus visā pasaulē, tagad, šķiet, ir kļuvis par starptautiskā finanšu tirgus uzraugu. Nav noticis pat mēģinājums atkāpties no pasaules pārdaļīšanas sistēmas, kas ir krīzes galvenā vaininiece. Paradoksāli, bet līdz šim vajadzējis atrast prātam neapmieramu summu — EUR 2,5 triljonus —, lai glābtu bankas visā pasaulē. Taču šāda saskaņota rīcība nekad nav bijusi vērojama humanitāro katastrofu gadījumā. Ar šādu naudu mēs būtu varējuši apkarot pasaules vislielāko nabadzību un izglābt klimatu.

Kādas ir sekas? Brīvā tirgus ekonomikas vietā ir jānāk sociālajai pasaules ekonomikas kārtībai, un Apvienoto Nāciju Organizācijai ir jāuzņemas šī procesa vadība. Jaunajai globālajai finanšu kārtībai ir jāatbalsta sociālās labklājības politika, jāaptur cilvēku slīgšana nabadzībā un jāpanāk progress attiecībā uz saimnieciskās darbības ekoloģisko ilgtspēju. Eiropas Savienībai var būt izšķiroša nozīme šīs jaunās kārtības veidošanā, ja tā parādīs, ka Eiropas vienotajai rīcībai ir panākumi cīņā pret finanšu krīzes izraisīto lejupslīdi. Taču tas darbosies tikai tad, ja ES vispirms ievieš kārtību pašas mājā.

Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs iepriekš teica, ka „ārkārtas apstākļos vajadzīgi ārkārtas pasākumi”. Pareizi, bet tādā gadījumā rīkojieties drosmīgi! Saņemiet drosmi, lai aizstātu praktiski novecojušo Eiropas Stabilitātes paktu ar ekonomisku un sociālu paktu, kas nosaka obligātu prasību visām dalībvalstīm savstarpēji saskaņot ekonomikas un finanšu politiku! Tad esiet drosmīgi un beidzot parādiet Komisijas patieso nostāju, un bez jebkādiem „ja” un „bet” izvīrzietai sociālā taisnīguma jautājumam Eiropas darba kārtības augšgalā! Atkārtotju, likumdošanas un darba programmā sociālajiem aspektiem nav piešķirta pietiekami augsta prioritāte. Sociālais spiediens ir pieminēts tikai garāmejojot, kā kaut kas tāds, uz ko jāreaģē ārkārtas situācijas apstākļos ekonomikā. Kādēļ jūs nerunājat konkrēti par smagām sociālām problēmām? Kāpēc jūs pilnīgi skaidri nepasakāt, ka vairs ilgāk nav pieņemama arvien pieaugošā atšķirība starp bagātajiem un nabagajiem? Kāpēc jūs pilnīgi skaidri nepasakāt, ka vairs ilgāk nav pieņemama peļņas privatizācija un zaudējumu nacionalizācija? Es jautāju sev, kad Komisija, redzējama dramatisks situāciju nodarbinātības jomā, nabadzību un nevienlīdzību, beidzot sapratīs, ka mēs nevaram joprojām rīkoties pa vecam, kā ieteikts darba programmā. Neoliberālisms sāpīgi un tieši ir sagrāvis ekonomiku, un pārmaiņu vējš Eiropā jau sen ir aizkavējies.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mani — un, esmu pārliecināts, ne jau tikai mani — ir satriecis kontrasts starp vispārpieņemamo mūsdienu realitāti un to, ko dzirdu šajā plenārsēžu zālē, it sevišķi no Padomes un Komisijas pārstāvjiem un arī no dažiem iesīkstējušiem kolēģiem — eirofiliem. Redzot šo kontrastu, es nespēju nedomāt par Bizantiju, par Bizantijas valdnieku nomierinošajām un pašapmierinātajām runām tad, kad viņu pasaule grima nebūtībā.

Pašlaik notiekošais ir ne tikai krīze — protams, smieklīgi neatbilstošs vārds lejupslīdes apzīmēšanai —, tas ir globalizācijas procesa pamatu sabrukums, tā procesa, kas dziļi raksturo 20. gadsimtu. Es neuzskatu, ka tā ir kredītu krīze. Tā ir pārliecības krīze; jūsu politiskā pārliecība ir nonākusi krīzes varā, un es lūdzu jūs būt drosmīgiem un atzīt stāvokļa patieso nopietnību. Man nav laika uzskaitīt visas šīs pārliecības dogmas, tomēr kredītu liberalizācija un šie algu uzkrājumi nepārprotami liecina par aklu ticību neredzamai rokai un, iespējams, progresa nenovēršamībai.

Pats par sevi saprotams, ka atbilde ir valdības kontrole pār kredītiem. Turklāt brīvā tirdzniecība — brīvās tirdzniecības straujā izplatīšanās — nav risinājums. Gluži pretēji, risinājums ir atgriešanās pie mūsu robežu aizsardzības, kā to labi zina mūsu iedzīvotāji. Politisko varu nedrīkst uzurpēt tādas superstrukturās kā

pašreizējās, un saistībā ar to Lisabonas līguma izgāšanās ir labs iemesls, lai liktu jums padomāt. Mums ir vajadzīga atgriešanās pie reālas legītīmas varas, proti, pie suverēnas valsts.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Finanšu krīze un ekonomikas lejupslīde liecina par to, cik svarīgs uzdevums ir jāveic dalībvalstīm un Eiropas Savienībai sociāli ekonomiskās labklājības nodrošināšanā; taču ir jānorāda, ka politikai ir jāatgūst pilnīga kontrole pār ekonomiku, lai visos iespējamajos veidos apkarotu virtuālās finanses, kas joprojām nosaka miljoniem cilvēku likteņus.

Lai samazinātu globālās lejupslīdes ietekmi uz Eiropas ekonomiku, ir jāatbalsta pieeja, kuras pamatā ir Eiropas sociālais modelis. Par 2009. gada prioritāti ir jāklūst nodarbinātībai un sociālajai aizsardzībai izaugsmes vārdā. Beidzot ir veikti praktiski pasākumi, lai veicinātu Eiropas finanšu sistēmas noteikumu reformu, beidzot — pēc tam, kad banku un finanšu sistēmām bija atļauts izšķērdēt un izspiest valsts un privātpersonu līdzekļus.

Komisijas atbalsta stratēģija cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu, man šķiet pārāk maza un novēlota, tieši tāpat kā atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un ieguldījumiem pētniecībā. Galvenais ir tas — es uzsveru —, ka kohēzijas programmu paplašināšana un īstenošana novirza uzmanību no svarīgākām vajadzībām. Pirms valdības un komisijas uztraucas par uzticības radīšanu tirgos, tām ir jāatjauno iedzīvotāju ticība tam, ka viņu valdība ir neatkarīga no ārzonas finanšu ietekmes.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Patiesībā es negrāso runāt par finanšu krīzes diagnozi. Mēs visi esam vienprātis, ka tā sākās kā likviditātes krīze, pēc tam kļuva par maksāspējas krīzi un nu beidzot ir izvērtusies par uzticības krīzi, kuras rezultātā trūkst kredītu, un tas kaitē reālajai ekonomikai.

Pretēji tam, kas šeit tika runāts, atbilde nav bijusi vienota Eiropas atbilde. Notikumu attīstības labākajā variantā tā ir bijusi saskaņota atbilde. Jūs varat teikt, ka pašreizējā situācijā neko vairāk izdarīt nevar. Tomēr es uzskatu, ka noteikti var darīt vairāk.

Attiecībā uz finanšu glābšanu un arī likviditāti un maksāspēju, šokē tas, ka trīs iestādes vienlaikus gan palīdz tirgiem, gan dod aizdevumus, proti, Eiropas Centrālā banka, Eiropas Investīciju banka un pati Komisija. Tās savstarpēji konkurē, kaitējot visiem.

Attiecībā uz cīņu pret krīzi reālajā ekonomikā, Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmē atskanēja paziņojums par budžeta aizsardzības līdzekļiem, taču netika pateikts, kādi tie būs. Dažas valstis izvēlēsies nodokļu pazemināšanu, bet citas — valsts izdevumu programmu tirā Keinsa ekonomikas piekritēju stilā. Mēs darītu labi, ja noskaidrotu, vai — ja visi šie pasākumi nav saskaņoti — tie, kam būs panākumi, labvēlīgi ietekmēs tos, kuriem panākumu nebūs. Mēs darītu labi, ja izveidotu arī noteikumus par Stabilitātes un izaugsmes paktu.

Attiecībā uz starptautiskiem pasākumiem, tas tiesa, ka mana valsts Spānija, tāpat arī Čehija un Nīderlande bija pārstāvētas Vašingtonā, taču tās nepiedalījās sagatavošanas sanāksmēs, un neviens nevar garantēt, ka nākotnē kaut kas mainīsies. Es vēlētos, lai Padome un Komisija man pasaka, kā tās ir iecerējušas pārveidot Starptautiskā Valūtas fonda valdi un ko tās plāno darīt, lai Finanšu stabilitātes fondā būtu pārstāvētas visas valstis, kurām tur ir jābūt.

Es beigšu ar brīdinājumu. Parlamentu lūdz sadarboties attiecībā uz Komisijas plānu — mēs vienmēr to esam darījuši. Ja Komisija būtu pievērsusi uzmanību brīdinājumiem, kurus mēs kopš 1999. gada esam izteikuši vairākos ziņojumos, ko ignorēja Komisija un tieši McCreevy kungs, tagad stāvoklis būtu pavisam citāds.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! 2009. gads ieies vēsturē kā pasaules otrās lielās ekonomiskās depresijas gads.

Grāmatā par 1929. gada krīzi *John Kenneth Galbraith* rakstīja: „1929. gada lielajai katastrofai bija savdabīga iezīme — vissliktākais joprojām pasliktinājās.” Paaugstināta riska hipotekārās kredītešanas krīze ir izraisījusi deflācijas spirāli, kas ne tikai grauj finanšu sistēmu, bet arī ir iznīcinājusi vairāk nekā 60 % no pasaules akciju kopējās vērtības.

Šī likviditātes un maksāspējas krīze arvien vairāk skar arī reālo ekonomiku. Jēdziens „reālā ekonomika” kā pretstats finanšu nozarei ir interesants. Tas norāda uz lielākās daļas finanšu līdzekļu nosacīto raksturu. Sākoties panikai finanšu tirgos, mēs vērojam valstu valdību lielu aktivitāti. Mēs esam redzējuši virkni augstākā līmeņa sanāksmju. Vašingtonas sanāksme laida klajā iespaidīgu katalogu ar lieliskiem nodomiem. Ar visu mūsu lielajiem un mazajiem līderiem piemītošo talantu rīkoties tikai pēc notikušā, ir sagatavoti vērienīgi pasākumi pienācīgai risku novērtēšanai un nevajadzīga sviras efekta novēršanai. Pārraudzībai ir jāklūst daudz

efektīvākai, neierobežojot inovāciju. „Uzmanību! Uzmanību!” mēs sakām, gaidot ziņas par atbilstīgu regulācijas sistēmu, kas novērsīs jebkādu nevajadzīgu risku, tajā pašā laikā pārņemot pārmērīgas regulācijas lomatās.

Valstu valdību atgriešanās pie tirgus regulatora lomas ir apsveicama, taču diemžēl lieta tāda, ka nereti tas nozīmē atgriešanos pie savtīgas nacionālas valsts.

Pasaulē, kas ir daudz atvērtāka nekā 1929. gadā, jebkura nacionāla rīcībā ātri vien zaudēs spēku. Lejupslīde prasa rīcību starptautiskās solidaritātes garā. Eiropas Savienībai ir jāmobilizē visi spēki, jāapkopo visi pieejamie valsts budžeta līdzekļi, lai prioritārā kārtā ieguldītu tos infrastruktūrā izaugsmei un atbalstītu pirkspēju.

Runā, ka jaunievēlētais prezidents *Barack Obama* ir iecerējis sākt ekonomikas atveseļošanas programmu, kuras izmaksas līdzinās četriem procentiem no ASV iekšzemes kopprodukta. Eiropas Savienības 27 dalībvalstīm, kurām kopā ir mazāks parāds nekā Amerikas Savienotajām Valstīm, ir jārikojas tāpat, lai izvilkto Eiropu un pasauli no finanšu krīzes, kas draud iegrūst trūkumā ikvienu.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs visi zinām, ka 2009. gadā notiks Eiropas vēlēšanas. 2009. gadā tiks iecelta arī jauna Komisija. 2009. gadā, protams, mainīsies prezidentūra. Tomēr visu šo notikumu nozīme ir tikai nosacīta. Dzīve turpinās, un mūsu iedzīvotāji gaida, ka mūsu iestādes atbildēs uz viņu bažām un vienmēr lūkosies nākotnē, nospraužot ilgtermiņa mērķus, un ka tās spēs nekavējoties sākt strādāt, lai sasniegtu šos mērķus.

Šādā noskaņā es vēlos uzsvērt divas būtiskas darbības jomas 2009. gadam. Pirmā, kuru pieminēja katrs runātājs, ir reakcija uz finanšu krīzi. Tāpat kā ikviens no mums arī es, protams, pamanīju ordeņus, kurus Komisija un prezidentvalsts piešķir pašas sev. Es iešu tiktāl, ka pateikšu, komisāres kundze, ka mēs varam svinēt pirmo punktu mūsu labā, taču spēle vēl nav beigusies.

Rezultātā, ja drīkstu ieteikt, prezidentvalstij un Padomei ir jāvirzās uz priekšu un jākal dzelzs, kamēr tā ir karsta, lai nodrošinātu 27 dalībvalstu efektīvu reakciju uz finanšu krīzi. Tomēr, kā bieži saka, aiz vienas krīzes vienmēr slēpjas otra; ja mēs negribam, ka arī nākamā krīze mūs pārsteidz nesagatavotus, tad 2009. gada programmai ir jābūt gatavai atbildēt uz gaidāmajiem izaicinājumiem — šķiet, priekšsēdētājs *Barroso* kungs norādīja, ka tā būs.

Kā teica kolēģe *Wallis* kundze, tādēļ mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, nākam klajā ar daudziem priekšlikumiem. Daži no maniem kolēģiem runās par atsevišķiem priekšlikumiem. Es gribētu uzsvērt vienu punktu, ko uzskatu par ārkārtīgi svarīgu un kam mēs esam nodomājuši stingri pievērsties, proti, nepieciešamību, lai 2009. gadā jūsu Komisija pilnībā atskaitītos par struktūrfondiem, kuri pašlaik veido 36 % no mūsu budžeta un kuri ļaus mums rīkoties daudz efektīvāk, radot solidaritāti starp mūsu reģioniem, un tie būs noderīgi instrumenti, bez kuriem mēs nevaram stāties pretī šī laikmeta izaicinājumiem.

Visbeidzot, tā kā tuvojas ziema, neaizmirsīsim par mājokļu krīzi. Mēs palaujamies uz jums, komisāres kundze, ka jūs rīkosities šajā jomā, proti, atbildot uz diviem mūsu pieprasījumiem izpētīt mājokļu problēmu.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! No mūsu viedokļa raugoties, šī krīze diemžēl ir radījusi nepieciešamību mainīt mūsu kontinenta banku nozares struktūru, bet, atklāti sakot, Eiropā tā nav radījusi ārkārtas stāvokli ievērojamu finanšu nozares dalībnieku grupā, kas tiešām spēj plānot nākotnes tirgus sistēmu. Tas nav pašsaprotams, un to nevar redzēt.

Taču viena lieta ir droša: visi noteikumi, kurus G20 paredzēja, paliks tikai tukši vārdi, ja nodokļu paradīzes paliks neaizskaramas. Tas ir galvenais trūkums, un tas nav minēts dalībvalstu oficiālajās sarunās; tās ir nodokļu paradīzes, kas dod iespēju apgriezt kājām gaisā noteikumus, kurus mēs vēlamies ieviest un kuri ir apsoluti finanšu tirgiem. Jaunievēlētais prezidents *Barack Obama*, vēl būdams senators, ierosināja nopietnus pasākumus, kas vērsti pret nodokļu paradīzēm, un, ņemot vērā finanšu tīklu, kurš, šķiet, ir kontrolējis notikumus, un, galvenais, ņemot vērā dāsnos miljonus, kas finansēja vēlēšanas, mēs varam tikai minēt, vai viņš kā jaunais prezidents būs tik drosmīgs, lai pievērstos šim jautājumam un pārliecinātu ne tikai Amerikas Savienotās Valstis, bet arī Eiropu un jo sevišķi Lielbritāniju.

Es uzskatu, ka vispārēju principu paziņošanas vietā mums ir jāprasa pieņemt efektīvas, konkrētas ierosmes, kas tiešām spēj veicināt ekonomikas un ražošanas atveseļošanu, jo mums ir jānovērš turpmākas ekonomiskās krīzes un jāizklūst no pašreizējās.

Ņemot vērā pašreizējo stāvokli, ko iezīmē vispārējās un plašās tirgus parādsaistības un mežonīga deflācija naudas aprites nepietiekamības dēļ, ir absurdi ieteikt dalībvalstīm uzņemties papildu parādsaistības privātās bankās, lai nodrošinātu pašas kredītu sistēmas un patērētāja tirgus likviditāti.

Nobeigumā es gribu izteikt kādu piezīmi: man šķiet skaidrs, ka pastāv iespēja, ka krīze izvirzīs pasaules priekšlikumu ekonomikai un politiķiem; ka pasaules kārtība, no kuras vēl pirms dažiem mēnešiem visi baidījās, no kuras izvairījās, bet kura šodien, šķiet, ir kļuvusi nenovēršama, tiks atzinīgi novērtēta kā risinājums. „Nē!” globalizācijai.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es gribētu konstatēt, ka viss, ko Komisija un Padome šodien teica par „jauno zaļo vienošanos”, ņemot vērā finanšu krīzi, manuprāt, ir nepareizi un ka līdz šim aiz izteiciena „jaunā zaļā vienošanās” nav jūtama vispār nekāda politiskā izlēmība.

Eiropas rūpniecības organizācijas jau vairākus mēnešus mobilizējas pret mūsu Eiropas klimata un enerģētikas stratēģiju. Komisāru *Dimas* un *Piebalga*, kā arī *Michel* kunga izteiktie priekšlikumi attiecībā uz attīstības politiku tiek sistemātiski mīkstināti, vājināti un novilcināti. Ņemot vērā finanšu krīzi, tagad šī attieksme nekādā ziņā nav atmetta; tieši otrādi, rūpniecība ir sākusi izmantot finanšu krīzi, lai izrādītu vēl lielāku pretestību pret konsekventu klimata un enerģētikas politiku.

Es domāju, ka beidzot it jāatzīst šis apstāklis, jo meliem ir īsas kājas un progresu nevarēs panākt tikai ar paziņojumiem par jaunas politikas izveidi. Ja jūs uzmanīgāk pavērotu pašreizējās sarunas starp Padomi, Komisiju un Parlamentu, jūs redzētu, ka man ir taisnība. Tāpēc ka šīs sarunas raksturo nevis ambīcijas, bet gan tieši tā novecojusī rūpniecības politika, par kuru šeit neviens neko vairs negrib dzirdēt (vai vismaz mums tā apgalvo).

Manuprāt, par to ir atbildīgi Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs un rūpniecības komisārs *Verheugen* kungs. Es esmu par to, lai šis Parlaments beidzot nolemj atbalstīt tādus cilvēkus kā *Dimas* kungs un *Michel* kungs, kuri tiešām aizstāv ilgtspējīgas stratēģijas. Pašlaik ir vajadzīgs godīgums.

Aizpagājušajā nedēļā Londonā *Steiner* kungs no UNEP (Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmas) nāca klajā ar ļoti labu plānu. Ķersimies pie lietas un izbeigsim tukšas runas, kā tas notika debašu pirmajā daļā. Pēc dažām nedēļām mums būs iespēja pabeigt trīspusējās sarunas, un tad mēs varēsim novērtēt, vai Komisija un Padome šodien tikai izlikās vai runāja nopietni.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Pasaule pārcieš „trakās naudas slimību”. Tā ir amerikāņu slimība, ko izraisījusi lēta, brīva nauda. Īpašuma vērtība tika saskaņota, kad ieguldītāji bija kopā dzēruši biržā un medībās kādā lauku īpašumā. Izplatoties caur biržām atvasināto finanšu instrumentu un mijmaiņas darījumu veidā, šī slimība ir kļuvusi par pandēmiju. Tagad pienācis laiks pagīrām.

Amerikas Savienotās Valstis ir kapitālisma dzimtene, kur nauda ir dzimtā valoda un varu iegūst ar diktatūru tirgū. Valdība uzrauga visu un, būdama likumdevēja, tā ir kļuvusi sātaniska: nav nekādu likuma šķēršļu vai ētisku ierobežojumu, kad runa ir par kāri pēc trakās naudas. Viņi piedzīvoja vislielāko izaugsmes sprādzienu ekonomikas vēsturē, tas bija patēriņš bez taupīšanas, un Amerikas Savienotās Valstis kļuva par pasaules lielāko parādniķu.

Pēc tam nāca Ķīnas sindroms kā reaktors, kurā Volstrīta pārcieta kausēšanu, un sistēmu pēkšņi piepildīja indīgi vērtspapīri un radioaktīvi parādi. Tie iznīcināja slimas bankas, kas cieta no pārmērīgām spekulācijām. Ja spekulantu peļņu kādreiz privatizēja, tad tagad zaudējumus nacionalizē, un privātu parādu aizstāj ar valsts parādu. Tirgi bija brīvi, un nekas un neviens nepasargāja kapitālismu no sevis paša, no naudas totalitārisma. Investīciju bankas bija kā sirseņu bars klajā laukā.

Tirgū pārdotās valūtas cena 125 reizes pārsniedz naudas reālo vērtību. Lielākā daļa naudas patiesībā ir „neista” nauda, kas tagad atgriežas banku bilancēs kā virkne norakstījumu. Tas apdraud kredītu lejupslīdi: ir nopietnas bažas, ka parādu un banku krīze kļūs par vispusīgu ekonomikas krīzi, kas izpaudīsies kā bads, bezdarbs un slikta sabiedrības veselība. Mēs zinām, kas ir vainīgie, bet upuru skaits vēl ir jānoskaidro.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pateikt komisāres kundzei, ka pašlaik un nākamajā darba programmā viņai nāksies nodarboties ar finanšu krīzi. Šī krīze dažādos veidos ir skārusi visas Eiropas valstis, taču viens ir skaidrs: visās valstīs finanšu iestādes ir lielākā vai mazākā apmērā pirkušas ASV indīgos hipotekāros parādus, kuru pamatā ir paaugstināta riska aizdevumi. Vai jūs zināt, cik daudz eiropiešu ir nopirkuši tādus instrumentus kā papildnodrošinājuma parādu obligācijas, par kurām viņiem tika teikts, ka tām ir noteikts reitings Amerikas reitinga sabiedrībās, bet pēc ziepju burbuļa pārplīšanas veiktā rūpīgā pārbaude pierādīja, ka tie ir indīgie vērtspapīri? Tās atzītas par apšaubāmiem projektiem. Man šķiet, ka, lai tik vienkārši varētu pārdot tik milzīgu daudzumu šo instrumentu, šīs aģentūras ir nepareizi norādījušas parāda kvalitāti.

Es gribētu zināt, vai Komisija jau ir pārbaudījusi faktus par pretenzijām pret šo instrumentu pārdošanu, un, ja ir, tad kādā mērā, jūsuprāt, ir notikusi nepareiza šo instrumentu prezentēšana? Ja tā ir, tad es gribētu zināt arī to, vai Komisija uzskata, ka likumā ir paredzētas kādas iespējas vērsties pret reitinga aģentūrām tiem cilvēkiem, kuri ir cietuši šo aģentūru nolaidības vai vēl ļaunāku darbību dēļ, jo pašlaik tās uzbrūk visai mūsu finanšu struktūrai.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! ES pašlaik bauda arvien lielāku popularitāti un uzticību, jo tautas un sabiedrība meklē aizsardzību aiz ES sienām, cerot, ka tās būs pietiekami stipras, lai stātos pretī finanšu un ekonomikas krīzei.

Iekšējā tirgus lieluma un eiro dēļ Eiropas Savienībai noteikti ir labākas izredzes krīzes pārvarēšanā. Taču Eiropas Savienībai ir arī pienākumi, un tai ir jāpilda saistības attiecībā pret suverenitāti un iedzīvotājiem, aizsargājot viņus pret neierobežotu peļņas kāri un globalizācijas sekām. Reakcijai uz krīzi jābūt ne tikai daudzu miljonu vērtiem aizdevumiem automobiļu būves nozarei; ir jāatbalsta arī mazie un vidējie uzņēmumi, kas galu galā ir lielākie darba devēji. Eiropas darba ņēmējus nekādā gadījumā nedrīkst nolemt bezdarbam par labu kvalificēta darbaspēka „zilo karšu” vilnim no trešām valstīm.

Tādēļ ES ir atbildīga par to, lai tās iedzīvotāji drīz vien nepamostos Eiropā, kurā nekā nav atlicis no viņu tautas īpašuma, masveida imigrācijas Eiropā.

Giles Chichester (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Ļoti reti gadās tā, ka kaut kas notiek izdevīgā laikā, un visas krīzes vienmēr ir neizdevīgas. Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir nevēlama jau pati par sevi, taču tā sakrīt arī ar Parlamenta darba pēdējiem mēnešiem un Komisijas darba beigu gadu, kad parastos apstākļos mēs visi būtu domājuši par nākamajām vēlēšanām un jauniem amatiem.

Komisijas darba programma gandrīz vai izskatās pēc „parastās attīstības scenārija”, taču situācija prasa svaigas idejas par to, kā novērst smagas lejupslīdes draudus. Tas ir liels uzdevums Eiropai, jo lielākā daļa fiskālo pasākumu ir jāīsteno dalībvalstu līmenī, bet ES ir jāveic ārkārtīgi svarīgais koordinatora darbs. Milzīgais uzdevums, ar ko mums jātiek galā, piešķir šim darbam īpašu nozīmi.

Mums ir ļoti labas idejas par to, kas jādara enerģētikas jomā, taču lielāko daļu no iecerētajiem pasākumiem paredzēts īstenot tikai pēc gada vai diviem, tādēļ varbūt vienīgā joma, kurā ir iespējama strauja — varbūt noderīga — rīcība, ir energoefektivitātes pasākumi. Konkrēti runājot, divas iespējas stāvokļa uzlabošanai ir — atļaut pazemināt PVN likmi ēku energoefektivitātes uzlabojumiem un sākt informācijas kampaņu, lai mudinātu cilvēkus mainīt ieradumus.

Turklāt man šķiet, ka šis ir visizdevīgākais laiks, lai izveidotu ES slavenās gudro cilvēku grupas — un tāpēc es iesaku iekļaut to sastāvā gudrus vīriešus un gudras sievietes —, lai viņi padomātu par pašreizējām problēmām un nāktu klajā ar oriģināliem risinājumiem, kas pārsniedz tādu īstermiņa risinājumus kā nodokļu dāvanas. Es ceru, ka Padome un Komisija atbalstīs šo ideju.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Priekšsēdētājas kundze! Mēs esam iekļuvuši apburtajā lokā tādā ziņā, ka tad, kad ekonomika kļūst negatīva, finanšu iestāžu bilancēs redzami arvien lielāki zaudējumi, un tas nozīmē, ka radīsies papildu spriedze banku tirgū, kas izraisīs jaunus ierobežojumus, bet tas, savukārt, vēl vairāk kavēs izaugsmi. Cilvēki nespēs saprast, kā mēs varam izlietot nodokļu maksātāju naudu banku glābšanai, nevis jaunu darbavietu radīšanai. Tādēļ šodien es pievērsīšos ne tikai šī kredītu sabrukuma vērtēšanai, bet arī galvenokārt lejupslīdei, kurā mēs atrodamies.

Man šķiet, ka nākamajā gadā mums Eiropas Savienībā draud negatīva izaugsme –1 % (nevis tikai –0,3 %, kā paredzēts, bet –1 %). Ja mēs atzīstam šo nebūt ne neiespējamo perspektīvu, tad mūsu mērķis un mūsu pienākums ir izvairīties no šīs lejupslīdes. Mīnus viens procents nākamajā gadā atbildīs vairāk nekā –3 % no Stabilitātes un izaugsmes pakta. Es uzskatu, ka mēs nevaram glābt Stabilitātes un izaugsmes paktu, neko nedarot. Būs vēl sliktāk, ja mēs neko nedarīsim.

Tātad ko mēs varam darīt? Es zinu, ka tas nav viegli. Es zinu, ka valdībām ir domstarpības, tomēr domāju, ka Komisijas pienākums ir censties sasaukt valdības, lai tās padarītu kādu kopīgu darbiņu. Es zinu, ka Berlīne saka „paldies, nē” koordinācijai, jo tā nozīmē papildu izdevumus Vācijas valdībai citu valdību labā. Es gribētu pateikt, ka jums tas jādara, mīlie draugi Berlīnē! Mēs varam strādāt kopā bez papildu izdevumiem no vienas valdības otrai. Runa ir par sapratni, ka vienlaikus ieguldot līdzekļus, jūs dažos nākamajos gados iegūsīt pievienoto vērtību.

Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) ir izdarījis vienkāršu aprēķinu. Iedomājieties, ka visas G20 valstis iegulda darbavietu izveidē tikai par 1 % vairāk no IKP. Ja tās rīkojas vienlaikus, tad rodas viens bezmaksas papildu

procents. Tas nozīmē, ka to var izdarīt ikviena Eiropas valdība, ja visas valdības rīkojas kopā. Ja katra Eiropas valdība ieguldītu 1 % no IKP lejupslīdes apkarošanai, darītu to gudri un sociāli, veidojot jaunas un labākas darbavietas, vairāk rūpējoties par neaizsargātām grupām, tad tās iegūtu par velti kādu papildu procentu.

Tādēļ es, priekšsēdētāja vietniece *Wallström* kundze, vērsos tieši pie Komisijas, lūdzot nākt klajā ar vienkāršu scenāriju, kurā parādīts, kas notiktu, ja visas mūsu lielākās valdības izdarītu to, ko es nupat teicu, parādīts, ka tās dzīvos labāk ne tikai darbavietu, bet arī valsts budžeta un Stabilitātes un izaugsmes pakta ziņā. Tas ir vienkāršs uzdevums. Ja jums nav instrumentu, tad man tie ir. Es ar prieku došu jums padomus, kā to paveikt.

(Aplausi)

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Šī krīze dramatiski ietekmēs eiro nākotni. Dānijai un Zviedrijai, kā arī Lielbritānijai vajadzētu pievienoties pirms paredzētā laika, ir jāsāk debates.

1997. gadā *Brown* kungs izveidoja piecus slavenos tā dēvētos testus, kas jāveic, pirms mēs varam pieņemt lēmumu par sterliņu mārciņas pievienošanas kopīgajai valūtai. Šajā krīzes laikā visi pieci testi negaidot ir izpildīti. Sterliņu mārciņas vērtība ir noslīdējusi līdz konkurētspējīgam valūtas kursa līmenim, darba tirgi ir elastīgi, kādreiz tik lepnajai Sītijai tagad draud nobīdīšana malā stingrākas pārraudzības un eirozonas iekšējā regulējuma dēļ, un Lielbritānijas ekonomiskie cikli un eirozona tagad darbojas pilnīgi sinhroni, jo mēs iekļuvām lejupslīdē vienlaikus.

Brown kunga gudri maskētā uzstāšanās Eurogrupas sanāksmē Parīzē bija liels Francijas prezidentūras sasniegums. Tagad es aicinu mainīt diskusijas noteikumus Apvienotajā Karalistē. Ja tas netiks izdarīts, tad mārciņa kļūs par mūžīgo tenisa bumbiņu, kas nekontrolēti lēkās starp eiro un dolāra lielajām futbolbumbām.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Kā Eiropas Parlamenta deputāte no Slovākijas es ļoti atzinīgi vērtēju Slovākijas pievienošanas eirozonai. Mums šeit ir skaidrs pierādījums, ka pieredzējušu ekonomistu prognozes un redzējumi ne vienmēr istenojas. Pirms sešpadsmit gadiem Eiropas prognozētāji un ekonomisti noliedza ideju par neatkarīgu, dzīvotspējīgu Slovākijas republiku. Pašlaik Slovākija ieņem pirmo vietu starp divpadsmit jaunajām dalībvalstīm ekonomisko rādītāju ziņā.

Es iesaku Eiropas Komisijai, nosakot prioritātes, pievērsties tieši iedzīvotājiem un viņu vajadzībām, nevis veidot ekonomiski bezvērtīgas prognozes. Ar to es galvenokārt domāju veselību un augstvērtīgus sociālos apstākļus pienācīgam dzīves līmenim. Mēs nedrīkstam aizmirst cilvēku veselību ekonomiskā stresa un sociālā spiediena laikā.

Pašreizējā piekļuve veselības aprūpei, it sevišķi profilakses jomā, neveicina iedzīvotāju brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā. Vēl viena joma ir nepieciešamība nodrošināt efektīvu pārrobežu pacientu aprūpi. Vesela Eiropas Savienība nevar pastāvēt bez veseliem iedzīvotājiem.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Ir skaidrs, ka Komisijas darba programma 2009. gadam ārpolitikas un visās pārējās jomās nav atdalāma no starptautiskās finanšu krīzes, kā mums nupat teica Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs.

Ar to mēs saprotam, ka ir pareizi atbalstīt Bretonvudas iestāžu reformu, aicināt atsākt sarunas par Pasaules Tirdzniecības organizāciju un uzmanīgi sekot līdzi mēģinājumiem mainīt Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmu un struktūras, kas sāksies februārī.

Tāpat ir skaidrs, priekšsēdētājas kundze, ka mums ir jānodibina jaunas attiecības ar Amerikas Savienoto Valstu jauno administrāciju, jo mums ir daudz kopīga ar šo valsti, taču mums ir domstarpības, piemēram, par nāvessodu, Starptautisko Krimināltiesu un Kioto Protokolu. Mums ir jāvienojas par nostāju nākamajā Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē, par likumiem ar eksteritoriālu spēku un citiem aspektiem.

Ir svarīgi vienoties arī par nostāju Vidusāzijas jautājumos: par kodolkrīzi Irānā, paziņojumu par mierīgu un atbildīgu karaspēka izvešanu no Irākas un ASV administrācijas prasību pēc jūtāmākas Rietumu klātbūtnes Afganistānā. Mums ir jāmeklē risinājums arī pārtrauktajām Tuvo Austrumu miera sarunām.

Runājot par Amerikas kontinentu, priekšsēdētājas kundze, ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt Komisijas un it sevišķi komisāres *Benita Ferrero* centienus noslēgt asociācijas nolīgumus ar Centrālamerikas valstīm un dot jaunu virzienu sarunām ar Andu Kopienību.

Pēc stratēģiskās asociācijas, ko Eiropas Komisija sākusi veidot ar Brazīliju un Meksiku, šis process, iespējams, varētu būt par pamatu nostādnei pārāk ilgi iestrēgušajās sarunās par *Mercosur* nolīgumu.

Mūsu kontinentā, priekšsēdētājas kundze, mums ir jāvirza uz priekšu asociācijas nolīgums ar Krieviju, bet tikai pamatojoties uz starptautisko likumu ievērošanu. Saistībā ar to mums ir nepārprotami jānosver robežu un cilvēktiesību ievērošana, jāattīsta kaimiņattiecību politika un vienlaikus jāatbalsta asociācijas un stabilizācijas nolīgumi.

Kā teica Komisijas priekšsēdētājs, ir skaidrs, ka mums ir daudz jādara attiecībā uz situāciju Āfrikā. Priekšsēdētājas kundze, man šķiet, ka uzreiz pēc reformu (ar Lisabonas līguma starpniecību) un paplašināšanas procesu pabeigšanas Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi pieņemt vai, drīzāk, rezumēt principiālo ģeogrāfisko statusu, ņemot vērā to, ka no šodienas līdz 2050. gadam Ķīna un Indija uzsūks sevī 50 % no pasaules iekšzemes kopprodukta, kā tas jau notika ap 1800. gadu.

Tādēļ, priekšsēdētājas kundze, ir jāplāno iepriekš, un es varu teikt, priekšsēdētāja vietnieces kundze, ka mūsu politiskā grupa atbalstīs Komisiju šajā darbā.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Runājot par G20, es uzskatu, ka Eiropas Savienība devās uz šo sanākumi ar labiem priekšlikumiem. Lasot sanāksmes secinājumus, šķiet, ka tiem trūkst zināma asuma. Kā mēs risināsim jautājumus par reitinga aģentūrām, ieguldījumu fondiem un nodokļu paradīzēm? Labu nodomu netrūkst, bet, ja mēs paļaujamies tikai uz pašnoteikšanos un rīcības kodeksiem, panākumu nebūs. Būsim reālistiski un aktīvi.

Attiecībā uz Eiropas Savienības tēlu, atklāti sakot, aina nav tik glaimojoša. Mums ir vajadzīgs progress. Tas ir jāatzīst ne tikai lielajām dalībvalstīm, bet arī mazajām, kuras reizēm piegādā SVF (Starptautiskā Valūtas fonda) nodaļu vadītājus un nebūt nevēlas atteikties no šiem posteņiem. Katrai valstij ir jādara sava daļa darba, lai mēs varētu uzlabot Eiropas Savienības nākotnes tēlu.

Es dzirdēju, ko *Barroso* kungs teica par reālo ekonomiku, un biju ļoti pārsteigta. *Barroso* kungs uzskata, ka tad, ja Komisija īsteno tai piešķirtās iniciatīvas tiesības, tā nodarbojas ar populismu. Ja tā, tad es aicinu Komisiju pieņemt kolēģa *Poul Nyrup Rasmussen* priekšlikumus, pat ja tā uzskatīs šos priekšlikumus par populismu. Lieta tāda, ka tad, ja mēs neko nedarīsim reālās ekonomikas jomā, mēs piedzīvosim tādu pašu sabrukumu un pieņemsim tādu pašu ekonomikas atveseļošanas stratēģiju, kādu uzsāka Īrija, lai glābtu banku nozari, tā būs stratēģija „katrs pats par sevi”, kurai nevar būt panākumu globālās krīzes laikā globalizētā ekonomikā.

Tā būtu valsts naudas izšķiešana, kas nekādi nepalīdzētu Eiropas Savienībai panākt Amerikas Savienotās Valstis, kuras jau ir izstrādājušas vērienīgu atveseļošanas plānu.

Mums ir jādomā eiropeiski, mums ir jādomā globāli, un mūsu dalībvalstu rīcība ir jāvada un jāaskaņo, dodot Komisijai iespēju uzņemties iniciatīvu. Tieši to mēs gaidām no 26. novembra paziņojuma. Mēs gaidām vērienīgu Eiropas atveseļošanas plānu.

Lena Ek (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Krīze ir ne tikai rīcības, bet arī pārdomu laiks. Klimata tiesību aktu kopuma apkopošana ne tikai glābs klimatu — pasargās mūs no katastrofām un epidēmijām un novērsīs izdevumus, bet būs arī labākā sagatavošanās turpmākajam laikam. Lejupslīdes laikā mums ir jāgatavojas nākotnei un jauniem tirgiem. Es domāju, ka patlaban pastāv nopietnas bažas, ka mēs riskējam ar pēdējo, kas mums ir.

Vai tad, kad krīze būs garām, patērētāji tiešām gribēs pirkt lielus automobiļus, kas patērē daudz degvielas, vai arī viņi gribēs mazas, taupīgas mašīnas? Kad es vēl biju studente, viens no maniem pasniedzējiem mēdza teikt: „Ja šaubies, tad atliec.” Mums ir vajadzīgs jauns zaļais nolīgums ieguldījumiem, inovāciju pētniecība un viedas enerģijas tehnoloģijas — arī automobiļos. Mums ir vajadzīgs jauns zaļais nolīgums jaunu darbavietu radīšanai un jaunai, ilgtspējīgai labklājībai.

ALDE grupa strādās atvērtas, zaļas, drošas un uzņēmīgas Eiropas labā, un šajās jomās mēs atbalstīsim Komisijas darba programmu.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāja vietnieka kundze! Šodien es gribētu runāt par iekšējo drošību un darba programmu. Taču pirms tam es vēlos pievērsties kādam citam jautājumam. Mēs visu laiku runājam par bankām. Pirms dažām nedēļām manā dzimtajā reģionā maksātspēju pieteica liels uzņēmums ar 2000 darbinieku, un darbinieki ir bezizejas stāvoklī, jo bankas vairs nenodrošina kredītlīnijas. Tas liecina, ka krīze jau pavisam tieši skar reālo ekonomiku, un tādēļ es ierosinu Komisijai izskatīt vienu no atbildēm un izpētīt likumu par subsīdijām, ko mēs tagad atmetam attiecībā uz bankām un

kas pēkšņi vairs nav spēkā, un mainīt šo likumu, ņemot vērā pašreizējo krīzi. Tādā veidā mēs varam palīdzēt arī vidējiem uzņēmumiem.

Taču galvenais temats, ko es vēlos apspriest, attiecas uz Komisijas darba programmu un iekšējās drošības jautājumu. Lasot programmu, es jutos vīlies, jo bez ekonomikas problēmām ir arī citas lielas problēmas. Es redzu, ka mēs esam guvuši ārkārtīgi lielus panākumus ar Šengenas Informācijas sistēmu (SIS). Tagad pievienojas Šveice, un jau pirms pievienošanās tā ziņoja par ievērojamiem panākumiem, kas gūti, pateicoties SIS. Neraugoties uz to, programmā nav paskaidrots, kā Komisija grib panākt, lai SIS II beidzot būtu gatava darboties. Pāiet mēnesis pēc mēneša, un nav nekāda progressa.

Mēs nevīrāties uz priekšu arī otrajā jomā, kas ir ārkārtīgi svarīga policijas sadarbībai, proti, tā ir cīņa pret organizēto noziedzību un policijas organizāciju praktiskā sadarbība. Mums trūkst skaidras tiesiskās sistēmas. Diemžēl arī darba programmā 2009. gadam es neatradu neko saistībā ar šo jautājumu. Es vēlētos redzēt lielāku interesi par šo jomu.

Treškārt, programmā ir aprakstīta migrācija, migrācijas tīkls, imigrācija un zilā karte, par ko mēs diskutēsim rīt. Iedzīvotāji piekritīs arvien lielākai atvērtībai imigrācijai, ja mēs viņiem tieši paskaidrosim, ka cīnāmies pret nelegālo imigrāciju un ka pieliksim punktu šai nelegālajai imigrācijai. Tā ir viena no sakarībām, ko mēs nedrīkstam nepamānīt!

Jan Andersson (PSE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Ir ļoti kopīgi debatēt par ekonomisko krīzi, reālās ekonomikas lejupslīdi un Komisijas darba programmu. Šie jautājumi sader kopā. Labi ir arī tas, ka Komisija ierosina koordinācijas pasākumus. Taču, manuprāt, tas nav pietiekami skaidri atspoguļots darba programmā.

Padomē dzirdamas balsis, ka tagad mums vajadzētu samazināt ieguldījumus vidē un mūsu ambīcijas saistībā ar vidi. Es absolūti nepiekrītu šim uzskatam. Es nepiekrītu arī daudzu citu paustajam viedoklim, ka tagad mums ir jāveic samazinājumi arī sociālajā jomā. Patiesībā mums ir jārikojas tieši pretēji. Mums ir vajadzīgi ieguldījumi pētniecībā un attīstībā, jaunās vides tehnoloģijās un jaunā infrastruktūrā, kas būtu daudz draudzīgāka videi nekā pašreizējā infrastruktūra. Mums ir jāapmāca darbspēks un jānodrošina jaunatnes pareiza apmācība, lai mēs ne tikai saglabātu konkurētspēju, bet arī stiprinātu cilvēkus nākotnei.

Pievērsoties darba programmai un izskatot nodaļu par sociālo jomu, es redzu, ka šīs sfēras prioritāti nav noteikusi Komisija. Atļaujiet minēt divus piemērus. Mēs dzirdējām *Rasmussen* kungu; tagad es domāju, ka mūs jāsadzird arī sociālajā jomā. Ziņojumā, par kuru es biju atbildīgs, ir runa par vienlīdzīgu attieksmi ES darba tirgū un par tiesībām rīkot streikus, pieprasot vienlīdzīgu attieksmi. Tagad Komisijai ir jāsniedz atbilde ar konkrētiem pasākumiem attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi ES darba tirgū, ar sociālā protokola palīdzību izdarot grozījumus Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu. Tas ir pirmais jautājums. Otrais jautājums — kas notiek darba vides jomā, kurā vērojams negatīvu skaita pieaugums visā ES, vismaz dažās dalībvalstīs, jo mēs piešķiram šai jomai zemāku prioritāti. Arī uz to Komisijai ir jāatbild, lai mēs varētu savstarpēji saistīt ilgtspējīgu attīstību, proti, ekonomikas, ekoloģijas un sociālo attīstību.

Malcolm Harbour (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es gribēju runāt par norisēm reālajā ekonomikā no iekšējā tirgus komitejas viedokļa. Pirms divām nedēļām es devos apskatīt divus mazus uzņēmumus — sabiedrības, kas ar panākumiem apgādā kosmosa aviācijas, automobiļu un enerģētikas nozares.

Viņu problēma ir tā, ka viņi ir pieņēmuši darbā daudz kvalificētu cilvēku, taču pasūtījumu skaits ir samazinājies un dažviet pasūtījumu vispār nav. Tie ir cilvēki, par kuriem mums ir jādomā, jo tad, ja pēc šīs lejupslīdes viņu šeit vairs nebūs, ja šeit vairs nebūs šo zināšanu, mums radīsies nopietnas grūtības. Mēs gribam, lai šīs sabiedrības iegulda līdzekļus jaunos izstrādājumos un pakalpojumos, izglītojot un apmācot vietējo personālu.

Tātad es saku Komisijai, ka mazie uzņēmumi kļūs par darbavietu atjaunošanas dzinējspēku. Mēs tagad pieņemam Mazās uzņēmējdarbības aktu. Tā īstenošana, iespējams, kaut kur atrodas kā diezgan garš un garlaicīgs dokuments, bet tieši jums, Komisijai, ir jāmeklē reālas prioritātes, lai īstenotu dažas lietas, kuras mēs šeit izstrādājam un kuras tiešām varētu palīdzēt reālajai ekonomikai. Tur slēpjas jūsu prioritātes. Man nav ne jausmas, vai tā vispār ir reāla atbilde uz krīzi.

No šejienes ir skanējuši jauki vārdi, taču es neredzu, ka programmā kaut kas būtu mainījies. Tātad mans vēstījums jums, *Wallström* kundze, — es ceru, ka jūs to nodosit arī priekšsēdētājam *Barroso* kungam, — ir tāds, ka šī programma nav pietiekami laba. Un mums ir vajadzīga reāla rīcība lietās, kas tiešām ietekmēs darbavietas tagad un nākotnē.

Bez šaubām, pārējie, kuri var mums palīdzēt, ir publiskā sektora ieguldītāji, cilvēki, kuri uztur un atbalsta projektus un būvniecību, ilgtspējīgas ēkas, pērk zaļākus transportlīdzekļus un it sevišķi iegulda līdzekļus nākamās paaudzes telekomunikāciju tīklos.

Es beigšu uzstāšanos par šo svarīgo jautājumu. Nākamajā nedēļā Padomei (žēl, ka šeit vairs nav ministra) būs iespēja apstiprināt kopīgo nostāju attiecībā uz telekomunikāciju tiesību aktu kopumu, kas nolīdzinās ceļu ieguldījumiem.

Esam dzirdējuši, ka daži komisāri par to nemaz nepriecājas. Nu, neko darīt, es ceru, ka jūs viņiem pateiksiet, ka tam ir izšķiroša nozīme Eiropas ekonomikas nākotnei un ka Padome apstiprinās šo tiesību aktu kopumu nākamajā piektdienā.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu izteikt kādu ievada apsvērumu. Kā daudzi teica, tas ir tiesa, ka jāpalielina Eiropas nozīme pasaulē, taču Eiropai ir jābūt daudz vienprātīgākai, nevis sašķeltai, kā tas ir pašlaik. Lielās dalībvalstis būs spiestas piekrist un atzīt, ka tagad mums ir jāparāda vienota Eiropas fronte. Galu galā — vadošais stāvoklis regulācijā, pārregulēšanā, uzraudzībā un uzlabojumos ir nevis *Gordon Brown* vai *Nicolas Sarkozy*, bet gan Eiropas iestāžu garabērns. Tagad mums Eiropā ir jāaizstāv sasniegtais.

Visa uzmanība ir jāvelta gan finanšu tirgu darba kārtībai, gan pašreizējai ekonomikas krīzei. Skan visi trauksmes zvani. Kaut gan mums ir jārikojas starptautiski, arī šeit Eiropā mums jādarbojas daudz eiropeiskāk — ar Eiropas glābšanas plānu. Tas nedrīkst būt tikai kaut kas vairāk par iepriekšējo; mēs gribētu redzēt pārvērsienu par 180 grādiem. *Brueghel* ekonomisti tiesām ir zaudējuši ticību un tagad aicina palielināt izdevumus. Rezervei ir jāpārvēršas par domāšanu stimulējošu politiku. Manuprāt, tas, ko viņi ierosina, šis viens procents, ir pārāk maz, un mēs neiztiksim ar 1 % PVN samazinājumu, jo lejupslīdes skaitļi ir daudz lielāki. Piemēram, Nīderlandē būvniecības nozarē samazinājums ir 20 %, tādēļ es domāju, ka mums šajā nozarē ir jāpiemēro šī zemā PVN likme, lai nodrošinātu stimulu Eiropas mājokļu tirgum.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Es kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas koordinators reģionālās politikas jautājumos gribu palīdzēt rast risinājumus ļoti aktīvā veidā. Eiropai tagad tiesām ir jānāk klajā ar rīcības plānu. Es atbalstu *Barroso* kunga nostāju šajā jautājumā.

Ieguldījumi no struktūrfondiem un Kohēzijas fonda — EUR 60 miljardi gadā no Eiropas, un dalībvalstis tos divkārtšo līdz EUR 120 miljardiem — dotu iespēju būt aktīvākiem, elastīgākiem un ātrākiem. Tas attiecas uz konkrētiem ieguldījumiem gan zināšanās saskaņā ar Lisabonas stratēģiju, gan enerģētikā un ekoloģijā saskaņā ar Gēteborgas stratēģiju.

Runa, kā vienmēr, ir par darbavietām. Runa ir par apmācībām cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu, lai viņi varētu atrast savu vietu jaunajā ekonomikā. Tikai ar tādu pieeju un pienācīgi kvalificētiem cilvēkiem mēs pēc krīzes varēsim atkal raudzīties nākotnē.

Pašreizējā programma ir precīzi jāneregulē daudzās jomās. Piemēram, regulējumi 2007.–2013. gadam var kļūt elastīgāki. Līdzekļus var pārskaitīt no darbības programmām pašās dalībvalstīs. Vēl nepiešķirtos līdzekļus — un tās ir ļoti lielas summas — var izlietot daudz ātrāk. Mēs varam pārvērst darbībā Parlamenta pieņemto nostāju, proti, pašlaik izlietot vēl nepiešķirtos līdzekļus saskaņā ar noteikumiem n+1, n+2, n+3 un, iespējams, arī no iepriekšējā perioda atlikušos līdzekļus.

Mēs gribētu lūgt Eiropas Komisiju — un es zinu, ka *Hübner* kundze dara visu iespējamo, — sagatavot grozījumu kopumu, lai pirms nākamā gada vēlēšanām pierādītu sabiedrībai, ka esam dinamiski. Mēs ar nepacietību gaidām šos priekšlikumus un aicinām jūs nekavējoties reaģēt. Pagaidām apsveicu Komisiju, taču nākotnē būs vajadzīga lielāka piepūle, un Parlaments ir tai gatavs.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! G20 augstākā līmeņa sanāksme ir izvirzījusi ļoti vērienīgu darba kārtību, lai vienkārši nodrošinātu finanšu globalizācijas pakļaušanu noteikumiem. Eiropai tas nozīmē mācīties no pieredzes un izmantot kapitālisma mācības dotās priekšrocības; tā ir sistēma, kuras pamatā ir procenti bez noteikumiem, un, ja jūs esat pārāk alkatīgs, jūs varat palikt tukšām rokām.

Komisijas priekšsēdētājs uzdeva mums vairākus jautājumus, lai neļautos populismam, taču ir lietas, ko var izdarīt. Govju trakumsērga mums iemācīja, ka mēs nedrīkstam pārdot kaitīgus un bojātus produktus lielveikalos vai gaļas skārņos un ka ir jābūt noteikumiem.

Mēs Eiropā varam kaut ko darīt, ja mācāmies no savām kļūdām, kā tas notika manā valstī. Piemēram, mēs varētu nolemt, ka bankām, būvniecības sabiedrībām un finanšu iestādēm ir jāizveido fondi krīzes laikam vai arī, priekšsēdētājas kundze, ir jāaizliedz ārpusbilances darījumi un nepārbaudīti kredītu konvertēšanas procesi. Tas būtu solis virzībā uz racionālu pārvaldību, ko vajadzētu praktizēt finanšu iestādēm un ko mēs Eiropā vēl neesam sasnieguši.

Es uzskatu, ka Komisija darītu labi, ja strādātu arī šajā jomā.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Krīzes apstākļos pēkšņi parādās milzīgas naudas summas ekonomiskās krīzes ietekmes mazināšanai. Ja es pareizi saprotu kolēģus, arī mēs visi gribam nodrošināt šīs naudas apriti.

Es gribētu jau uzreiz pateikt Komisijai, ka mēs gaidām, lai tā dara savu darbu. Tas nozīmē, ka darba kārtībā joprojām ir jautājums par šīs naudas kontroli. Tādēļ mēs nevaram justies apmierināti ar Komisijas iesniegto darba programmu 2009. gadam. Mēs esam vilušies, jo šim jūsu darba aspektam nav ierādīta centrālā vieta. *Barroso* kunga vadītā Komisija ir daudz panākusi šajā jomā, tomēr mums ir skaidrs, ka Komisija neuzskata to par svarīgu tematu 2009. gadā. Es gribētu brīdināt jūs tā nedarīt!

Vilšanos sagādā arī tas, ka Biroja krāpšanas apkarošanai darbība netiek stiprināta ar jaunu tiesisko pamatu. Pastāv risks, ka Padome nonāks strupceļā, jo 27 dalībvalstis vairs nevar vienoties krāpšanas apkarošanas jautājumā. Taču arī šajā ziņā mēs kaut ko gaidām no Komisijas, un pēc darba programmas izlasīšanas mūsu cerības, šķiet, nav piepildījušās.

Mēs esam vilušies, neatrodot arī sīkāku informāciju par dalībvalstu paziņojumiem. Ja mēs no vienas puses dodam lielāku brīvību izdevumu ziņā, tad mums ir jānodrošina arī tas, ka dalībvalstīm tiek uzlikti zināmi pienākumi.

Es nesaprotu, kāpēc *Barroso* kunga vadītā Komisija nevēlas izstrādāt un parādīt tās lielo panākumu — subsīdiu saņēmēju atklāšanu. Kāpēc jūs to neizmantojat, lai atklātu, kā tiek iztērēta ES nauda? Kāpēc jūs ar šo datu palīdzību neanalizējat, vai mēs tiešām sasniedzam noteiktos politiskos mērķus?

Es uzskatu, ka mēs varam no jums gaidīt daudz, ka mums ir jāgaida vairāk, nekā parādīts likumdošanas un darba programmā. Taču turpmākajai attīstībai jums noteikti ir jāizmanto mūsu kritiskā solidaritāte un mūsu jautājumi.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Krīzes apstākļos premjerministriem vajadzētu kopīgi plānot ne tikai ekonomiskos, bet arī sociālos pasākumus. Acīmredzot bankas bija jāglābj, taču Eiropai jau ir jākoncentrējas uz to cilvēku glābšanu, kuriem ir zemi un vidēji ienākumi, un uz nodarbinātības un sociālās kohēzijas veicināšanu.

Sociāla valsts un sociālā kohēzija nevar būt nesvarīgākas par atklātu un nekontrolētu tirgu vai Eiropas ekonomisko politiku, tās nevar būt ubaga kumoss, ko mēs pametam visiem tiem, kas pakrituši krīzes laikā. Tieši pretēji, tās ir Eiropas ekonomiskās izaugsmes kodols, un pret tām arī attiecīgi jāizturas.

Otrkārt, lai to panāktu, mums nekavējoties ir jāpielāgo Stabilitātes pakta noteikumi; mums ir vajadzīga jauna sociālā Māstrihta, ilgtspējīgs pakts izaugsmei, nodarbinātībai un sociālajai aizsardzībai, kura pamatā ir stingri noteikumi un nosacījumi.

Treškārt, Eiropai ir jāatrodas pasaules priekšgalā inovāciju un jaunu tehnoloģiju jomā, ieguldot līdzekļus izglītībā un zaļās attīstības pētniecībā; tas, protams, nozīmē Eiropas budžeta milzīgu palielinājumu. Mums beidzot ir jāvirzās uz priekšu.

Saule, vējš un ūdens būs nākotnes nafta. Tas, kurš pēc iespējas ātrāk tos izmantos, radīs miljoniem darbavietu iedzīvotājiem un plaukstošu sabiedrību. Ja Eiropa, kā tagad daži saka, atpaliks, tad Amerika ar *Barack Obama*, kura ievēlēšanu mēs visi apsveicam, priekšgalā pārņems vadību un mēs zaudēsim.

Ceturtkārt, mums ir vajadzīgi noteikumi par tirgus pārredzamību, kontroli un uzraudzību. Pašreizējā sistēma, kas izraisīja krīzi, kad peļņu ievāc dažas privātpersonas un visa sabiedrība sedz zaudējumus, radīs jaunas krīzes.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Laikā, kad pasaule piedzīvo smagāko finanšu krīzi, kāda to jebkad skārusi, mēs redzam, ka Dohas sarunu kārta ir piedzīvojusi sagrāvi. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Es tikko runāju ar baronesi *Ashton* — jeb tagadējo komisāri *Catherine Ashton* — un tiešām ticu, ka viņa vadīs mūs uz priekšu pa progresu un nākotnes ceļu. Ir jārunā par finanšu krīzi un tāpat arī par nepieciešamību padziļināt

Eiropas attiecības ar galvenajiem partneriem, starp kuriem ir arī ASV jaunā administrācija, taču, iespējams, vēl svarīgāk ir tas, lai PTO ģenerāldirektors *Pascal Lamy* izvirzītos tā dēvētās atkārtotās ievēlēšanas priekšgalā — mēs redzēsim, vai viņš ieņems vai neieņems šo amatu, taču ir labas izredzes, ka tas izdosies. Mums vajag vairāk darbu un mazāk runu.

Brown kungs aicināja līderus ekonomiskās krīzes laikā novērst šķēršļu veidošanu tirdzniecībai un ieguldījumiem. Tas ir ārkārtīgi svarīgi PTO sarunām. ES nedrīkst rīkoties Dikensa varoņu stilā savā attieksmē pret tirdzniecību. Mums ir jānovērš šķēršļi. Mēs nedrīkstam laist darbā tirdzniecības aizsardzības instrumentus. Reformai būs panākumi tikai tad, ja tās pamatā būs brīvā tirgus principi. Tas, kā jau teicu, ir saistīts ar brīvo tirdzniecību un ieguldījumiem.

Pagājušajā nedēļā *Pascal Lamy* tikās ar G20, lai strādātu saistībā ar priekšlikumu, kurā būs paredzēts īstermiņa risinājums. Mēs ceram kaut ko saņemt jau pirms Ziemassvētkiem. Tāds ir ceļš, ko Komisija pašlaik saskata. Es apsveicu iepriekšējo komisāru un pašreizējo komisāri par šo attieksmi. ES pirmo reizi vadīja tirdzniecības sarunas, un tas arī ir apsveicami.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Padomes neoficiālā sanāksme un G20 valstu tikšanās Vašingtonā mēģināja atbildēt uz visnopietnāko mūsdienu problēmu — finanšu krīzi —, kas, bez šaubām, nozīmē neoliberālo ekonomikas teoriju sakāvi. Šo sanāksmju paziņojumi neatgādina neko citu kā dūru vicināšanu pēc kautiņa, un man bija žēl, dzirdot *Barroso* kungu sakām, ka tikai krīze ir mainījusi viņu domāšanu.

Viņi nerisināja saasinātākās problēmas — kā apturēt lejupslīdi, kā radīt jaunas darbavietas un, visbeidzot, kā bez liekiem ekonomiskiem izdevumiem apkarot klimata pārmaiņas. Eiropas sociāldemokrāti jau sen aicina reformēt finanšu tirgus un saskaņot Eiropas Savienības valdību rīcību.

Es uzskatu, ka mēs nevaram pievērsties tikai finanšu tirgiem, ko finanšu iestādes un alkatīgi vadītāji ir noveduši līdz pašreizējam stāvoklim. Mums ir jāaizstāv iedzīvotāji pret pārtikas, enerģijas un īres cenu kāpumu, lai saglabātu viņu reālo ienākumu līmeni un tādējādi aizsargātu viņu pirktspēju: patērētāju pieprasījumu, kas reizē ar ieguldījumiem un eksportu tik ievērojami ietekmē Eiropas Savienības ekonomisko izaugsmi. Mums ir jāaizsargā arī mazo un vidējo uzņēmumu rentabilitāte.

Ja klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu saglabās tā pašreizējā redakcijā, it īpaši attiecībā uz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu un prasībām spēkstacijām un smagajai rūpniecībai, tad gribu brīdināt, ka Polijā un citās jaunajās dalībvalstīs tas radīs ievērojamas izmaksas un, galvenais, ārkārtīgu enerģijas cenu kāpumu. Klimata pārmaiņu apkarošana ir leģitīms mērķis, taču šajā kaujā nevar cīnīties ar līdzekļiem, kuri ātri vien novedīs pie vēl vienas krīzes, kamēr mēs vēl neesam tikuši galā ar pašreizējo.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Runājot par plāniem zivsaimniecības politikai, daži priekšlikumi, kurus mēs gaidījām, ir nākuši tik ilgi, ka tagad mums jau ir vajadzīga konkrēta darba programma, kas dos mums iespēju precīzāk noteikt tos jautājumus, kurus mums nāksies risināt šī Parlamenta pilnvaru laikā.

Neraugoties uz attiecīgajiem pieprasījumiem un neņemot vērā pārraudzības politikas reformu, kuru mums tikko iesniedza, mēs līdz šim nevarējām saņemt nevienu labāku ideju par to, kas sagaidāms.

Komisijas dokumentā teikts, ka viena no prioritātēm būs Zaļā grāmata par kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Taču patiesībā tas ir tikai sākums debatēm, kuras nebeigsies līdz 2012. gadam.

Paziņojumā parādās arī apsoltā tirgus vispārējās organizācijas reforma, bet mēs atkal neesam pārliecināti, ka tā nonāks līdz mums 2009. gada pirmajā pusē.

Es gribu norādīt, ka ir virkne jautājumu, kuriem jāparādās likumdošanas programmā vai nu starptautisku nolīgumu, piemēram, zvejniecības nolīgumu, dēļ, vai daudzpusēju saistību dēļ, kāda ir, piemēram, nepieciešamība transponēt reģionālo zivsaimniecības organizāciju ieteikumus Kopienas tiesību aktos.

Ir arī citi jautājumi, piemēram, Eiropas akvakultūras nākotne vai priekšlikums par zivju izbrāķēšanu, kas gluži kā spoks parādās un pazūd Komisijas darba programmās, un mēs uzskatām, ka šiem jautājumiem arī ir jākļūst par prioritāti, ņemot vērā nozīmi, kādu tiem piešķirusi nozare un šis Parlaments.

Tādēļ mēs ceram, priekšsēdētājas kundze, ka pēc iespējas drīzāk tiks iesniegti 2009. gada programmas grozījumi, ievērojot šos Eiropas Parlamenta atkārtotos pieprasījumus.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Finanšu krīzes laikā visvairāk cieš vājākie. Nesaprotami finanšu pakalpojumu produkti, kuru kvalitāti vairs nevērtē reitingu aģentūras, pārrēķināmas trūkums un maldīga ticība, ka tirgus regulē pats sevi, tikai papildina kazino mentalitāti. Diemžēl arī Komisija kategoriski atteicās izskatīt regulatīvus likumdošanas pasākumus finanšu tirgum un parādīja, ka pilnīgi ignorē Eiropas Parlamenta padomus.

Taču mūsu tagadējais uzdevums ir pārvarēt to visu un saprast šo politikas mācību stundu. Izdevumus dažādos veidos nāksies maksāt darba ņēmējiem, kuri tagad zaudē darbu un kuriem bija jāsamierinās ar ievērojamiem pensiju zaudējumiem, ko radīja pensiju fondu veiktie paaugstināta riska ieguldījumi. Ņemot vērā situācijas analīzi, pašreizējās prioritātes ir ārkārtas plāna īstenošana, uzlabota kontrole, zaudējumu ierobežošana un nodrošināta piekļuve aizdevumiem valstīm ar strauji augošu ekonomiku un jaunattīstības valstīm, lai atkal varētu radīt ilgtspējīgu izaugsmi. Tikpat svarīgi ir tas, lai lielāka ES budžeta principiālie noliedzēji tagad saprot, ka mums jāizveido spēcīgāks instruments, kas būs preventīvs pasākums, lai mēs spētu efektīvāk vērsties pret krīzēm.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu tikai teikt mazu un vidēju uzrunu par manu iemīļoto tematu — mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mani iepriecināja tas, ka Komisijas priekšsēdētājs Barroso kungs ievadrunā izteica daudzas piezīmes par MVU. Bet, ja mums ir bažas, tad tās ir bažas par to, ka viņš runā — kā jau klājas runāt, kad ir jārūnā —, taču mēs vēl neesam redzējuši pietiekami daudz rīcības, — tas ir *Malcolm Harbour* šodienas komentārs.

Es ievēroju, ka jūsu likumdošanas un darba programmas 2009. gadam 3. sadaļā, ļoti svarīgā sadaļā, kuras nosaukums ir „Labāks regulējums — solījumu izpilde un pārmaiņas regulējuma kultūrā”, ir komentārs, ka „tādējādi Komisijas likumdošanas darba galvenais jautājums būs vienkāršāka un labāka regulējuma vide bez lieka administratīvā sloga”.

Visu cieņu, komisāru kungi, — un es runāju kā liels Komisijas līdzjutējs un atbalstītājs šajā jautājumā — bet es vēl neesmu redzējis tam pierādījumus šajā likumdošanas programmā. Tajā ir daudz vārdu: jā, mēs to darīsim, jā, mēs samazināsim par 25 %, bet kur ir tas sāls? Kur ir samazinājums? Mēs vēl to neesam redzējuši.

Tātad, atgriežoties pie virsraksta „Labāks regulējums — solījumu izpilde un pārmaiņas regulējuma kultūrā”, ja tur ir kāds vārds, ko jūs, komisāru kungi, atceraties saistībā ar šo likumdošanas programmu, tad šim vārdam vajadzētu būt „izpilde”.

Mana pēdējā doma ir šāda: es atzīstu, ka kultūras maiņa prasa laiku, un, runājot kā PPE-DE grupas koordinators nodarbinātības un sociālajos jautājumos, es saprotu arī to, ka komiteja, kurā man tik ļoti paveicies piedalīties, ne vienmēr ir lielākais sabiedrotais labāka un vienkāršota regulējuma gadījumā. Taču man jāmokās šajā komitejā, un es aicinu kādu no jums ierasties un ciest līdzī — kaut vai tikai neilgu laiku —, jo mēs varbūt esam daļa no šīs problēmas. Taču, ja mēs kaut kā varētu radīt jaunu precedentu, ka, ideālā gadījumā, Komisijas priekšsēdētājs ierastos un vērstos pie mūsu komitejas, varbūt tas palīdzētu mūsu komitejai palīdzēt jūsu darbā, un tad mēs varētu kļūt par daļu no risinājuma.

Erika Mann (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pievērsties kādam jautājumam, kas līdz šim nav sevišķi bieži risināts, proti, valsts uzdevumam. Mēs redzam, ka iekļaušanās pasaules ekonomikā nozīmē arī to, ka mums arvien vairāk jāmacās, ka valstij ir jāiekļaujas starptautiski un globāli, lai tā vispār spētu ieviest un īstenot nepieciešamo kontroli.

Manuprāt, Eiropas Savienībai ir lieliska izdevība uzņemties šo funkciju. Mēs redzam, ka tā iegūst arvien lielāku un lielāku uzticību. Mums vajadzētu darīt visu iespējamo, lai parādītu, ka šī uzticība ir pamatota. Tādēļ vajag, lai Eiropas Savienība vēlreiz pārbaudītu savu likumdošanu. Redzu, ka šeit ir komisārs *McCreavy*. Es gribētu viņam nekavējoties ieteikt ķerties pie likuma par *Volkswagen* citādi, nekā iepriekš iecerēts. Tas būtu nozīmīgs signāls, ka viņš ir sapratis laika zīmes.

Es gribētu izteikt atbalstu arī *Gräßle* kundzei. Viņai ir pilnīga taisnība, ka mums ir jābūt daudz stingrākiem kontroles pasākumos, un es novēlu, lai arī Eiropas Savienība saprot, kā organizēties starptautiskā līmenī. Kāpēc vienprātīgi nevērsties pie Pasaules Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda? Mēs to brīnīšķīgi īstenojam ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju, bet neesam iemācījušies, kā to darīt citā sfērā. Es ceru, ka jūs visi sniegsiet atbalstu, lai G20 padarītu par ilgtermiņa organizāciju.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es domāju, ka par finanšu krīzi ir runāts daudz, taču ir ļoti svarīgi, lai viedoklis būtu vienots. Pašlaik mēs esam pārāk paškritiski šajā Parlamentā un pārāk paškritiski arī attiecībā pret ES iestādēm.

Neaizmirsīsim, ka iepriekšējos astoņos gados mēs esam ļoti radikāli pārveidojuši tiesību aktus finanšu pakalpojumu jomā. Mums ir attiecīgi likumi. Mums ir attiecīgi regulējumi, un arī uzraudzības sistēma ir uzlabota. Protams, mēs nevarējām izvairīties no krīzes, taču mēs nebijām arī šīs krīzes dzimšanas vieta — tā ir dzimusi Amerikā. Tā ir dzimusi Amerikas Savienotajās Valstīs, jo viņiem nebija regulējuma, viņiem nebija uzraudzības un viņiem nebija piemērotu tiesību aktu.

Mums ir jānovērs Eiropas pārmērīgi asa reakcija. Nav īstais laiks piekāpties, jo mums ir labi ietekmes novērtējumi un labāka regulējumu programma, kā nupat teica *Bushill-Matthews* kungs. Šis ir vispiemērotākais laiks izteikt un īstenot precīzus un labi sagatavotus priekšlikumus. Ja mēs reaģēsim nepareizi, tam var būt nopietnas sekas. Tas var pat izraisīt vēl nopietnāku krīzi. Piemēram, ja mēs pieņemsim tiesību aktus, kas apgrūtina finanšu tirgus atveseļošanu, tas nenāks par labu Eiropas iedzīvotājiem.

Tagad mums tas jāuztver ar vēsu prātu un jāmēģina izvairīties no nepiemērotiem, nepareizi vērstiem un slikti sagatavotiem tiesību aktiem, un mēs nedrīkstam būt pārāk paškritiski. Ir jāsaka paldies Komisijai par šo ļoti svarīgo pārmaiņu ieviešanu Eiropas tiesību aktos un uzraudzības režīmā.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Mūs ir skārusi dziļa finanšu krīze, kas ir unikāla daudzējādā ziņā. Tā ir unikāla tādēļ, ka tā ir pirmā pasaules finanšu krīze, ko mēs pieredzam, un notiek arī pasaules ekonomikas lejupslīde.

Taču būtu labi, ja mums būtu sava veida ieskats pašreizējos notikumos un norisēs, jo mēs esam pieredzējuši arī 25 gadus ilgu līdz šim nebijušu pasaules ekonomisko izaugsmi, kas deva iespēju izkļūt no nabadzības vairāk nekā diviem miljardiem cilvēku.

Jāsaka, ka šovakar par to esmu ļoti maz dzirdējis no tiem Parlamenta pārstāvjiem, kuri saka, ka atvērtā ekonomika ir piedzīvojusi sagrāvi. Vai tā ir sagrāve, ja no nabadzības izkļūst divi miljardi cilvēku? Protams, nē. Taču šodien mēs redzam jaunu pasaules ekonomikas struktūru, un tas, ka Vašingtonas sanāksme bija G20, nevis G7 sanāksme, izsaka jauno realitāti, kurā mēs dzīvojam. Es domāju, ka tas ir labi, jo viss Transatlantijas ekonomikas pārsvars ir pazudis. Vispārēji runājot, tas ir labi, jo tas nozīmē, ka citas pasaules daļas ir spējušas iegūt labklājību.

Šajā laikā tas radījis nelīdzsvarotību: lielus atlikumus tādās valstīs kā Ķīna un milzīgu deficītu tādās valstīs kā ASV, pievienojoties neparasti un mākslīgi zemām procentu likmēm ASV ekonomikā, kura vairāk nekā jebkad ir palielinājusi kredīta apjomu.

Interesanti piebilst, ka mums šajā Parlamentā ir bijušas debates ar kolēģiem no tā spārna, kas pieprasa procentu likmju turpmāku pazeminājumu. Ja mēs to būtu darījuši, problēmas Eiropā būtu vēl lielākas, nekā tās ir pašlaik.

Tagad mums ir jāskatās uz to tā, ka mēs varam pārstrukturēt un atveseļot pasaules ekonomiku, un es domāju, ka Eiropas Savienībai ir svarīga un izšķiroša loma šajā procesā. Mums ir jānodrošina, lai rīkotos tā, kā runājam Vašingtonas sanāksmē, jānodrošina brīva tirdzniecība un atklāti tirgi un jāsaka „nē” protekcionismam, jo tas kavēs atveseļošanu vairāk nekā jebkas cits. Mums ir jānodrošina, lai pasaules finanšu tirgu regulatīvā sistēma pietuvinās pasaules ekonomikas šodienas realitātei. Tas ir mūsu uzdevums, un mums ir jāuzņemas vadība un jāpanāk vēl lielāks uzplaukums.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Pastāv nopietns risks iekļūt pārmērīgā, kļūdainā regulācijā un nevēlamās sekās. Kā piemēru var minēt jauno direktīvu par kapitāla prasībām, kurā ierosināts ieturēt 5 % ieņēmumus no kredītu konvertēšanas. Tas tikai kavēs kredītresursu radīšanu. Kredītu konvertēšanas iespēju trūkums ir galvenais kredīšanas pārtraukšanas iemesls. Mums ir vajadzīgas bankas, kas aizdod, bet šis kļūdainais princips, kura ietekme nav novērtēta, neļaus atsākt kredītu konvertēšanu un kredīšanu, kas tik ļoti vajadzīga mūsu uzņēmējiem un rūpniecībai. Pajautājiēt automobiļu rūpniecībai, kā tā attīstīsies, ja tiks iznīcināta kredītu konvertēšanas iespēja.

Tas ir tikai viens piemērs. Ja mēs likvidēsim patiesus un godīgu finanšu pārskatus, ja mēs novirzīsimies no ceļa, lai iznīcinātu riska ieguldījumu fondus, privātkapitāla fondus un novatoru, riskētāju un pat baņķieru iniciatīvas, kā prasa *Schulz* kungs un sociāldemokrāti, mēs tikai novilcināsim un vispār padarīsim neiespējamu šo atveseļošanu.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētājas kundze! Daudzi runātāji — to skaitā arī īru kolēģis *Brian Crowley* — pārmeta baņķieriem, ka tie rīkojušies kā baņķieri, maksimāli palielinot īstermiņa peļņu līdz likumā noteiktajai robežai. Šai krīzei bija ļauts attīstīties, jo valdības visās pasaules malās bija aizmirsušas par pienākumu pietiekami pārvaldīt ekonomiku, arī bankas. Lielākā daļa pie varas esošo ignorēja vēsturi un

pieņēma ideoloģisku vervelēšanu, kādu mēs nupat dzirdējām no trim iepriekšējiem runātājiem, ka tirgus ir pašregulējoša dabas parādība un ka valdībai tajā nav jāiejaucas.

Lieta tāda, ka Ādama Smita neredzamā roka ir kabatzaglis. Iztukšotās kabatas pieder strādājošajiem cilvēkiem, kuri zaudē darbu, ģimenēm, kuras zaudē mājas, tiem, kuri jau ir nabadzīgi, un tiem, kuri zaudē ietaupījumus un pensijas. Baņķieri un labā spārņa politiķi nezaudē. Tas notiks atkal, ja mēs skaidri nedefinēsim jaunu ekonomikas sistēmu, kas ļaus mums nodrošināt, lai bankas un nozares kalpotu sabiedrībai un valdības valdītu sabiedrības interesēs.

Olle Schmidt (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Man šķiet, ka Ādams Smits ir darbojies ļoti veiksmīgi, it sevišķi Īrijā! Manuprāt, mēs visi zinām šīs darbības sekas.

(SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, ka ES un pasaule ir sākušas rīkoties ar G20 augstākā līmeņa sanāksmes starpniecību un ir paziņojušas par gatavību joprojām strādāt kopā. Tas ir kaut kas jauns pasaules politikā. Eiropas un globālā uzraudzības sistēma ir nākamais svarīgais solis. Tādēļ nodrošināsim elastīgu noteikumu izveidi nākotnei, nevis vakardienas problēmu risināšanai.

Es gribētu ar visu pieticību izteikt trīs brīdinājumus: brīdināt no pārmērīgas regulācijas, kas vēl vairāk varētu bremzēt pasaules ekonomiku; brīdināt no pārāk liela valsts atbalsta krīzē esošo nozaru glābšanai — mums Zviedrijā ir daži piemēri, un Komisija tos ļoti labi zina; brīdināt no protekcionisma un slēgtām robežām. Mēs nedrīkstam iekrist tādā pašā krīzē, kāda plosījās 20. gadsimta 30. gados.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vērsīšos pie Komisijas, jo Padomes pārstāvja šeit vairs nav. Es tiešām uzskatu, ka Barroso kunga priekšlikumi neatrisinās pašreizējo krīzi, jo viņš ir aizmirsis vienu faktoru, proti, krīzes cēloņus. Tie ir mūsu ražošanas sistēma un mūsu attīstības koncepcija, kas grauj un ekspluatē planētu un tās iedzīvotājus.

Krīze nav beigusies; es domāju, ka mums tas ir jāzina. Tiešām, es uzskatu, ka tas ir tikai sākums, mūsu sabiedrība ir sašūpojusies, un ir gaidāmas vēl daudz lielākas problēmas. Es uzskatu, ka šīs pasaules vadītāji šajos globalizētās ekonomikas apstākļos nesaprot, ka ir jāmaina kurss, bet mūsu iedzīvotāji, savukārt, nesaprot, kā iespējams atrast miljardiem eiro banku glābšanai šodien un automobiļu rūpniecības glābšanai rīt tajā pašā laikā, kad mājsaimniecību iepirkuma grozu saturs nepārtraukti samazinās.

Jūs ierosināt ekonomikas atveseļošanas pasākumus, bet, ja tie ir tie paši mēģinājumi, kas veikti iepriekšējos gados un izraisījuši haosu, tad jūs esat uz nepareizā ceļa. Esmu pārliecināta, ka mums tiešām ir jāsamazina mūsu darbības ekoloģiskās sekas. Tas ir jautājums. Kā jūs domājat to risināt?

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Mēs reizēm runājam par grandioziem projektiem, lieliem plāniem un ambīcijām. Nesen mani aizkustināja Kanādas finanšu ministra vārdi, kurš teica, ka ir noguris, vienaldzīgs un piesardzīgs. Varbūt uzmanīgāk ieklausīsimies viņa vārdos, jo viņš teica, ka labs regulējums sākas pašu mājās un ka, pirms mēs sākam skatīties uz pasauli, mums ir jāpaskatās uz sevi — kaut gan es pievienojos uzskatam, ka pārmērīga regulācija ir tikpat slikta kā pilnīgs regulācijas trūkums. Tādēļ mums ļoti uzmanīgi jāietur līdzsvars.

Taču, lai ko mēs darītu, tagad uzņēmējdarbībā, lauku saimniecībā un mājsaimniecībā ir cilvēki, kuri nevar saņemt nelielus kredītus, lai turpinātu darbību. Nesen es biju kādā fermā Īrijā, un šie cilvēki nevar atjaunot EUR 25 000 konta pārsniegumu. Tā tiešām ir nopietna problēma, un mums tā ir jārisina.

Darba programmā būs iekļauts budžeta pārskats, veselības pārbaude un zivsaimniecības pārskats. Tas būs darba pilns gads, un es vēlu jums veiksmi.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētājas kundze! Paldies par šīm interesantajām runām. Varbūt mēģinājums apkopot visus dažādos deputātu viedokļus par likumdošanas un darba programmu un atbildēt uz tiem ir vēl viena neiespējamā misija. Kā mēs dzirdējām, tie sniedzas no ĢMO un zivīm līdz PTO un visai finanšu krīzei. Tādēļ man varbūt nebūs laika vai iespēju pilnīgi apmierinoši atbildēt uz visiem jūsu detalizētajiem jautājumiem.

Vispirms es gribu pateikt, ka, kopš ir sākusies šī krīze, nekas nav bijis „parasti”. Man blakus jūs redzat kolēģi, kurš ir arī atbildīgs par lielu daļu reakcijas, un McCreavy kungu aizmugurē, un viņi labāk par jebkuru citu zinās, ka mums saistībā ar to nācās strādāt no paša pirmā brīža. Es gribētu arī pateikt, ka Komisija ir reaģējusi uz finanšu krīzi ar neparastu ātrumu. Atceros, kā mēs agrāk lepojāmies, ka bijām trīs mēnešu laikā atsaukušies

uz kādu naftas noplūdes gadījumu, un mēs domājām, ka tas ir savā ziņā rekords, taču šoreiz mēs 24 stundu laikā paspējām iesniegt un arī pieņemt svarīgus priekšlikumus. Tādēļ es domāju, ka nekas nav bijis kā parasti, un no šā brīža mēs neko vairs neuzskatīsim par parastu lietu. Mums joprojām ir jāreaģē uz lejupslīdi, kuras sākumu mēs jau redzam. Tātad tas ir pilnīgi skaidrs.

Es uzskatu, ka arī visas jūsu runas liecināja par nepieciešamību panākt pareizo līdzsvaru. Lai panāktu pareizu līdzsvaru vides problēmu jomā un arī sociālajos jautājumos, tas viss ir jāņem vērā. Taču kāpēc jūs domājat, ka sociālie jautājumi nebūs iekļauti un ilgtspējas kritēriji netiks ņemti vērā tādās stratēģiskajās iniciatīvās kā ziņojums par Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darbavietām un priekšlikumi laikposmam pēc 2010. gada, Eiropas atveseļošanas sistēma un finanšu tirgus nākotnes uzraudzības tiesību aktu kopums? Protams, ir jāatspoguļo šis līdzsvars, un mēs attiecīgi arī strādājam, papildinot programmu ar ļoti sīki izstrādātiem priekšlikumiem, kas turpmāk būs jāīsteno. Tātad mums ir ārkārtīgi svarīgs šis līdzsvars un arī līdzsvara panākšana starp regulēšanu un atļauju tirgum brīvi darboties, un mēs to pilnībā apzināties.

Manuprāt, tas skars arī mūsu uzticamību, jo tikai tad, ja mēs īstenojam visas šīs stratēģiskās iniciatīvas — lietas, kas minētas kā stratēģiskas un prioritāras iniciatīvas, — ar ļoti konkrētiem turpmākiem pasākumiem un īstenošanas pasākumiem, mēs iegūsim uzticību un arī turpmāk varēsim ieņemt līdera pozīciju G20 vai SVF saistībā ar jautājumiem, kuri skar visu pasauli, tajā skaitā arī jautājumiem attiecībā uz enerģētiku un klimatu; mēs iegūsim šo uzticību, izpildot šajā darba programmā dotos solījumus.

Mēs ļoti atzinīgi vērtējam dialogu, kas jau ilgu laiku notiek starp Komisiju un dažādām Parlamenta komitejām, un vispārējās politiskās debates, kurās mēs iesaistāmies, un es gribu jums par to sirsnīgi pateikties. Manuprāt, tas palīdz mums iesniegt priekšlikumus. Tas palīdz mums iekļaut priekšlikumu sarakstos nepieciešamo informāciju.

Taču, kā jūs zināt un kā skaidri pateikts arī mūsu darba programmā, šis ir ļoti īpašs laiks, jo notiek sava veida pāreja, ar jaunu Parlamentu un jaunu Komisiju; un, tuvojoties Parlamenta vēlēšanām nākamajā pavasarī, jūs mums lūdzāt turpmāk neiesniegt priekšlikumus, jo jūs vairs nevarat tos pieņemt un izdarīt ar tiem kaut ko vērā ņemamu.

Gribu pieminēt tikai vēl vienu lietu, un tie ir MVU, jo vairāki deputāti minēja mazos un vidējos uzņēmumus. Bez šaubām, tie būs ārkārtīgi svarīgs faktors, lai gūtu panākumus cīņā ar finanšu krīzi, tādēļ mēs iesniegsim priekšlikumu; mēs jau esam sagatavojuši MVU uzņēmējdarbības aktu, un, protams, tajā paredzēti papildu pasākumi un uzņēmējdarbības akta īstenošana.

Tas pats attiecas arī uz mūsu iesniegto tiesību aktu kopumu sociālajā jomā. Tagad runa ir par īstenošanas pasākumiem. Tātad, ja jūs tieši šajā priekšlikumā neatrodāt dažādus priekšlikumus katrai jomai, tas nenozīmē, ka mēs esam pārtraukuši darbu pie tā vai ka mēs neatbildēsim ar sīki izstrādātiem priekšlikumiem, taču līdzsvars ir absolūti nepieciešams.

Un, kad mēs esam vienprātīgi, tad ir labi, ja mums ir arī viens vēstījums vai saskaņots vēstījums par visu, ko mēs darām, un es domāju, ka tas joprojām būs ārkārtīgi svarīgi mums visiem.

Nobeigumā atļaujiet man pateikt, ka šajā likumdošanas un darba programmā jūs redzēsiet, ka mēs pirmo reizi esam noteikuši komunikācijas prioritātes, un, tā kā šis ir mans portfelis, tad es gribu to uzsvērt un atgādināt jums visiem, ka mēs ierosinājam četras lietas, kurām jābūt par nākamā gada prioritātēm: protams, EP vēlēšanas; enerģētika un klimata pārmaiņas; Berlīnes mūra krišanas 20. gadadiena; izaugsme, darbs un solidaritāte, un tas nozīmē, ka šīs tiesību aktu kopums attiecas arī uz finanšu krīzi.

Mēs jau strādājam kopā, lai sagatavotu darbu attiecībā uz šīm prioritātēm, un varu jums apliecināt, ka mēs dosim savu ieguldījumu Parlamenta vēlēšanu sagatavošanas darbā; rīt es tikšos ar jūsu Prezidija komunikāciju darba grupu, lai noskaidrotu, kā mēs varam palīdzēt un atbalstīt Parlamenta darba plānus EP vēlēšanu informācijas pārraidei.

Tātad tas mums būs ļoti svarīgs darbs. Ja mēs gribam saglabāt uzticamību un leģitimitāti, mums ir jāmobilizē vēlētāji, lai nodrošinātu viņu balsojumu nākamgad jūnijā. Apvienojot labu politiku un labu komunikāciju, es domāju, ka mēs patiesībā varēsim vismaz ar nelielu pārliecību izturēt šo gaidāmo grūto gadu, un, ja mēs strādāsim kopā, tad šī pārliecība būs vēl lielāka.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana par rezolūciju priekšlikumiem par Komisijas likumdošanas un darba programmu 2009. gadam notiks decembra sesijas laikā Strasbūrā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Nesena Vašingtonas samits būtībā bija sākums procesam, kurā valstu vadītājiem jāuzņemas saistības, lai samazinātu pasaules finanšu krīzes ietekmi.

Globalizācijas laikmetā, kad atsevišķu valstu ekonomikas ir cieši saistītas, prioritātei ir jābūt starptautiskai sadarbībai ar mērķi apturēt krīzi. Tas, ko es domāju, ir ne tikai kopēja ES nostāja daudzos jautājumos, bet arī īpašas kopīgas darbības un reāla iesaistīšanās, lai atvieglotu finanšu krīzes sekas.

Eksperti apgalvo, ka Polijas ekonomika ir viena no nedaudzajām, kas spēs izturēt iespējamo ekonomisko depresiju, kaut arī neviens nevar paredzēt, kādus apmērus pasaulē krīze varētu sasniegt.

Mums jau patlaban ir jābūt gataviem ieviest atbilstošus krīzes novēršanas pasākumus, kuros galvenā loma ir dažādu valstu valdībām. Nepieciešamības gadījumā tām ir jāpiedāvājas ar kapitālu atbalstīt finanšu iestādes, kurām draud bankrots.

Vēlreiz uzsveru, ka valstij, iesaistoties vietējos finanšu tirgos, ir svarīga nozīme pasaules krīzes novēršanā.

Daniel Dăianu (ALDE), rakstiski. – Savā ziņā šī ir svarīgākā problēmas atrisināšanas daļa, ja vien mēs varam sasniegt patiesu kopējo nostāju ES, izstrādājot efektīvus globālus noteikumus finanšu tirgiem, lai tie kļūtu tādi, kādus vēlamies tos redzēt. Jūtīgi cilvēki teiks, ka gan regulējuma, gan uzraudzības milzīgās kļūdas, kā arī nepilnības, kas atklātas ļoti vienkāršotajā ekonomikas filozofijā, sniedz skaidru atbildi, kā rīkoties.

Tomēr daži vēl iebilst, ka jaunās sistēmas pamatprasībai ir jābūt nesaistošiem noteikumiem. Manuprāt, viņi kļūdās — gan tad, ja viņi patiesi tā uzskata, gan tad, ja viņi rīkojas, ņemot vērā šauras intereses. Pēdējās pāris desmitgadēs pasaule ir dramatiski mainījusies. Maldinošās paradigmas (kas brīvo tirgu pielīdzina regulējuma neesībai) pagrimums ir jāaplūko saistībā ar pieaugošo multipolāro ekonomikas pasauli, mēģinot izdomāt jaunu starptautisku finanšu sistēmu.

Var uzskatīt, ka pasaules ekonomikas atvērtās sistēmas liktenis pamatā ir atkarīgs no tās. Ceru, ka ASV jaunā administrācija šajā saistībā būs pretimnākoša, taču mums mājās, Eiropā, ir jāsaprot šī perioda ārkārtējā nozīmība. Šajā ziņā daži mūsu pašu ķīviņi un nespēja panākt kompromisu nav laba zīme.

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – (HU) Mūsu pirmais uzdevums, lai novērstu turpmāku krīzes padziļināšanos, ir atjaunot uzticību finanšu tirgiem. Šādā perspektīvā politikai ir ļoti liela atbildība.

Mums ne tikai ir vajadzīgi ātri un uzticību veidojoši makro risinājumi, bet mums ir arī jānovērš līdzīgas krīzes rašanās.

Tas viss nav vienkārši neliels šķērslis aklajam kapitālismam, kā mēs esam dzirdējuši sakām pēdējā laikā, bet drīzāk lieliska iespēja izveidot daudz efektīvāku, kā arī likumīgāku finanšu un uzraudzības regulējumu.

Beidzot mēs tagad varam kapitālismu padarīt cilvēcīgāku!

Mums ir jābūt arī ļoti uzmanīgiem pret to, ka krīze ne tikai apdraud bankas un lielos uzņēmumus, bet rada ikdienas problēmas arī pilsoņiem.

Mums ir nepieciešams ilgtspējīgs krīzes risinājums, un, ja tas nozīmē, ka mums ir jāpārveido pasaule, tad mums tas ir jādara daudz pamatotāk, cilvēcīgāk un racionālāk.

Eiropā ir tādi reģioni, kur dzīve pat pirms krīzes šķita bezcerīga. Līdztekus ekonomikas sakārtošanai mums ir jākoncentrējas uz konkrētiem risinājumiem visneaizsargātākajām sabiedrības grupām, proti, tiem, kuri cieš un cietīs no krīzes sekām visvairāk un kuri saskaras ar vislielākajām ekonomiskajām un sociālajām grūtībām.

Ja mēs to nedarīsim, vidusmēra cilvēks krīzi pārcietīs un turpinās augt, bet mēs iesakņosim nabadzību uz ilgu laiku.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Finanšu krīze ir pārņēmusi visu pasauli. Manuprāt, šī ir ekonomikas krīze, savukārt finanšu krīze, kura parasti ieeļļo ekonomikas riteņus, patiesi atrodas viesuļvētras skavās. René Thom katastrofas teorija, šķiet, ir apstiprinājusies. Tajā pašā laikā ir jāpiemin arī tās morālie aspekti, un to ir uzsvēruši daudzi ekonomisti.

Tagad citēšu *Ettore Gotti Tadesci*: „Vai ir loģiski un ētiski radīt attīstības ilūziju, kuras pamatā ir tikai privātā patēriņa palielināšanās, vai ir loģiski un ētiski patēriņa izaugsmei absorbēt sociālo izmaksu (pensiju un

veselības pakalpojumu) pieaugumu, tādējādi rosinot nodokļu pieaugumu, vai ir loģiski un ētiski pārveidot krājēju sabiedrību par kredītu apsēstu patērētāju sabiedrību, un vai ir loģiski un ētiski piespiest globalizēto cilvēku meklēt darbu tālu prom no mājām?”

Maksa par šādas ētiskās dimensijas neesību būs ļoti augsta, jo mēs maksājam par alkatību un risku, kuru neatbildīgas personas, kas radījušas pašas sev nodokļu paradīzi, ir uzņēmušas par citu cilvēku naudu. Par šo mantkārību un negodīgumu ir jāmaksā nodokļu maksātājam gan Eiropā, gan Amerikā. Mēs kļūstam nabadzīgāki. Bankas zaudē savu nozīmi ekonomikā, kurai, ražojot mazāk, ir vajadzīgi mazāk darba ņēmēji, un tādējādi tiek radīts domino efekts.

Mūsdienu tirgos ir nepieciešama skaidrība un noteikumu ievērošana. Mums ir nepieciešami pasākumi, kas pasargātu visnabadzīgākos un tajā pašā laikā aizsargātu mūsu aktīvu uzturēšanu gandrīz par velti. Būs vajadzīgi vismaz vairāki gadi šādai ārkārtas attieksmei pret darbu.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) It īpaši atzinīgi vērtējama Komisijas likumdošanas un darba programmas iezīme ir pasākumi, kas plānoti ekonomiskās krīzes novēršanai Eiropā. Nākamajā gadā Eiropas politiķiem ir jāspēj noteikt ilgtermiņa perspektīvas ES un sadarbībā ar plašu sabiedrību jāierobežo nelabvēlīgā ietekme, ko krīze radījusi finanšu tirgos visā Eiropas ekonomikā.

Šāda veida krīžu sekas bieži vien īstajā ekonomikā tiek izjustas vēlāk. Turklāt papildus dalībvalstu veiktajiem pasākumiem Eiropai ir jāievieš pasākumi, lai negatīvās sekas būtu minimālas.

2009. gads būs izšķirošais cīņā pret klimata pārmaiņām.

Nākamajā gadā Eiropai būs iespēja sevi apliecināt, parādot, ka tā ir spēcīgs starptautisks partneris saistībā ar vides aizsardzības jautājumiem. ES sarunu nostājas formulēšana Apvienoto Nāciju Klimata pārmaiņu konferencē Kopenhāgenā ir ne tikai liela prioritāte, ciktāl tas attiecas uz vides jautājumiem, tā ir saistīta arī ar citām politikas jomām. Eiropas Savienība var sevi apliecināt, darbojoties kā dzinējspēks ne tikai Eiropas kontinentā, bet arī saistībā ar klimata aizsardzību pasaules mērogā.

Tomēr nākamajā gadā mums ir jānodrošina, lai svarīgu gaidāmo iniciatīvu dēļ netiktu aizmirsts iesaistais darbs.

Kaut arī kopējās lauksaimniecības politikas stāvoklis šogad jau ir ticis pārskatīts, lauksaimniecības nozares interesēm arī turpmāk jābūt ar augstu prioritāti Eiropas politikā.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kredīttirgus sabrukums, šī dziļā krīze kapitālisma sistēmā, ir vispārējs posts darba ņēmējiem, jo saasinās bezdarba problēmas, tiek apdraudētas sociālās apdrošināšanas un pensiju sistēmas, kā arī joprojām samazinās ienākumi un pasliktinās dzīves apstākļi strādnieku šķiras ģimenēs.

Kapitāls un tā politiskie pārstāvji kredīttirgus sabrukuma slogu novel uz darba ņēmēju pleciem un, lai aizsargātu savu ienesīgumu, mēģina veikt vispārēju uzbrukumu darba ņēmēju tiesībām.

Padome un Komisija savos paziņojumos, kā arī Eiropas Parlaments pieņem kapitālisma nostājas un uztiepj šo pašu katastrofālo ekonomiku un monetāro politiku, aicinot veikt ātrāku kapitālistisko pārstrukturēšanos un reformas uz darba ņēmēju rēķina. Viņi atbalsta Ekonomikas un monetāro savienību, Māstrihtas līgumu un četras brīvības, Stabilitātes paktu un sociālo tēriņu samazinājumu finanšu disciplīnas ietvaros. Viņi aicina ES veikt stingrāku dalībvalstu uzraudzību un atzinīgi vērtē un stiprina tās sociāli nekontrolēto lomu daudz efektīvākai kapitāla atbalstīšanai. Viņi aicina ātrāk un ar lielāku uzticību pieņemt pret darba ņēmējiem vērsto Lisabonas līgumu un vispārējo ES ekonomikas politikas orientāciju.

Darba ņēmēju un strādnieku šķiras pieredze ļauj tiem noraidīt barbarisma politiku un veikt tai pretuzbrukumu.

SĒDI VADA: Diana WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

12. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B6-0484/2008).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1 (**Bernd Posselt**) (H-0794/08)

Temats: Kristieši Turcijā: *Mor Gabriel* klosteris

Kāds ir Padomes viedoklis par kristiešu minoritātes situāciju Turcijā un it sevišķi par pašreizējo strīdu saistībā ar daļēju *Mor Gabriel* klostera atsavināšanu Turcijas austrumos?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājs kundze, ļaujiet man atbildēt *Harkin* kundzei un teikt, ka Padome, kā jau tā vairākkārt ir apliecinājusi, jautājumu par reliģisko brīvību Turcijā uzskata par ļoti svarīgu.

Šis konkrētais *Harkin* kundzes pieminētais gadījums vēl joprojām tiek izskatīts Turcijas tiesās, tā ka patlaban es nevaru to komentēt, taču šim gadījumam mēs cieši sekojam līdzi.

Kopumā jūsu jautājums attiecas uz reliģisko brīvību Turcijā. Tas ir ļoti svarīgs temats, un Turcijai ir steidzami jāvirzās uz priekšu saistībā ar šo jautājumu un jāpieņem konkrēti pasākumi, lai izveidotu atbilstošu tiesisko pamatu. Šos jautājumus Eiropas Savienība pastāvīgi uzsver savā dialogā ar Turciju, un tie tika īpaši risināti pēdējā ES un Turcijas Asociāciju padomē 2008. gada 27. maijā. Šajā gadījumā, vienlaikus pieminot Turcijas valdības pausto nodomu un saistību atjaunošanu turpināt reformu procesu un novērst esošos trūkumus, Eiropas Savienība ir uzsvērusi, ka šādas saistības vajadzētu ātri īstenot ar konkrētiem, efektīviem pasākumiem.

Var novērot noteiktu progresu: Turcija ir rīkojusies, piemēram, 2008. gada februārī pieņemot grozījumus tiesību aktiem, kas regulē fondu darbību. Pateicoties šiem grozījumiem, aizliegums ārzemniekiem izveidot fondu Turcijā ir atcelts un tagad tiek piemērots savstarpīguma princips.

Neskatoties uz šīm teicamajām tiesību aktu, kas regulē fondu darbību, iezīmēm, tomēr vēl joprojām ir jāatrisina daudzi sarežģījumi, ar ko reliģiskajām kopienām un minoritātēm ir jāsaskaras, it sevišķi tas attiecas uz to juridisko statusu un, man jāuzsver, to īpašuma tiesībām.

Tādēļ jautājums par reliģisko brīvību vēlreiz tika uzsvērts politiskajā dialogā ministru sanāksmē Briselē 15. septembrī, un Padome var apliecināt, *Harkin* kundze, ka tā turpinās cieši uzraudzīt reliģiskās brīvības problēmu, arī jaunā tiesību akta, kas regulē fondu darbību, īstenošanu, un ka tā pievērsīs šim jautājumam Turcijas iestāžu uzmanību visos līmeņos, kur tas būs piemēroti.

Diemžēl es tikko aptvēru, ka jautājumu patiesībā uzdeva *Posselt* kungs. Tas nebija rakstīts manos dokumentos, un es atvainojos, priekšsēdētājs kundze.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Esmu ļoti pateicīgs Padomes priekšsēdētājam. Tas bija mans jautājums. Paldies par ļoti labo atbildi. Francijai jau ierasti ir bijuši senī sakari ar kristiešiem Tuvajos Austrumos. Vēlos pavaicāt vēl vienu jautājumu. Papildus šai reliģiskajai funkcijai *Mor Gabriel* klosterim šajā reģionā ir arī Asīrijas kristiešu minoritātes kultūras un ekonomiskā centra funkcija. Ko Padome dara, lai aizsargātu šo minoritāti, kuras pastāvēšana ir apdraudēta? Attiecībā uz citām attiecīgajām kristiešu kopienām — kāda ir Padomes nostāja par baznīcu celtniecību, kas Turcijā vēl joprojām ir ļoti apgrūtināša?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājs kundze, sākumā ļaujiet man atvainoties *Posselt* kungam par savu neuzmanības kļūdu. Es ceru, ka viņš to neuztvēra personīgi. Atbildot uz šo jautājumu, kā jau teicu sākotnējās piezīmēs — mēs esam ļoti piesardzīgi saistībā ar reliģiskās brīvības īstenošanu Turcijā, tāpat arī citās valstīs, un valstu iestāžu dotajām garantijām, it īpaši attiecībā uz minoritātēm.

Turcijā, tāpat arī dažās citās valstīs, kristieši ir minoritāte, un, kā *Posselt* kungs norādīja, mēs esam īpaši vērīgi šādos gadījumos. *Mor Gabriel* klostera lieta vēl nav pabeigta, un mēs gaidām tiesas spriedumu šajā lietā.

Kas attiecas uz mūsu dialogu ar Turcijas iestādēm, kurš ir daļa no sarunām par to, ko mēs saucam par pārskatīto Turcijas Pievienošanās partnerību, ir pilnīgi skaidrs, ka tiek uzsvērts, kā arī mūsu un Turcijas iestāžu dialoga centrā atrodas viss, kas saistās ar pamatbrīvībām, reliģisko brīvību un nepieciešamību veikt pasākumus, lai izveidotu tolerances atmosfēru, kurā var nodrošināt pilnīgu reliģiskās brīvības ievērošanu. *Posselt* kungs, vēlos to vēlreiz apstiprināt.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, problēmas ar kristiešu baznīcām ir ne tikai Turcijā vien, bet arī sadalītās Kipras salas ziemeļaustrumu daļā.

Vai diskusijas par šo jautājumu notiek Padomes līmenī, un, proti, vai tiek veikti kādi pasākumi ar Turcijas iesaistīšanos, lai nodrošinātu, ka tā izmanto savu ietekmi, kas tai neapšaubāmi šajā reģionā ir, pareizā veidā?

Jim Allister (NI). – Vēlos pievērst ministra uzmanību ilgstošajai kampaņai pret ļotiniecīgo protestantu kopienu Turcijā, kas jau šodien tika pieminēta saistībā ar komisko tiesu, kura notiek jau vairākus mēnešus un kurā tiek tiesāti divi jauni vīrieši — *Turan Topal* un *Hakan Taştan*, kas ir apsūdzēti par „turciskuma” aizskaršanu. Viņu noziegums acīmredzot ir savas reliģijas praktizēšana. Vai nav skaidrs, ka Turcijai ar šādu izpratni par reliģisko brīvību ir patiesi ļoti garš ceļš ejams, lai tā īstenotu cilvēktiesību un reliģijas brīvības pamatstandartus?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, atbildot uz *Rack* kunga jautājumu, mēs, protams, labi apzināties Turcijas spēcīgo ietekmi uz Kipras ziemeļdaļu, un mēs pieminēsim šīs problēmas. Kā jūs zināt, ievēlto pārstāvju delegācija no Ziemeļkipras viesosies Eiropas Parlamentā ceturtdien, un tā mums būs iespēja paust nopietnas bažas par šiem jautājumiem.

Ļaujiet man vēlreiz pārliecināt *Allister* kungu un teikt viņam, ka mēs, protams, uzraugām visu konfesiju likteni, un es viņam pateicos par to, ka viņš ziņoja par šo gadījumu, kad divi jaunie vīrieši no protestantu kopienas patiesi ir pakļauti draudiem vai agresijai savas reliģiskās pārliecības dēļ. Tāpēc, *Allister* kungs, mēs pievērsīsim Turcijas iestāžu uzmanību šim jautājumam.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 2 (**Manuel Medina Ortega**) (H-0796/08)

Temats: Migrācijas pieauguma izraisītās problēmas Eiropā

Pēdējās nedēļās ir saasinājušās migrācijas pieauguma izraisītās problēmas Eiropas Savienības Vidusjūras reģiona valstīs.

Vai Padome apsver jaunus diplomātiskus pasākumus vai cita veida darbības, lai palīdzētu šīm valstīm apturēt jaunāko nelegālās imigrācijas vilni, ar ko tās pašreiz saskaras?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, atbildot *Ortega* kungam, ja neklūdus, bet jūs jau man palīdzējāt tikt ar to skaidrībā, priekšsēdētājas kundze, migrācijas politika, kuru Eiropas Savienība plāno ieviest, ir balstīta uz solidaritātes principu, uz solidaritāti starp dalībvalstīm, it sevišķi tām, kas varētu saskarties ar spēcīgu migrācijas pieaugumu, un uz solidaritāti ar migrantu izcelsmes valstīm, lai reaģētu it īpaši uz nabadzību kā migrācijas pamatcēloni.

Šis princips ir Eiropadomes 2005. gada decembrī definētās globālās pieejas migrācijai pamatā. Šīs globālās pieejas migrācijai mērķis ir stiprināt dialogu un sadarbību ar migrantu izcelsmes un tranzīta valstīm. Tajā paredzēts, ka dialogs ar šīm valstīm ieklaus visus migrācijas aspektus, it īpaši likumīgo migrāciju, cīņu pret nelegālo migrāciju un tās novēršanu, kā arī saikni starp migrāciju un attīstību.

Visbeidzot Eiropadome pastāvīgi apstiprina, ka nepieciešams šo pieeju īstenot un pastiprināt, kā arī palielināt tās īstenošanas efektivitāti.

Šādā sadarbības starp izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm garā 2006. gada jūlijā Rabatā tika organizēta ES un Āfrikas ministru konference par migrāciju un attīstību. Otrā ministru konference par migrāciju un attīstību notiks 2008. gada 25. novembrī Parīzē. Tā būs iniciatīva, lai pieņemtu rīcības programmu, kura darbosies vairākus gadus un kurā būs paredzēti vairāki pasākumu cikli, kurus īstenot lūgs ar migrācijas plūsmu no Rietumāfrikas maršrutiem saistītajiem partneriem, it īpaši saistībā ar nelegālās imigrācijas un cilvēku tirdzniecības novēršanu un cīņu pret to.

Robežu pārvaldība, kurā iekļauta arī fizisko un cilvēkresursu pastiprināšana un operatīva sadarbība ar *Frontex*, tāpat ir primāri svarīga joma, veicot dialogu un operatīvu sadarbību ar trešām valstīm, it īpaši tām, kas atrodas Vidusjūras reģionā. Tā, piemēram, *Frontex* aģentūras vadībā veiktā kopējā operācija *Hera 2008* ir panākusi ievērojamu to imigrantu skaita samazināšanos, kas ierodas Kanāriju salu piekrastē.

Tādā pašā garā migrācijas problēmas būs daļa no jautājumiem, kas tiks risināti sarunās, kuras Komisija grasās uzsākt nākamajā mēnesī ar Lībiju, ņemot vērā mandātu, ko tai septembrī Padome piešķīra, lai noslēgtu pamatlīgumu starp Eiropas Savienību un Lībiju.

Visbeidzot, kā jūs zināt, iepriekšējā gada oktobrī Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā no jauna tika apstiprināts atbildības princips. Šajā paktā ir uzsvērti arī nepieciešamība pēc solidaritātes ar dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās situācijas dēļ ir pakļautas imigrantu pieplūdumam vai kuru resursi ir ierobežoti, kā arī Komisija ir aicināta ierosināt risinājumus, kuros solidaritātes garā tiks ņemti vērā šo dalībvalstu sarežģījumi.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Padomes priekšsēdētāja kungs, es piekřitu Padomes pieņemtajai pieejai. Jautājums ir par to, vai mēs varam pieņemt konkrētus pasākumus — laiks iet, un problēmas kļūst

arvien lielākas. Ar grūtībām it īpaši saskaras Vidusjūras reģiona valstis. Dažām ir ekonomiskie resursi, lai šīs grūtības risinātu, bet citām nav, piemēram, Malai, kura savas mazās platības un ierobežoto resursu dēļ saskaras ar milzu sarežģījumiem.

Problēmas rada arī starptautiskie noteikumi, piemēram, Hāgas Konvencija par bērnu aizsardzību, kas efektīvi pasargā bērnus no viņu atpakaļatdošanas izcelsmes ģimenēm. Es nezinu, vai Padome ir ņēmusi vērā, ka šie noteikumi par bērnu aizsardzību ir noformulēti tādā veidā, ka mēs nonākam šajā absurda situācijā, kad bērni nokļūst Eiropā un nevar tikt aizsūtīti atpakaļ pat pie savām izcelsmes ģimenēm, lai gan tās ir noskaidrotas.

Visbeidzot man jāmin daudz specifiskākas problēmas: zinu, ka patlaban tiek īstenotas vairākas īpašas iniciatīvas ar Āfrikas valstīm, piemēram, Mali, lai izveidotu imigrācijas centrus un lai izcelsmes vai tranzīta valstis pašas varētu risināt šo problēmu, tādējādi izvairoties no dramatiskās situācijas, kad milzum daudz cilvēku šķērso jūru, nesekmīgi cenšoties sasniegt mūsu piekrastes.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos *Ortega kungam* par viņa konstruktīvajiem, atbilstošajiem jautājumiem. Viņam ir taisnība. Mums ir jānodrošina to valstu stiprināšana, kurām ir mazāk resursu: Malas gadījums ir pilnīgi skaidrs, es zinu. Mums ir jāapsver pārstrukturēšana, lai stiprinātu resursus Maltā, un saistībā ar to mums ir arī jāmēģina atrast veidi, kā stiprināt *Frontex* mehānismu, it īpaši Malas gadījumā.

Otrkārt, kā *Ortega kungs* jau zina, 2008. gada 25. novembrī notiks — kā turpinājums Rabatas konferencei Parīzē — otrā ES un Āfrikas ministru konference par migrāciju un attīstību, un saistībā ar to tajā notiks trīs tehniskas sanāksmes par likumīgo migrāciju, nelegālo migrāciju, kā arī par migrāciju un attīstību. Apsolu, ka lūgšu Padomes Ģenerālsekretariātu sniegt daudz precīzāku ziņojumu par standartiem, kas piemērojami nepilngadīgo aizsardzībai, jo šobrīd es neesmu gatavs sniegt uz to atbildi.

Saistībā ar trešo jautājumu, kas attiecas uz Mali, *Ortega kungam* ir pilnīga taisnība, uzsverot šo nolīgumu nozīmību. Tas, ko mēs kā prezidentvalsts vēlamies darīt un uz ko mēs arī aicinām Padomi, ir patiesi noslēgt šādus nolīgumus ar imigrantu izcelsmes valstīm. Šajā sakarā līdzattīstība un dialogs ar izcelsmes valstīm ir svarīgs, un, manuprāt, šo nolīgumu ar Mali varēs izmantot kā atsauci. To es vēlējos pateikt *Ortega kungam*.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mans jautājums ir saistīts ar prezidenta *Sarkozy* ierosināto Vidusjūras reģiona valstu savienību. Vai to nevarētu izmantot kā efektīvu instrumentu saistībā ar šo lietu? Vēlos minēt divus īpašus jautājumus. Pirmkārt, imigranti no Ziemeļāfrikas: kas tiek darīts, lai tur radītu darbavietas? Otrkārt, tranzīta imigranti no Rietumāfrikas: vai nav iespējams izveidot uzņemšanas centrus pašā Ziemeļāfrikā?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vēlos teikt, ka *Posselt kunga* jautājums ir būtisks. Vidusjūras reģiona valstu savienība vispirms ir praktisku projektu savienība. Tai ir arī starpkultūru redzējums. Tā ir acīm redzami saistīta ar ekonomisko attīstību, un viss, kas saistīts ar līdzattīstību, ir iekļauts ekonomiskajā attīstībā. Tādējādi vienā vai citā veidā varu apstiprināt *Posselt kungam*, ka šie aspekti tiks risināti piemērotā laikā, ņemot vērā projektus un diskusijas par ekonomisko attīstību starp abiem Vidusjūras krastiem.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3 (**Luis Yañez-Barnuevo García**) (H-0798/08)

Temats: Dialoga uzsākšana Kubā

Padomes 2008. gada 23. jūnija secinājumi par Kubu tika atbalstīti Kubas demokrātiskajās aprindās, kuras novērtēja to, ka ES galvenā prioritāte ir visu politisklodziņo bezierunu atbrīvošana un ka tā atbalsta cilvēktiesību ievērošanu un patiesu progresu virzībā uz plurālistisku demokrātiju.

Saskaņā ar saistībām, ko Padome uzņēmas savos secinājumos, vai tā var precizēt, kādus efektīvus pasākumus tā veic, lai turpinātu attīstīt dialogu ar pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas pārstāvjiem?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Masip kungs*, kā jau jūs uzsverāt, Padome patiesi 23. jūnijā nolēma atjaunot attiecības ar Kubu, ņemot vērā dažas nesenās pozitīvās tendences cilvēktiesību jomā.

Pirmkārt, Padome nolēma atsākt dialogu starp Eiropas Savienību un Kubu bez priekšnoteikumiem, balstoties uz savstarpīgumu un aplūkojot visus kopīgu interešu jautājumus. Šī dialoga mērķis ir konkrēti rezultāti, it sevišķi cilvēktiesību jautājumos. Saistībā ar to, *Masip kungs*, Eiropas Savienības un Kubas politiskā dialoga pirmā sesija ministru līmenī notika 16. oktobrī Parīzē.

Otrkārt, savos 23. jūnija secinājumos Padome no jauna apstiprināja, ka vēlas turpināt dialogu ar pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas pārstāvjiem augsta līmeņa vizītēs, kurās vienmēr tiks uzsvērti cilvēktiesību jautājumi. Nepieciešamības gadījumā šo vizīšu laikā tiks organizētas sanāksmes ar opozīciju.

Padome arī uzsvēra, ka Eiropas Savienība turpinās piedāvāt visām Kubas sabiedrības daļām praktisku atbalstu miermīlīgu pārmaiņu veikšanai uz salas. Lai piemērotu šos secinājumus, organizācija, kura pārstāv šo opozīciju, tiks regulāri aicināta paust savu viedokli par pašreizējiem politiskajiem notikumiem.

Visbeidzot, Padome apstiprināja, ka Eiropas Savienība ir gatava sniegt konstruktīvu ieguldījumu visu Kubas sabiedrības daļu attīstībā, kā arī sadarbības attīstībā, un, ņemot vērā šīs saistības, kā jūs zināt, komisārs *Louis Michel* tikko bija oficiālā vizītē Kubā, lai vienotos par šīs sadarbības pamatnostādnēm un praktiskiem projektiem, kurus varētu uzsākt.

Jūs redzēsiet, ka — papildus *Michel* kunga vizītei — Padome ir ieviesusi daudzus pasākumus jūnija secinājumu piemērošanai, un nākamgad jūnijā, Čehijas prezidentūras beigās, Padome sāks novērtēt politisko dialogu ar Kubu un tā rezultātus. Pamatojoties uz to, dialogs tiks turpināts, ja būs redzams, ka Kuba ir īstenojusi Eiropas Savienības paustās cerības, it īpaši cilvēktiesību jautājumos.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Liels jums paldies, *Jouyet* kungs, un to saku sava kolēģa *Luis Yañez-Barnuevo García* vārdā, kurš ir cieņas un demokrātijas aizstāvis un atbalsta Kubas opozīciju un Kubas iedzīvotājus.

Jums ir jāturpina centieni saglabāt šīs prioritātes un jāturpina šajā dialogā pievērsties Kubas opozīcijai. Mums ir jāpanāk demokrātija Kubā un jānodrošina Eiropas saistību izpilde Kubā.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Lai gan tiek ziņots par „pārmaiņām” Kubā, fakti liecina, ka Kuba vēl joprojām nav brīva un demokrātiska valsts. Iemesls, kādēļ Kubai tika piemērotas politiskās un diplomātiskās sankcijas, vēl aizvien nav novērsts, jo 55 no sākotnēji 75 disidentiem vēl joprojām atrodas cietumā.

Manuprāt, pirms jebkura Eiropas Savienības politiska lēmuma par sankciju pārtraukšanu pret Kubu ir jāveic pārredzama situācijas attīstības novērtēšana, it īpaši cilvēktiesību un Kubas pilsoņu brīvību jomā.

Ko Padome ir paveikusi un ko tā darīs, lai nodrošinātu visu politiskās atbrīvošanas no Kubas cietumiem?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, mani izraidīja no Kubas 2005. gada maijā. Iebraucis lidostā, es tiku izraidīts, jo esmu EP deputāts. Nesen iesniedzu vīzas pieprasījumu, lai pārliecinātos, ka varēšu šķērsot robežu, un saņēmu noraidījumu. Vai varu uz jums, uz prezidentūru, palauties, ka tiks nodrošināts, ka EP deputāts var brīvi apmeklēt Kubu?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vēlos atbildēt vispirms uz *Pleštinská* kundzes jautājumu un pēc tam uz *Sonik* kunga jautājumu. 1996. gadā Padomes pieņemtā kopējā nostāja ir spēkā. Tajā ieteikts veicināt pārejas procesu virzībā uz demokrātisko plurālismu un ievērot cilvēktiesības, un saistībā ar to pastiprināt dialogu ar Kubas iestādēm un visām sabiedrības daļām. Tā kā Kubas iestādes gūst panākumus virzībā uz demokrātiju, Eiropas Savienība uzskata, ka tā ir gatava atbalstīt valsts pieejamības nodrošināšanas procesu.

Saistībā ar jūsu situāciju, *Sonik* kungs, esmu minējis, kā arī tas ir skaidrs, ka mums visiem kā EP deputātiem ir jāizrāda vislielākā modrība un jāatbalsta jūsu darbības. Tāda ir Padomes nostāja.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 4 (**Robert Evans**) (H-0801/08)

Temats: Finanšu krīzē gūtā pieredze

Kādu pieredzi Padome ir guvusi no pašreizējās finanšu krīzes? Kādi īstermiņa un ilgtermiņa pasākumi patlaban tiek apspriesti?

Vai šīs sarunas attiecas arī uz Īslandi un citām Eiropas valstīm, kuras nav ES, bet ar kuru ekonomiku tomēr tā ir cieši saistīta?

Jautājums Nr. 5 (**Mairead McGuinness**) (H-0830/08)

Temats: Dalībvalstu atbildes reakcija uz starptautisko finanšu krīzi

Vai Padome uzskata, ka atsevišķu dalībvalstu iejaukšanās, lai aizsargātu savas bankas un ekonomiku no vissliktākās starptautiskās finanšu krīzes ietekmes, ir solis atpakaļ?

Jautājums Nr. 6 (**Gay Mitchell**) (H-0832/08)

Temats: ES atbildes reakcija uz finanšu krīzi

Tā kā uzticība finanšu tirgiem ir zema un banku nozarē valda sajukums, vai Padome strādā saistībā ar to, lai risinātu krīzes problēmu un atjaunotu uzticību, ieviešot saskaņotu un daudzpusēju pieeju, vai arī tiek uzskatīts, ka dalībvalstis ir labāk sagatavotas, lai pašas tiktu galā ar finanšu problēmām?

Jautājums Nr. 7 (**Dimitrios Papadimoulis**) (H-0840/08)

Temats: Finanšu krīze un Stabilitātes pakts

Pasaules finanšu krīze ir parādījusi nesaskaņotu Eiropas Savienības valdību un Eiropas Centrālās bankas rīcību, kuras var atrast līdzekļus, lai novērstu banku sabrukumu, tādējādi pārkāpjot Stabilitātes pakta noteikumus, kad daudzus gadus netika pieļautas visniecīgākās atkāpes no pakta noteikumiem, lai īstenotu svarīgas sociālās vajadzības.

Kāds ir Padomes viedoklis? Vai tā uzskata, ka, ņemot vērā nesenos notikumus, ir jāpārskata Stabilitātes pakta noteikumi un tirgus ekonomikas vienas dimensijas koncepcija, kas ir bijusi vienīgais noteicošais Eiropas attīstības princips?

Jautājums Nr. 8 (**Laima Liucija Andriekienė**) (H-0875/08)

Temats: Austrumeiropas stāvoklis un izredzes finanšu krīzes laikā

Austrumeiropas vārīgums, ņemot vērā finanšu krīzi, ir ES politikas veidotāju problēmjautājums. Austrumeiropas valstu vadītāji uzskata, ka viņu valstu ekonomika ir daudz neaizsargātāka par viņu Rietumeiropas partneru ekonomiku. Kādus galvenos draudus Padome var minēt attiecībā uz Austrumeiropas un Baltijas valstīm, proti, saistībā ar šo finanšu krīzi? Kādas perspektīvas Padome redz Austrumeiropas un Baltijas valstīm, it īpaši tuvākajā nākotnē (2009. un 2010. gadā), kā arī ilgtermiņā?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājs kundze, mēģināšu atbildēt uz visiem jautājumiem saistībā ar finanšu krīzi, kura pēdējos 15 mēnešus vai ilgāk ir skārusi pasaules ekonomiku un kura turpina ietekmēt Eiropas ekonomikas finanses.

Kas attiecas uz Eiropas Savienību, atgādināšu jums, ka 15. un 16. oktobra Eiropadome puda apņemšanos jebkuros apstākļos, veicot visus nepieciešamos pasākumus, saglabāt finanšu sistēmas stabilitāti, atbalstīt lielākās finanšu iestādes, izvairīties no bankrotiem un nodrošināt aizsardzību noguldītāju depozītiem.

Kas attiecas uz finanšu sistēmu, Eiropadome ir paudusi pārliecinošu aicinājumu visiem sistēmas dalībniekiem rīkoties atbildīgi, it īpaši banku nozarē. Tā uzsvēra, ka uzņēmumu vadītāju patiesajam sniegunam ir jāatspoguļojas viņu atalgojumā, arī darba attiecību pārtraukšanas pabalstos un visā, kas saistīts ar „zelta izpletņiem”. Tāpat tā vienojās nodrošināt, ka akciju iegādes iespēju vienošanās rezultātā nebūtu nedz jāuzņemas pārāk liels risks, nedz pārmērīgi jākoncentrējas uz īstermiņa mērķiem.

Pēc šīs sanāksmes 7. novembrī notika valstu valdību vadītāju sanāksme, kuras uzdevums bija sagatavoties koordinētai Eiropas pieejai G 20 sanāksmē, kura notika pagājušajā nedēļas nogalē Vašingtonā un kuras mērķis bija pieņemt steidzamus lēmumus par pārredzamību, pasaules mēroga regulējuma standartus, it īpaši uzskaites standartus, finanšu uzraudzību un krīzes vadību, interešu konfliktu novēršanu un agrīnās brīdināšanas sistēmas izveidi, lai tādējādi radītu noguldītāju un ieguldītāju uzticību.

Lai precīzāk atbildētu uz godājamā deputāta jautājumu, kas tika iesniegts Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas vārdā un ko pirms tam jau uzdeva *Evans* kungs, par praktiskiem pasākumiem, kuri tiek izskatīti, lai risinātu krīzi, vēlos atsaukties uz Kapitāla prasību direktīvas reformu, ko Padome patlaban izskata. Padomes darbs saistībā ar šo priekšlikumu ir jau krietni paviszījies uz priekšu. Arī Komisija tikko ir ierosinājusi regulu par reitinga aģentūru apstiprināšanas sistēmu. Arī šis priekšlikums apstiprina to, ka kapitāla prasības ir atkarīgas no piešķirtā vērtējuma.

Kas attiecas uz noguldītāju depozītu aizsardzību, Komisija ir ierosinājusi grozīt esošo direktīvu, lai palielinātu minimālās garantijas no 50 000 eiro līdz nākotnē plānotajiem 100 000 eiro. Eiropas Parlaments un Padome grasās apsvērt šo priekšlikumu.

Jāpiemin arī, ka pēc 15. un 16. oktobra Eiropadomes tika izveidota finanšu krīzes komanda. Šī komanda, kā jūs zināt, ir neoficiāls brīdinājumu, informācijas apmaiņas un novērtēšanas mehānisms starp Padomes pārstāvjiem, Eiropadomes priekšsēdētāju, Komisiju, tās priekšsēdētāju, Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāju,

Eurogrupas priekšsēdētāju un dalībvalstu valdībām, kā arī, protams, Ekonomikas un finanšu komitejas priekšsēdētāju, kurš ir šīs agrinās brīdināšanas komandas centrālais balsts.

Atbildot uz McGuinness kundzes un Mitchell kunga uzdoto jautājumu, vēlos uzsvērt, ka Eiropadome apstiprināja rīcības plānu piedāvāt dalībvalstīm pilnīgu kopēju sistēmu valstu glābšanas un atbalsta pasākumiem finanšu nozarei. Eiropadome aicināja dalībvalstis ņemt vērā valstu līmenī pieņemto lēmumu iespējamās sekas uz citām dalībvalstīm. Mēs arī atzīstam, ka Īslande ir pieredzējusi nopietnus sarežģījumus. Eiropadome oktobrī šai valstij nosūtīja solidaritātes vēstījumu. Ekonomikas un finanšu padomē 4. novembrī un visbeidzot arī Eiropas Ekonomiskās zonas padomē notika sanāksmes. Es satiku pārstāvjus no Īslandes un uzskatu, ka mums bija iespēja atrast apmierinošus solidaritātes mehānismus un arī pieņemt nolīgumu, kurš mūs vieno ar šo valsti Eiropas Ekonomiskajā zonā.

Saistībā ar Papadimoulis kunga uzdoto jautājumu par Stabilitātes un izaugsmes pakta vēlos jums atgādināt par Padomes 7. oktobrī pieņemtajiem secinājumiem, kuros tā apstiprina vēlmi piemērot šo pakta, vienlaikus ņemot vērā izņēmuma apstākļus, kas jums ir zināmi. Īstenojot 7. oktobra lēmumu, protams, ir jāņem vērā G 20 secinājumi, kuros aicināts izmantot visus iespējamus resursus darbības stiprināšanai.

Atbildot uz Andrikenē kundzes jautājumu, atgādināšu jums, ka, pēc Komisijas sniegtās informācijas, Ungārija, Lietuva, Igaunija, Bulgārija un Rumānija ir cietušas no finanšu krīzes daudz smagāk nekā citas dalībvalstis. Šīs valstis gadiem ilgi ir guvušas labumu no izdevīgiem ārējā finansējuma nosacījumiem, radot, protams, deficītu pašreizējā maksājumu bilanci un uzkrājot ārējos parādus. Ir skaidri redzams, ka patlaban finansēšanas nosacījumi ir daudz neizdevīgāki un problēma, ar ko saskaras šīs valstis, ir to ārējā parāda refinansēšana.

Kas attiecas uz Ungāriju, Padome tikko izsniedza aizdevumu 6,5 miljardu eiro apmērā maksājumu bilances izlīdzināšanai vidēja termiņa finansiālās palīdzības mehānisma ietvaros. Papildus Padomes aizdevumam arī Starptautiskais Valūtas fonds sniedz aizdevumu 12,5 miljardu eiro apmērā un Pasaules Banka — viena miljarda apmērā. Es nezinu, vai pēdējā minētā summa ir dolāros vai eiro.

Ar pašreizējo 12 miljardu eiro lielo finansējumu pastāv risks, ka šis mehānisms nebūs atbilstošs, lai sasniegtu turpmākās prasības, tādēļ Komisija ir tikko ierosinājusi palielināt pieejamo palīdzību šai valstij līdz 25 miljardiem eiro. Padome ir lūgusi Parlamentu sniegt atzinumu par šo priekšlikumu.

Peter Skinner (PSE). – Es atzinīgi vērtēju Padomes piezīmes un vispārējo pieeju finanšu pakalpojumu krīzei un patiesi ceru, ka mēs varēsim pamatoties uz nesen notikušās G 20 sanāksmes rezultātiem. Kā jūs minējāt, mums ir jāpamatojas uz šo kustību, lai panāktu globālus rezultātus globālam regulējumam, it īpaši finanšu uzraudzībai.

Jāpiebilst, ka arī finanšu uzraudzībai ir nepieciešams finansiāls atbalsts. Mēs to esam pieredzējuši. Tā, protams, ir nodokļu maksātāju nauda. Bet, lai uzraudzība būtu atbilstoša, tai ir nepieciešama atbilstoša maksātspēja ne tikai bankām, bet arī apdrošināšanas uzņēmumiem. Tādēļ es vēlos uzzināt, vai jūs atbalstīsiet arī grupu uzraudzību un grupu atbalstu, kā norādīts Maksātspējas II direktīvā, kas nav minēta jūsu finanšu regulu sarakstā, bet kas tika sagatavota laikā, kad nebija krīzes, un varētu palīdzēt mums krīzes laikā. Ja tā, tad varbūt prezidentūra varētu paskaidrot, kāpēc 2. decembrī tā plāno svītrot grupu atbalstu no šī priekšlikuma, un izprast, cik tas var būt nelietderīgi.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Savus jautājumus noformulējam pirms vairākām nedēļām, un tagad situācija ir sliktāka un arī citāda, nekā tā bija toreiz. Tādēļ, pamatojoties uz to, vai varu vaicāt, cik saliedēta ir Padome tās vienotajā rīcībā un kas tā ir par situāciju, kurā dalībvalstīm ir jādarbojas vienatnē, vai sistēma darbojas efektīvi?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Vai šis nav laiks, kad mums vajadzētu kaut ko līdzīgu Māršala atbalsta plānam, varbūt Sarkozy plānu Eiropai?

Kā jūs to finansētu? Pieņemot, ka Ķīna aizdotu naudu Eiropas Investīciju bankai vai Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai un jūs dotu dotācijas dalībvalstīm, — tas neietekmētu viņu parāda un IKP attiecību.

Kā jūs to kompensētu? No muitas un akcīzes nodokļa, ko jūs iegūtu no tirdzniecības, un, iespējams, no papildu 0,5 % PVN no to dalībvalstu iemaksām, kuras izmantotu šo iespēju.

Vai jūs savā decembra sanāsmē apsvērsit Māršala atbalsta veida plānu un pārstāsiet nodarboties ar niekiem? Mēs tikai tagad sākam piedzīvot šo lejupslīdi, un, ja mēs uz to raugāties optimistiski ar aprēķinātu risku, mēs varam redzēt šīs situācijas atrisinājumu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Padomes priekšsēdētāja kungs, pat iepriekšējais Komisijas priekšsēdētājs *Prodi* kungs teica, ka Stabilitātes pakts ir mulķīgs, jo tajā interese ir tikai par inflāciju, deficītu un parādu laikā, kad Eiropa grimst lejupslīdē un tai nepieciešami pasākumi, kas sekmētu attīstību, nodarbinātību un sociālo kohēziju.

Mans jautājums ir šāds: vai jūs plānojat to aizstāt, nevis vienkārši mazināt prasības? Ja jūs to nevarat vai nevarēsīt, tad, lūdzu, ziņojiet Padomes priekšsēdētājam, ka šī dempinga krīze ir jāpārtrauc.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) *Jouyet* kungs, jūs runājat par Ungāriju un tai izrādīto solidaritāti, kas ir ļoti pretimnākoši, bet man ir liela interese arī par citām jūsu pieminētajām valstīm — Bulgāriju, Rumāniju un it īpaši Lietuvu. Vai arī Lietuva var gaidīt šādu Eiropas Savienības solidaritāti pašreizējā finanšu krīzē?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, atbildot uz godājamā deputāta jautājumu, kuru pirms tam jau uzdeva *Evans* kungs, jums ir pilnīga taisnība. Maksātspējas jautājumi skar ne tikai bankas, bet arī apdrošināšanas uzņēmumus, un mūsu uzraudzības mehānismi ir jāpielāgo, lai tie varētu darboties ar grupām šajā nozarē, un tie var būt apvienoti vai starptautiski.

Tādēļ mēs esam apņēmušies nonākt pie apmierinoša noslēguma darbā ar Maksātspējas II direktīvu. Ceram, ka darbs tiks pabeigts, cik ātri vien iespējams, un mēs atbalstām Komisiju šī darba veikšanā. Ceram rast kompromisu šajā jautājumā, bet ir skaidrs, ka mums ir vajadzīgi elementi, kas stiprinās maksātspējas uzraudzību apdrošināšanas grupu līmenī.

Kas attiecas uz *McGuinness* kundzes jautājumu, manuprāt, atbilde no G 20 tādā veidā, kā tā bija sagatavota, tas, ka G 20 valstis ir vienojušās par rīcības plānu, apliecina, ka Padome ir bijusi vienota savā darbībā. Atgādināšu jums, ka saistībā ar šo rīcības plānu ir arī tādi, kuri saka, ka mums ir jāizmanto visi pieejamie resursi, lai turpinātu darbību; šajā rīcības plānā ir ļoti praktiski finanšu regulējuma pasākumi, kurus es tikko uzskaitīju un kurus es negrāso atkārtot, un mēs sagaidām, ka tie tiks ātri īstenoti Eiropas līmenī. Reaģējot ne tikai uz finanšu krīzi, bet arī uz ekonomisko krīzi, mēs esam lūguši Komisiju veikt nepieciešamās likumdošanas iniciatīvas vai praktiskās iniciatīvas un Parlamentu tās atbalstīt, pieņemot nepieciešamos tekstus, cik drīz vien iespējams.

Kas attiecas uz dalībvalstu koordinēšanu, vēlos *McGuinness* kundzei teikt, ka, manuprāt, ir svarīgi, lai agrīnās brīdināšanas komanda, šī koordinācijas komanda, atbilstoši darbotos Ekonomikas un finanšu komitejas, kā arī dalībvalstu pārstāvju un dažādu iesaistīto iestāžu, vai nu tā būtu Eiropas Centrālā banka, vai Eurogrupa, starpā.

Kas attiecas uz *Mitchell* kunga teikto, manuprāt, bez Māršala plāna minēšanas un pieņemot G 20 principus, un runājot prezidentūras vārdā, mēs vēlamies, lai Kopienas līmenī tiktu iedarbinātas visas sviras pasākumu īstenošanai kopā ar pasākumiem dalībvalstu līmenī: vai tās būtu EIB piedāvātās pašreizējās aizdevumu iespējas, Kopienas budžetā pieejamie resursi, kuri arī ir jāizmanto, lai spēcinātu darbību, protams, valstu budžetos pieejamie resursi, it īpaši tie, kas saistīti ar izdevumiem nākotnē un uzņēmējdarbības atbalsta projektiem, vai pat Kopienas līmenī atsevišķu noteikumu mikstināšana vai pieņemšana, lai palīdzētu šīm nozarēm vislielākajās grūtībās. No šāda viedokļa mēs raugāties uz lietām ar vislielāko pragmatismu, bet ir skaidrs, ka mums šajā jomā ir jārikojas. Katrā ziņā jums ir taisnība, un prezidentūra jums pilnībā piekrīt.

Kas attiecas uz *Andriekienė* kundzes teikto, es atvainojos, bet Ungārija ir saņēmusi finansiālu atbalstu. Kā jau teicu un varu to apstiprināt, fonds ir piešķīris 12,5 miljardus eiro, un 6,5 miljardus eiro ir piešķīrusi Eiropas Savienība, un ir skaidrs, ka no šīs solidaritātes gūst valstis, kuras ir skārusi nopietna krīze viņu maksājumu bilancē un radījusi problēmas refinansēt ārējo parādu.

Pārējais nodrošina to, ka Eiropas Savienībā mēs īstenojam nepieciešamos solidaritātes mehānismus. Ungārijas gadījumā mēs saskārāmies ar sevišķi nopietnu situāciju. Es atsaucos arī uz Īslandi. Mēs atrodamies ļoti sarežģītā situācijā. Un, ja Baltijas valstis vai citas valstis, kuras jūs vislabāk pārzināt, atrastos tādās pašās grūtībās, ko es nevēlos, tiktu piemēroti tādi paši solidaritātes mehānismi. Šāda ir prezidentūras nostāja, un, protams, bez solidaritātes vienotība nav iespējama.

Vēlos teikt *Papadimoulis* kungam, ka, pirmkārt, es ne vienmēr piekrītu priekšsēdētājam *Prodi*. Tā tas dažkārt ir. Otrkārt, ir nepieciešama noteikta budžeta disciplīna. Treškārt, kā jau teicu, atsaucoties uz G 20 secinājumiem, šķiet, ir skaidrs, ka šie principi ir jāpieņem ārkārtas gadījumiem un ka ārkārtas pasākumi ir nepieciešami. Tam ir nozīme, un šajā ziņā es piekrītu tam, ka nekad nevajag būt dogmatiskam. Visbeidzot un ceturtkārt, kas attiecas uz tūrismu, es pazīstu Padomes priekšsēdētāju pietiekami labi, lai zinātu, ka viņam

ir citas iemīļotas vietas un ka viņš velta visu savu enerģiju Eiropas Savienībai. Es ceru, jūs zināt, ka mums tas ir svarīgi.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Jouyet kungs, izmantojot vērtspapīru tirgus finanšu tehniku, ASV augsta riska hipotekārie kredīti ir iekļauti Eiropas banku un pilsoņu iepirktajās hipotēkās un citos līdzekļos.

Vai Padome zina, cik daudz no šiem finanšu atkritumiem ir mums pārdoti no Atlantijas okeāna otras puses?

Avril Doyle (PPE-DE). – Vēlos uzzināt, vai Francijas prezidentūra jūtas izolēta pie Padomes galda saistībā ar tās vēsturisko mīlestību pret tirgus regulējumu un šajā konkrētajā gadījumā pret finanšu pakalpojumiem.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, lai atbildētu uz godājamā deputāta jautājumu, jāsaka, ka no galvas neatceros precīzus skaitļus. Man zināmie apmēri ir patiesi augsti un pārsniedz vērtspapīru tirgu, un tie ir izplatījušies Eiropā galvenokārt no Atlantijas okeāna otras puses un ir lielāki nekā daudzu dalībvalstu IKP vai pat visas ES IKP. Tas ir patiešām ievērojami. To es varu jums apgalvot. Tādēļ darījumu ar vērtspapīriem rezultātā mums ir jātiek galā ar nepieredzētu grūtību destabilizējošu šoku. To es varu jums teikt šodien.

Kas attiecas uz Doyle kundzes jautājumu, es ceru, ka, tāpat kā saistībā ar citiem jautājumiem, mēs nesam pilnībā izolēti un ka prezidentūra ir pārliecināta. Finanšu regulējums pavisam noteikti nav vienkāršs jautājums, Doyle kundze, bet, manuprāt, mēs progresējam. Šajā pēcpusdienā jūsu Parlamentā mums bija viedokļu apmaiņa ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju, un mēs esam diezgan pārliecināti par Eiropadomes izstrādāto rīcības plānu, ko pielāgoja visa Eiropa neoficiālajā valstu valdību vadītāju sanāksmē un ar ko pēc tam šajā nedēļas nogalē nodarbojās G 20 Vašingtonā.

Es teiktu, ka vismaz teorētiski vairs nav nekādu strīdu. Mums ir jārisina šis regulējuma trūkums. Nav nepieciešamības vai vēlmes pēc vēl vairāk regulējumiem, bet mums ir jāpieņem daži no tiem un jānodrošina sistēma, kura ir droša un pārredzama noguldītājiem un ieguldītājiem. Manuprāt, šajā jautājumā mums piekrist visa pasaule. Pēc tam tas ir jautājums par pielāgošanu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 10 (**Hélène Goudin**) (H-0806/08)

Temats: Politiskā atbildība par pārkāpumiem ES militāro operāciju laikā.

Zviedrijā ir iesniegta liecība par to, ka Francijas militārie spēki, kas piedalījās ES operācijā *Artemis* Bunijā, Kongo, ir bijuši iesaistīti ieslodzīto spīdzināšanā un nāves soda imitēšanā. Šis incidents, iespējams, ir noticis 2003. gada 13. jūlijā, un to ir izmeklējuši gan Zviedrijas, gan Francijas bruņotie spēki. Šis gadījums rada daudzus jautājumus attiecībā uz turpmāko sadarbību.

Vai ir jebkādas garantijas, ka uz ES operācijām nosūtītie ES dalībvalstu spēki ievēro parakstītās konvencijas un ir kompetenti saskaņā ar starptautiskajām tiesībām? Kā Padome plāno sekot līdzi Francijas pašreiz veiktās izmeklēšanas konstatējumiem Bunijas notikumā?

Jautājums Nr. 11 (**Hanne Dahl**) (H-0807/08)

Temats: Politiskā atbildība par pārkāpumiem ES militāro operāciju laikā

Zviedrijā ir parādījusies liecība par to, ka Francijas militārie spēki, kas piedalījās ES operācijā *Artemis* Bunijā, Kongo, ir bijuši iesaistīti ieslodzīto spīdzināšanā un nāves soda imitēšanā. Šis incidents, iespējams, ir noticis 2003. gada 13. jūlijā, un to ir izmeklējuši gan Zviedrijas, gan Francijas bruņotie spēki. Zviedrijas liecībā tika sniegti pretrunīgi fakti, un Francijas izmeklēšanā tika secināts, ka pārkāpumu nav bijis, bet šis gadījums rada daudz jautājumu saistībā ar nākotni.

Kuram būtu jāuzņemas politiskā atbildība par pārkāpumiem, kurus veikuši dalībvalstu militārie spēki, kas piedalījās ES ārvalstu operācijās? Ja dalībvalsts militārie spēki tiek atzīti par vainīgiem kara noziegumā ES operācijas laikā, vai ir iespējams atsaukt šo dalībvalsti no ES operācijām uz ilgstošāku laiku, lai aizsargātu ES dalībvalstu militāro spēku labo vārdu un reputāciju?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Goudin kundze un Dahl kundze ir uzdevušas ļoti nopietnus jautājumus. Varu apgalvot gan viņām abām, gan jūsu Parlamentam, ka Eiropas Savienības operācijas tiek veiktas saskaņā ar konvencijām, kas aizsargā cilvēktiesības un starptautiskās tiesības.

Šis princips ir skaidri noteikts visos Padomes apstiprinātajos plānošanas dokumentos un ir iekļauts individuālās instrukcijās, kas tiek dotas aktīvajiem spēkiem. Tas tiek dēvēts par „kareivju korpusu”.

Kad atsevišķi indivīdi, kuri ir izvietoti ārvalstu un aizsardzības operācijās, pārkāpj savas tiesības, disciplinārās un tiesiskās sekas ir dalībvalstu kompetencē. Visas dalībvalstis stingri ievēro konvencijas, kuras aizsargā cilvēktiesības.

Saistībā ar atgadījumu, par kuru tika uzdots šis kopīgais jautājums, ļaujiet man noņemt Padomes priekšsēdētāja mantiju, lai teiktu: pārredzamības labad Francijas iestādes pēc sazināšanās ar Zviedrijas iestādēm veica rūpīgu izmeklēšanu. Šo izmeklēšanu Francijas iestāžu uzdevumā veica Aktīvo spēku un valsts aizsardzības inspekcija.

Šajā izmeklēšanā atklājās, ka jaunais vīrietis, kuru 2003. gada 13. jūlijā Francijas spēki notvēra operācijas *Artemis* laikā Kongo Demokrātiskajā Republikā, nepiedzīvoja nedz spīdzināšanu, nedz cietsirdīgu izturēšanos. Tādējādi nopietnās apsūdzības pret Francijas un Zviedrijas spēkiem nav pamatotas.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Vēlos uzdot šādu jautājumu: šis jaunais vīrietis, kā mēs zinām, ir pazudis. Kā ir iespējams pierādīt, ka ar viņu nekas nebija noticis?

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, vēlos uzdot papildu jautājumu, lai precizētu, vai gadījumā, kad ir šaubas par to, vai dalībvalsts ir ievērojusi starptautiskās konvencijas saistībā ar kādu ES operāciju, ir iespējams atsaukt šīs dalībvalsts dalību? Manuprāt, dažos gadījumos tas varētu būt nepieciešams, un ir ļoti svarīgi to skaidri zināt.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, lai nenonāktu galējībās, vēlos uz *Goudin kundzes* un *Dahl kundzes* jautājumiem sniegt uz faktiem balstītu atbildi un tādējādi sniegt jūsu Parlamentam, kā arī sev kā Padomes priekšsēdētājam informāciju no ziņojuma par Francijas Aktīvo spēku un valsts aizsardzības inspekcijas veikto izmeklēšanu.

Parlamenta zināšanai — manās amata funkcijās nav pienākuma nodarboties ar šiem jautājumiem, taču es to darīšu un sniegsu jums izmeklēšanas kopsavilkumu par 2003. gada 13. jūlija atgadījumu Čem-Čem nometnē Bunijā, Kongo Demokrātiskajā Republikā. Izmeklēšanā, ko veica ar Zviedrijas spēku atbalstu un sadarbību, atklājās, ka jaunais vīrietis, kuru 2003. gada 13. jūlijā notvēra Francijas spēki operācijas *Artemis* laikā Kongo Demokrātiskajā Republikā, netika spīdzināts un arī nepiedzīvoja cietsirdīgu izturēšanos. Viņu uz vairākām stundām aizturēja nometnē un pēc tam atbrīvoja. Rīkojumu par izmeklēšanas veikšanu 2008. gada 31. martā deva armijas vadība, lai pabeigtu sākotnējās izmeklēšanas, ko veica Zviedrijas un Francijas iestādes savās valstīs. Šo iestāžu starpā tika īstenota ļoti laba sadarbība, un šo izmeklēšanu rezultātā atklājās, ka pret Francijas un Zviedrijas kareivjiem un diviem pulkvežiem celtās nopietnās apsūdzības ir nepamatotas.

Tātad ir skaidrs, ka cilvēktiesības un starptautiskās konvencijas ir jāievēro ārējo drošības un aizsardzības operāciju visos posmos, sākot no plānošanas līdz īstenošanai, un tas ir jāpanāk, komandas ilgstoši apmācot šajā jomā.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, esmu ieinteresēts dzirdēt, kāda līdz šim, jūsu prāt, ir bijusi ANO loma saistībā ar attiecīgajiem jautājumiem. Vai jums šķiet, ka ANO būs kas darāms šajās jomās?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Jūs ar saviem komentāriem mani vēlreiz pārliecinājat — gan no Francijas puses, gan plašāk no Padomes puses.

Bet vai jūs nepiekrītat, ka šis atgadījums un jebkuri līdzīgi atgadījumi ir ļoti slikti, raugoties no mūsu ES operāciju viedokļa, un ka mums ir ļoti labi jāzina un jābūt ļoti uzmanīgiem ar to, kā mēs rīkojamies ar šādiem ziņojumiem, proti, ka mēs izskatām tos laikus un ka tie nedara kaunu mūsu, ja vēlaties, labajam darbam?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā piekrītu *McGuinness kundzes* teiktajam. Ir skaidrs, ka par visām ārvalstu operācijām, vai nu tās tiek veiktas Eiropas drošības un aizsardzības politikas, vai kopējās sistēmas ietvaros, ir noteikti jāziņo. Pārredzamībai ir jābūt ļoti svarīgai.

Es pilnībā piekrītu *McGuinness kundzei*, un tādēļ mums ir nepieciešams pilnveidot visu, kas saistās ar „Militāro Erasmus”. Es ceru, ka nākamās Eiropadomes, kas notiks decembrī, darbā varēs iekļaut arī jautājumus saistībā ar apmācību un labākās prakses un pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm Eiropas drošības un aizsardzības politikas ietvaros.

Kas attiecas uz *McGuinness kundzes* jautājumu, manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi, ja mēs vēlamies attīstīt stratēģiju Eiropas drošībai un klātbūtnei citās valstīs. Jums ir taisnība, *McGuinness kundze*.

Kas attiecas uz *Rübig kunga* jautājumu, tas tiks izskatīts rīt no rīta mūsu debatēs par Kongo Demokrātisko Republiku. Es uzskatu, ka ANO loma ir patiesi svarīga. Jautājums ir par to, kā tās resursus var stiprināt un papildināt.

Priekšsēdētāja. – Es redzu, ka *Dahl* kundze atkal lūdz vārdu. Es varu ļaut jums uzdot tikai vēl vienu papildu jautājumu, un tas diemžēl ir viss. Atvainojiet, bet tas ir viss.

(*Izsauciens no sēžu zāles*)

Man nav tiesību uzspiest tieši to, ko jūs, iespējams, vēlētos dzirdēt. Padomes priekšsēdētājs ir atbildējis, un diemžēl līdz ar to šis jautājums ir izsmelts, ja vien jūs neveicat turpmāku saraksti.

Jautājums Nr. 12 (**Marie Panayotopoulos-Cassiotou**) (H-0808/08)

Temats: Valstu sociālās drošības sistēmu koordinēšana

Vai Padome varētu izstāstīt, kāds progress ir panākts Eiropas tiesību aktu par valstu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu atjaunināšanas un vienkāršošanas procesā, kura pirmais posms bija Regulas (EK) Nr. 883/2004⁽²⁾ pieņemšana, lai ES pilsoņi varētu brīvi pārvietoties Eiropā, vienlaikus saglabājot savas tiesības un sociālos pabalstus (veselības aprūpi, pensijas, bezdarbnieka pabalstu)?

Kas ir panākts saistībā ar īstenošanas tiesību akta pieņemšanu, ar ko aizstāj Regulu (EEK) Nr. 574/72⁽³⁾, kurā arī ir paredzēti noteikumi sadarbības stiprināšanai starp valstu aģentūrām un datu apmaiņas metožu uzlabošanai?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, lai atbildētu uz *Panayotopoulos* kundzes jautājumu, vēlos viņai teikt, ka Padome pilnībā piekrīt viņas viedoklim par to, ka pēc iespējas ātrāk ir jāpanāk vienošanās par ierosināto regulu, kurā izklāstītas metodes Regulas Nr. 883/2004, kura attiecas uz sociālā nodrošinājuma sistēmas koordinēšanu, piemērošanai.

Tas nozīmē, ka ir jānosaka noteikumi šīs regulas pieņemšanai, lai sociālā nodrošinājuma sistēmas koordinēšanas reformu pabeigtu, ja iespējams, līdz 2009. gada maijam. Kopš tā laika vairākas iepriekšējās prezidentūras saistībā ar šo ierosināto regulu, ar kuru Komisija iepazīstināja 2006. gada janvārī, ir veikušas ļoti rūpīgu pārbaudi, padarot tās noteikumus plašākus un tehniskākus.

Pateicoties iepriekšējo prezidentūru ilgstošajiem centieniem, daļēji ir pieņemtas vispārējās pieejas. Šis process tika pabeigts iepriekšējā mēnesī Francijas prezidentūras laikā, daļēji pieņemot vispārējās pieejas par divām atlikušajām nodaļām saistībā ar atbildībām par negadījumiem darbā un arodslimībām, kā arī par pabalstiem nāves gadījumā.

Vienlaikus Parlaments iepriekšējā gada jūlijā sniedza atzinumu pirmajā lasījumā. Padome atzinīgi vērtē plašo viedokļu konvergenci ar Parlamentu. To var redzēt ļoti konstruktīvās sadarbības, kas īstenota starp divām iestādēm no paša šī teksta izskatīšanas sākuma, rezultātos.

Kopējas nostājas pieņemšana par regulas priekšlikumu Francijas prezidentūrai ir viens no svarīgākajiem soļiem virzībā uz personas mobilitātes palielināšanu Eiropas Savienībā. Šī iemesla dēļ prezidentūra darīs visu, kas ir tās spēkos, lai šo kopējo nostāju pieņemtu Padomes 15. decembra sanāksmē, lai Parlaments to varētu pieņemt nākamā gada janvāra sesijā.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vēlos pavaicāt Padomes priekšsēdētājam par jauno Komisijas priekšlikumu 2008/414 par pacientu tiesībām uz pārrobežu pakalpojumiem.

Kāda ir Francijas prezidentūras nostāja par šo jauno priekšlikumu?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Francijas prezidentūrai ir skaidrs, ka mums ir jāatbalsta šis Komisijas priekšlikums.

Praksē tas atvieglo procedūras apdrošinātajām personām, paātrina iestāžu atbildes sniegšanas un to apstrādes laiku ārvalstu situācijās dažādās sociālā nodrošinājuma jomās, tādās kā negadījumi darbā, arodslimības un

(2) OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

(3) 2 OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.

invaliditāte. Mums ir jārod risinājumi, lai pieņemtu noteikumus šajā jautājumā. Kā jūs zināt, Francijas prezidentūra uzdeva *Alain Lamassoure*, kuru jūs pazīstat, jautājumu par iespējām pārvarēt pārrobežu mobilitātes šķēršļus. Viens no risinājumiem bija sociālā nodrošinājuma jomas saskaņošana.

Ir jāatrod atbilstošs līdzsvars starp valstu sociālā nodrošinājuma tradīciju saglabāšanu, kas ir svarīgas katrai no mūsu dalībvalstīm, un pārmaiņu veikšanu, kas ir svarīgas pārrobežu mobilitātes veicināšanai.

Saistībā ar to mums ir jāatbalsta jūsu minētais priekšlikums, un prezidentūra *Xavier Bertrand* vadībā dara visu iespējamo, lai panāktu tā pieņemšanu.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Manuprāt, viena no mūsu lielākajām problēmām ir dubultā aplikšana ar nodokļiem Eiropā, kas negaidot ir radījusi papildu nodokļu slogu, it īpaši sociālā nodrošinājuma sistēmā. Esmu ieinteresēts uzzināt, vai ir gaidāmas kādas iniciatīvas no Padomes Francijas prezidentūras.

Avril Doyle (PPE-DE). – Lai elektroniski veiktu maksājumu pārskaitījumus un atvieglotu izdevumu elektronisku atlīdzināšanu, Eiropas iestādēm nav kopējas kompetences un zināšanas, kā pielietot esošās tehnoloģijas, lai ļautu īstenot svarīgākās vienotā tirgus tiesības uz pārvietošanās brīvību vai visu mūsu pilsoņu, arī invalīdu un vecuma pensionāru, kā arī citu cilvēku pārrobežu mobilitāti, vai arī tas ir tādēļ, ka nav kolektīvās gribas to darīt? Vai ir kāda valsts, kura ir ceļā uz šīs problēmas kolektīvu atrisinājumu?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vēlos atbildēt uz Rübige kunga un Doyle kundzes jautājumu, jo šie ir jautājumi, kuriem jau esmu pievērsis uzmanību.

Pirmkārt, manuprāt, *Doyle kundzei* ir taisnība. Ir jāizmanto visas tehnoloģijas, un elektroniskās tehnoloģijas šajā gadījumā ir sevišķi lietderīgas, lai atvieglotu pacientu datņu apstrādi.

Otrkārt, *Doyle kundze*, mēs atbalstām kolektīvu risinājumu, ja vien mobilitātes labad mēs neapdraudam katras valsts sociālā nodrošinājuma tradīcijas.

Treškārt, es piekřītu Rübige kungam. Var manīt, ka pastāv juridiska rakstura jautājumi par ieguldījuma maksājuma problēmām saistībā ar dubulto aplikšanu ar nodokļiem. Rübige kungam ir taisnība.

Lai paustu jums savu viedokli, šīm problēmām konkrētāk pievērsos vien pagājušajā nedēļā, jo mēs esam no robežvalstīm, Rübige kungs, manuprāt, valstu pārvaldes iestādes ne vienmēr ir atbilstoši apmācītas, pārliecinātas vai pietiekami motivētas atrisināt šāda veida problēmu. Atbildot *Doyle kundzei* — tas, manuprāt, ir lielākais sarežģījums. Tieši tādēļ ir vajadzīga kopēja Kopienas pieeja. Komisijai ir jāpieliek patiesi lielas pūles. Arī prezidentūra virza uz priekšu šo darbu, jo katrā dalībvalstī ir sastopama pretestība pārvaldes, birokrātijas un kultūras ziņā.

Tagad jautājums par pārrobežu mobilitāti ir patiesi Eiropas integrācijas jautājums, lai attīstītu jaunu eiropiešu paaudzi un vienkārši ļautu mūsu pilsoņiem redzēt praktiskās Eiropas Savienības priekšrocības. Ir pārlieku daudz administratīvo šķēršļu šai pārrobežu kustībai, it īpaši sociālajā un fiskālajā sfērā.

Tā ir patiesa problēma. Uzskatu, ka ir jāveic būtiskas reformas un koordinācija starp Kopienas iestādēm, it īpaši starp Komisiju un valstu pārvaldes iestādēm.

Priekšsēdētājs. – Padomei atvēlētais jautājumu laiks ir beidzies.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.05 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

13. Dažu veidu uzņēmumu publicēšanas un tulkošanas pienākumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Juridiskās komitejas vārdā iesniegtais *Kauppi* kundzes ziņojums (A6-0400/2008) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 68/151/EEK un 89/666/EEK saistībā ar dažu veidu uzņēmumu publicēšanas un tulkošanas pienākumiem (COM(2008)0194 - C6-0171/2008 - 2008/0083(COD)).

Piia-Noora Kauppi, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums ir daļa no uzņēmējdarbības tiesību vienkāršošanas paketes. Ir ļoti svarīgi Eiropas Savienībā mēģināt vienkāršot uzņēmējdarbības vidi, lai sekmētu Eiropas ekonomiku un radītu tās izaugsmi. Mērķis ir samazināt administratīvo slogu dažu veidu publicēšanas un tulkošanas uzņēmumu pienākumiem. Šis priekšlikums ir daļa no plaša administratīvā sloga samazināšanas pasākuma; tas atbrīvos un novirzīs uzņēmējdarbības resursus un tādējādi sekmēs Eiropas ekonomikas konkurētspēju.

Patlaban saskaņā ar Pirmo uzņēmējdarbības tiesību direktīvu uzņēmumiem ir jāpublicē noteikta informācija valsts oficiālajā izdevumā, un tā ir jāiekļauj dalībvalstu komercreģistros. Vairumā gadījumu publicēšana valsts oficiālajā izdevumā uzņēmumiem rada papildu izmaksas, nesniedzot nekādu patiesu pievienoto vērtību. Tādēļ šī priekšlikuma mērķis ir atcelt jebkādas papildu publicēšanas prasības valstu tiesību aktos, kuras rada papildu izmaksas uzņēmumiem.

Katrā ziņā Komisija dalībvalstīm atstāj izvēles iespējas saistībā ar šīm papildu publicēšanas prasībām. Vēl joprojām dalībvalstīm ir iespējams noteikt papildu prasības, taču tās jāietver vienreizējā maksā, kas ierosināta jaunajai elektroniskajai platformai.

Visās dalībvalstīs ir jābūt elektroniskajām platformām, kurās ir iekļauta pilna informācija un nodrošināta piekļuve šai informācijai uzņēmumu reģistra elektroniskajā datnē. Tas būtu rentabls un viegli pieejams veids, kā sniegt visu nepieciešamo informāciju par uzņēmumiem. Dažām dalībvalstīm jau ir šādi elektroniskie reģistri un datubāzes, bet citām nav šāda veida digitālās datubāzes.

Vissvarīgākais ir ieviest vienreizēju, dalībvalstu noteiktu samaksu, kurā ietvertas visas izmaksas, kas saistītas ar publicēšanas un administrēšanas prasībām. Šajā vienotajā samaksā ir jāiekļauj arī visas valsts papildu prasības informācijas publicēšanai vietējos un reģionālajos laikrakstos.

Tomēr Juridiskā komiteja vēlējas ieviest arī zināmu elastīgumu saistībā ar šīm izmaksām, un patlaban mēs sakām, ka, ja ir labi pamatoti iemesli, dalībvalstīm būs iespēja piemērot papildu maksu.

Kas attiecas uz Vienpadsmito uzņēmējdarbības tiesību direktīvu, šis priekšlikums attiecas uz tulkošanas prasībām dokumentiem, kas jāiekļauj uzņēmuma filiāļu reģistrā. Reģistrējot filiāli, uzņēmumiem reģistrā ir jāsniedz noteikta informācija par uzņēmuma filiāli. Tas bieži vien rada ievērojamas papildu izmaksas uzņēmumiem, jo tiem ir ne tikai jānodrošina noteiktu dokumentu tulkošana tās dalībvalsts valodā, kurā filiāle atrodas, bet arī jāievēro dažkārt pārmērīgas prasības par šī tulkojuma sertifikāciju un/vai notariālu apstiprināšanu. Tādēļ pašlaik mēs cenšamies atvieglot tulkošanas pienākumus, atceļot šo sertifikāciju un apstiprināšanu.

Mērķis ir samazināt līdz minimumam tulkošanas un sertifikācijas izmaksas. Tas arī dod labumu uzņēmumiem, jo tiek panākta atsevišķu izmaksu samazināšanās, vienlaikus nodrošinot tulkojumu uzticamību.

Es atbalstu Komisijas priekšlikumu un savā formulējumā centos pēc iespējas saglabāt Komisijas priekšlikumu. Tomēr Parlamentā nebija iespējams panākt vienprātību par Komisijas priekšlikumu.

Ziņojumā mēs ieviesām dažus grozījumus, lai precizētu noteikumu praktisko īstenošanu saistībā ar publicēšanas izmaksām un tulkošanas pienākumiem, un ieviesām arī dažus tehniskus grozījumus, lai nodrošinātu atbilstošas savstarpējās atsauces ar Otro uzņēmējdarbības tiesību direktīvu.

Juridiskā komiteja ieviesa trīs kompromisa grozījumus, ko iesniedza vairāki kolēģi, lai šīs papildu publicēšanas prasības varētu tikt atļautas, ja tās ir labi pamatotas, bet mēs tos iekļāvām kā apsvērumus, nevis integrējām pantos. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka apsvērumos ir ieteikts dalībvalstīm izmantot šo elastīgumu, bet mēs tām neprasām to izmantot. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās uzņēmumiem patiesi ir nepieciešama šī publicēšana valsts oficiālajā izdevumā — un dalībvalsts to patiesi vēlas —, tā var to darīt, bet šai nolūkā mēs pantos neesam noteikuši nekādas prasības.

Otrs jautājums ir par to, ka es mēģināju ieviest pārejas periodu, kurš, kā man vēl joprojām liekas, būtu labs veids, kā virzīties uz priekšu. Pārejas perioda laikā šīs publicēšanas prasības būtu spēkā, bet, tiklīdz pārejas periods beigtos, mums būtu tikai elektroniskā datubāze. Manuprāt, šāda veida priekšlikums pārejas periodam būtu arī atbilstošs jautājumam par interneta tīkla pārklājumu, proti, dažām dalībvalstīm ir labāks interneta tīkla pārklājums nekā citām; varbūt pēc pārejas perioda mēs varētu pārliecināties, ka visās dalībvalstīs ir pietiekami laba informācijas izplatība. Tādā veidā mēs varētu ņemt vērā to, ka interneta tīkla pārklājums visās dalībvalstīs nav vienādā līmenī.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties referentei par viņas darbu šajā lietā, kas izvērtās daudz sarežģītāka, nekā tika gaidīts. Apņemšanos samazināt regulējuma slogu uzņēmumiem mēs uztveram ļoti nopietni un esam pateicīgi par Parlamenta nepārtrauktajiem mudinājumiem šajā sakarā.

Tomēr ir grūti nejust vilšanos saistībā ar kādu no ierosinātajiem Pirmās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas grozījumiem. Atgādināšu, ka Eiropas Parlaments savā 2007. gada 12. decembra rezolūcijā par Komisijas 2008. gada darba programmu atzinīgi novērtēja Komisijas apņemšanos līdz 2012. gadam īstenot 25 % administratīvā sloga samazināšanu uzņēmumiem ES un valstu līmenī. Parlaments norādīja, ka uzskatīs to kā svarīgāko prioritāti nākamajos mēnešos, it īpaši saistībā ar MVU, un kā svarīgu ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanai. Tādēļ Parlaments uzsvēra, ka izskatīs likumdošanas priekšlikumus, ņemot to vērā.

Turklāt savā 2008. gada 21. maija rezolūcijā par uzņēmējdarbības vides vienkāršošanu Parlaments atbalstīja šo īpašo priekšlikumu par grozījumiem Pirmajā uzņēmējdarbības tiesību direktīvā, piekrītot, ka uzņēmumiem noteiktās informācijas publicēšanai ir jābūt vienkāršākai. Parlaments it sevišķi atbalstīja jauno tehnoloģiju izmantošanu.

Tomēr Juridiskās komitejas ziņojums, kas šobrīd tiek apspriests, pilnībā grauj Komisijas priekšlikuma mērķi. Komisijas veiktajā ietekmes novērtējumā lēsts, ka iespējamais samazinājums būs apmēram 600 miljoni eiro gadā. Saskaņā ar ziņojuma projektu dalībvalstis varēs ne tikai turpināt uzņēmumiem piemērot visu pašreizēju administratīvo slogu, bet uzlikt arī jaunu. Tātad, ja Komisijas priekšlikuma pamatā ir ideja, ka elektroniskās platformas jaunajam publicēšanas instrumentam ir jāaizstāj esošā neērtās publicēšanas metodes, ziņojuma projekts tā vietā, lai samazinātu administratīvo slogu, uzliek vēl papildu slogu.

Komisijas priekšlikuma mērķi ir atbalstījusi lielākā daļa ieinteresēto personu. To atbalstīja arī liela daļa dalībvalstu līdz šim notikušajās diskusijās ar Padomi. Pieņemot direktīvu tādā redakcijā, kādu pašreiz ir ierosinājis Juridiskā komiteja, tiktu apdraudēta visa administratīvā sloga samazināšanas pasākuma uzticamība.

Komisija principā varētu atbalstīt šo mērķi, ja Juridiskās komitejas grozījuma mērķis ir nodrošināt finansējumu laikrakstiem, kas patlaban ir atkarīgi no maksas par uzņēmumu informācijas publicēšanu. Tomēr ir jāatrod citi veidi šim finansējumam. To nevar piemērot uzņēmumiem, liekot tiem izpildīt publicēšanas pienākumus, kas nesniedz nekādu svarīgu pievienoto vērtību mūsdienu tehnoloģiskajā vidē.

Margaritis Schinas, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā vēlos sniegt jums mūsu viedokli. Mēs lielā mērā apstiprinām šī Komisijas priekšlikuma, kas ir ļoti strukturēts un, protams, paredzēts, lai samazinātu administratīvo slogu, pamatcēloni.

Mūsaprāt, līdztekus tulkošanai, procedūras vienkāršošanai un citas dalībvalsts sertificētu tulkotāju apstiprinājuma sniegšanai tulkojumiem tas ir pilnībā pamatots un apstiprina šo pieeju.

Tagad pievērsos jautājumam par publicēšanu. Mūsu komiteja, tāpat kā Juridiskā komiteja, manuprāt, pareizi uzskata, ka bez uzņēmumiem ir arī pilsoņi, kuriem arī ir tiesības zināt. Diemžēl, komisār, pilsoņiem nav vienādu iespēju piekļūt elektroniskajiem saziņas līdzekļiem, uz ko bija vērsti jūsu sākotnējie priekšlikumi.

Mēs dzīvojam plurālistiskā Eiropā, kurā ir dažādi modeļi un atšķirīgas vērtības. Jūs kā komisārs no Īrijas zināt, ka referenduma rezultāts jūsu valstī, daudzu jūsu tautiešu uztvere par vienu modeli visai Eiropai, mums dārgi izmaksāja. Tādēļ mēs nevēlamies ieviest šo modeli Eiropā, ļoti zinot, ka manā valstī, manā reģionā piekļuve internetam ir ierobežota. Kādēļ mums jāatņem šiem cilvēkiem, šiem Eiropas pilsoņiem, tiesības uzzināt viņus interesējošas lietas, izmantojot citus tradicionālus kanālus?

Tādēļ uzskatu, komisār, tāpat kā Ekonomikas un monetārā komiteja un Juridiskā komiteja, ka elektroniskajai platformai ir jābūt obligātai, un tas ir pilnīgi pareizi. Tomēr tai nevajadzētu būt vienīgajai platformai. Mums ir jāļauj mūsu pilsoņiem piekļūt informācijai. Mēs nevēlamies radīt situāciju, kad kādam kādā Eiropas reģionā ir jāuzzina, kas viņa reģionā notiks ar *BlackBerry*, jo tur, kur es dzīvoju, daudziem cilvēkiem nav *BlackBerry* izstrādājumu.

Tādēļ es uzskatu, ka jums kā Komisijas pārstāvim — un ticu, ka mums Padomei jāsūta tāds pats vēstījums — ir daudz nopietnāk jāņem vērā nostāja, kuru vienprātīgi pauda Juridiskā komiteja un lielākā daļa Ekonomikas un monetārās komitejas deputātu. Piebildīšu, ka, ja jūs domājat to ignorēt, iesaku jums padomāt vēlreiz, jo tikai ar produktīvu demokrātisku dialogu mēs varam atrast savstarpēji pieņemamu risinājumu nevis tikai dažu, bet daudzu iedzīvotāju labā.

Georgios Papastamkos, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, 2008. gada marta Eiropadome lika īstenot jaunu, ātras apstiprināšanas likumdošanas iniciatīvu, lai uzlabotu uzņēmējdarbības vidi uzņēmumiem Eiropas Savienībā, samazinot administratīvos pienākumus un izmaksas. Manuprāt, Komisijas priekšlikums direktīvai, kuru mēs apspriežam, sniedz ļoti nelielu ieguldījumu noteiktā mērķa sasniegšanā.

Uzņēmumu, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, pamatproblēma ir tāda, ka vispārējās birokrātiskās, likumdošanas un fiskālās vides uzlabošanai ir nepieciešami objektīvi apstākļi, un mēs sagaidām daudz būtiskāku ieguldījumu no Komisijas puses šajā virzienā.

Šajā konkrētajā gadījumā galvenais mērķis uzņēmumu gada pārskatu un citu finanšu pārskatu publicēšanai ir pārredzamības un publicitātes principa piemērošana komercdarbībām. Taču zemais izpratnes līmenis par internetu lielā daļā Eiropas Savienības dalībvalstu nerada atbilstošas garantijas.

Neatkarīgi no tā obligātā uzskaitē tikai elektroniskā formātā vien nozīmētu arī darbavietu zaudēšanu tūkstošiem speciālistu tradicionālajā drukātajā presē. Turklāt prese ir svarīga pārredzamības un Eiropas Savienības demokrātiskās dzīves principa sastāvdaļa, un tās devums Eiropas Savienības daudzvalodībai un dažādībai nav apspriežams.

Es uzskatu, ka drošības vārsts, pieņemot vienreizēju samaksu un saglabājot paralēlas iespējas publicēt informāciju drukātā presē, kopā ar elektroniskā reģistra ieviešanu, kā tas ir formulēts panāktajā konsensā un par ko balsoja viss — es atkārtoju, viss — Juridiskās komitejas politiskais spektrs, ir saskaņots un racionāls risinājums.

Nobeigumā uzsveršu to, ka no Eiropas Parlamenta tiek prasīts un tā pienākums ir sniegt produktīvu piekrišanu Kopienas tiesību aktu izstrādē, vienlaikus saglabājot pilnīgu likumdošanas gribas neatkarību. Juridiskā komiteja, kā jau minēts, vēlas, lai plenārsēdē pieņemtu *Kauppi* kundzes ziņojumu, un es viņu apsveicu par šo darbu.

Post scriptum jums, komisār, es nezinu, vai jūs esat vīlies Juridiskās komitejas vienprātīgajā ierosinājumā, bet es vēlos jums teikt un no sirds ceru, ka, tiklīdz Lisabonas līgums būs stājies spēkā, sadarbības kultūra starp Komisiju un Eiropas Parlamentu mainīsies, un tai ir jāmainās. To mēs šobrīd gaidām, to gaida demokrātiski ievēlētais Eiropas Parlaments.

Ieke van den Burg, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms runāšu par procedūru. Ļoti žēl, komisār, ka mēs šo jautājumu neapspriedām šorīt, kad kopā sēdējām, jo biju mazliet pārsteigts, ka savā runā Parlamentam jūs bijāt tik skarbs. Runājot par procedūru, esmu īpaši neapmierināts ar veidu, kā Francijas prezidentūra izskatīja mūsu priekšlikumus, neizvirzot nekādas prasības apspriešanai vai nemēģinot rast dialogu par iespējamu kompromisu.

Tas pats attiecas uz Komisiju. Risinot šāda veida jautājumus, ir normāli sanākt kopā un atrast risinājumu, kas apmierina dažādas puses. Es paužu nožēlu, ka tā ir noticis, un ceru, ka laikā starp plenārsēdi un balsojumu komitejā būs iespēja to īstenot.

Kas attiecas uz saturu, manuprāt, mēs īpaši neatšķiramies. Arī es esmu cieši apņēmies atbrīvoties no administratīvā sloga. Es vienmēr atbalstu XBRL sistēmas un šāda veida elektronisko platformu izmantošanu uzskaitē. Manuprāt, mēs visi piekrītam, ka tas ir nepieciešams tieši tāpēc, ka dažās dalībvalstīs elektroniskā sabiedrība vēl nav pilnībā izveidota. Ir svarīgi, lai būtu šis pagaidu pārejas risinājums, lai dalībvalstīm vēl būtu iespēja izmantot šāda veida dokumentu reģistrāciju.

Tā patiesi ir pagaidu problēma, un tai varētu būt pragmatisks risinājums. Šonedēļ dzirdēju, ka ir pagājuši tikai 20 gadi, kopš pirmo reizi tika izmantots e-pasts un pirmais interneta pieslēgums, tātad 10 līdz 20 gadu laikā būs pilnīgi normāli, ka viss tiek apstrādāts elektroniski. Problēma, ar ko mēs saskaramies, ir īslaicīga, un mums tā nav jāuztver kā milzu problēma. Mums ir jāatrod saprātīgs, pragmatisks risinājums tādā garā, par kādu mums vienmēr stāstāt, ka tādu vēlaties arī jūs.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, vispirms vēlos pateikties mūsu kolēģei *Piia-Noora Kauppi* par viņas lielisko ziņojumu un centieniem atrast saprātīgu risinājumu dažādajiem jautājumiem, it īpaši saistībā ar elektronisko platformu.

Ierosinātā direktīva ir daļa no plašāka pasākuma, kas tiek veikts, lai samazinātu administratīvo slogu uzņēmumiem, lai mazinātu tiem piemērotos ierobežojumus un paaugstinātu to konkurētspēju. Mēs, protams, aktīvi atbalstām šo mērķi, kas dos labumu MVU. Mēs piekrītam elektroniskas platformas, kurā iekļauta visa

informācija, izveidei un principam par vienreizējas maksas noteikšanu, iekļaujot tajā visas ar nepieciešamo publicēšanu saistītās izmaksas.

Tomēr ir lietderīgi sniegt vislabāko iespējamo informāciju un ļaut izmantot ierastās publicēšanas metodes, kuras vēl joprojām ir nepieciešams, it īpaši drukātajā presē. Referentes pēc sarunām ierosinātais teksts, ko Juridiskā komiteja vienprātīgi pieņēma, ļaus dalībvalstīm nodrošināt ierasto publicēšanas metožu saglabāšanu, jo to izmaksas ir iekļautas vienreizējā publicēšanas maksā.

Tādēļ mēs, komisār, atbalstām priekšlikumu izveidot obligātu platformu un saglabāt vienreizējas maksas principu. Tomēr mēs esam ņēmuši vērā realitāti dažādajās valstīs, kurās nav IT infrastruktūras, kas citās valstīs ir izveidota, un kurām ir informācijas sniegšanas ieradumi, ko nedrīkst ignorēt.

Komisār, jūs zināt, ka pilsoņu viedokļi ir jāņem vērā un ka Eiropa nedrīkst būt jaunu ierobežojumu vai sarežģījumu radītāja. Tā iemesla dēļ mēs ceram uz elastīgumu, ņemot vērā reālo situāciju dažādās dalībvalstīs un vienlaikus saglabājot ekonomisku sistēmu.

Komisār, jūs skarbi teicāt, ka Juridiskās komitejas priekšlikums grauj Komisijas nostāju. Manuprāt, tas nav pareizi, tāpat kā nav pareizi teikt, ka Juridiskās komitejas priekšlikums ievieš jaunas formalitātes. Gluži otrādi, ir panākta vienošanās, ka pašreizējās formalitātes tiks saglabātas, un mēs skaidri noraidām jaunu formalitāšu ieviešanu.

Komisār, es uzskatu, ka mums ir nepieciešams Eiropai parādīt tās iespējas samazināt birokrātiju un administratīvo slogu, vienlaikus respektējot valstu identitāti.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties Komisijai par iepazīstināšanu ar šo priekšlikumu. Es uzskatu, ka tas ir pozitīvs un palīdzēs mums samazināt nevajadzīgo administratīvo slogu.

Kā iepriekšējie runātāji teica, šī Parlamenta pienākums ir Komisijas ļoti cēlsirdīgos un ļoti altruistiskos priekšlikumus padarīt reāli īstenojamus. Reālā situācija ir tāda, ka mums ir 27 valstis ar dažādām tiesiskajām sistēmām un ļoti atšķirīgām valodām, kas nozīmē to, ka katrā valstī mums ir jāpielāgojas šo valstu realitātei, arī valodu jautājumam.

Tomēr, kā tikko minēja *Gauzès* kungs un arī citi iepriekšējie runātāji, ir svarīgi, ka šo valstu īpatnību atzīšana nepalielina izmaksas, ka maksa ir vienota un ka valdības nepieciešamības gadījumā uzņemas šīs papildu izmaksas.

Taču ir vēl viens jautājums: tas ir jautājums par tulkošanu. Eiropas Savienībā mums nav vienas valodas. Visās 27 valstīs runā dažādās valodās, un dažās valstīs pat ir vairākas valodas, piemēram, komisāra valstī. Mums ar to ir jāsadzīvo.

Arī no juridiskā viedokļa mēs saskaramie ar realitāti, kurā juridiskie dokumenti atšķiras. Juridiskā komiteja, piemēram, ierosināja grozījumus par dokumentu sertificēšanu kopā ar tulkojumu sertificēšanu. Patlaban Juridiskā komiteja gatavo ziņojumu, kas būs šī ziņojuma papildinājums, par sertificētu dokumentu atzīšanu dažādās Eiropas Savienības valstīs.

Visbeidzot es uzskatu, ka Komisija ir darījusi pareizi, iepazīstinot ar šo priekšlikumu. Referente ir paveikusi milzu darbu, un mēs visi mēģinājam pilnveidot priekšlikumu likumdošanas tekstam, kas var tikt atzīts visā Eiropas Savienībā, tādējādi nodrošinot tiesības, un ir balstīts uz reālo situāciju Eiropas Savienībā, kura vēl joprojām tiek veidota, kurā ir dažādas valstu tiesiskās sistēmas un dažāda līmeņa piekļuve elektroniskajai saziņai.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos apsveikt referenti *Kauppi* kundzi par viņas lielisko darbu, jo, pateicoties viņai, Juridiskā komiteja ir radusi kompromisu, kas tika, es atkārtotju, komisār, pieņemts vienprātīgi. Šādā gadījumā tas ir skaidrs signāls. Tajā tiks saskaņota uzņēmumu, it īpaši MVU, nepieciešamība pēc administratīvas vienkāršības un pilsoņu tiesības uz informāciju, vienlaikus atstājot dalībvalstīm iespēju saglabāt publicēšanas prasības, ja tās to vēlas.

Esmu pārliecināta, ka Eiropas Parlaments sekos Juridiskās komitejas piemēram. 27 dalībvalstīm ir savas tradīcijas. Dažās tiek atbalstīta vienīgi interneta izmantošana. Citas vēl joprojām izmanto daudz tradicionālākas papīra saziņas metodes. Šīs tradīcijas ir jārespektē. Neaizmirsīsim, ka 50 % Eiropas pilsoņu nav piekļuve internetam. Ja informācija būtu pieejama tikai un vienīgi elektroniskajā platformā, tie, kuriem nav piekļuves

internetam vai kuri dod priekšroku papīra dokumentiem, nevarētu saņemt informāciju par sava reģiona uzņēmumiem.

Uzskatu, ka Eiropas Parlaments labi saprot, ka, vienkārši atceļot juridisko un tiesisko paziņojumu publicēšanu reģionālajos laikrakstos, piemēram, varētu radīt postošas sekas. Tāpēc dalībvalstīm saskaņā ar īpašiem noteikumiem ir jābūt iespējai organizēt informācijas izplatīšanu ar papildu kanālu starpniecību.

Komisāra kungs, šīs nav ideoloģiskas debātes. Vai jums nešķiet, ka pašreizējos apstākļos jums ir citas lietas, ko darīt, tā vietā, lai kavētu to, kas labi darbojas dalībvalstīs?

Mēģinot vienmēr kaut ko vienkāršot, dažkārt pastāv risks padarīt lietas daudz sarežģītākas. Izmaksu samazināšana? Jā, bet par kādu cenu? Ierobežojumu samazināšana, lai palielinātu konkurētspēju? Jā, bet kas notiek ar konkurētspēju, kad vienkāršošanas risks ievērojami kaitē visas nozares ekonomikai? Komisijai ir spēcīga vēlme ņemt vērā to, ka mēs atbalstām risinājumus, kas drukātajai preseī ļaus pārvarēt sarežģījumus, ar ko tā patlaban saskaras.

Komisār, jums nevajadzētu ignorēt dalībvalstu tradīcijas. Rīkojoties šādā veidā, jūs kļūstat atbildīgs par to, ka varētu tikt samazināts noteikts skaits žurnālistu darbavietu, kā arī par informācijas trūkumu lielai sabiedrības daļai.

Mēs vēlamies līdzsvarotu direktīvu, kurā ir iekļauta elektroniskā platforma un vienreizēja maksa. Mēs esam pārliecināti, ka varam panākt šo risinājumu, un jums ir jāņem vērā Eiropas Parlamenta balsojums.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments ilgu laiku ir pievērsies jautājumam par nevajadzīgām un nesamērīgi augstām administratīvajām izmaksām, kas piemērotas Eiropas uzņēmumiem. Šīs izmaksas ne tikai sarežģī uzņēmējdarbību, bet ir arī šķērslis, saskaroties ar mūsdienu augsti konkurētspējīgās pasaules ekonomikas izaicinājumiem.

Tādēļ ir iepriecinoši, ka Komisija beidzot ir pievērsusi uzmanību šim jautājumam, ierosinot piemērot ātrākas apstiprināšanas procedūru. Pirmās un Vienpadsmitās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas grozīšanai, dodot ieguldījumu ātrākai Eiropas uzņēmējdarbības vides uzlabošanai. Pirmās direktīvas gadījumā visu papildu informācijas sniegšanas prasību samazināšana valstu tiesību aktos, kas palielina izmaksas uzņēmumiem, patiesi šķiet ļoti atbilstoša. Ierosinātā elektroniskā platforma ar pilnīgu informāciju par uzņēmumiem sniegs ekonomisku un viegli pieejamu risinājumu, tāpat to sniegs arī vienreizējā maksa, kurā ietvertas visas izmaksas, gan administratīvās izmaksas, gan tās, kas saistītas ar informācijas sniegšanas prasībām.

Priekšlikums saistībā ar Vienpadsmito uzņēmējdarbības tiesību direktīvu ir saistīts ar dokumentu tulkošanu un sertificēšanu, kas jāiekļauj dažādo dalībvalstu izveidotajā uzņēmumu filiāļu komercreģistrā. Komisijas ierosinātā savstarpējā tulkojumu atzīšana, lai samazinātu administratīvo slogu, neapšaubāmi veicina izmaksu samazināšanu uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot tulkojumu uzticamību. Visbeidzot vēlos apsveikt referenti Kauppi kundzi par lielisko ziņojumu.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, vēlos izmantot privilēģiju būt pēdējam runātājam, lai sniegtu politisku komentāru un divus tehniskus komentārus par direktīvu, kuru apspriežam.

Mans politiskais komentārs ir par to, ka mēs šodien esam liecinieki retam gadījumam Eiropas Parlamentā: valda pilnīga vienprātība visā Parlamenta politiskajā spektrā, no labējām līdz kreisajām partijām, attiecībā uz virzienu, kādā Eiropas Parlaments vēlas veikt īpašu likumdošanas iniciatīvu. Daudzi deputāti ir teikuši, un arī es to vēlos uzsvērt, ka tas ir rets gadījums un Komisijas galīgajā lēmumā obligāti ir jāņem vērā.

Mēs negraujam Komisijas priekšlikumu. Mēs mēģinām to modernizēt un padarīt daudz cilvēcīgāku, daudz loģiskāku un praktiskāku. Šāds ir mans politiskais komentārs.

Man ir divi īsi tehniski komentāri: par publicēšanas jautājumu deputāti ir teikuši, un arī man jāpievienojas, ka tas ir pilnībā godīgi un taisnīgi, ka dalībvalstīm, kurās piekļuve internetam ir ļoti ierobežota, tiek dota iespēja līdztekus vispārējam noteikumam par elektronisko publicēšanu publicēt informāciju presē nepārprotamu sociālu un finansiālu iemeslu dēļ.

Vēlos sniegt īsu komentāru par tulkošanas jautājumu, ar kuru šeit nav nekādu problēmu. Iespēja, ka ir tikai viens atzīts tulkojums, sniedz mums praktisku risinājumu. Šeit pieminētais jautājums par tulkošanu nav jautājums par valodu, tas nav jautājums par pārredzamību, un tas nav jautājums par stilu. Tas ir praktisks jautājums, kuru var atrisināt ļoti vienkārši — atzīstot tulkojumu.

Tādēļ ir atšķirība starp politiskiem jautājumiem un tehniskiem jautājumiem. Mēs negraujam šo priekšlikumu, mēs to uzlabojam.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sākt, sakot, ka, ja *Ieke van den Burg* kundze būtu uzdevusi šo jautājumu šorīt, es ļoti labprāt būtu tam pievērsies. Es tik uzsaukšu jūsu uzmanību, vai ir vēl citi jautājumi, ko vēlaties izskatīt, un, ja jums tādi būtu bijuši, es būtu ar jums par to runājis. Ja jūs būtu uzdevusi vienāgu kādu jautājumu, kaut vai par laika apstākļiem Īrijā, es arī to būtu apspriedis ar jums. Šajā ziņā man nav problēmu.

Man nav problēmu arī ar to, ko Eiropas Parlaments izlemj, jo tas ir jūsu darbs un tas jums ir jā dara. Taču ir jāpatur prātā šī konkrētā priekšlikuma mērķis, un, tā kā es novērtēju jūsu nostāju, vēlos jūs lūgt novērtēt arī manu nostāju.

Šis konkrētais priekšlikums tika sagatavots, lai samazinātu mazo uzņēmumu administratīvās izmaksas. Tā bija daļa no uzņēmējdarbības vides vienkāršošanas. Aprēķini par to, ko šis priekšlikums panāktu, ir šādi: samazinātas izmaksas par 600 miljoniem eiro gadā. Iemesls šī priekšlikuma sagatavošanai bija samazināt izmaksas mazajiem uzņēmumiem. Kā jau norādīju iepriekš, visu izmaksu samazināšanas projektu Eiropas Parlaments dažādajās rezolūcijās novērtēja atzinīgi.

Tātad šis ir tas konteksts, kādā šis ziņojums tika sagatavots. Šajā priekšlikumā mēs izvirzījām ideju par administratīvo izmaksu samazināšanu un vienkāršošanu mazajiem uzņēmumiem.

Tāpēc jūs nevarat gaidīt no manis, lai es pieņemtu Eiropas Parlamenta grozījumus, kuri ir vērsti pilnīgi pretējā virzienā — nevis lai samazinātu administratīvās izmaksas, bet gan lai tās palielinātu. Ja Eiropas Parlaments uzskata, ka šajā gadījumā daudz lielāku ieguvumu dod šo noteikumu saglabāšana tādā veidā, kā tie vēlas, lai tā būtu. Tas ir pilnībā likumīgs viedoklis. Taču tas nav saderīgs ar jūsu izvirzīto sākotnējo mērķi samazināt izmaksas. Ja Parlaments un citi uzskata, ka visu jūsu minēto iemeslu dēļ situācija ir jā saglabā šāda, jūs nevarat gaidīt, ka es piecelšos un piekritīšu jums, ka tas ir vērst uz administratīvo izmaksu samazināšanu, ja tas ir vērst uz pretējo — tās patiesībā tiks palielinātas, nevis samazinātas.

Divu Eiropas Parlamenta komiteju iesniegtie grozījumi nozīmē, ka vienīgās izmaiņas, kas dalībvalstīm būs jā īsteno pēc šīs direktīvas pieņemšanas, būs obligātā elektroniskās platformas izmantošana. Netiks panākts nekāds esošā administratīvā sloga samazinājums ar ietaupījumiem, kurus mēs gaidījām no mūsu sākotnējā priekšlikuma un kuri, kā jau teicu, ietekmes pārtērtējumā tika novērtēti apmēram ar 600 miljoniem eiro gadā. Tādējādi, pieņemot direktīvu, kura rada nevis samazinājumu, bet tikai kosmētiskas izmaiņas, noteikti tiks dots slikts signāls attiecībā uz vispārējā administratīvā sloga samazinājumu, par ko mēs runājam.

Tādēļ es lūdzu Eiropas Parlamenta deputātus respektēt arī manu nostāju. Ja Parlamenta viedoklis sekos šim konkrētajam virzienam — un par to rīt notiks balsojums —, tas ir jūsu viedoklis un jums ir tiesības uz šādu nostāju. Man ar to nav problēmu. Bet jums ir jārespektē mana nostāja par to, ka man ir grūti pieņemt grozījumus, kas ir vērsti pretējā virzienā sākotnējam mērķim izvirzīt to pirmām kārtām. Mums nevajadzētu par to sašķīdoties, taču es nespēju pārmainīt loģiku un teikt, ka tas, ko dara Eiropas Parlaments, ir ļoti pareizi, jo tas palielina administratīvās izmaksas, nevis samazina tās.

Es varu uzklaut jūsu minētos iemeslus par situācijas saglabāšanu, un varbūt tajos ir zināma patiesība, bet tas nav tas, ko mēs sākam darīt, tas nav iemesls tam, kādēļ mēs gatavojām šo konkrēto priekšlikumu. *C'est la vie!*

Piia-Noora Kauppi, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos sniegt komentāru par procedūru. *Van den Burg* kundze jau teica, ka Francijas prezidentūras attieksme pret šo lietu nav bijusi ļoti laba. Mēs esam mēģinājuši ierosināt vairākas iespējas trīspusējām sanāksmēm, lai apspriestu iespējamās kompromisus. Diemžēl Francijas prezidentūra nevēlas ierasties šajās sanāksmēs. Tā nevēlas organizēt sanāksmes Padomes darba grupā, lai apspriestu turpmāko virzību. Arī šodien viņu šeit nav, lai apspriestu šo ļoti svarīgo jautājumu.

Juridiskās komitejas viedoklis dalībvalstīm dod lielu elastīgumu. Tas dod daudz lielāku elastīgumu nekā mans personīgais viedoklis. Taču Juridiskās komitejas viedoklis ir tik plašs, cik tas patlaban iespējams. Šis ir vienīgais iesniegtais priekšlikums Parlamentā šobrīd. Manuprāt, ja Padome nespēj pieņemt Parlamenta viedokli, t. i., Juridiskās komitejas viedokli, par kuru rīt notiks balsojums, kā mēs to esam tai lūguši, tad mums tas ir jānodod otrajam lasījumam.

Mēs nevaram ļaut Padomei spēlēties ar mums. Ja tas netiks pieņemts tādā redakcijā, par kādu rīt balsos Parlaments, process pavisam noteikti tiks iekavēts. Varbūt šis projekts nebūs gatavs pirms vēlēšanām, un tad

ir iespējams risks, ka Komisija atceļ šo priekšlikumu. Manuprāt, tas ir ļoti apbēdinoši, ja Padome nevar panākt kvalificētu vairākumu un nesniedz priekšlikumus par to, kā panākt kompromisu.

Mēs būsim gatavi apspriest kompromisus. Es būšu ļoti laimīga, ja Padome ierosinās kaut ko līdzīgu trīspusējai sanāksmei, kurā tad mēs varētu panākt kompromisu, taču tā slēpjas un neierodas uz sanāksmēm, un neorganizē trīspusējas sanāksmes. Tā mūs nostāda ļoti sarežģītā situācijā.

Tādēļ esmu apbēdināta par diskusijām attiecībā uz procedūru. Ceru, ka Komisija neatsauks šo priekšlikumu. Ceru, ka būs vēl iespēja panākt kompromisu, kas būtu piemērots visām dalībvalstīm un arī Eiropas Parlamentam.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

14. Eiropas statistika (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir ziņojums (A6-0349/2008), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā iesniedza *Schwab kungs* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas statistiku (COM(2007)0625 - C6-0346/2007 - 2007/0220(COD)).

Andreas Schwab, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, pirmkārt, man žēl, redzot, ka komisārs *McCreavy* atstāj sēžu zāli, jo ar šo dokumentāciju viņš būtu varējis pieredzēt, kā Eiropas Parlamentā tiek pabeigta ļoti veiksmīga un samērā ieilgusi procedūra. Šī pieredze tagad rezervēta jums, komisār *Almunia*. Man ir prieks, ka šodien mēs varam noslēgt veiksmīgu, ievilkušos procesu jau ar pirmo lasījumu, turklāt diezgan lielā vienprātībā. Sākumā es arī gribētu — pretstatā iepriekšējai dokumentācijai — pateikties Padomes Slovēnijas un Francijas prezidentūrām par ilgstošajām un dažkārt grūtajām sarunām, kuras jūs risinājat, lai panāktu kompromisu.

Šajā dokumentācijā iekļauta arī administratīvā sloga samazināšana attiecībā uz statistiku Eiropas Savienībā, kā arī uzņēmējdarbības vietējā līmenī. Tāpēc es uzskatu, ka mēs varam formulēt šo ziņojumu saistībā ar birokrātijas samazināšanu. Vācijā, piemēram, oficiālās statistikas izmaksu daļa saskaņā ar *Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung* (Vācijas Ekonomikas izpēti institūts) aprēķiniem ir mazāka nekā 10 % no kopējām birokrātiskajām izmaksām, ja analizē visu ekonomiku. Tas ir apmēram EUR 230 miljoni. Ja mēs kā Eiropas Savienība patiešām varam šo situāciju kontrolēt, es ticu, ka mēs spersim svarīgu soli mazākas birokrātijas virzienā, samazinot pienākumus, kurus pamato ar statistikas vajadzībām. Paldies jums, komisār *Almunia*, par jūsu priekšlikumu!

Tagad es gribētu konkrēti apspriest jauno regulu par Eiropas statistiku. Regula par Eiropas statistiku ir juridiska struktūra statistikas iegūšanai Eiropas līmenī, un ar to groza pašreizējo tiesisko pamatregulējumu statistikas iegūšanai Eiropas līmenī. Lai gan „ēnu” referentu no citām politiskajām grupām šovakar nav klāt, es tomēr gribētu izmantot šo iespēju pateikties jums par konstruktīvo sadarbību. Diskusijas nebija vieglas, taču beigās tās izrādījās sekmīgas.

Priekšlikums ir daļa no veselas regulu virknes, kuras Komisija ir pieņēmusi pašreizējā pilnvaru termiņā saistībā ar statistikas iegūšanu un izplatīšanu un par kurām tika debatēts Ekonomikas un monetārajā komitejā. Mēs veiksīm šādus grozījumus šī regulas priekšlikuma saturā. Mēs dosim jaunu definīciju Eiropas statistikas sistēmai un noteiksim tās darbību Kopienas tiesībās. Mēs definēsim valstu statistikas biroju lomu Eiropas statistikas sistēmā, vienlaikus nodrošinot, ka subsidiaritātes princips dalībvalstīs joprojām pilnībā tiek piemērots, kā tas noteikts, un mēs cīnīsimies par norādi uz Eiropas Statistikas prakses kodeksu un tā iesakņošanas Kopienas tiesībās. Šajā ziņā tiek reaģēts uz sarežģīto stāvokli attiecībā uz statistiku pēc eiro ieviešanas dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Nobeigumā, ar priekšlikumu tiek izveidotas divas atšķirīgas struktūras — ESS partnerības grupa un ESS komiteja —, kas kopā aizvieto bijušo Statistikas programmu komiteju.

Noteiktais komitejas balsojums un sekmīgās trīspusējās sarunas liecina, ka panākta saskaņota likumdošana. Atlikušajās minūtēs es gribētu vēlreiz iepazīstināt ar šo tiesību akta projektu saistībā ar diviem svarīgiem jautājumiem. Mēs spējam nodrošināt, ka turpmāk šī regula ļaus *Eurostat* iegūt ātrāku, neierobežotu pieeju visiem statistiskajiem datiem, kas vajadzīgi, lai apkopotu svarīgus ekonomiskus kritērijus. Šādā veidā mēs nodrošināsim nedaudz vairāk pārredzamības Eiropas līmenī un līdz ar to padarīsim eiro zonu nedaudz konkurētspējīgāku. Tās ir labas ziņas, ņemot vērā finanšu krīzi un smagās diskusijas par statistikas sistēmu.

Otrkārt, es uzskatu, ka ļoti svarīgi ir tas, ka šis ziņojums vēl vairāk pastiprina statistikas zinātnisko neatkarību. Tas ir pozitīvs signāls šajā nozarē strādājošajam personālam. Visbeidzot, es esmu gandarīts, ka panākts kompromiss ar visām dalībvalstīm. Es zinu — lai arī Padomes sēdekļi šovakar ir tukši —, ka daudziem cilvēkiem tas nebija viegli, tomēr es uzskatu, ka ar šīs regulas priekšlikumu mēs spējam apmierināt visas iesaistītās puses un ka mēs varam būt apmierināti ar regulu. Gribu pateikties jums par klausīšanos un par veiksmīgo sadarbību.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. — (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, oficiālajai statistikai neapšaubāmi ir būtiska loma mūsdienu sabiedrībā. Iestādes, politikas veidotāji, uzņēmēji, tirgi un fiziskas personas stipri paļaujas uz statistiku, lai pēc iespējas precīzāk aprakstītu attīstību ekonomikas, sociālajā, vides aizsardzības, kultūras un citās jomās.

Statistikā informācija liek pamatus politikas lēmumu pārredzamībai un atklātumam, un tāpēc oficiālā statistika ir sabiedrības īpašums, kas nodrošina pamatu demokrātijas darbībai bez kavēkļiem. Eiropas līmenī Eiropas statistika ir aizvien svarīgāka šeit, šajā Parlamentā un Padomē, pieņemto politikas virzienu izstrādē, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā, un to mēs ierosinām no Komisijas puses.

Šodien apspriežamā Komisijas priekšlikuma mērķis ir pārstrādāt tiesisko pamatregulējumu, kas nosaka statistikas veidošanu Eiropas līmenī. Es gribu atzinīgi vērtēt rūpīgo darbu, ko konstruktīvā garā veicis šis Parlaments un jo sevišķi *Schwab kungs* kā referents, kā arī *Ferreira kundze* — kuras šodien šeit nav, bet viņu pārstāv *van den Burg kundze* — un *Starkevičiūtē kundze*, kas strādāja sadarbībā ar Eurostat un Komisiju, lai šīs debates varētu notikt.

Šo pārstrādāšanu noteica izmaiņas sabiedrībā un vajadzība skaidrāk definēt Eiropas statistikas sistēmas (ESS) lomu. Iepriekšējā regula par šo tematu datēta ar 1997. gadu, un kopš šī laika mainījušās daudzas lietas, kas padarīja nepieciešamu šo pārskatīšanu. Šī pārskatīšana dos jaunu stimulu iedibinātajai sadarbībai starp mūsu 27 dalībvalstu valsts statistikas institūtiem un Eurostat un neapšaubāmi izveidos pamatu, lai nodarbotos ar problēmām statistikas jomā nākotnē.

Turklāt šī pārskatīšana ir to pasākumu virknes kulminācija, kurus Komisija kopš 2005. gada veikusi ar šī Parlamenta un Padomes atbalstu, lai modernizētu Eiropas statistikas sistēmas pārvaldību. Šajā procesā izveidota Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvā padome un Eiropas Statistikas padomdevēja komiteja, un tās drīz sāks strādāt.

Saistībā ar to, kā ierosināts jaunajā regulā, lai palielinātu uzticību Eiropas statistikai, statistikas iestādēm jābūt profesionāli neatkarīgām un Eiropas statistikas veidošanā jānodrošina objektivitāte un augsta kvalitāte saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas Statistikas prakses kodeksā, kuru apstiprinājusi Komisija savā ieteikumā par valsts un Kopienas statistikas iestāžu neatkarību, integritāti un atbildību.

Man to principu vidū, kas ir virzījuši Komisijas priekšlikumu un kas izklāstīti *Schwab kunga* ziņojumā, jāpiemin arī mērķis panākt, lai ierosinātā uzlabotā Eiropas statistikas normatīvā vide atbilstu vajadzībai minimizēt reaģēšanas slogu uzņēmumiem un veicinātu vispārīgāka mērķa sasniegšanu, proti, samazināt administratīvo slogu, kas rodas Eiropas līmenī.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, man atkal jāpateicas referentam *Schwab kungam* un visai Ekonomikas un monetārajai komitejai par lielisko darbu, kura mērķis ir piešķirt Eiropas Savienībai stabilāku un drošāku statistisko struktūru, kas saistībā ar kopējo drošību izrādījušies ārkārtīgi noderīga šajos krīzes laikos, kuros statistikas veidošanai, jo īpaši statistikai par valsts kontiem, būs aizvien būtiskāka nozīme.

Ieke van den Burg, PSE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, ir laiki, kad politiķi varētu gribēt ietekmēt statistiku — jo īpaši pašlaik. Ja statistika par ekonomiku ir tik slikta, jūs varētu vēlēties to aizvākt prom un sapņot, ka tā ir citāda un ka tā neietekmē patērētāju noskaņojumu utt.

Es pilnīgi piekřītu tam, ko visi saka par šo ziņojumu: ka pienācīga, patiesa un godīga statistika ir svarīgs politikas instruments un ka tas ir svarīgs iemesls, kādēļ statistikas struktūrām jābūt neatkarīgām, lai radītu šo statistiku.

Es gribētu arī apsveikt referentu un Komisiju par šīs regulas priekšlikumiem. Mums bija laba sadarbība ar Padomi, lai panāktu kompromisus par to, ko mēs formulējām šajā dokumentā. Svarīgi, ka ir šīs neatkarīgās struktūras, lai Komisijai dalībvalstīs būtu skaidrs kontaktpunkts un lai šī Eiropas statistikas sistēma Eiropas tiesību aktos iekļautu Statistikas prakses kodeksu, ko izstrādājuši eksperti. Manuprāt, tas ir labs panākums, un es ceru, ka tas reāli darbosies un palīdzēs mums pārvarēt slikto statistiku un reāli mēģināt stāties pretim gaidāmajai recesijai un iegūt skaidrākus pasākumus, lai darbotos tai pretī.

Margarita Starkevičiūtė, ALDE grupas vārdā. – (LT) Mēs izskatām ļoti svarīgu dokumentu, kam jāpalīdz reformēt Eiropas Statistikas sistēmu. Es gribētu norādīt, kā norādīja mani kolēģi, ka Eiropas Parlamenta referents, Statistikas reformas darba grupa un eksperti no Padomes, prezidentūras un Komisijas ļoti rūpīgi darbojās, sagatavojot šo dokumentu. Tas ir teicams mūsu kopīgo centienu piemērs. Dažās pēdējās dienās, dažādu problēmu nomākti, mēs varbūt dažreiz vainojām cits citu, taču, ja mēs visi strādājam kopā, mēs varam sasniegt patiešām labus rezultātus. ALDE grupa atbalsta iesniegto priekšlikumu un cer, ka tas sakārtos noteikumus statistikas jomā.

Pirmām kārtām statistikai jābūt uzticamai, aizsargātai no dažādu interešu grupu ietekmes. Šodien joprojām laiku pa laikam rodas šaubas, it sevišķi attiecībā uz valsts finanšu statistikas kvalitāti. Kas attiecas uz finanšu tirgus statistiku, ir konfidencialitātes problēmas, un šeit mums arī jāstrādā ar Eiropas Centrālo banku.

Statistisko datu kvalitāte ir atkarīga ne tikai no specializēto iestāžu veiktā darba kvalitātes, bet arī no izmantotajām metodēm, un mēs gribētu, lai akadēmiskās iestādes ieņem aktīvāku lomu to sagatavošanā.

Statistikas datu vākšana jāorganizē efektīvāk, izmantojot datus no esošajiem valsts reģistriem, piemērojot vispārinošas metodes un līdz ar to samazinot statistikas pārskatu administratīvo slogu uzņēmumiem. Šajā jomā noteikti ir daudz neizmantotu rezervju.

Ekonomikas un sociālā attīstība mūsdienu pasaulē ir dinamiska, tāpēc statistikas dati jāpasniedz efektīvākā veidā, lai lēmumus varētu pieņemt ātrāk. Cerēsim, ka statistikas reforma palīdzēs arī risināt šo problēmu.

Eiropas Statistikas programmu finansē no Eiropas Savienības budžeta. Es gribētu cerēt, ka iesniegtie priekšlikumi palīdzēs labāk saskaņot šīs programmas, kas ļaus efektīvāk izmantot Kopienas kapitālu.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vienkārši gribu atkārtoti pateikties referentam un deputātiem, kas tikko runāja, par viņu izcilo darbu. Kā teica *Starkevičiūtė kundze*, strādāšana kopā dod tādus rezultātus kā šie, kas ir pozitīvi visiem. Tas, uz ko es ceru, tāpat kā ceram mēs visi, ir, ka, izmantojot šo lielisko statistiku, mēs drīz spēsim piedāvāt mūsu pilsoņiem labas ziņas par ekonomisko stāvokli.

Andreas Schwab, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, liels paldies par konstruktīvajiem komentāriem nobeigumā un pirmām kārtām par konstruktīvo sadarbību. Es negribu atkārtot neko no tā, kas jau tika sacīts. Tādēļ es vēlētos minēt divus jautājumus, kas manuprāt jāanalizē kā turpmākais pasākums diskusijai par šo ziņojumu. Pirmkārt, ir tā, ka mēs aplūkojam Līguma par Eiropas Savienību 285. pantu, kurā iztirzāta statistikas iestāžu zinātniskā neatkarība. Šajā ziņojumā tagad mēs arī liekam stingru uzsvāru uz profesionālo neatkarību, jo mēs esam atklājuši, ka saistībā ar to agrāk bijušas grūtības. Tā var kādā brīdī arī atbilstoši tikt iekļauta primārajos tiesību aktos, lai nodrošinātu skaidrību ilgtermiņā. Tomēr es skaidri gribētu piebilst, ka attiecībā uz Vācijas tiesībām tas nenožīmē, ka saistībā ar profesionālās uzraudzības noteikumiem var būt neatkarība.

Otrkārt, šajā ziņojumā priekšplānā lielā mērā izvirzītas prioritātes statistikas datu veidošanai un reģistrēšanai. *Starkevičiūtė kundze* arī norādīja uz to. Komisār *Almunia*, es ceru, ka, nosakot šīs prioritātes, mēs varam arī panākt to, ka vidējā termiņā samazinās statistikas slogs vidēja lieluma uzņēmējdarbībām, jo mēs varēsim meklēt datus, kas mums pašlaik vajadzīgi mūsu statistikai, vēl mērķtiecīgāk. Paturot to prātā, liels paldies jums! Es ceru, ka balsojums rīt tiks pabeigts ātri.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

15. Finansiālas palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm - Finansiāls atbalsts dalībvalstīm (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopīgas debates:

– par ziņojumu (A6-450/2008), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā iesniedza *Berēs kundze* par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (COM(2008)0717 – C6-0389/2008 – 2008/0208(CNS)),

- par Komisijas paziņojumu par finansiālo atbalstu dalībvalstīm.

Pervenche Berès, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, aiz šī neskaidrā nosaukuma ikviens novērtē, cik svarīga ir diskusija, ko mēs šovakar rīkojam pēc Ungārijas līguma pēc finansējuma, kas vispirms tika iesniegts Starptautiskajam Valūtas fondam (SVF). Eiropas Savienība izskatījusi šo jautājumu, lai apstiprinātu nosacījumus, ar kādiem tā varētu sniegt palīdzību vienai no dalībvalstīm.

Tā ir taisnība, ka bija diskusija Ekonomikas un monetārās komitejas locekļu vidū par to, kāpēc Ungārija vispirms vērsās pie SVF. Tas ir jautājums Ungārijai kā valstij, kā Eiropas Savienības dalībvalstij ar dažu gadu stāžu un arī Eiropas Savienības iestādēm tajā ziņā, ka nepārprotami šajā posmā mēs neesam varējuši pietiekami attīstīt to uzticēšanās gaisotni, to solidaritātes gaisotni, to sadarbības gaisotni, kas ļautu tādai valstij kā Ungārija tās pašreizējā grūtajā stāvoklī uzskatīt, ka tās pirmajam solidaritātes lokam, tās pirmajam sadarbības lokam vajadzētu būt Eiropas Savienībai.

Es uzskatu, ka galu galā plāns, kas īstenots palīdzības mehānismam attiecībā uz maksājumu bilanci, pamatojoties uz 119. pantu, kas sekmīgi pabeigts pēc Komisijas un *Almunia kunga* iniciatīvas, kuriem es pateicos, ļaus kopīgi ar SVF atrast piemērotu risinājumu.

Acīmredzot mēs visi tagad domājam, ka diemžēl Ungārijas stāvoklis nav atsevišķs gadījums un mums kaut kādā veidā jānostiprina tas drošības spilvens, kas ļaus Eiropas Savienībai apmierināt šādus lūgumus.

Rezolūcijā, ko mēs pieņemām Ekonomikas un monetārajā komitejā un ko, es ceru, atbalstīs plenārsēdē rīt, mēs lūdzam Komisiju pārbaudīt, kā un vai dažu Eiropas Savienības dalībvalstu bankas veicinājušas šī stāvokļa pasliktināšanos. Es uzskatu, ka tā ir svarīga informācija, kurai jābūt Eiropas Parlamenta rīcībā nākamajās debatēs un kuru pēc tam noteikti pārbaudīs *Jacques de Larosière* grupa.

Mēs esam arī teikuši, ka mēs domājam, ka būtībā Padomes priekšlikumam bija jāpaceļ mehānisma līmenis līdz konkrētam sliekšnim, kuru mēs esam akceptējuši, uzskatot, ka tā laikam nebūs pēdējā diskusija, kas mums būs ar Komisiju. Šajā posmā mēs saprotam, ka tas ir pamats, lai būtu panākta vienošanās sarunās ar Padomi, un tāpēc mēs akceptējam šo situāciju.

Turpmāk mēs ceram, ka Eiropas Komisija, Padome un Parlaments regulāri apstiprinās šīs summas, jo 2002. gadā, kad Eiropas Parlamentā balsoja par regulu, kuru mēs tagad grozām, mēs lūdzām, lai tiktu rīkota regulāra atjaunināšana. Acīmredzot un diemžēl man jāsaka, ka mums bija taisnība. Tāpēc mēs tagad jums atkal to lūdzam, komisār, un es uzskatu, ka saprātīgi ir lūgt to īstenot šādā veidā.

Visbeidzot, Ekonomikas un monetārajā komitejā es pieprasīju Līguma 100. panta instrumentus un procesus, lai mums dotu iespēju plašāk rīkoties dažu dalībvalstu atbalstam, nevis tikai saistībā ar maksājumu bilances problēmām. Diemžēl Ekonomikas un monetārā komiteja mani šajā jautājumā neatbalstīja, tomēr es izmantoju savu referentes stāvokli, lai mudinātu Komisiju pārbaudīt šo mehānismu, ko Līgums mums piedāvā un ko mums līdz šim nav izdevies pilnībā izmantot.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Berès kundze*, dāmas un kungi, kad Eiropas Savienības dibinātāji izstrādāja Romas Līguma projektu, viņi bija tālredzīgi un vienā no tā pantiem iekļāva mehānismu, lai palīdzētu dalībvalstīm, kuru maksājumu balance ir nopietni apdraudēta.

Šī tālredzība tajā Romas Līguma pantā ir nodota tālāk ar secīgām līgumu reformām un tagad ir pašreizējā Līguma 119. pantā. Pēc daudziem neizmantošanas gadiem šo juridisko pamatu tagad izmantojusi Komisija, lai palīdzētu dalībvalstij, kurai vajadzīga steidzama palīdzība, proti, Ungārijai.

Šis Līguma pants tika izstrādāts 2002. gada regulā, kuru mēs izmantojām Ungārijas gadījumā un kuru mēs tagad ierosinām grozīt attiecībā uz to summu maksimālajiem griestiem, kuras var padarīt pieejamas, lai palīdzētu dalībvalstīm, kas saskaras ar šāda veida grūtībām.

Vakar mēs šajā Parlamentā debatējām par Ekonomikas un monetārās savienības desmit gadiem. Šopēcpusdien mēs debatējām par ekonomisko stāvokli. Vakar un šodien atkal mēs diskutējam par problēmām, kuras izraisījis šis stāvoklis, un diemžēl ir dažas ES dalībvalstis, kuras ir ārpus eiro zonas un kuru makroekonomiskā un finanšu nelīdzsvarotība noliek tās īpaši neaizsargātā stāvoklī, ņemot vērā tirgus spiedienu.

Ungārijas gadījumā un ņemot vērā šīs grūtības, kaut kādā brīdī Ungārijas iestādes sazinājās ar Starptautisko Valūtas fondu (SVF). Uzreiz pēc kontakta nodibināšanas ar SVF viņi sazinājās ar Eiropas Komisiju.

Kā es jau teicu Ungārijas iestādēm, dalībvalstij tā nebija pareizā kārtība. Saprātīga kārtība ir vispirms sazināties ar Eiropas Savienības iestādēm un tad, ja nepieciešams — un Ungārijas gadījumā neapšaubāmi bija nepieciešams —, kopīgi sazināties ar SVF.

Man jāsaka jums visiem, ka SVF un tā izpilddirektors *Strauss-Kahn kungs* ir pierādījuši, ka ir absolūti atvērti šai sadarbībai starp SVF un Eiropas Komisiju, Eiropas Savienības iestādēm un ES dalībvalstīm, kuras ir eiro zonas dalībvalstis un kurām vajadzīga pieeja SVF nodrošinātajiem mehānismiem.

Ungārijas gadījumā mēs esam rīkojušies saskaņoti. Lai gan procedūra nebija uzsākta pareizi, rezultāts bija pareizs, jo mēs rīkojāmies saskaņoti. Eiropas Savienība piešķir Ungārijai EUR 6,5 miljardus no globālās palīdzības paketes, kuras vērtība ir EUR 20 miljardi. Tāda pati pieeja, bet šoreiz izmantojot pareizu kārtību — vispirms sazinoties ar Eiropas Savienības iestādēm un tad kopā sazinoties ar SVF —, tiek izmantota citas valsts gadījumā.

Diemžēl situācija izrādījies tik grūta, ka tas var nebūt pēdējais gadījums vai ka mums vismaz jābūt gataviem uz to, ka būs citi gadījumi, citas dalībvalstis, kurām vajadzēs šāda veida palīdzību. Tāpēc tajā pašā laikā, kad mēs Padomei iesniedzām priekšlikumu palīdzēt Ungārijai, izmantojot Līguma 119. pantu un 2002. gada regulu, mēs iesniedzām arī priekšlikumu palielināt ar 2002. gada regulu izveidotā mehānisma limitu līdz EUR 25 miljardiem.

Cerams, mums nebūs jāizmanto šie fondi, bet mēs nevaram izslēgt šo iespēju. Ja mums tie jāizmanto, tad mums jāizrāda mūsu solidaritāte, kā dibinātāji 1957. gadā darīja Romas Līgumā, un mums arī jāplāno iespējama limita palielinājums virs EUR 25 miljardiem, ja tas izrādīsies nepieciešams. Tāpēc es gribētu lūgt Parlamentu, diskutējot par šo jautājumu nākotnē, ja tas izrādīsies nepieciešams, izrādīt tādu pašu gatavību, kādai šodien šeit esmu liecinieks. Es gribētu lūgt Parlamentu sniegt savu atzinumu par palīdzību ātri un elastīgi, jo palīdzība pēc būtības būs steidzama.

Parlamenta iesniegtajā rezolūcijas priekšlikumā, tāpat arī debatēs par priekšlikumu palielināt maksājumu bilances mehānisma limitu ir elementi, kuriem es piekřītu. Tie attiecas uz bažām par dažu mūsu dalībvalstu ievainojamību un par vajadzību novērtēt, kā mēs varam aizsargāt sevi un aizsargāt šīs dalībvalstis, kuras ietekmē šī īpašā ievainojamība, kā tas ir Ungārijas gadījumā, bet kas var rasties arī citu valstu gadījumā.

Mums jāpanāk, lai šī dalībvalstu ekonomiku un finanšu stāvokļu stabilitātes aizsardzība ir savienojama ar kapitāla brīvu apriti un ar principiem, uz kuriem pamatojas iekšējais tirgus. Tomēr mums jāapzinās, ka mums jāreaģē uz nevajadzīgiem riskiem un situācijām, kurās konkrētas privātas intereses var apdraudēt dalībvalstu pilsoņu augstākas intereses un mūsu valstu ekonomisko un vispārējo drošību.

Es pievērsu pienācīgu uzmanību šajā rezolūcijas priekšlikumā izdarītajiem ierosinājumiem. Mēs Komisijā tos izvērtēsim un ziņosim par saviem konstatējumiem Ekonomikas un monetārajai komitejai. Kā paziņoja *Berēs kundze*, tie tiks arī nodoti *De Larosiēre kungam*, tā ka viņa grupa varēs iesniegt savus konstatējumus laikposmā, kas noteikts tās darbam, citiem vārdiem sakot, līdz martam.

Zsolt László Becsey, PPE-DE grupas vārdā. — (HU) Paldies, ka devāt man vārdu, priekšsēdētāja kungs! Patiesībā mēs esam saskārušies ar skumju situāciju, jo mums vajag debatēt par lūgumu pēc steidzamas palīdzības. Tomēr es teiktu, ka es varu dot pozitīvu atsauksmi, jo Eiropas Savienība beidzot, pēc ilgas meklēšanas — kas nemaz nebija viegli —, ir atklājusi 119. pantu un juridisko pamatu, kas ļauj tai sniegt šādu palīdzību. Ilgu laiku, kā liecina ziņas no Ungārijas, viņi nevarēja atrast juridisko pamatu, lai to darītu.

Pirms turpinām, izskatīsim tā iemeslus. Viens iemesls ir konverģence — kā mēs vakar debatējām — vai drīzāk tās trūkums. Pēdējos gados nav bijuši atkārtoti ieguldījumi kapitāla aprītē no austrumiem uz rietumiem Eiropas Savienībā, un tāpēc notiek milzīga kapitāla aizplūšana no austrumu dalībvalstīm uz rietumu dalībvalstīm. Tas nozīmē, ka mēs saskaramies ar pastāvīgu maksājumu nelīdzsvarotību, kas turklāt novērsīs patiesu konverģenci.

Otra problēma ir tā, ka acīmredzot pārraudzības sistēma ir nepilnīga, jo valstis, kuras neizmanto eiro, vienkārši var ielīst parādos ārzemju valūtā. Ja es dzirdēju pareizi, līdz šim Eiropas Savienībai pilnībā nebija pilnvaru, lai gan, manuprāt, tai ir balss, pateikt šīm valstīm — „esiet uzmanīgas, neļaujiet iedzīvotājiem un uzņēmumiem ņemt bezgalīgus un nesaprātīgus parādus ārvalstu valūtā, jo varētu būt nepatīkšanas, ja iestātos krīze”, un tā problēma tiešām ir radusies.

Tāpēc pārraudzība jāpaplašina, lai to ietvertu, un tai jau sen vajadzēja būt paplašinātai, jo, kā es saku, Komisijai Centrāleiropā un Austrumeiropā ir spēcīga balss un tā var atvērt savu muti.

Tagad iestājusies krīze. Ungārijas valdība vispirms bailēs skrēja pie Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), to mēs zinām, bet tā saka, ka tā, protams, mēģināja arī griezties pie ES un ka pēdējā sistemātiski mēģināja atrast juridisko pamatu. Valdība arī saka, ka tai trūkst pietiekamas kapacitātes, lai analizētu krīzi. Uz to es atbildu — radīsim to! Nedrīkstētu būt tā, ka visiem jāpaļaujas uz SVF, kad vien tiem vajadzīga krīzes analīze. Ko

pārējā pasaule domās par mums, ja mēs mēģināsim izmantot SVF fondus, lai glābtu dalībvalstis ar 1–1,5 miljoniem iedzīvotāju no maksājumu nelīdzsvarotības?

Krīžu mehānisms nedarbosies, kad sistēmai krīzes laikā jāaptur kapitāla aizplūšana no eiro zonai nepiederošas valsts, piemēram, monetārajā jomā, jo tieši tad aizplūšana tā īsti sāk darboties. Lai gan Eiropas Centrālā banka nevar daudz darīt, tā, neraugoties uz segumu forintos, īstenībā negrib palīdzēt saistībā ar likviditātes problēmu, lai gan vienīgais, kas Ungārijai vajadzīgs, ir ārvalstu valūtu likviditāte, jo bankas nav dziļi parādos.

Attiecībā uz Ungārijas ziņojumu, tās 2006. gada analīze sākās ar situācijas uzlabošanos. Tas man mazliet atgādina Černobiļu 1986. gadā, kad pirmajā dienā tika ziņots, ka neesot problēmu, un pēc tam, ka situācija pastāvīgi uzlabojoties. Beigās mēs uztraucāmies, ka varētu būt negatīva radiācija. Šajā gadījumā tāpat visiem ir atmiņas zudums. Mēs sākām ar to, kas notika līdz 2006. gadam, un kopš tā laika ir bijis nopietns valūtas plūsmu pārraudzības trūkums.

Šis EUR 25 miljardu limits, es gribētu piebilst, man šķiet ļoti mazs. Tur no paša sākuma ietverts tas, ka mēs gribam strādāt ar SVF, taču ir grūti iedomāties biedējošāku situāciju par pašlaik uz SVF.

Protams, bija ļoti svarīgi iesaistīt Eiropas Parlamentu un vienlaikus rīkoties ātri. Manuprāt, abas lietas tagad notiek reizē, un par to es esmu pateicīgs Komisijai, kā arī Parlamentam. Tomēr es atkārtošu, ka mums jārada mehānisms, kurš novērsīs dažādo likstu atkārtošanos, kas notika saistībā ar Ungārijas krīzi un kas nekādi nav palielinājis Eiropas Savienības prestižu Centrāleiropā un Austrumueiropā. Paldies, ka devāt man vārdu, priekšsēdētāja kungs!

Szabolcs Fazakas, PSE grupas vārdā. – (HU) Paldies, ka devāt man vārdu, priekšsēdētāja kungs! Komisār, dāmas un kungi, tā kā es neesmu Ekonomikas un monetārās komitejas loceklis, lūdzu, ļaujiet man pievērsties apskatāmajam jautājumam no atšķirīga aspekta. Pērnā gada finanšu krīze Amerikā šogad sasniegusi Eiropu, un mūsu finanšu tirgi, kurus mēs uzskatījām par stabiliem, tika satricināti pašos to pamatos.

Netika gudrots par vienoto ES risinājumu, tikai pēc ilgas vilcināšanās mēs spējam pievērsties krīzei ar individualizētu, saskaņotu reakciju, kas maksā vairākus miljardus eiro katrai valstij. Šie individuālie valstu risinājumi nevar būt veids, kā iztūrēties pret krīzēm jaunajās ES dalībvalstīs, kas nespēj pašas pārskatīt miljardiem eiro. Sākotnēji šīs valstis cerēja, ka, tā kā to bankas nebija iesaistītas šaubīgos, spekulatīvos ārzemju darījumos, šī starptautiskā kredītu krīze varētu tās neietekmēt.

Likviditātes trūkums un uzticības krīze, kas nāca līdz ar starptautisko kredītu krīzi, tomēr ļoti satricināja to valstu finanses, kuras paļāvās uz ārvalstu kredītiem, un spekulatīvie uzbrukumi valstu valūtām vēl vairāk veicināja šo nestabilitāti. Šajā situācijā jaunajām dalībvalstīm bija svarīgi saņemt no Eiropas Savienības ne tikai morālu, bet arī konkrētu, taustāmu finanšu palīdzību, bet ES bija svarīgi paplašināt savu aizsardzību, aptverot tās valstis, kas vēl nav pievienojušās eiro zonai.

Tā ir ne tikai solidaritāte, uz kuru pamudinājusi Eiropas pamatvērtība, bet kopīga eiropiešu interese izvairīties no domino efekta, pasargājot kaut vai vienu banku — nerunājot par visu valsti — no maksātnespējas.

Paturot to prātā, mēs tagad redzam, ka mehānisms tiek palielināts no EUR 12 miljardiem uz EUR 25 miljardiem. Saistībā ar to Eiropas Centrālā banka Ungārijai, kuru krīze naudas tirgos skāra vissmagāk, piešķīra glābšanas paketi EUR 6,5 miljardu eiro apmērā. Tas bija ļoti taisnīgs un cienīgs risinājums, jo Ungārija ne tikai ir bijusi vadošā reformās un Eiropas apvienošanā vairākus gadu desmitus, bet arī ir samazinājusi — kopš pērnā gada — uz pusi savu apmēram 10 % budžeta deficītu saskaņā ar 2006. gadā pieņemto konverģences programmu; kopš šī laika šī programma tikusi sistemātiski īstenota, un šogad deficīts tiek samazināts līdz 3 %.

Lai turpinātu ES pieprasīto konsolidācijas procesu, vajadzīga palīdzība no starptautiskajām finanšu organizācijām. Finanšu un kredītu krīzes rezultātā visa pasaules ekonomika tagad saskaras ar grūtībām; tomēr atsevišķas ES dalībvalstis mēģina tās risināt ar saviem instrumentiem un atbilstoši saviem ļoti specifiskiem mērķiem. Lai jaunās dalībvalstis, kuru rīcībā nav šādu instrumentu, šajā procesā nebūtu neizdevīgākā stāvoklī, tad, lai izciestu krīzi kopīgi, Eiropas Savienībai vajag ne tikai saskaņot pašreizējās darbības, bet arī pieņemt kopīgu Eiropas stratēģiju ekonomikas krīzes risināšanai.

Es ceru, ka šī finanšu glābšanas pakete ir tikai pirmais solis un ka, reiz tā ir pieņemta, mēs varēsim kopīgi koncentrēt visus pūliņus, lai risinātu reālās ekonomikas krīzi. Paldies par iespēju izteikties!

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, runājot UEN grupas vārdā par Padomes regulu, ar kuru izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu ES dalībvalstīm, es

vēlētos vērst uzmanību uz turpmāk izklāstītajiem jautājumiem: pirmkārt, situācijai pasaules finanšu tirgos ir aizvien nelabvēlīgāka ietekme uz reālo ekonomiku, tāpēc tiek lēsts, ka 2009. gadā IKP samazināsies ASV un daudzās Eiropas Savienības attīstītākajās valstīs.

Otrkārt, tā kā šīs valstis veido jauno ES dalībvalstu galveno tirgu, tas apdraud to ekonomikas izaugsmi un tāpēc tam būs nelabvēlīga ietekme uz to maksājumu bilanci. Treškārt, ja tā notiek, mums katrā ziņā jāatbalsta Kopienas finansiālas palīdzības limita palielināšana līdz EUR 25 miljardiem katrai dalībvalstij, kas nav eiro zonā, jo tikai tik liels limits garantēs Kopienas sniegtās palīdzības efektivitāti.

Ceturtkārt, dalībvalstij, kas ir ārpus eiro zonas, vajadzīgs steidzams finansiāls atbalsts, Padomei, Eiropas Komisijai un Parlamentam jārikojas pietiekami ātri, lai novērstu iespēju, ka tiek vājināta uzticēšanās to efektivitātei.

Piektkārt un visbeidzot, mēs atzinīgi vētējam Eiropas Komisijas ātro atbildi uz Ungārijas finansiālajām vajadzībām, kas dota, neraugoties uz to, ka Ungārija vispirms griežas pie Starptautiskā Valūtas fonda, nevis pie Eiropas Komisijas.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, kad es lasīju par tematu, par kuru mēs tagad debatējam, proti, maksājumu bilances problēmu, es jutos kā *Marcel Proust* ar savu madelēnas kūku „*Zudušo laiku meklējo*”. Pieejai šai problēmai ir pagājušā gadsimta piecdesmito un sešdesmito gadu aromāts.

Maksājumu bilances problēma? Tas ir kaut kas, kam mums jāatstāj EUR 25 miljardi. Kāpēc gan tas mums būtu jādara? Vai to mēs šodien darām? Tas ir paredzēts tām valstīm, tām nabaga valstīm, kā es to saprotu, kuras ir ES, bet nav valūtas savienībā un kurām tad var būt vajadzība, lai tās glābj no likteņa, kas ļaunāks par nāvi: no maksājumu bilances problēmas. Tādā gadījumā, protams, to būs radījusi Eiropas Savienība pati. Tas, par ko mēs runājam, patiesībā vairs nepastāv.

Mana valsts Zviedrija ir daļa no ES un lojāli to atbalsta, īstenojot visu, kas šeit tiek nolemts, daudz labāk nekā vairums citu valstu, bet mēs neesam pievienojušies monetārajai savienībai. Manuprāt — ļoti prātīgi. Tomēr, ja mums tagad Zviedrijā būtu problēmas, vai mums tad būtu maksājumu bilances problēma? Atbilde ir, protams, „nē”. Taisnība, ir iespējams iedomāties, ka Zviedrija varētu sākt nepareizi vadīt savu ekonomiku un piedzīvot daudz augstāku inflācijas līmeni un algu pieaugumu nekā citas valstis. Kas tad notiks? Vai mums būs maksājumu bilances problēma? Nē, zviedru krona kritīs, lai to kompensētu. It nekas cits nenotiks. Tas attiecas arī uz citām valstīm tajā pašā situācijā, piemēram, uz Apvienoto Karalisti.

Kāda tad ir problēma? Problēma ir tāda, ka, ja šīs valstis ir Eiropas Savienības dalībvalstis — kādas tās arī ir —, bet nav monetārās savienības dalībvalstis — kādas tās arī nav —, tad tās ir spiestas, kā jūs saprotat, uzturēt fiksētu apmaiņas kursu pret eiro. Sliktākā gadījuma scenārijs ir būt spiesti uzturēt fiksētu maiņas kursu ar saviem svarīgākajiem tirdzniecības partneriem. Skaidrs, ka, ja valsts nepareizi vada savu ekonomiku, piedzīvo augstu inflācijas līmeni vai cieš no strukturālas neveiksmes vissvarīgākajā eksporta nozarē, tās eksports samazināsies, bet imports pieaugs. Pēkšņi rodas jautājums, kā lai to finansē?

Tomēr tā ir pilnīgi nedabiska situācija. Valstīm, kas nav monetārās savienības locekles, ir caurcaurēm vecmodīgi izvēlēties fiksēt savu maiņas kursu un tad nonākt pie vajadzības, lai tās glābtu Starptautiskais Valūtas fonds vai ES, vai kāds cits. Kāpēc, dieva dēļ, tas lai notiktu? Tā ir pilnīgi novecojusi ekonomiskās politikas forma. Vai nu valsts pievienojas monetārajai savienībai — tas dažkārt varētu būt pareizi, es piekřītu —, vai arī tā paliek ārpusē un stāv pati uz savām kājām, tai ir pašai sava neatkarīga monetārā politika, un tā pati rūpējas par sevi. Ja valsts pati rūpējas par sevi, nenotiks nekas īpašs. Ja tā sevi vada slikti, valūta kritīs, lai to kompensētu. Tas arī nav īpaši bīstami.

Tāpēc es gribētu norādīt, ka, lai arī mēs diskutējam, vai mums jārezervē EUR 25 miljardi šim mērķim, tas ir mērķis, kas īstenībā it nemaz nav nepieciešams. Problēma ir, ka mēs paši sevi esam radījuši vai drīzāk jūs esat paši sevi radījuši. Izbeidziet to. Tām valstīm, kas ir ES dalībvalstis, bet nav pievienojušās monetārajai savienībai, jāuztur režīms ar mainīgu valūtas kursu. Tad problēma pazūd.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Limits savstarpējai palīdzībai ES dalībvalstij, kas nav eiro zonas dalībniece un kas piedzīvo maksājumu bilances grūtības vai saskaras ar nopietnu problēmu risku vispārējas nelīdzsvarotības dēļ tās maksājumu bilancē, pašlaik ir EUR 12 miljardi. Dānijas un Ungārijas piemērs rāda, ka finanšu krīžu sekas dažās valstīs var būt tik lielas, ka tad, ja šāda krīze atgadītos lielākā valstī, šis limits būtu pārāk zems.

Tāpēc es gribētu uzsvērt, ka es neuzskatu, ka šī limita palielināšanas svarīgākais iemesls ir Eiropas Savienības paplašināšanās vai lielāks ārpus eiro zonas esošo valstu skaits, kā tas izklāstīts paskaidrojumā. Mums jāapzinās,

ka finanšu problēmas dažās dalībvalstīs galvenokārt ir neatbilstīgas ekonomiskās un sociālās politikas rezultāts. Finanšu krīze šīs problēmas saasināja un padarīja dziļākas, tādējādi radot vajadzību pēc paaugstinātiem palīdzības līmeņiem. Ungārija ir tikai tipisks piemērs.

Es atbalstu vidēja termiņa palīdzības limita palielināšanu līdz EUR 25 miljardiem. Tomēr es atbalstu arī Eiropas Parlamenta atzinumu, ka nav vajadzības radīt īpašu procesu, kas ļautu Komisijai mainīt šo limitu ārpus parastajām lēmumu pieņemšanas procedūrām. Es uzskatu, ka šāda pieeja uzturēs augstus uzcītības līmeņus palīdzības sistēmā, vienlaikus dodot pietiekamu darbības jomu rīcībai.

Es pieminu to, tāpēc ka Ungārija ir mācību grāmatas piemērs, jo tās politiskā vadība ilgu laiku nav spējusi izšķirties par reformām un atveseļošanas pasākumiem. Visbeidzot, šādu pasākumu pieņemšana un īstenošana varēja arī samazināt finanšu krīzes ietekmi šajā valstī un samazināt vajadzību pēc finansiālas palīdzības no Eiropas Savienības.

Tomēr, no otras puses, man jāaizstāv Ungārija, izmantojot faktu, ka jaunie finanšu tirgu noteikumi nepieļauj pārmērīgu likviditātes plūsmu no banku meitasuzņēmumiem uz banku mātesuzņēmumiem un ka pār dalībvalstu centrālajām bankām jāuztur pietiekams pārraudzības līmenis.

Taisnība, ka tas, kurš rīkojas steigā, maksā divreiz, bet taisnība arī, ka tas, kurš ņem steigā, ne vienmēr atmaksās atpakaļ laikus vai pilnā apmērā. Tāpēc ir svarīgi, lai sistēma izklāsta skaidrus noteikumus attiecībā uz palīdzību, pamatojoties uz atveseļošanas pasākumu režīmu, kurš aptver gan laika grafikus, gan praktiskus jautājumus.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vai drīkstu sākt ar īsām atbildēm uz diviem paziņojumiem, kurus izteica kolēģi. Pirmkārt, es gribētu norādīt, ka valstīm, kas nav eiro zonā, netiek pieprasīts uzturēt fiksētu maiņas kursu pret eiro. Polija, piemēram, ir valsts ar mainīgu valūtas kursu. Otrkārt, es gribētu teikt, ka pat tādu valsti, kurai ir nevainojama iekšpolitika un kura nepieļauj kļūdas, varēja ietekmēt krīze inficēšanās efekta dēļ. Protams, Ungārijas situācija lielā mērā radusies kļūdainas valdības politikas dēļ, taču Ungāriju ietekmēja arī kapitāla aizplūde, kas nebija Ungārijas situācijas rezultāts, bet kam bija āreji iemesli.

Komisār, es gribētu atbalstīt Komisijas priekšlikumu. Man šķiet, ka jāņem vērā tas, ka mēs visi esam vienotajā tirgū un ka atsevišķu valstu situācija ir svarīga pārējām valstīm. Tāpēc mums jāapzinās saiknes, kas mūs vieno, un jāizjūt kopējas atbildības jūtas par mūsu partneriem. Priekšlikums ir arī Eiropas solidaritātes izpausme, kurai jābūt mūsu darbības pamatā esošo galveno vērtību vidū.

Komisijas ierosinātā EUR 25 miljardu summa šķiet saprātīga, lai arī, protams, varētu būt situācijas, kas prasa vairāk naudas, un tāpēc es atbalstu arī priekšlikumu piešķirt Komisijai tiesības lemt par limita pārskatīšanu, kur ir steidzama vajadzība tā darīt. Mans uzskats ir, ka pilnas procedūras izmantošana, ietverot Parlamenta piekrišanu vai parlamentāro apspriešanos, šādos apstākļos būtu nepraktiska. Pieņemsim, ka krīze iekrīt vasarā, kad Parlamentam nav sēžu. Grūti iedomāties, ka mēs gaidītu sešas nedēļas, kamēr tiek sasaukts Parlaments, iekams palīdzētu attiecīgajai valstij. Tāpēc es atbalstu Komisijas priekšlikumu, kurā tai piešķirtas tiesības palielināt limitu ļoti īsā laika posmā.

Vai drīkstu arī teikt, ka es redzu, ka priekšlikumā nav norādes uz iespējamo rīcību no Eiropas Centrālās bankas puses. Banka piešķir aizdevumu Ungārijai. Šai rīcībai jābūt saskaņotai, un mans uzskats ir tāds, ka jābūt norādei uz to. Visbeidzot, es domāju, ka priekšlikumam nav jāatsaucas uz Līguma 100. pantu. Runa 100. pantā ir par pilnīgi atšķirīgām situācijām, un tāpēc tas jāizskata atsevišķi.

SĒDI VADA: Edward McMillan-Scott

Priekšsēdētāja vietnieks

Edit Herczog (PSE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Komisār, *Berēs kundze*, tieši solidaritātes princips Eiropas Savienību padara par vēl kaut ko, nevis tikai par ekonomisku savienību un dod tai iespēju uzrādīt stipras politiskas kopienas raksturīgās iezīmes. Kad sākās krīze, uz brīdi šķita, ka Eiropas Savienība sašķelsies divās daļās ekonomiski un sociāli, bet, pateicoties straujai un efektīvai Komisijas rīcībai, mēs spējam nepieļaut to, ka tā notiek.

Ungārija vispirms vērsās pie Eiropas Savienības, lai lūgtu palīdzību. Tomēr EUR 20 miljardus, kurus mums vajadzēja kā atbalstu vai finansējumu, nebija iespējams piešķirt tikai no šī avota vien.

Dāmas un kungi, es vēlētos pateikties komisāram un Eiropas Parlamentam par viņu ātro reakciju, par mūsu kolēģu solidaritāti, kas parāda, cik vērtīgi ir būt eiropiešiem. Paldies par uzmanību!

Harald Ettl (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikums, ar kuru groza Regulu par palīdzību dalībvalstīm, kuras neietilpst eiro zonā, lai palielinātu limitu no EUR 12 miljardiem līdz EUR 25 miljardiem, ja tās nokļuvušas smagās maksājumu grūtībā, iesniegts pēdējā brīdī.

Svarīgākā prasība, lai nodrošinātu, ka šie *ad hoc* pasākumi darbojas, ir tāda, lai ES attiecībā uz pretprasībām nepieļautu tādas pašas kļūdas kā Starptautiskais Valūtas fonds (SVF). SVF Strauss-Kahn kungs viens pats nav saprātīgas politikas garantija. Mēs pārāk labi pazīstam šoka terapiju, kas tikai vecajā neoliberālajā veidā tika lietota krīžu izpostītās valstīs.

Mēs arī pārāk labi pazīstam tos, kas agrāk guva peļņu no tā. Es ceru, ka tiks sasniegta labāka, ilgtspējīgāka stabilitāte, izmantojot ES instrumentu, pamatojoties uz Ungārijas piemēru. Ungārija jo īpaši parāda, ka ES ir jāsaprot, ka tā bija konservatīvā opozīcija, kas traucēja Ungārijas premjeram attiecībā uz stabilitātes un reformu pasākumiem. Ungārijas stabilitāte noteikti netiks sasniegta, samazinot vienīgi sociālos izdevumus, sociālos izdevumus, kas tā vai citādi patiesībā nav pārāk lieli; tas tikai palīdzēs pret Eiropas Savienību noskaņotajiem labā spārna populistiem. Jā, Ungārija tikusi pakļauta spiedienam, jo īpaši straujās forinta vērtības krišanās dēļ, par kuru daļēji atbildīgi bija riska ieguldījumu fondi.

Attiecībā uz Īslandi SVF parādīja, ka tas joprojām uzspiež šoka terapiju, piemēram, uzliekot augstas bāzes procentu likmes, nodarot kaitējumu attiecīgās valsts ekonomikai, šajā gadījumā — Īslandes ekonomikai. Komisār, lūdzu ņemt vērā, ka es negribu, ka mana kaimiņvalsts Ungārija tiek iegrūsta sociālā konfliktā tādu korektīvo pasākumu dēļ kā šis, kas pamatojas uz pretprasībām. Ungārijai vajadzīga pašpalāvēību veidojoša, atbalstoša rīcība no Eiropas Savienības, kas galu galā palīdzēs ne tikai Ungārijai, bet mums visiem.

Paul Rübig (PPE-DE). (DE) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka šīs debates notiek tieši īstajā laikā.

Es gribētu jums atgādināt, ka Ungārija ir valsts, kas budžeta deficītu izmantojusi lielākajā mērā: mīnus 5 %. Tas mums rāda, ka stabilitātei šajā valstī ir arī politiskais pamatojums. Nav jēgas, ka mēs nākotnē pametam valsti — un galu galā tas attiecas uz visiem nodokļu maksātājiem — ar dažām uzņēmējdarbības nozarēm saistīto risku varā. Šajā gadījumā es pilnībā esmu vienprātis ar Ettl kungu — mēs nevaram nodokļu maksātājus apgrūtināt ar riska ieguldījumu fondu un to atvasinājumu riskiem, jo tas varētu izraisīt ierobežotu pirktspeju.

Tas ir tieši tas, kas mums vajadzīgs Ungārijā: vairāk pirktspejas. Mums vajag, lai cilvēki atkal ieguldītu valstī un uzņēmumos, un tas nozīmē, ka mums vajag nodokļu samazināšanu, lai atkal būtu iespējami ieguldījumi, un ne tikai uzņēmumiem, bet galvenokārt darbiniekiem. Es uzskatu, ka secinu pareizi. Izšķirošie faktori ir, ka nodokļu atlaides tiek piešķirtas, piemēram, energoefektivitātes pasākumiem, ka tiek dotas ieguldījumu piemaksas un ka tiek veikti atbilstoši progresīvie amortizācijas atskaitījumi.

Es gribētu lūgt komisāru Kovács, kas pārstāv Ungāriju, sagatavot atbilstošas iniciatīvas Eiropas līmenī.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atnācu uz sēžu zāli — lai gan es skatījos debates savā birojā — tikai tādēļ, lai izdarītu, es pieņemu, vispārēju paziņojumu.

Īrijā mums ir banku garantijas shēma finanšu krīzes dēļ, un mums tagad ir vairāk vienotības ES attiecībā uz to, kā mums tā jārisina. Taču tagad mēs saprotam, ka mūsu bankām būs vajadzība tikt rekapitalizētām un laikam steidzamākā kārtā, nekā mēs sākumā domājām. Es vēlos paust cerību, ka tas notiks, jo mums ir reāla problēma, kā teica iepriekšējais runātājs. Mums vajag, lai cilvēki tērē naudu un lai iegulda, un tieši kredītlīnijas nav pieejamas. Manuprāt, vissvarīgākais ir, lai ātri notiktu kaut kas tāds, kas atjaunotu uzticību un kapitālu banku sistēmai.

Marian Złotea (PPE-DE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, man ir prieks, ka mums ir šī izdevība šovakar diskutēt par tik svarīgu jautājumu, ekonomisko krīzi, kas ietekmē ne tikai dalībvalstis, bet visu pasauli.

Tāpēc mums vajag atrast risinājumus šai problēmai. Savstarpējam atbalstam dalībvalstīm jābūt vienam no soļiem, kas jāspēr šajā virzienā. Paturot prātā, ka mēs gribam, lai ES dalībvalstis ķertos pie šī fonda, kad tas nepieciešams, mums atzinīgi jāvērtē Eiropas Savienības politisko vadītāju iepriekšējās nedēļas samītā pieņemtais lēmums.

Es uzskatu, ka šo Eiropas finansiālās palīdzības fondu dalībvalstīm vajag palielināt vismaz līdz EUR 25 miljardiem viena iemesla dēļ: mums vajag glābt šo tirgus ekonomiku. Iekams es beigšu, es gribētu paust savu pārliecību, ka mēs veiksīm pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārvarētu šo krīzi, gan Eiropas, gan globālajā līmenī. Mums steidzami vajag atrast resursus, kas vajadzīgi, lai novērstu problēmas, ar kurām sāk saskarties mūsu pilsoņi, piemēram, bezdarbu. Mēs visi ES vēlam visu to labāko.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Es gribētu pateikties komisāram par to, ka viņš šodien gluži pareizi norādīja, ka šī problēma ir saistīta ar jautājumu par to, kā kapitāla brīvu apriti padarīt savietojamu ar makroekonomisko valstu stabilitāti. Man patiešām nepatīk, ka mani kolēģi saka, ka šī ir Eiropas Savienības nabadzīgo valstu problēma. Dāmas un kungi, ja Vācijas un Francijas ekonomikas pieaugtu par 2 un 3 procentiem, tas neradītu problēmas tiem no mums, kas integrējušies kopējā tirgū. Tāpēc, ja arī kāda veida pakete ir vajadzīga kā stimuls atsevišķo valstu ekonomikām, tā minētajām valstīm jāīsteno, un tad mēs nerunātu par stabilizācijas fondiem. Patiesībā mums nevajag to naudu, bet garantijas, ka Eiropas Savienības kopējais tirgus labi darbosies un augs. Ja ir šādas garantijas, kuras jāsasniedz ar mūsu kopīgiem pūliņiem, tad visas problēmas tiks atrisinātas.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties deputātiem par atbalstu, kas pausts vairumā viņu runu, Komisijas lēmumiem un priekšlikumiem šajā jautājumā.

Es vēlētos dot trīs ļoti ātras atsauksmes par trim jūsu runās izvirzītajiem jautājumiem. Pirmkārt, es pievienojos *Becsey kunga* bažām par riskiem, kuriem pakļautas ģimenes un uzņēmumi, kas uzņemas parādsaistības ārvalstu valūtās, valstīs, kurās ir mainīgs valūtas kurss un kuras ir pakļautas sava maiņas kursa pārmērīgas nepastāvības riskiem, kā tas bija ar Ungāriju. *Becsey kungs* zina par manām bažām, jo budžeta un ekonomiskā pārraudzība, kuru mēs īstenojam Komisijā, dažkārt netiek pietiekami sadzirdēta vai ņemta vērā, vai arī tai nav vēlāmā efekta, kad par šāda veida risku tiek sniegti komentāri.

Es uzskatu, ka efektīvāk mēs strādājam budžeta pārraudzībā. Ungārijas gadījums ir ļoti pozitīvs šajā ziņā, ņemot vērā nozīmīgo budžeta korekciju, kas valstī notikusi no 2006. gada līdz šodienai. Tomēr, no otras puses, mums māv nekādu panākumu attiecībā uz riskiem, kas radušies, uzņemoties parādsaistības ārvalstu valūtās. Es ceru, ka, sākot ar šodien, ņemot vērā apstākļus ne tikai Ungārijā, bet arī citās ES valstīs krīzes un pārmērīgas nepastāvības dēļ daudzos finanšu rādītājos, jo īpaši maiņas kursos, šāda veida atsauksme un ieteikums tiks ņemti vērā vairāk.

Lundgren kunga šeit vairs nav, bet viņa izteikumi bija pilnībā nepareizi. Viņš kritizēja Ungāriju un Komisiju par ieteikumu Ungārijai, ka tai vajadzētu būt fiksētam maiņas kursam, turpretim situācija ir tieši pretēja. Citiem vārdiem sakot, valūtas maiņas kurss Ungārijā ir mainīgs un šī valūtas maiņas kursa pārmērīgā nepastāvība saasināja problēmas un bija viens no faktoriem, kas izraisīja to, ka krīze kļuva par pamatu lūgumam pēc šīs palīdzības. Tātad, kad tiek izteiktas kritiskas piezīmes, cilvēkiem būtu jānodrošina, ka tās pamatojas uz pareizu informāciju, nevis uz pilnīgi nepareizu informāciju. Ja *Lundgren kungs* būtu palicis līdz šo debašu beigām, viņš būtu sapratis, ka viņa informācija ir pilnīgi nepareiza. Tā kā viņa šeit nav, es ceru, ka kāds no jums darīs to viņam zināmu.

Visbeidzot, attiecībā uz *Rübig kunga* paustajiem izteikumiem par deficītu, nav taisnība, ka Ungārijai ir 5 % deficīts, jo tas ir ievērojami samazināts. Deficīts 2008. gadā būs krietni zem šī skaitļa, patiesībā tas būs zem 3 %, un saistībā, kuras Ungārija uzņemas kā nosacījumu šai palīdzībai, plānotais deficīts nākamajam gadam ir 2,6 %. Tāpēc, ja šo kontrolskaitli izpildīs — un es ceru, ka tā būs —, Ungārijai būs jāsasaskaras ar cita veida problēmām. Protams, tai būs jāsasaskaras ar to un arī turpmāk tai būs jāsasaskaras ar to, diemžēl, bet vismaz nākamajā gadā tai nebūs pārmērīgs deficīts.

Pervenche Berès, referente. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, man ir četras piebildes.

Pirmā ir tāda, ka komisārs lūdz mums dot ātru, elastīgu atbildi uz jebkuru šādu jaunu lūgumu. Es uzskatu, ka Eiropas Parlaments ir parādījis, ka tas var sasniegt šādu mērķi. Šodien mēs apstiprinām sliekšni EUR 25 miljardu apmērā, lai grozītu 2002. gada saistību regulu, ciktāl mēs zinām nosacījumus sarunām ar Padomi, bet, protams, mēs parādām, ka esam atvērti un pieejami, diemžēl paredzot citus scenārijus.

Mana otrā piebilde ir atgādinājums jums, ka mums viena no Eiropas integrācijas šā posma mācībām ir tas, ka jebkurai dalībvalstij, vienalga, vai tā pieder eiro zonai vai ne, pirmajam solidaritātes lokam, pirmajam diskusiju lokam jābūt Eiropas Savienībai. Es ceru, ka šodien ikvienam no mums, iestādēm un dalībvalstīm, tas ir skaidrs.

Mana trešā piebilde ir atzīmēt ar gandarījumu Komisijas apņemšanos padarīt publisku vai vispirms pārskatīt, tad padarīt publisku — gan mūsu Ekonomikas un monetārajā komitejā, gan *de Larosière kunga* grupā — pieredzi, kas jāgūst no situācijas, kura attīstījusies Ungārijā.

Mana pēdējā piebilde ir atzīmēt ar jums to, ka šajā krīzē ikviens uzskatīja, ka būs divi kanāli, pa kuriem izplatās krīze, kompleksie finanšu tirgi no vienas puses un reālā ekonomika no otras puses.

Patiesībā mēs tagad redzam, ka ir trešais izplatīšanās kanāls, proti, kapitāla pārvietošanās, kas var ietekmēt arī vienkāršākus, mazāk neskaidrus finanšu tirgus. Tāpēc reālās ekonomikas un finanšu tirgu savīšanās, kuras apmēru, es uzskatu, mums vēl tikai pilnībā jānovērtē, ir tik svarīga. Diemžēl mēs uzzinām vairāk dienu pēc dienas, un mēs saskaramies ar jautājumu, kas prasa, lai mēs parādām elastīgumu un kolektīvo saprātu, lai atrastu piemērotus risinājumus.

Parlaments, es uzskatu, atkal parādījis savu spēju un vēlēšanos palīdzēt atrast piemērotus risinājumus visiem jaunajiem šīs krīzes aspektiem, vienlaikus cerot, ka beidzot mēs atradīsim arī to, ko mums vajag darīt, lai ļautu mūsu ekonomikai stāties pretim problēmām šajos ļoti grūtajos laikos.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2008. gada 20. novembrī.

16. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

17. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

18. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.50.)